
Det Nationalkonservative Felt

En specialeafhandling om opbygningen af
det danske nationalkonservative felt

(Konservative Studenter, 2009)

Af: Stine Bøgelund Elbinger Kjærgaard

Vejledt af: Lars Jensen og Jakob Egholm Feldt

Integreret speciale i Historie og Kultur- og Sprogødestudier

Afleveret d. 29. november 2013

Sideblad

Det Nationalkonservative Felt

En specialeafhandling om opbygningen af det danske nationalkonservative felt

Integreret speciale i Historie og Kultur- og Sprogødestudier, afleveret d.
29. november 2013.

Specialet er udarbejdet af: Stine Bøgelund Elbinger Kjærgaard

Specialet er vejledt af: Lars Jensen og Jakob Egholm Feldt

Dette speciales omfang er på 121,4 normalsider, svarende til 291.388 tegn med mellemrum.

Abstract

This master thesis investigates how the political awareness of the Danish national conservative field is constructed, and how this gives the field political meaning in the present. In the analysis of the field, the focus is primarily on the national conservative blogs, together with national conservative book publications, public debaters and political institutions.

The theoretical starting point is taken from the German school of conceptual history and the British school of intellectual history, represented by Reinhart Koselleck and Quentin Skinner, respectively. These approaches are applied in combined form in the methodological approach to the analysis. In particular, the approach to the use of history and the use of language as a political tool.

The study shows that the field has a national and conservative approach to the Danish nation and culture, whereby Denmark is perceived as an antique and fragile national community with essential core values, which needs protection against threats, i.e. Islam and non-western, Muslim immigrants. Through this positioning the actors consider themselves protectors that attempt to preserve the Danish culture and nation, while the ideological elite in the Danish politics, medias and universities are considered the responsible party in the welcoming of threats into the Danish society.

Through the construction of the field, it is positioned in contemporary historical time by use of relevant historical and cultural positions that make the field's political position appear especially relevant. In this regard, history is used to apply the field with meaning meanwhile legitimizing the field and its political position. Furthermore the field fills a niche in the Danish political field where history is used to make the field relevant and recognizable to the potential followers.

Indholdsfortegnelse

Sideblad	2
Abstract.....	3
Indholdsfortegnelse	4
Forord.....	6
Læsevejledning.....	7
1. Indledning og problemfelt	8
1.1 Problemformulering	9
1.2 Afgrænsning	9
1.3 Forskerrollen.....	10
1.4 Begrebsafklaring	12
1.5 Nationalisme og konservatisme	17
2. Præsentation af empiri	26
2.1 Krav til empiri	26
2.2 Udvalgt empiri.....	27
2.2.1 Internetarkiv - Det nationalkonservative felt	27
2.2.2 De nationalkonservative bøger	32
2.2.3 Det nationalkonservative felts referenceramme.....	33
2.2.4 Supplerende materiale.....	33
2.3 Kildekritik	33
2.3.1 Blogs som empiri.....	33
3. Teoretisk udgangspunkt	39
3.1 Skinner og Koselleck.....	39
3.1.1 Koselleck og Begrebshistorie	39
3.1.2 Quentin Skinner og Intellektuel Historie	41
3.1.3 Fælles aspekter	44
3.1.4 Brugen af Skinner og Koselleck.....	46
3.2 Kritik af teoretikerne.....	47
3.3 Metode	48
4. Analyse af det nationalkonservative felt	51
4.1 Det analytiske greb.....	51
4.1.1 De tre analysedele.....	51

4.2 Analyse del 1: Feltets positionering i forhold til Danmark.....	54
4.2.1 Opfattelsen af Danmark.....	54
4.2.2 Danmark som truet	57
4.2.3 Beskyttelse af den danske kultur	58
4.2.4 Opsamling på analyse del 1.....	66
4.3 Analyse del 2: Genstandsfeltet.....	69
4.3.1 Kerneværdierne.....	69
4.3.2 Truslerne mod Danmark.....	81
4.3.3 Opsamling på analyse del 2.....	92
4.4 Analyse del 3: Oppositionen	94
4.4.1 Det nationalkonservative felts opposition	95
4.4.2 Feltets positionering i forhold til oppositionen	101
4.4.3 Kritikken af oppositionen	102
4.4.4 Løsninger på problemerne.....	113
4.4.5 Opsamling på analyse del 3.....	114
5. Diskussion	116
5.1 Udfyldelse af en niche	117
5.2 Feltets succes	118
5.3 Feltets tiltrækningskraft	119
6. Konklusion	120
7. Perspektivering.....	123
8. Litteraturliste.....	124
9. Bilag.....	130
Bilag 1: Blogs.....	130
Bilag 2: Skærbilleder af blogs.....	139
Bilag 3: Formidlingsovervejelser.....	162
Bilag 4: Studieforløbsbeskrivelse	164

Forord

Denne specialeafhandling er et resultat af et studieforløb på RUC, som generelt har været struktureret omkring kultur, kulturmøder, historie og hvordan dette har formet det danske samfund gennem tiden. Min studietid på humaniora har givet plads og rum til at følge de emner og problematikker, som jeg fandt vigtige og relevante. Gennem de sidste 5 år på RUC er jeg blevet klogere på mig selv og verden, og har fået åbnet min verden op for akademisk arbejde og alt hvad der følger med. Jeg kan nu med stolthed konstatere, at jeg har gennemført mit studie på RUC. Der er en masse folk, som har været helt uundværlige på min rejse hertil:

Jeg skylder en stor tak til min kæreste Jens Jakobsen, som har støttet mig hele vejen igennem, og har været der når det har været hårdt og sjovt, på godt og ondt, og har holdt mig ud på trods af flere stressede perioder i løbet af mit studie. Når jeg har haft brug for en RUC'er til at tale med, om ting som kun en RUC'er kan være med på, har Mette Nielsen været der for at aflaste Jens på flere punkter. Mange tak til dig Mette, for at have været en fast støtte, som glædeligt har delt ud af råd omkring specialearbejdet og alt det dertilhørende, samt været der på både de gode og dårlige dage.

Min familie skal have en stor tak for altid at være der for mig med opmuntrende og støttende ord, og lægge hus til når jeg havde brug for at komme hjem i familiens varme skød, og få universitetsstudiet på afstand. Ikke mindst tak til min mor, som har brugt en hel weekend på at lave mad til mig, støtte mig, og heppe på mig under specialeskrivningen. Og stor tak til min far for teknisk assistance og gode input. Samtidig skal mine søskende også have tak for deres konstante støtte, og især lillebror Jens skal have tak for hans spontane besøg. Yderligere vil jeg også takke mine svigerforældre, Hanne og Finn, for opbakningen og de mange check ups mens Jens var i Grønland. Jeg skylder ikke mindst en stor tak til mine vejledere, Jakob Egholm Feldt og Lars Jensen, for jeres store hjælp og skarpe optik på mit speciale, og for at have hjulpet mig gennem processen og givet mig de velfornødne spark i den rigtige retning, når der har været brug for det.

København, d. 29. november, 2013

Stine B. E. Kjærgaard

Læsevejledning

I dette projekt vil der først være en gennemgang af problemfeltet med fokus på, hvordan undersøgelsen af det nationalkonservative felt gribes an, og hvordan dette vil blive gjort. Yderligere vil der være et afsnit, hvor jeg redegør for nationalismens natur vha. Benedict Anderson, samt en redegørelse for konservatismens natur vha. Anthony Quinton. Derefter følger en introduktion til den teoretiske tilgang til analysen af feltet, hvor Quentin Skinner og Reinhart Kosellecks tilgange til begrebsanalyse vil blive gennemgået med fokus på, hvordan de anskuer brugen af historie gennem sprogbrug. Skinner og Kosellecks tilgange vil blive brugt på metodisk vis som værktøj i forhold til håndteringen af analysen af det nationalkonservative felt, hvortil dette speciale primært er et metodisk speciale.

Efterfølgende følger analysen, som vil gennemgå hvordan det nationalkonservative felt opbygges gennem brug af historie, og hvordan dette bruges til at opbygge en bestemt politisk identitet samt give mening i nutiden. Denne analyse vil blive opbygget og gennemført med støtte fra det teoretiske udgangspunkt, som kan hjælpe med at give et indblik i, hvad det nationalkonservative felt trækker på og hvordan det gør dette, samt hvordan historiebrug bruges til at opbygge den politiske bevidsthed i feltet.

Afslutningsvis konkluderes der på problemformuleringen med udgangspunkt i projektets analyse og diskussion.

Empirien i dette speciale, vil være at finde i bilag 1, hvorunder blogs og bøger vil være opdelt efter hvorvidt det er hjemmesider eller værker. Yderligere vil de litterære referencer være opdelt efter kategorier og hvilke afsnit de er brugt i.

1. Indledning og problemfelt

I løbet af de sidste 15-20 år har nationalkonservative aktører fået et godt fodfæste inden for den politiske debat i Danmark. Dette har de primært fået gennem politiske blogs, udgivelsen af bøger, deltagelse i debatter i medierne og gennem stiftelsen af f.eks. Trykkefrihedsselskabet, gennem Tidehvervs politiske drejning samt i nationalkonservative netaviser såsom Den Korte Avis og Tidsskriftet Sappho.

Der har især været et boom inden for oprettelsen og populariteten af nationalkonservative blogs siden årtusindeskiftet, og efterfølgende terrorangrebene på World Trade Center i New York og Muhammedkrisen samt krigene i Mellemøsten. Som følge af dette har feltet fået stor opmærksomhed og popularitet, hvilket har resulteret i at de nationalkonservative blogs i dag er de mest besøgte politiske blogs i Danmark. (Index, Politik og offentlig) Denne popularitet giver sig særligt til kende ved, at politikere og medier refererer til bloggene i forbindelse med samfundsaktuelle debatter. (Kjærsgaard, Pia Kjærsgaard: Så er jeg hjemme igen ...),(CEZ, Deadline 17. marts 2013 – Vært Martin Krasnik),(Geist, Indvandringskritiske blogs leverer skyts til samfundsdebatten) Samtidig får det nationalkonservative felt stor mediebevågenhed. Et nyligt eksempel findes i attentatforsøget på formand for Trykkefrihedsselskabet, Lars Hedegaard¹ og det efterfølgende møde, som Trykkefrihedsselskabet² holdt på Christiansborg. Her diskuterede prominente politikere og meningsdannere ytringsfrihed, og mødet blev transmitteret live på bl.a. TV2 News, hvorefter Hedegaard blev interviewet i DRs show, Deadline. Yderligere er Uriasposten³ blevet udnævnt til Danmarks mest indflydelsesrige blog af Dansk Kommunikationsforening i 2007. (Dansk Kommunikationsforening, Uriasposten er Danmarks mest indflydelsesrige blog) Der er derfor god grund til at antage, at det nationalkonservative felt har stor indflydelse på meningsdannelsen i det danske samfund.

¹Lars Hedegaard (1942-) er uddannet cand. mag. i historie og engelsk. Han har arbejdet som historiker, forfatter og journalist. Hedegaard er medstifter af Trykkefrihedsselskabet, og er nu chefredaktør for sappho.dk, samt på orlov fra sin post som formand for Trykkefrihedsselskabet. Han

²Trykkefrihedsselskabet blev stiftet i 2004 af Lars Hedegaard, David Gress, Kai Sørlander, Søren Krarup og Jesper Langballe. Motivationen bag stiftelsen går på, at der før 2004 ikke fandtes nogen forening med forsvaret af ytringsfriheden som eneste formål. De opfattede en mangel på en sådan forening i forbindelse med et stigende antal trusler mod forfattere, kunstnere, politikere og journalister fra den islamiske trusselkultur i Europa. Foreningen har også en internetavis: Tidsskriftet Sappho. (G6)

³ Jeg vil redegøre for denne blog i afsnit 2.2.1.3.

Ud fra en betragtning af hvor indflydelsesrigt dette felt er i det danske samfund, gennem omtalen og brugen af det politisk og antallet af besøgende på bloggene, er feltet dog ikke blevet undersøgt tilstrækkeligt i den akademiske verden. Det vil dette speciale forsøge at gøre op med.

Tesen i dette speciale er, at det nationalkonservative felt opbygger en bestemt politisk bevidsthed ved brug af bestemte historiske konstruktioner. Denne opbygning er indflydelsesrig i den danske offentlige debat. Fokus vil derfor være på at finde ud af hvordan denne bevidsthed er opbygget og hvordan dette gøres gennem historiebrug, for dermed at finde ud af hvordan dette felt har vundet fodfæste.

1.1 Problemformulering

Ovenstående overvejelser leder hen til denne problemformulering:

Hvordan bliver det danske nationalkonservative felt opbygget, og hvordan giver dette feltet politisk mening i nutiden?

1.2 Afgrænsning

I dette speciale vil jeg have fokus på, hvordan de nationalkonservative aktører opbygger en bestemt politisk bevidsthed gennem historiebrug, i det nationalkonservative felt. I min undersøgelse af feltet vil måderne hvorpå historie bruges til at opbygge denne bevidsthed, altså være i fokus. Der vil i denne forbindelse, blive inddraget forskellige elementer fra nationalismen ved hjælp af Benedict Andersons⁴ analyse af samme, samt elementer fra konservatismen, ved hjælp af Anthony Quintons⁵ arbejde med samme, når disse kommer i spil i feltet. Det er dermed kun de relevante elementer af konservatismen og nationalismen som inddrages, og en gennemgang af udviklingen inden for nationalismen og konservatismen i Danmark vil dermed kun være relevant i det omfang, det bliver taget aktivt i brug i feltet. De historiske udviklinger inden for de to felter vil altså kun være relevante i den udstrækning, de er relevante i forhold til historiebrugen i feltet, med henblik på den politiske bevidsthed der opbygges.

I forbindelse med den videnskabshistoriske tilgang i dette speciale, ville jeg kunne have valgt flere forskellige, som f.eks. en diskursanalyse. Dog finder jeg ikke denne tilgang fyldestgørende i forhold til den problemstilling, som jeg vil behandle i dette speciale. Tilgangen, som jeg har valgt og vil komme ind på i det efterfølgende,

⁴ Jeg vil redegøre nærmere for Benedict Anderson i afsnit 1.5.1.

⁵ Jeg vil redegøre nærmere for Anthony Quinton i afsnit 1.5.2.

er en tilgang til det nationalkonservative felt som politisk felt, som er skabt gennem de politiske aktørers intentioner og formål, og deres brug af sproglige historiske konventioner og konstruktioner. Disse aspekter vil den valgte tilgang, begrebshistorie, være mere oplagt og relevant at bruge til, fremfor en diskursanalytisk tilgang, da der udover sprogbrug, også inddrages politiske og historiske aspekter. Yderligere er den relevant da tilgangen til det nationalkonservative felt er ud fra en opfattelse af feltet som et politisk felt, der deltager i meningsdannelsen i det danske samfund.

Yderligere vil jeg ikke forsøge at lave en udtømmelig analyse af, sprogbruget i feltet og hvordan historie bruges. Dette er for optimistisk i forhold til den tidsramme jeg har, og ikke nødvendigt i forhold til at besvare min problemstilling. Der vil i stedet være en gennemgang af måden hvorpå feltet er opbygget, samt hvilke problemer der gennemgående behandles af aktørerne, ud fra min gennemgang af et repræsentativt udsnit af blogs og bøger. I denne forbindelse vil de forskellige måder historie bruges på, i opbygningen af den politiske bevidsthed i det nationalkonservative felt, blive undersøgt.

Undersøgelsen af det nationalkonservative felt vil ligeledes ikke omhandle og inddrage de interne forskelle i feltet, men i stedet fokusere på hvordan den samlede nationalkonservative bevidsthed opbygges. De interne forskelle og uoverensstemmelser er ikke relevante at inddrage, da det ikke forekommer relevant i forhold til problemfeltet og formålet med undersøgelsen af feltet. Interessen i dette speciale ligger i stedet i, hvordan feltet samlet set appellerer til læserne og opbygger en samlet politisk bevidsthed.

Endelig vil jeg undersøge det danske nationalkonservative felt, og derfor ikke inddrage overvejelser om forskellen blandt de forskellige nationalkonservative bevægelser omkring i verden, udover de mest relevante.

Udover afgrænsningerne i dette afsnit, vil jeg begrunde mine valg og fravalg løbende i specialet. Dette afsnit skal derfor ikke betragtes som endeligt.

1.3 Forskerrollen

I arbejdet med dette projekt er det vigtigt at fastlægge, at det ikke er muligt for mig at lave en undersøgelse på objektiv vis. Som Quentin Skinner⁶ siger, kan historikeren og akademikeren aldrig være objektiv og blot studere, hvad en skribent har sagt, uden at

⁶ Quentin Skinner er en af de to hovedteoretikere jeg vil bruge i dette speciale. Jeg vil redegøre nærmere for ham i afsnit 3.1.2.

bruge egne forventninger og fordomme om, hvad han har sagt. (Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 49) Dette hænger sammen med at jeg har et akademisk formål i tilgangen til feltet, hvilket jeg samtidig ikke selv er del af. I undersøgelsen af feltet vil jeg forsøge at undlade at tage politisk stilling til aktørernes påstande og formål, og i stedet bruge Skinner og Kosellecks⁷ tilgange til feltet. Dette vil jeg gøre med henblik på at forsøge at undgå at forholde mig til feltet ud fra mine egne forudfattede paradigmer, uden at inddrage de forhold som de forskellige udsagn bliver udtrykt i, som Skinner formulerer det:

... det ganske vist er uundgåeligt, men også farligt for idéhistorikere at forholde sig til stoffet ud fra forudfattede paradigmer. Der vil nu stå klart, at sådanne farer opstår i det øjeblik, historikeren reelt begynder at lade hånt om visse generelle forbehold i forbindelse med det at fremkomme med og forstå udsagn. (Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 77)

Jeg vil, ved brug af denne tilgang og ved at tage visse forbehold, undersøge hvordan den nationalkonservative bevidsthed er opbygget, og hvordan aktørerne gør dette ved brug af historie. Altså, vil jeg undersøge de nationalkonservative aktørers argumenter og påstande ud fra hvordan disse spiller sammen, hvilke intentioner der ligger bag brugen af dem, og hvilken kontekst de er foretaget i. Jeg vil dermed kunne undersøge de sproglige handlinger som forekommer i feltet, hvilket kan belyse min problemstilling, mens jeg samtidig vil forsøge at undlade at bedømme de nationalkonservative aktørers argumenter. Jeg vil i stedet forsøge at forstå feltet, aktørernes intentioner og hvad der ligger bag deres sproglige handlinger, og hvad det er for en samlet bevidsthed de danner, i min undersøgelse.

Yderligere forekommer der en fare i at essentialisere meningerne og holdningerne, der findes i det nationalkonservative felt. I undersøgelsen vil jeg bruge indlæg over hele bloggenes eksistens, under hvilken holdninger og meninger kan have ændret sig. Samtidig vil jeg forsøge at redegøre for de samlede holdninger i bloggene, men dog samtidig anerkende at det er muligt at der er forskellige holdninger blandt bloggene. Der er en fare i denne tilgang, da jeg fejlagtigt kan komme til at antage at der forekommer fælles holdninger i feltet, som det kun er enkelte af aktørerne der advokerer.

⁷ Reinhart Koselleck udgør en af de to hovedteoretikere som vil blive benyttet i dette speciale. Jeg vil redegøre nærmere for ham i afsnit 3.1.1.

1.4 Begrebsafklaring

I dette speciale vil jeg anvende forskellige begreber i forbindelse med undersøgelsen af det nationalkonservative felt. Disse begreber kan bruges på forskellig vis, alt efter hvilken forskningstradition man arbejder ud fra, og hvilken kontekst de bruges i. Jeg vil derfor nu kort redegøre for hvordan de forskellige begreber forstås, og hvilken mening der lægges i brugen af dem, i dette speciale.

1.4.1 Politik

Begrebet ”politik” bruges i dette speciale ud fra en opfattelse af politik, som noget alle kan deltage i, og dermed ikke forbeholdt f.eks. politikere. Ud fra denne opfattelse kan alle tage del i kampen om definitionsmagten, i forhold til emner såsom den danske kultur og den dominerende bevidsthed i det danske samfund. Altså tager de nationalkonservative aktører, ud fra denne tilgang, også del i kampen om definitionsmagten gennem deres blogs, bøger og deltagelse i debatter, hvormed de har indflydelse på medierne, politikerne og befolkningen. Begrebet vil derfor blive brugt i forbindelse med de sproglige handlinger, som de nationalkonservative aktører foretager sig. Her bruges Koselleck og Skinners opfattelse af sprogbrug som politisk værktøj, som vil blive uddybet i teoriafsnittet. Som følge af denne opfattelse af politik, forstås de nationalkonservative bloggere således som politiske aktører, der laver sproglige handlinger, med henblik på at deltage i en kamp om definitionsmagten, og det nationalkonservative felt opfattes som et politisk felt. (Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 91)

1.4.2 Sprog

”Sprog” har et centralt fokus i dette speciale, da det er gennem de nationalkonservative aktørers brug af sprog, at man kan få indblik i, hvilken historiebrug der forekommer i feltet. I denne forbindelse betragtes sprog overordnet som aktørernes formidling af deres argumenter gennem tekster i blogs, bøger og debatter. Samtidig forstås brugen af sprog, gennem Skinner og Kosellecks tilgange, som et politisk våben eller redskab, der bliver anvendt i forhold til at overbevise og legitimere politiske budskaber. Sprog er ud fra dette synspunkt et subjektivt våben, der bliver formet af aktørernes intentioner, og af den historiske kontekst det formidles, vedligeholdes og formes i. Brugen af forskellige begreber og udtryk foretages altså i et forsøg på at påvirke verden, og til at tage del i den politiske kamp

om definitionsmagten. Dette kan f.eks. ses i det nationalkonservative felt, hvor der bruges udvalgte historiske og sproglige konventioner til at opbygge en bestemt politisk bevidsthed. (Koselleck, Begrebshistorie og Socialhistorie, s. 71-72)

Yderligere er sprog afhængigt af historie i forhold til at skabe mening og legitimere bestemte politiske holdninger og budskaber. Sprog, og dermed historie, bruges bevidst i forhold til at legitimere og appellere til læserne i forhold til at deltage i definitionsmagten og slå igennem med forskellige argumenter og opfattelser.

1.4.3 Historie

Historie er et begreb, som kan forstås på mange forskellige måder. I dette speciale opfattes historie ikke som noget, der er forudbestemt og statisk, men i stedet som noget der skabes, vedligeholdes og ændres gennem aktørernes brug af samme. Historie eksisterer ikke udenfor brugen og formidlingen af samme, men er noget vi taler om nu. Som Koselleck formulerer det:

Der findes ingen historie, som ikke er konstitueret af handlende og lidende menneskers erfaringer og forventninger. (Koselleck, 'Erfaringsrum' og 'Forventningshorisont' - to historiske kategorier, s. 29)

Historie er altså ikke forbeholdt historikere og historielæreres brug, men bliver også brugt af almindelige mennesker i hverdagen, på samme vis som politik ikke er forbeholdt politikere. Mit fokus vil derfor være på, hvordan historie bruges til at opbygge den nationalkonservative bevidsthed, samt hvilken historie der bruges og opbygges. Det interessante i dette speciale er, hvordan historie bliver sat i scene i den politiske og sociale tid, og med hvilket mål bestemte historiske begivenheder og elementer bruges til at opbygge og legitimere den nationalkonservative bevidsthed. (Aarhus Universitet, Historiebrug),(Warring, Erindring og historiebrug - Introduktion til et forskningsfelt, s. 23)

Jeg arbejder altså ud fra en opfattelse af, at historie er noget der bruges til at opbygge den nationalkonservative bevidsthed. Grunden til denne brug af historie er samtidig, at gøre feltets positionering genkendelig og legitimere feltets politiske position. Jeg vil derfor bruge begrebet ”historiebrug”, som forstås som aktørens brug af sin samlede viden om historie, i forhold til at fremme bestemte politiske interesser. I denne historiebrug, foregår der altså en udvælgelse af bestemte dele af især den danske nationalstats historie, som bruges til at fremme det politiske mål gennem

skabelsen af en bestemt politisk bevidsthed. (Skinner, Frihedsbegrebet og historikeren, s. 244)

1.4.4 Aktører

I dette speciale vil jeg omtale de nationalkonservative bloggere og forfattere ved brug af den samlede betegnelse ”aktører”. Dette begreb er valgt ud fra en forståelse af, at de nationalkonservative bloggere, forfattere og debattører er aktive og handlende i deres deltagelse i feltet. Disse handlinger ses især i sproglige og politiske handlinger i forbindelse med formidlingen af de nationalkonservative budskaber. Her opfattes aktørerne som havende politiske intentioner og mål med henblik på at få magt og indflydelse i den politiske debat. Feltet er dermed ikke statisk, men hele tiden vedligeholdt, formet og ændret af aktørerne, gennem brug af sprog og historie. Begrebet ”aktør” defineres således i Den Danske Ordbog:

1. person som er aktiv deltager i en bestemt sammenhæng, enten i kraft af sine handlinger eller den rolle vedkommende spiller i sammenhængen. (Den danske ordbog, Aktør)

Det er denne måde, hvorpå de nationalkonservative aktører opfattes i dette speciale: som aktive deltagere i kampen om definitionsmagten, i kraft af deres sproglige politiske handlinger, hvormed de har opnået en indflydelsesrig rolle i den danske politiske debat.

1.4.5 Nationalkonservatisme

Jeg vil undersøge det nationalkonservative felt, i dette speciale. For at kunne behandle dette felt vil jeg dog først komme med en definition af, hvad begrebet ”nationalkonservatisme” indebærer i dette speciale. Der findes ingen definition på ”nationalkonservatisme” i de danske ordbøger, hvorimod begrebets betydning henvises til som noget selvfølgeligt, i f.eks. Gyldendals Åbne Encyklopædis beskrivelse af Tidehverv⁸:

Den teologiske grundopfattelse udtrykkes her i en national-konservativ polemik mod socialisme, kulturradikalisme og humanistisk-idealistiske

⁸Tidehverv er en teologisk bevægelse som blev oprettet i 1926 i forbindelse med et opgør med KFUM-kristendommen og ”succeskirkeligheden”, og en teologisk humanisme. Tidehverv har siden da udgivet tidsskriftet Tidehverv. Dette var et opgør med idealismen i det akademiske og kirkelige miljø, og hvortil der også kom et fornyet fokus på Luther og Kirkegaard og mod inderlighed og dybde. Bevægelsen tog et skifte efter 1989, hvor fokus blev mere nationalt og kulturelt bestemt i reaktion mod indvandringsbølgerne i midten af 1980’erne. Disse bølger blev anset som en alvorlig trussel mod det danske folk, hvormed også humanismen sås som ideologisk og ansvarlig for de åbne grænser.

holdninger, der alle opfattes som totalitære. (Den Store Danske, Tidehvervsbevægelsen)

Her positioneres nationalkonservatisme altså som udtrykket i en kritik mod socialisme, kulturradikalisme og humanistisk-idealistiske totalitære holdninger. Der findes altså ikke en definition af nationalkonservatisme i de danske ordbøger. Dog findes der en definition i den indiske ordbog "Dictionary of Public Administration", som definerer nationalkonservatisme således:

National conservatism is a *political* term used primarily in *Europe* to describe a type of *conservatism*, which is mainly concerned with promoting *nationalist* feelings as well as upholding *cultural* and *ethnic* identity. Common themes which unite all national conservatives are *Eurosceptism*, social conservatism, and, most importantly, very strong opposition to *immigration*. Besides those common elements, national conservatives may hold very different views in different countries, depending on local factors. (Mandal, Dictionary of Public Administration, s. 306)

Nationalkonservatisme fremstår således som en gren af den europæiske konservatisme, der primært promoverer nationalistiske følelser og opretholder en art kulturel og etnisk identitet, med fælles træk såsom euroskepticisme, social konservatisme, og en stærk modstand mod immigration. Jeg vil bruge denne definition som en overordnet karakterisering af nationalkonservatisme. Dog finder jeg ikke denne definition fyldestgørende, da den tager udgangspunkt i en overordnet international definition. Jeg vil derfor, med henblik på at lave en dækkende definition for det danske nationalkonservative felt, inddrage de danske nationalkonservative aktørers egne definitioner af begrebet. I det følgende ses Morten Uhrskov Jensens⁹ egen beskrivelse af hvad begrebet, eller måske rettere identifikationen som, "nationalkonservativ" indebærer for ham:

Som nævnt er den mest præcise betegnelse for mit politiske ståsted nationalkonservativ. Jeg er national, fordi Danmark er en nation beboet af et folk. Hverken nationen eller folket er konstruktioner, som det er blevet moderne at hævde, men er i Danmarks tilfælde ældgamle størrelser med langt over 1.000 år på bagen. Jeg er konservativ, fordi jeg nærer dyb skepsis over

⁹ Morten Uhrskov Jensen er forfatter til bloggen "Set fra Højre", som er en af de udvalgte blogs til undersøgelsen af det nationalkonservative felt. Hans person og blog vil blive gennemgået under introduktionen til empirien i 2.2.1.1.

for utopier, det være sig nazisme, fascisme eller kommunisme eller den nyeste mode, multikulturalismen. Det gør jeg, fordi alle disse utopier er skrivebordsideologier. (A1)

Altså identificerer Jensen sig selv som nationalkonservativ, da han ikke ser det nationale som konstrueret, men i stedet som en ”ældgammel størrelse”, samtidig med at han er skeptisk overfor ideologier. Nationalkonservatismen antager ifølge Jensen en tydeligt konservativ tilgang til nationen og den danske kultur, samtidig med at han opfatter Danmark som en gammel nation.

Kasper Støvring¹⁰ beskriver yderligere den nationalkonservative tilgang som havende fokus på det nationale fællesskab, hvor bevarelsen af sammenhængskraften er det mest påtrængende problem i forhold til det nationale fællesskab. Yderligere beskriver han den nationalkonservative kulturpolitik grundholdning som en, hvori kultur nyder forrang, og målet er at bevare en national kernekultur i globaliseringens tidsalder. Samtidig sættes nationalkonservatismen i modsætning til bl.a. kulturradikalismen, multikulturalismen og kulturrelativismen, hvilket vil blive uddybet i analyse del 3. (F1, s. 61-63) De andre nationalkonservative aktører, som vil blive inddraget i dette speciale, definerer ikke nationalkonservatismen som sådan, men min undersøgelse af feltet har givet et indblik i, hvordan de bruger og opbygger nationalkonservatismen. Jeg vil, som følge af dette, definere nationalkonservatismen således:

Nationalkonservatisme er et politisk begreb, der omhandler et politisk felt, som i en dansk kontekst har fokus på at promovere nationalistiske følelser og opretholde den kulturelle og etniske danske identitet og kulturarv. Danmark opfattes som et ældgammelt fællesskab, hvori sammenhængskraften er central i forhold til opretholdelsen af det nationale fællesskab. Samtidig kritiseres de dominerende ideologier i det danske samfund for at være en fare for den danske nation. Feltets politiske mål er at skabe en alternativ tankegang i det danske samfund. Fælles tematikker i feltet er: bevarelsen af den danske kernekultur, euroskepticisme, islamkritik, en stærk modstand mod især ikke-vestlig indvandring samt skepsis over for utopier, især kulturradikalismen, kulturrelativismen og den multikulturelle politik.

¹⁰ Kasper Støvring er forfatter bag bloggen ”Kulturkamp,” som også er en af de blogs, der vil blive brugt til undersøgelsen af det nationalkonservative felt. Hans person og blog vil også blive gennemgået under introduktionen til empirien i afsnit 2.2.1.1.

Det er ud fra denne definition, at jeg vil omtale aktørerne og feltet som nationalkonservative. Definitionen er lavet, så den er rummelig og kan rumme de forskellige facetter i feltet, og både kan omhandle bloggere, politikere o.a.

1.5 Nationalisme og konservatisme

Jeg har nu redegjort for problemstillingen i dette speciale. Samtidig har jeg kort redegjort for, hvordan jeg definerer den danske nationalkonservatisme.

I dette speciale betragtes det nationalkonservative felt som konstruerende en bestemt national og konservativ bevidsthed, hvortil en redegørelse for nationalisme og konservatisme vil være brugbar. Jeg vil bruge Benedict Anderson til at dække det nationalistiske aspekt af det nationalkonservative felt, som ses som centralt for feltet. Yderligere vil jeg bruge Anthony Quinton i forhold til at redegøre for konservatisme. Dette vil kunne give et indblik i hvordan det nationalkonservative felt er konstrueret gennem sit historiebrug, og hvordan der trækkes på nationale og konservative elementer. Jeg vil nu kort redegøre for Andersons opfattelse af nationen.

1.5.1 Benedict Anderson om nationen

Benedict Anderson (1936-) blev født i Kina og opvoksede i Californien. Han er uddannet i indonesiske studier på Cornell University i New York, hvor han også tog sin Ph.d. Hans hovedværk er "Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism" (1983), som har fået en slags kultstatus inden for nationalisme-forskningen. Det er dette værk som vil blive brugt i dette speciale i forhold til den nationalistiske bevidsthed.

I Imagined Communities giver Anderson sit bud på de kulturelle og materielle betingelser, der ligger til grund for nationalismebevidsthedens opståen og udbredelse som globalt fænomen, samt en redegørelse for hvad nationalisme er i hans optik. Nationalismeanalysen blev påbegyndt da Anderson ikke mente, at det hidtidige arbejde med nationalisme var tilstrækkeligt. Han så samtidig, at ideen om nationen var den primære kraft i mange aspekter af den moderne tænkning, bl.a. i de nationale og subnationale konflikter og krige. Nationalisme sås derfor både som aktuelt og relevant, men også som forsømt felt. Yderligere ønskede han at gøre op med ideen om, at en national identitet er noget medfødt og har en egentlig essens som er konstituerende for nationens sammenhængskraft. Denne tilgang til historie og begreber ligner Skinner og Kosellecks, som jeg vil redegøre for i teoriafsnittet, hvilket

gør det relevant at bruge Anderson som supplement til den begrebshistoriske tilgang. Jeg vil nu redegøre for Benedict Andersons nationalismeteor i forhold til, hvordan den vil blive brugt i analysen af det nationalkonservative felt.

1.5.1.1 Nationen og historie

Anderson begrunder relevansen af sin nationalismeanalyse med at beskrive nationen som den dominerende referenceramme i dag, omend den ikke altid har været det. Han argumenterer også for, at nationens æra ikke får nedgang inden for den nærmeste fremtid, og at nationen er den mest universelt legitime værdi i det nutidige politiske liv. Hans undersøgelse går på fremkomsten af den nationalistiske bevidsthed som dominerende referenceramme og hvilke historiske faktorer, der gjorde denne mulig. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 3)

1.5.1.1.1 Historiske forhold i forbindelse med nationens fremkomst

Anderson starter sin analyse af den nationale bevidstheds fremkomst med at argumentere for, at en af de primære grunde til at forestillingen om nationen var mulig, var en nedgang inden for de dominerende referencerammer: det religiøse felt og det dynastiske rige. Dette skyldes at det religiøse felt havde mistet grundfæste, og at den nationale bevidsthed dermed kunne overtage rollen som dominerende referenceramme. Fremkomsten af nationen som forestillet fællesskab skyldes tre historiske forhold: det første er nedgang inden for den religiøse forestillings kraft, da de hellige sprog mistede monopol pga. udforskningen af verden og printkapitalismens spredning. Det andet er nedgangen i de dynastiske rigers magt og status, da de monarkiske styrers legitimitet led nedgang. Det tredje forhold var forandringen i tidsopfattelsen, fra den middelalderske opfattelse af samtidighed langs tiden (*simultaneity-along-time*), som udviklede sig til en opfattelse af homogen, tom tid (*homogenous empty time*). (Anderson, *Imagined Communities*, s. 12-18, 21, 36) Som følge af dette fulgte tiden nu en sociologisk organisme, der bevægede sig kalendarisk gennem tid – og ifølge Anderson den præcise analog af ideen om nationen:

The idea of a sociological organism moving calendrically through homogenous, empty time is a precise analogue for the idea of the nation, which also is conceived as a solid community moving steadily down (or up) history. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 26)

Andre faktorer som også havde indflydelse på nationalismebevidsthedens fremkomst, var bl.a. printkapitalismen. Anderson mener at denne kultiverede den nationale bevidsthed og gjorde kommunikation og vidensdeling - og dermed en radikalt ny form for forestillet fællesskab - mulig. Der kunne nu forestilles et fællesskab på tværs af tid og rum, hvormed verden kunne ses som sammenhængende og i udvikling. Dette gav samtidig mulighed for at folk fra forskellige kulturer og sprogtraditioner blev opmærksomme på hinanden – og dermed de millioner der delte deres nation og sprog, samt de mange der ikke gjorde. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 23-24, 44-46)

1.5.1.1.2 Nationalismens fremkomst

Anderson konkluderer at selve muligheden for forestillingen om nationen kun opstod historisk, da de fundamentale kulturelle systemer tabte deres selvindlysende greb om menneskets sind. I løbet af to århundreder har nationen undergået en udvikling og tilpasning til forskellige regimer, økonomier samt sociale og kulturelle strukturer over hele verden. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 12, 16, 36) Som resultat af denne proces har nationen fået en aura af naturalisme, som Anderson beskriver det:

Nations, however, have no clearly identifiable births, and their deaths, if they ever happen, are never natural. Because there is no Originator, the nation's biography can not be written evangelically, 'down time,' through a long procreative chain of begettings. The only alternative is to fashion it 'up time'... (Anderson, *Imagined Communities*, s. 205)

Da man hverken kan identificere nationens fødsel eller forudsige en endelig død for den, tager nationen en tidsløs og antik karakter. Anderson understreger yderligere at nationen er forestillet, men at det ikke samtidig betyder, at den ikke er virkelig for borgerne i nationen. Forestillingen af nationen er blevet materialiseret gennem printkulturen, opstillingen af nationale grænser, revolutioner og flag. Folk har ofret deres liv i krig i kampen for nationen og for dem har nationen været virkelig.

Anderson ser nationens rolle som det dominerende forestillede fællesskab i nutiden, selvom den dog ikke har fuldstændigt erstattet religionens rolle som referenceramme. Han ser derfor nationalisme som noget, der skal positioneres i forhold til det store kulturelle system, der kom før det. Det er ud fra dette, så vel som imod dette, at det blev skabt. Relateret til dette speciale kan det nationalkonservative felt altså ses som skabt i forhold til det/de kulturelle systemer der kom før det, og eksisterer sammen med det. Her er nationalismen og religionens rolle i det

nationalkonservative felt altså interessant, da de samtidig kan ses som de konventioner der gør feltet muligt og bruges til at legitimere feltet i det danske samfund.

1.5.1.1.3 Opsamling

Andersons analyse viser altså at den nationale bevidsthed fik kraft, fordi der var nedgang i det religiøse felt, som dog stadig har magt i dag. Dette viser at en ledig niche er vigtig for at give plads til nye måder at tænke på, men også at den nationale referenceramme er dominerende. Disse observationer af den nationale bevidsthed, kan være brugbare til en forståelse af det nationalkonservative felt og måden hvorpå der trækkes på de nationale og religiøse konventioner.

Et andet grundlæggende element i nationen er opfattelsen af et nationalt fællesskab, der bevæger sig sammen gennem tiden som en sociologisk organisme. Det solide fællesskab er altså også grundlæggende i en national bevidsthed. Nationen opfattes yderligere som tidsløs og antik, omend Anderson fastlægger oprindelsestidspunktet for samme i det 18. og 19. århundrede og at det først blev en norm efter Anden Verdenskrig.

Når Anderson beskriver nationale fællesskaber som forestillede, skal det dog forstås i forhold til at han opfatter alle fællesskaber som forestillede. I Andersons tilgang betyder det dog ikke at nationalisme samtidig ikke er virkelig. Nationen er virkelig for folk, som f.eks. har ofret egne liv på nationens bekostning. Yderligere er nationen materialiseret gennem grænser, printkultur osv. Jeg går altså ikke til det nationalkonservative felt, ud fra en opfattelse af at nationen er forestillet, men ud fra en opfattelse af at nationen er virkelig for de nationalkonservative aktører, bl.a. gennem deres formidling af og tilgang til samme.

Jeg har nu lavet en gennemgang af Andersons analyse af den nationale bevidstheds fremkomst, og hvordan dette relateres til bestemte historiske udviklinger og begivenheder. Jeg vil nu gå videre ind på måden, hvorpå Anderson definerer nationen.

1.5.1.1.4 Nationen som et forestillet fællesskab

Gennem sin undersøgelse af nationalismens fremkomst som dominerende referenceramme, definerer Anderson nation/nationalisme således:

... it is an imagined political community – and imagined as both inherently limited and sovereign. It is *imagined* because the members of even the smallest nation will never know most of their fellow-members, meet them, or even hear them, yet in the minds of each lives the image of their communion.

(Anderson, *Imagined Communities*, s. 6)

Anderson uddyber denne definition, med at nationen er forestillet som begrænset fordi selv den største nation har begrænsende, omend elastiske grænser, uden for hvilke der findes andre nationer. Ingen nation forestilles, som sammenfaldende med hele menneskeheden, som f.eks. kristendommen stræbte efter. Dette lægger også til grund for inklusion og eksklusion, hvormed man identificerer andre som værende fremmede, som i det nationalkonservative felt der identificerer sig som dansk i modsætning til ikke-danskere. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 7)

Nationen er samtidig forestillet som suveræn, fordi begrebet blev skabt i en tid, hvor det dynastiske riges legitimation blev nedbrudt og man blev opmærksom på religionernes pluralisme, og foranderligheden af troenes ontologiske påstande og territoriale udstrækning. Man var altså opmærksom på ”de andre”, og i et forsøg på at beskytte egne grænser blev nationen altså forestillet som suveræn. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 7)

Endelig opfattes nationen som et fællesskab, fordi uanset ulighed eller udnyttelse i nationen, bliver den altid opfattet som et dybt, horisontalt kammeratskab. Ultimativt er det dette broderskab der gør det muligt, over de sidste to århundreder, for så mange millioner af mennesker, ikke så meget at dræbe men at være villige til at dø for nationale forestillinger. (Anderson, *Imagined Communities*, s. 7)

1.5.1.2 Opsamling af Anderson

Anderson forstår, som følge af sin tilgang, nationen som et forestillet fællesskab der primært er realiseret mentalt og gennemgående har haft til funktion at få det politiske og sociale liv til at fungere, samtidig med at det er blevet brugt til at beskytte og legitimere egne interesser overfor den ”andens”. Nationen skal samtidig forstås i forhold til det dynastiske rige og den religiøse referenceramme, som den er skabt i forhold til, samt dens fremkomst i en tid hvor verden blev udforsket og man blev opmærksom på ”den anden”.

Nationalisme er altså skabt i forbindelse med nogle unikke historiske muligheder, og skal forstås i forhold til den historiske kontekst, i hvilken den er

fremkommet. Nationalisme er altså ikke noget der er pludseligt fremkommet, eller noget der altid har eksisteret, men i stedet en bevidsthed der fremkom i forbindelse med nedgangen i de dominerende referencerammer, hvor der skabtes en situation med behov for en ny referenceramme. Den historiske kontekst skal altså tages med i forståelsen af den nationale bevidsthed, og det nationalkonservative felt skal forstås i forhold til hvordan det trækker på sin historiske kontekst.

1.5.2 Anthony Quinton om konservatisme

Det nationalkonservative felt opbygger altså en national bevidsthed, men også en konservativ bevidsthed, som redegjort for i definitionen af nationalkonservatisme. For at kunne redegøre for det nationalkonservative felts konservative træk er det derfor nødvendigt at komme ind på hvad konservatismen indeholder og indebærer. Til at gøre dette, vil jeg bruge Anthony Quinton.

1.5.2.1 Om Anthony Quinton

Anthony Quinton (1925-2010) var en britisk politisk filosof og metafysiker, samt forfatter inden for etik, sindets filosofi, og ideernes historie¹¹. Hans hovedværk er ”The Nature of Things” (1973) om metafysik. Derudover udgav han også bl.a. ”Utilitarian Ethics” (1973) og ”The Politics of Imperfection: the Religious and Secular Traditions of Conservative Thought in England from Hooker to Oakshot” (1978). Quinton underviste på New College, Oxford i 23 år og blev derefter præsident for Trinity College fra 1985-1990, og bestyrelsesformand ved British Library fra 1985-1990. Mens han var præsident for Trinity College og var medlem af the Conservative Philosophy Group. Dette var i årene hvor Margaret Thatcher (1925-2013), britisk konservativ politiker, var premierminister. Quinton beundrede hendes politik, og han blev i 1982 adeliggjort af Thatcher, hvormed han blev til ”life peer” og fik titlen baron. Udover at arbejde med filosofi, arbejdede han altså også bl.a. med konservatismen. I dette speciale vil jeg bruge hans tekst: ”9. Conservatism” til at give viden om grundtrækkene i konservatismen. Denne tekst er del af A Companion to Contemporary Political Philosophy, som er redigeret af Robert E. Goodin og Philip Pettit og tager del i Blackwell Philosophy Anthologies.

¹¹ Anthony Quinton bliver anvendt i forhold til at give en forståelse for konservatisme i dette speciale. Valget af ham går på at han arbejdede med konservatisme blandt andre interesseområder. Jeg ville have brugt en teoretiker der havde lavet større værker om konservatisme, hvis det havde været tilgængeligt.

1.5.2.2 Overordnede træk i konservatismen

Quinton definerer konservatisme således:

What I shall identify as conservatism is a long-lasting body of political doctrine which is seldom nowadays represented by a single party. It is, above all, the political doctrine of Burke. (Quinton, 9. Conservatism)

Quinton betragter altså konservatisme som en politisk doktrin, der bunder i Edmund Burkes¹² (1729-1797) politik. I Quintons tilgang til konservatisme som politisk doktrin, redegør han for de overordnede træk. Her redegør han for tre centrale doktriner, som er internt forbundne. Det første er traditionalismen, som støtter kontinuitet i politikken, vedligeholdelsen af eksisterende institutioner samt betænkssomhed overfor forandring. Betænkssomheden er især overfor gennemgribende og pludselig forandring, og først og fremmest mod voldelig og systematisk revolutionær forandring. I denne forbindelse beskrives konservatismen som indeholdende en kærlighed til det familiære, og en frygt for det ukendte. Samtidig skal denne mistænkssomhed overfor forandring ikke forstås som en rigid opposition overfor det, men i stedet som en opfattelse af, at forandring skal ske gradvist og med en forsigtig fremgang.

Den anden doktrin består i et skeptisk synspunkt på politisk viden. For de konservative er politisk visdom primært legemliggjort i arven fra erfarne politiske udøvere, som handler under pres fra behovet for handling i form af etablerede love og institutioner. Yderligere menes der at håndteringen af de offentlige affærer er bedst overladt til politikere med omfattende politisk erfaring, og ikke til teoretikere, som arbejder ud fra abstrakte systemer. Altså er der behov for evner og knowhow, for at der kan foregå succesfuld politisk udøvelse. Samtidig er abstrakte principper såsom universelle doktriner ikke velkomne, da de udgør utopier og systematiske forslag til omfattende sociale forandringer. (Quinton, 9. Conservatism)

Politisk skepticisme udgør Quintons tredje centrale doktrin i konservatismen. Denne indebærer en opfattelse af mennesker og samfundet som organisk og internt relateret. Yderligere er mennesker ikke fuldstændigt formet uafhængigt af de sociale institutioner og praksisser, som de vokser op inden for. Derfor findes der heller ikke nogen universel menneskelig natur, og folks behov og ønsker varierer alt efter

¹² Edmund Burke (12.1.1729-9.7.1797), britisk filosof og politiker, var i det britiske parlament fra 1765, hvorfra han angreb den Franske Revolution. I denne forbindelse udgav han værket "Reflections on the Revolution in France" (1790), som kaldes den konservative bibel. Burke bliver populært kaldt for konservatismens fader.

kontekst. Yderligere skal sociale institutioner ikke opfattes som blot instrumenter. Som følge af at individet og samfundet opfattes som organisk, er deres aktiviteter ikke modtagelige for naturvidenskabelig abstrakt teoretisering. (Quinton, 9. Conservatism)

Quinton beskriver også det er problematisk at behandle konservatisme som en ideologi, da ismen er mistroisk overfor, endda fjendtlig mod, teori. I denne forbindelse beskrives ideologi, som noget der grundlæggende udgør en teori. Denne ideologi afleder politiske forskrifter eller principper, endda nogen gange utopier, fra teorier om menneskelig natur og samfund. Teori er dertil det som adskiller ideologi fra politiske overbevisninger, eller endda fra politiske idealer eller utopier. I denne forbindelse er konservatisme, som ideologi ifølge Quinton, processuel eller metodisk fremfor substantiv:

It prescribes no principles or ideals or institutions universally and so falls outside the scope of its own rejection of abstract theory. (Quinton, 9. Conservatism)

1.5.2.3 Konservatisme i forhold til liberalisme

I Quintons arbejde med konservatisme, redegører han også for forskellene mellem konservatismen og liberalisme. Det interessante i denne sammenligning ligger i at konservative partier har absorberet mange højreorienterede liberale i alliancen mod en fælles fjende: socialismen, siden sent i det 19. århundrede. Dette har resulteret i at det sande konservative element i de konservative partier til tider er blevet næsten overvældet af den liberale individualisme. (Quinton, 9. Conservatism)

Quinton positionerer yderligere den klassiske individualistiske liberalisme til venstre for konservatismen, men samtidig til højre for venstre. Som resultat af de konservative og de liberales alliance mod socialismen, er liberale uafbrudt blevet rekrutteret til konservative partier. Derfor har partier, som er domineret af liberale individualister, også kaldt sig konservative. Dette forbinder Quinton med at den ledende repræsentant for klassisk liberalisme i det tyvende århundrede, Hayke, afslutter sin hovedafhandling, "The Constitution of Liberty" (1960), med et kapitel kaldet for 'Why I am not a conservative'. (Quinton, 9. Conservatism)

Yderligere adskiller de klassiske liberalister sig ved at foretrække forandring, omend det er i økonomien og samfundet som helhed, fremfor i staten hvor liberale institutioner råder. De foretrækker yderligere teori, overordnet klassisk økonomi med et uhæmmet marked, ud fra en forståelse af at det vil lede til den største mulige

tilfredsstillelse af menneskelige behov og ønsker, og den mest produktive brug af ressourcer. Samtidig er de mere mistænksomme end de konservative overfor alt andet end den mest minimale regering. (Quinton, 9. Conservatism)

1.5.2.4 Konservatisme og nationalisme

De nationalkonservative er, som begrebet lyder, både nationale og konservative i deres tilgang til samfundet. Quinton beskriver denne relation mellem konservatisme og nationalisme ved, at de er sammenknyttet da de konservatives politiske loyalitet er til nationen. Her adskiller de sig igen fra de liberale, hvor det primære objekt er menneskeheden i abstraktet. Liberalismen er yderligere internationalistisk af princip, mens de konservative er nationalister. I denne konservative opfattelse er regeringens hovedopgave at tilstræbe den nationale interesse, ved f.eks. at beskytte imod angreb udefra og efterstræbe nationens velstand. I forbindelse med dette er der i dag, for mange konservative, konsekvent modstand mod en storstilet europæisering. (Quinton, 9. Conservatism)

1.5.3 Overgang

Jeg har nu gennemgået nationalisme og konservatisme, og hvad disse indeholder som politiske doktriner eller, om man vil, ideologier. Denne viden om konservatisme og nationalisme vil blive brugt i analysen af feltet, med henblik på at vise hvilke nationale og konservative elementer der trækkes på i feltet.

2. Præsentation af empiri

I dette speciale vil jeg undersøge det danske nationalkonservative felt, og hvordan dette er opbygget. I denne forbindelse, vil jeg redegøre for den udvalgte nationalkonservative empiri, som i nutidens Danmark primært er placeret i blogosfæren og udgivelsen af bøger. Nationalkonservative aktører agerer, som før nævnt, også i de offentlige debatter og i diverse institutioner. Jeg har dog valgt at fokusere på bloggene, da det er der jeg ser kernen og opstarten af feltet. De aktører, organisationer etc., der henvises til i bøgerne og bloggene, vil dog også blive inddraget i den udstrækning som det er relevant, da det kan fortælle noget om historiebrugen i feltet.

2.1 Krav til empiri

I undersøgelsen af det nationalkonservative felt har jeg udvalgt fem repræsentative nationalkonservative blogs. I overvejelserne omkring udvælgelsen har jeg opsat en række krav, hvoraf det første er, at de fem blogs skal repræsentere forskelligheden inden for de nationalkonservative blogs i struktur og form. Begrundelsen for dette er, at de udvalgte blogs dermed samlet kan vise hvordan det nationalkonservative felt er opbygget, og give et indblik i feltet som helhed. Yderligere et krav er, at de udvalgte blogs skal være populære og have indflydelse på feltet, samt at de skal refereres i medierne. Dette er med henblik på at bloggene skal være repræsentative for feltet, og have indflydelse på opbygningen af feltets politiske bevidsthed. Det tredje krav er at bloggene stadig skal være aktive, og have været det i mindst to år, for at brugen af dem kan reflektere det nationalkonservative felts nutidige bevidsthed. Samtidig ligger fokus på det danske nationalkonservative felt, og et krav er dermed, at empirien skal være dansk og omhandle Danmark helt eller delvist. Sidst, men ikke mindst, skal de nationalkonservative repræsentanter identificere sig som nationalkonservative, da denne identifikation er en vigtig del af opbygningen af den nationalkonservative bevidsthed.

Jeg vil, som følge af disse krav, fokusere på en repræsentativ, central gruppe af national-konservative bloggere, forfattere og aktører, og dermed ikke inddrage hele det nationalkonservative felt.

2.2 Udvalgt empiri

I det følgende vil jeg gennemgå den udvalgte empiri, som jeg har opdelt efter karakter – dvs. om det er internetkilder, bøger, artikler osv. – og hvordan den er opbygget.

2.2.1 Internetarkiv - Det nationalkonservative felt

Jeg har som følge af de ovenstående krav udvalgt fem blogs, som repræsentanter for det nationalkonservative felt. Jeg vil gennemgå disse blogs i det følgende. I gennemgangen vil jeg samtidig redegøre for de interne forskelle i bloggene. Bloggene vil hovedsageligt blive undersøgt som del af et samlet felt, men de interne forskelle vil også blive taget med i betragtningen af feltet. Som følge af dette betragtes feltet ikke som en homogen enhed, men som bestående af individuelt forskellige politiske aktører, der er bragt sammen gennem en fælles identifikation som nationalkonservative og i fælles bekymringer om det danske samfund.

2.2.1.1 Kulturkamp og Set fra Højre

Set fra højre, på blogs.jp.dk/setfrahojre, er den første blog, som vil blive brugt i dette speciale. Denne blog er forfattet af Morten Uhrskov Jensen, og er placeret under Jyllandspostens blogs på avisens hjemmeside. Jensen er cand.mag. i historie og samfundsfag, og har ligeledes skrevet bøger om Danmark med fokus på indvandring. Det er interessant at inkludere Jensen, da han også var forfatter til den hedengangne blog Nomos Blog, som var en indflydelsesrig og ofte refereret blog.

Kulturkamp, på kulturkamp.blogs.berlingske.dk, udgør den anden blog som vil blive brugt i dette speciale. Denne blog er forfattet af Kasper Støvring, og er placeret under Berlingske Tidenes blogs på avisens hjemmeside. Bloggen kan stilmæssigt sidestilles med Jensens blog Set fra højre, da den også er på en avis' hjemmeside og er forfattet af en enkelt forfatter. Kasper Støvring er kulturforsker ved Syddansk Universitet, og det fremgår på hans hjemmeside at han har en ph.d. i litteraturvidenskab fra Københavns Universitet. Man kan ligeledes læse at han er ekstern lektor ved Institut for Kulturvidenskaber ved Syddansk Universitet og arbejder som forfatter og foredragsholder. (Støvring, Kasper Støvrings CV) Kasper Støvring har udgivet flere bøger om Danmark med fokus på bl.a. kulturkonflikter og samfundsrelevante emner. Han figurerer i denne forbindelse som en akademisk aktør inden for de nationalkonservative kredse.

Kasper Støvring og Morten Uhrskov Jensens blogs, Kulturkamp og Set fra Højre, er altså placeret på store avisers hjemmesider, sammen med andre politiske blogs. Bloggene er opbygget således, at de appellerer til en større gruppe mennesker, og deres blogindlæg er opbygget som en art politiske kronikker. Som følge af dette udgiver Støvring og Jensen ikke blogindlæg hver dag, men snarere en til to gange om ugen. Disse indlæg er skrevet på en måde, så det ikke er en forudsætning at have læst alle blogindlæg og alle deres bøger, for at kunne forstå deres ræsonnementer.

Både Støvring og Jensen refererer til forskellige teoretikere i deres blogs. Nogle af disse er: den amerikanske politolog Samuel Huntington, som har opbygget en tese om et sammenstød mellem civilisationerne. Den amerikanske idéhistoriker Allan Bloom, som især kritiserer universiteterne for nedgang i de intellektuelle værdier, som de har til opgave at opretholde. Og den engelske filosof Roger Scruton, som har skrevet om nedgangen for den vestlige civilisation, og hvordan de vestlige værdier adskiller sig fra andre kulturer. Henvisningen til disse spiller sammen med placeringen af bloggene på store avisers hjemmesider. Via denne placering kan enhver interesseret besøgende læse og forstå bloggene samtidig med, at påstande og udtalelser forsøges legitimeret ved brug af teoretikere. Disse kan læserne gå til og studere, hvis de er interesserede i at få underbygget Støvring og Uhrskovs argumenter. Såvel Jensen som Støvring har også udgivet flere bøger, som er opbygget, på en måde så de appellerer til et mere konventionelt publikum.

Jensen og Støvrings blogs og bøger kan yderligere ses som et indgangspunkt til det nationalkonservative felt, som de fleste kan forholde sig til. Det er en konventionel indgang til feltet, hvor der refereres til andre nationalkonservative blogs. (B1),(A2) Dette lægger op til, at hvis læserne synes at det der bliver skrevet om er interessant, så kan de gå videre til de større og mere polemiske blogs og læse videre. Derudover skal man ikke have nogen særlig viden når man går til Støvring og Jensen blogs, da de er skrevet på et lettilgængeligt sprog, laver referencer og skriver argumenterne fuldt ud så alle kan følge dem.

Blogindlæggene fra Set fra højre udgør nr. A1-A16 i bilag 1, mens blogindlæggene fra Kulturkamp udgør nr. B1-B14 i bilag 1. For at få et visuelt indtryk af bloggenes opbygning, se da bilag 2.1 og 2.2, hvor der findes skærbilleder af de to blogs' hjemmesider.

2.2.1.2 Hodjanernes Blog

Denne blog er nummer tre i rækken af mest læste politiske blogs i Danmark, og er samtidig den tredje blog som jeg har valgt til empiri i dette speciale. Bloggen har cirka 750 individuelle hits om dagen, og findes på hodja.wordpress.com. (Chart Index) Hodjanernes blog har eksisteret siden 2007 og har 7 forskellige forfattere, der alle anvender dæknavne. Der skrives yderligere blogindlæg på både dansk og svensk.

Hodjanernes Blog, med undertitlen ”En politisk ukorrekt samling af tekster af kritisk tilsnit”, er forfattet af flere forskellige bloggere. De aktive bloggere, som går under dæknavne, er for tiden (per 8. september 2013): Hodja, som er hovedbloggeren, samt Jernhesten, Skjoldungen og Trumfes. Blogindlæggene centrerer omkring referencer til aviser o. lign., og der bliver hovedsageligt lagt links ind til film på nettet sammen med tekstklip o. lign. samtidig med, at bloggerne kun skriver korte beskrivelser. Beskederne er korte, direkte og uddybes ikke. Det er her primært overskrifterne, der fortæller læseren, hvad bloggeren mener, og hvad intentionen og meningen med indlægget er. Små tegninger og karikaturer spiller også en rolle i forhold til, hvordan beskeden med indlæggene formidles.

På bloggen reklameres der for diverse alternative nyhedshjemmesider, samt at der er en række politiske statements bl.a. for Israel og mod islam, bl.a. med mottoet: ”In any war between the civilized man and the savage, support the civilized man,” med undertitlen: Support Israel, defeat Jihad. Samtidig er der en provokerende illustration med titlen ”The Other Islamic Bomb”, forestillende en gravid kvinde med hijab, gasmaske, hvor den gravide mave er illustreret som en bombe, der skal til at gå af.

Der er yderligere en lang række emner, hvorunder blogindlæggene er sorteret. Disse viser at især emner såsom Danmark (5189), Immigration (5467), Islam (10.293), Jihad (3949), Muslim World (4459) og Politisk Korrekte (5062) er populære emner, der blogges meget om på Hodjanernes Blog. Der henvises også til en række udenlandske og danske aviser og blogs. For at få et yderligere indblik i bloggens opbygning, se da skærbilleder i bilag 2.5. Blogindlæggene fra Hodjanernes Blog vil udgøre nr. C1-C24 i bilag 1.

2.2.1.3 Uriasposten

Uriasposten, på www.uriasposten.net, er den fjerde blog som vil blive brug som empiri i dette speciale. Denne blog er den næstmest læste politiske blog i Danmark

med omkring 4000 individuelle hits om dagen. (Chart Index) Bloggen er redigeret og skrevet af Kim Møller. Møller er dansk forfatter og uddannet cand.mag. i historie, og hans blog blev udnævnt til Danmarks mest indflydelsesrige blog i 2007 (Dansk Kommunikationsforening, Uriasposten er Danmarks mest indflydelsesrige blog). Derudover har Møller fået udgivet sit speciale som en bog: *Vejen til Damaskus* (2008) via Trykkefrihedsselskabets Bibliotek. Uriasposten har eksisteret siden 2003.

Uriasposten er, i stil med Set fra Højre og Kulturkamp, også forfattet af en enkelt forfatter: Kim Møller. Møller laver op til flere blogindlæg om dagen. Disse indlæg har dog nærmere samme karakter som indlæggene i Hodjanernes Blog, end indlæggene i Kulturkamp og Set fra højre. Møller har dog oftest kun selv forfattet titlen på indlægget samt nogle sætninger, hvor indlægget derudover består af tekstudsnit og billeder fra aviser, bøger, hjemmesider eller Facebook. I disse blogindlæg forventes det samtidig at man forstår hvad Møller mener er problematisk i indlægget, ud fra de få sætninger han selv forfatter. Det forventes altså, i modsætning til i Støvring og Jensens blogs, at man følger hans tankegang uden behov for uddybelse og argumentation samt at man i forvejen har viden om feltet.

I tilgift til blogindlæggene, hvor der ofte refereres til andre nationalkonservative blogs, er hjemmesiden konstrueret således, at der i højre side linkes til cirka 50 andre blogs. Der er også reklame for to bøger i venstre side af hjemmesiden: den ene er for Møllers egen bog *"Vejen til Damaskus"*, og den anden er for Henrik Ræder Clausens¹³ bog *"Cypern i Halvmånenens Skygge"*. I venstre hjørne af hjemmesiden findes der et citat fra Winston Churchill¹⁴, som lyder således: "I fight for my corner, and I leave when the pub closes". Dette kan betyde, at Churchill betragtes som en foregangsmand i sin morale om at kæmpe for sin sag og ikke at blive tvunget til noget, der går mod hans moral. Der er links til de forskellige emner, under hvilke blogindlæggene placeres, og man kan klikke, hvis man vil læse mere om emner, såsom "Historie", "Jalving", "Islamisme" o. lign. Der findes også skærbilleder af Uriasposten i bilag 2.3, og blogindlæggene vil udgøre nr. D1-D17 i bilag 1.

¹³ Henrik Ræder Clausen er tidligere folketingsmedlem for Dansk Folkeparti (2004-2011), samt forfatter på bl.a. netavisen 180 Grader og af *Cypern i Halvmånenens Skygge* (2013).

¹⁴ Winston S. Churchill (30.11.1874-24.1.1965) var britisk statsmand og forfatter, samt premierminister 1940-45 og 1951-55. Han var bl.a. leder af samlingsregeringen under 2. Verdenskrig. Han blev efter 2. Verdenskrig et symbol på britisk kampvilje og britisk demokrati, og arbejdede i sit politiske liv for bevarelsen af det britiske imperium. (Den store danske, Winston S. Churchill)

2.2.1.4 Snaphanen

Snaphanen, på www.snaphanen.dk, er den sidste blogs jeg har valgt som empiri. Det er samtidig den mest læste politiske blog i Danmark, med omkring 4100 individuelle hits om dagen. (Chart Index) Snaphanen er samtidig en af de ældste nationalkonservative blogs, og har eksisteret siden december 1999. Bloggen betragtes som forløber for andre nationalkonservative blogs i Danmark. Den omhandler samtidig politiske emner både angående Danmark og Sverige, og er forfattet af forskellige bloggere på såvel dansk som svensk. Disse bloggere går oftest under dæksnavne. Bloggen bliver ofte nævnt i andre blogs, samt i medierne.

Snaphanen tager en lidt anden form end Uriasposten, da der er flere forfattere. Hovedbloggeren er yderligere anonym og går under dæksnavnet "Snaphanen". Der er også en blogger, som går under pseudonymet Julia Caesar, og to andre bloggere, der går under deres egne navne. Den ene er Torben S. Hansen, som er historiker og lektor emeritus. Han er medforfatter af "I krigens hus: islams kolonisering af Vesten" (med Helle Merete Brix¹⁵ og Lars Hedegaard). Den anden blogger er Eva Agnete Selsing, som er filosof og har sin egen klumme ved navn Kulturkarusellen på Berlingske Tidenes hjemmeside. Altså er det en blanding af en anonym blogindehaver, en blogger under pseudonym og to navngivne bloggere. Derudover er der også diverse gæstebloggere, som laver indlæg på siden.

På hjemmesiden er der en reklame for donationer til bloggens sag. Der reklameres også for diverse bøger og der findes links til omkring 300 forskellige hjemmesider, både danske og udenlandske, samt til blogs, hjemmesider og videoer. Der udgives omkring tre indlæg om dagen, omhandlende aktuelle politiske emner i Sverige og Danmark. Disse indlæg er gennemgående opbygget på samme vis som i Uriasposten: med tekst fra artikler, blogs eller lignende, sammen med et par sætninger fra bloggeren til at lede læseren hen mod, det problematiske i tekstudklippene. Der findes også forskellige videoer, der bliver lagt ind i blogindlæggene samtidig med, at der kan være flere forskellige historier under et blogindlæg under separate overskrifter. Der findes skærbilleder af Snaphanen i bilag 2.4, og blogindlæggene vil udgøre nr. E1-E14 i bilag 1.

¹⁵ Helle Merete Brix (1959-), dansk forfatter, journalist og debattør, har bl.a. udgivet bogen "I Krigens Hus: Islams kolonisering af vesten" (2003) sammen med Torben S. Hansen og Lars Hedegaard. Hun er yderligere medlem af Trykkefrihedsselskabet.

2.2.1.5 Opsamling

Jeg vil, pga. de netop gennemgåede opdelinger af bloggene, opdele de nationalkonservative blogs i to grupper. Den første består af Set fra Højre og Kulturkamp, som tager form som en slags politiske kronikker samt antager en mere konventionel form. I disse blogs formidles budskaberne klarere til den brede skare af læsere, end i de andre blogs. Snaphanen, Uriasposten og Hodjanernes Blog er derimod mere fokuserede på links, tekstudsnit og på at kommentere på, hvad der bliver skrevet i aviserne osv. Yderligere formidles deres holdninger på en kortfattet og mere implicit måde, samtidig med at tonen og sprogbrugen i disse blogs tenderer mod en polemisk natur. Der formidles altså mindre sagligt og klart i sammenligning med Støvring og Jensens blogs. I forhold til Set fra højre og Kulturkamp kan der samtidig argumenteres for, at der bliver lagt mere vægt på at appellere til det brede publikum og en større gruppe af mennesker gennem den mere mainstreamappellerende, velargumenterede form. Derimod repræsenterer Uriasposten, Snaphanen og Hodjanernes Blog ”kernen” af det nationalkonservative felt, hvor holdninger og meninger ikke bliver pakket ind og argumenteret for på samme vis.

Som følge af dette vil Støvring og Jensen være nemmere at gå til i forhold til at redegøre for de generelle holdninger i feltet. Der skal derimod gås mere gennemgribende til værks i forhold til undersøgelsen af Snaphanen, Uriasposten og Hodjanernes Blog, da holdninger og meninger ikke fremstilles på lige så direkte vis. I dette speciale vil bloggene bliver brugt sammen, for dermed at supplere hinanden og give et billede af det samlede nationalkonservative felt, og hvordan det er opbygget.

2.2.2 De nationalkonservative bøger

I min undersøgelse af det nationalkonservative felt, vil jeg altså inddrage fem udvalgte blogs. Derudover vil jeg også bruge bøger, som er forfattet af de nationalkonservative aktører. Disse vil udgøre supplerende empiri til min undersøgelse, da holdninger etc. kan blive uddybet her og også er del af formidlingen i feltet. Bøgerne kan hjælpe til at vise, hvordan feltet bygges op historisk ved brug af bestemte referencer.

- De nationalkonservative bøger vil udgøre nr. F1-F4 bilag 1.

2.2.3 Det nationalkonservative felts referenceramme

I undersøgelsen af det nationalkonservative felt vil jeg ikke udelukkende fokusere på de repræsentative bloggere, som jeg har udvalgt. Jeg vil også inddrage disse aktørers referenceramme, som er brugbar til at vise hvilke politiske aktører der henvises til, samt hvilken historiebrug der foregår i denne forbindelse.

- Disse referencer vil udgøre nr. G1-G7 i bilag 1.

2.2.4 Supplerende materiale

Det supplerende materiale som vil blive brugt i dette speciale, er opdelt i forskellige kategorier i litteraturlisten. Samtidig er det inddelt efter de afsnit, hvor det bliver brugt i specialet.

2.3 Kildekritik

Empirien, som bliver inddraget i dette speciale, består primært af blogs. I inddragelsen af blogs som empiri, er der samtidig forskellige elementer som skal overvejes. Jeg vil, i det følgende, beskrive hvad blogs indebærer som empiri, og redegøre for diverse forbehold og fordele ved dette.

2.3.1 Blogs som empiri

Blogfænomenets opstart placeres, ifølge Lucas Graves¹⁶, oftest i 1990'erne og blev gjort mere lettilgængeligt i 1999. Dette falder sammen med Snaphanens opstart samme år. Blogmediet var oprindeligt rettet mod almindelige menneskers brug, men er i dag mere fokuseret på en række mere eller mindre professionaliserede blogs og bloggere. Disse specialiserer sig inden for forskellige områder, herunder politik, som i det danske nationalkonservative felt. De politiske blogs kan samtidig opdeles i blogs skrevet af politikere, og blogs om politik som er forfattet af politiske insidere eller almindelige mennesker med interesse for politik. De nationalkonservative bloggere kan primært beskrives som del af den sidste gruppe. (Graves, *The Affordances of Blogging*, s. 342)

2.3.1.1 Nationalkonservative blogs

Det danske nationalkonservative felt opererer primært gennem blogs. Det er derfor vigtigt at reflektere over, hvorfor dette politiske synspunkt især er repræsenteret i den

¹⁶ Lucas Graves er Assistant Professor i Institut for Journalisme og Massekommunikation ved University of Wisconsin-Madison. Han har udgivet diverse rapporter og artikler om kommunikation, bl.a. om blogs og netværk.

danske blogosfære, og udgør de mest læste politiske blogs i Danmark. En begrundelse for dette kan være, at de nationalkonservative aktører og deres tilhængere ikke føler sig repræsenteret politisk, og at de konventionelle medier ikke servicerer deres synspunkt. Der kan altså ses et utilfredsstillet behov for en politisk repræsentation af det nationalkonservative synspunkt, som bliver tilfredsstillet gennem blogosfæren og den opbyggede politiske bevidsthed.

På trods af, at de nationalkonservative blogs er de mest læste politiske blogs i Danmark, skal man dog ikke overvurdere betydningen af det. Det betyder ikke nødvendigvis, at det politiske synspunkt er så udbredt, som man umiddelbart kunne antage. Det er måske blot det mest populære synspunkt inden for dette forum. Dog kan besøgsraten muligvis vise en stor undergrund af højreradikalisme, der ikke kommer til orde i medierne. Som det blev argumenteret for i indledningen, kan man dog også se at det nationalkonservative felt har stor indflydelse på medierne og politikerne.

2.3.1.2 Blogs som empiri

Blogs udgør en særlig slags empiri, da de karakteriseres som hjemmesider med bestemte strukturer og funktioner, med visse begrænsninger og muligheder. Blogs er hjemmesider, som enten er tilknyttet en gruppe af bloggere, eller en enkelt blogger. David D. Perlmutter¹⁷ beskriver det essentielle fysiske element i bloggen, som det korte til medium lange essay: blogindlægget. En vigtig del af disse blogindlæg, og det der udmærker deres egentlige politiske import, er links til andre hjemmesider og blogs, som giver en bestemt interaktivitet i bloggen. (Perlmutter, Blogwars, s. 16) Der er yderligere tilknyttet såkaldte permalinks til blogindlæggene, som gør det muligt at linke til specifikke indlæg gennem henvisninger, og dermed giver mulighed for at interagere med andre blogs i det, der kaldes blogosfæren. De fleste blogs giver yderligere deres læsere mulighed for at kommentere, og dermed deltage i debatten, i et kommentarspor under hvert indlæg.

Bloggerne skriver indlæg, oftest hver dag eller flere gange om dagen, hvis de ønsker at være populære og tiltrække større læserskarer. En blog omhandler ofte et enkelt emne, såsom mad, familie, mode eller politik, mens andre fungerer som en slags dagbog for forfatteren. I forhold til dette tilhører de nationalkonservative blogs

¹⁷ David D. Perlmutter er Dekan ved College of Media & Communication under Texas Tech University. Hans akademiske arbejde omhandler primært politisk kommunikation og overtalelse.

primært blogs omhandlende et enkelt emne: politik. I kontrast til klassiske hjemmesider og andre tekster, har blogs en mere personlig stil og skrives ofte ud fra bloggerens egne holdninger og oplevelser. (Perlmutter, Blogwars)

2.3.1.2.1 Fordele ved blogs som empiri

Når man arbejder med blogs i forbindelse med et populært felt, er det vigtigt at overveje fordelene ved mediegenre, som kan spille en faktor i feltets popularitet.

En fordel ved blogs kan ses, i at de tager del i demokratiseringsprocessen af medierne, hvormed individer har fået adgang til deltagelse i formidlingen af information. Formidling er derfor ikke længere forbeholdt massemedierne. Denne demokratisering giver alle mulighed for at ytre sig og konstruere egne virkeligheder, frem for at disse udelukkende er skabt af massemedierne. Man kan dermed bruge blogs til at komme til orde, både som forfatter og kommentator. Dette kan især forventes at appellere til folk, som ikke føler, at de bliver hørt og dermed føler sig overset.

I blogs er der altså mulighed for aktiv deltagelse, hvilket tillader interaktion mellem individer, som kan gå sammen i kampen for en sag, kritisere politikere etc. Dette kan give brugerne mulighed for at øge deres almene viden, fokusere deres aktivisme, rekruttere andre og marchere sammen mod et bestemt mål. Dette spiller godt sammen med det nationalkonservative felt, som kan tiltrække folk, der føler at deres meninger og holdninger bliver undertrykt af politikerne. Disse personer kan her finde et alternativt medium, hvor de kan komme til orde og diskutere med andre ligesindede. (Perlmutter, Blogwars, s. 16-21, 30-31) Perlmutter argumenterer dertil for, at blogs har en ekstraordinær effekt på folket og på politik, og at bloggere dermed udgør en særlig indflydelsesrig gruppe, som har en indbygget politisk støttekreds:

In blogs as well as in street politics, there is initiative and power in friendship and numbers. (Perlmutter, Blogwars, s. 15)

Yderligere appellerer blogs som medium til individer, som ikke føler sig hørt. Dette spiller f.eks. de nationalkonservative aktører videre på ved brug af dæknavne. Dette kan have den konsekvens, at bloggerne konstruerer deres egen virkelighed og føler en større frihed i forhold til at udtrykke holdninger og meninger. Samtidig kan denne anonymitet tiltrække folk, som selv ønsker at være anonyme, når de udtrykker deres synspunkter. Dog kan dette også få bloggerne til at virke mindre troværdige og vedholdende i forhold til deres holdninger, samt forskræmte i forhold til at stå op

imod oppositionen. Dette kan have både fordele og ulemper, da de kan fremstå svage og mindre sikre i deres holdninger, samt appellere til folk der ikke føler sig hørt og identificerer sig med positionen som undertrykt. Blogs har altså en stor force, hvilket bl.a. skyldes deres store læserskare.

2.3.1.2.2 Ulemper ved blogs som empiri

Der er også visse ulemper ved brugen af blogs som empiri. I tilgangen til blogosfæren kan det være fristende at se blogs som repræsentant for ”folkets røst”, som også de nationalkonservative positionerer sig. Dog er det primært højtuddannede mennesker med høj indkomst, og samtidig primært etnisk danske mænd, der står åbent frem som bloggere i det danske nationalkonservative felt. Der er kun få nationalkonservative bloggere, som er kvinder, hvilket kan resultere i at feltet primært tiltrækker mandlige læsere og dermed inkluderer mænd og potentielt ekskluderer kvinder. (Perlmutter, Blogwars, s. 28-29)

I brugen af blogs som formidlingsapparat sker der også en eksklusion. Det er kun de dele af befolkningen som bruger internettet til at søge information og ytre deres holdninger, som bloggene er rettet imod. Dog kan bl.a. Støvring og Jensens udgivelse af bøger opfattes som forsøg på også at nå disse potentielle læsere, omend disse stadig ikke kan tage del i selve det nationalkonservative fællesskab gennem blogosfæren. Yderligere er der en problematik i hvorvidt potentielle læsere af disse bøger kender til Støvring og Jensen, når de primært agerer gennem blogs.

I brugen af blogs som empiri kan det yderligere være en ulempe, at blogindlæggene blot kan være opbygget med henblik på lægge op til en debat iblandt læserne, hvorfor det, i forhold til dette speciales udgangspunkt, ikke er åbenlyst, hvad det egentlige ræsonnement bag dem er. Yderligere er blogs specielle af natur, da der i de tre større blogs regnes med, at læseren implicit ved, hvad der ligger bag argumenterne. Det er derfor ikke altid, at argumenterne lægges frem, så alle kan se dem. I stedet regnes der med, at man har læst med fra bloggens opstart og dermed ved, hvordan der argumenteres, og hvad der menes, når der bruges bestemte ord og bestemte emner omtales.

Yderligere har blogs en speciel natur, da det er muligt for forfatterne at redigere og slette de blogindlæg, der allerede er udgivet. Altså kan de styre indholdet og ligeledes hvem der kommenterer, samt hvad de siger i kommentarsporet. Dette kan bruges til at konstruere et bestemt udtryk og en bestemt virkelighed, som spiller

sammen med, hvad målet er med indlæggene og med bloggen som helhed. Hvis bloggerne får kritik, kan de altså censurere uønskede kommentarer væk eller ændre i blogindlæggene. På trods af, at blogosfæren fremstår som et sted, hvor der er plads til alle og til alle input og kommentarer, er det altså også et sted, hvor der kan foregå censur fra bloggernes side med henblik på at skabe og vedligeholde et bestemt udtryk. Dette kan skabe en inklusions- og eksklusionsproces, hvor det kun er bestemte kommentatorer med bestemte holdninger, som får lov til at kommentere og få deres kommentarer ”udgivet”.

Afslutningsvis er flere af bloggene en del år gamle, og der laves op til flere blogindlæg hver dag. Det gør mængden af blogindlæg meget omfangsrig, og det gør det til et omfattende arbejde at gennemlæse og tyde de mange tusinde blogindlæg. Det har derfor været nødvendigt at tage mindre udsnit af blogindlæggene til bearbejdelse i dette speciale. I gennemgangen af bloggene er der derfor i stedet fokus på de overordnede emner der bliver debatteret, og visse indlæg er derfor blevet skimmet og der er foretaget søgningerne i bloggene. Alle indlæggene bliver derfor ikke inddraget, men der i stedet brugt et udvalg som giver et overblik over, hvad de forskellige blogs indeholder tematisk, og hvordan der argumenteres i visse situationer.

2.3.1.3 Nationalkonservative bøger som empiri

Empirien vil også omfatte nationalkonservative aktørers udgivne bøger. I denne forbindelse er det vigtigt at overveje hvilket udtryk bøger som formidlingsform giver.

Fordele ved at udgive bøger er, at bøger er tilgængelige for alle og ikke kun en niche af læsere som i blogs. Rækkevidden for bøger er altså større i dette aspekt. Yderligere fremstår bøger mere mainstream end blogs, og der er plads til at visse beskeder kan argumenteres grundigere for og formidles på en letforståelig måde, hvor alle kan følge med. Samtidig har bøger en vis seriøsitet i sin form, og kan ikke kritiseres og diskuteres på samme vis som blogs kan. Dog er en ulempe ved bøger at de enten skal købes eller lånes på et bibliotek, mens blogs er tilgængelige for alle via internettet og derfor er gratis. Samtidig bliver beskeder formidlet kortere og direkte på blogs, mens bøger opbygges på en bestemt vis og kan tage længere tid at læse.

I brugen af bøger som empiri, i forbindelse med undersøgelsen af det nationalkonservative felt, er en fordel at forskellige emner kan forekomme mere grundigt behandlet end i bloggene, samt at forfatterne får lov til at folde deres

argumenter ud. Dog bliver bøger kun brugt til at supplere bloggenes behandling af diverse emner.

I brugen af det nationalkonservative felt kommer bloggene, samt de udgivne bøger af enkelte bloggere, til at være en overvejende kilde til information om den nationalkonservative politiske bevidsthed.

3. Teoretisk udgangspunkt

I undersøgelsen af det nationalkonservative felt, og hvordan fællesskabet af politiske aktører skaber en bestemt politisk og national identitet gennem brugen af sprog og historie, vil jeg lave en undersøgelse af feltets historiebrug. Det er her interessant hvad de nationalkonservative aktørers sprogbrug reflekterer og hvordan det viser, at de i nutiden kigger bagud. Det er interessant, da det kan sige noget om feltet og måden, hvorpå det er konstrueret. Tesen er yderligere, at feltet har udfyldt en niche og dermed fået stor popularitet gennem måden, hvorpå feltet ser tilbage i tiden og bruger dette til at opbygge en bestemt politisk bevidsthed. Interessen er derfor i at finde ud af hvordan dette gøres.

I forhold til denne undersøgelse er en begrebshistorisk tilgang brugbar. Til dette vil jeg anvende Quentin Skinner og Reinhart Kosellecks tilgange, da de har fokus på forholdet mellem sprog og historie, og hvordan det bruges politisk gennem historiebrug. Yderligere betragtes sproglige handlinger altid som tagende del i begrebslige og politiske konflikter om at få magt og definere fremtiden, og aldrig som uafhængige af den historiske samtid. Skinner og Koselleck vil dermed være brugbare til at se på, hvordan det nationalkonservative felt er opbygget gennem historiebrug og hvordan de nationalkonservative aktører handler politisk gennem deres sprogbrug.

I det følgende vil der være en redegørelse for den analytiske og teoretiske tilgang til problematikken, samt hvordan de forskellige teoretiske aspekter vil blive anvendt metodisk i analysen af det nationalkonservative felt.

3.1 Skinner og Koselleck

Jeg vil starte ud med at introducere Skinner og Koselleck, og deres teoretiske tilgange, i det følgende.

3.1.1 Koselleck og Begrebshistorie

Begrebshistorie som historisk disciplin relateres ofte til den tyske begrebshistoriker, Reinhart Koselleck (1923-2006). Dette begrundes i, at han havde stor indflydelse på bevægelsen mod feltets position som selvstændig historisk disciplin i 1960'erne i Tyskland. Han fik bl.a. denne indflydelse som medredaktør af det store begrebshistoriske leksikon "Geschichtliche Grundbegriffe" (1972-1997) som er et ottebindsværk, hvor 109 samfundsmæssige grundbegreber behandles begrebsanalytisk. Kosellecks hovedværk er afhandlingen "Kritik und Krise: Ein Betrag zur

Pathogenese der bürgerlichen Welt” (1954), som tager udgangspunkt i det dengang spændte forhold mellem USA og Sovjetunionen. Problematikken i værket går på, at hverken kommunismen eller liberalismen anerkendte, at politik altid vil være fyldt med konflikter, hvor alle vil forsøge at tiltvinge sig magt. Begrebshistorie er nu et bredt felt, som kan betragtes som et metodisk sindelag der nu favner tilgange til filosofi, historie, sociologi og politisk teori.

3.1.1.1 Kort om Kosellecks tilgang

Koselleck beskriver begrebshistorie som en specialiseret kildekritisk metode, der fokuserer på, hvordan socialt eller politisk relevante termer bruges og anvendes. Der er altså fokus på brugen af politiske begreber i denne tilgang. Disse begreber betragtes som del af en historisk kontekst, gennem hvilken deres betydning forandres gennem tiden, hvilket samtidig bestemmer de politiske aktørers handlemuligheder.

En analyse kaldes inden for dette felt en begrebsanalyse, hvormed et udvalgt begrebs betydning analyseres med fokus på, hvordan det har forandret sig gennem tiden. I en sådan analyse tydeliggøres sagsforhold og relationer for udvalgte socialt eller politisk relevante begreber. (Koselleck, Begrebshistorie og Socialhistorie, s. 65-66)

I undersøgelsen af det nationalkonservative felt kan Kosellecks opfattelse af forholdet mellem sprog og historie, samt opfattelsen af sprog som subjektivt værktøj, bruges til at belyse hvordan historie bruges som politisk værktøj, hvormed feltet legitimerer og forståeliggør sig i sin samtid.

3.1.1.2 Kosellecks inspiration

Kosellecks begrebshistoriske arbejde er overordnet influeret af den videnskabsteoretiske tilgang ”filosofisk hermeneutik”. Dette kan bl.a. ses i indflydelsen fra hans vejleder fra universitetet i Heidelberg: Hans-Georg Gadamer (1900-2002). Gadamer siger bl.a. at man skal forstå delene ud fra helheden, og helheden ud fra delene. Dette skal ikke blot opfattes som en metodisk grundregel, men som et grundtræk ved menneskets måde at eksistere på. Man har som menneske altid en historisk betinget forforståelse, som kan revideres gennem erfaring og samtidig er afgørende for hvad man erfarer. Dette er samtidig en forudsætning for, at man kan forstå en tekst. (Den store danske, Hans-Georg Gadamer)

Kosellecks arbejde er yderligere influeret af Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770-1831), som grundlagde den tyske idealisme og har haft stor indflydelse på senere filosofitraditioner. Han gjorde det populært at se filosofi og andre kulturfænomener i en historisk sammenhæng. Samtidig påpegede han, at individets bevidsthed dannes i samspil med andre individer, hvilket har haft indflydelse på moderne videnskabelige discipliner sidenhen. Kosellecks arbejde er yderligere under indflydelse af Martin Heidegger (1889-1976), som var tysk filosof og havde indflydelse på den filosofiske hermeneutik.

Koselleck er altså gennemgående influeret af filosofisk hermeneutik, hvilket bl.a. kan ses i hans tilgang til forholdet mellem sprog og historie, og aktørens rolle. (Den store danske, G.W.F. Hegel)

3.1.1.3 Kosellecks intention bag sin tilgang

I brugen af Kosellecks tilgang til begrebshistorie, er det også vigtigt at anerkende at han har politiske intention med sit arbejde. Dette kan ses i hans opfattelse af forventning og erfaring, eller forhåbning og erindring, som det der konstituerer historien og erkendelsen af denne, og viser sammenhængen mellem fortid og fremtid. Denne forskel mellem erfaring og forventning betragter Koselleck som voksende i nyere tid, da forventningerne har begyndt at løsrive sig stadig mere fra de hidtil gjorte erfaringer. Dette kan betragtes som en modernitetskritik, da han ser en stigende afstand mellem erfaring og forventning i moderne tid, hvormed de handlinger som foretages og de forventninger som findes i mindre grad baseres på egentlige erfaringer. (Koselleck, 'Erfaringsrum' og 'Forventningshorisont' - to historiske kategorier, s. 31, 38) Dog vil jeg ikke mene at den bagvedliggende modernitetskritik har indflydelse på brugen af Kosellecks tilgang, da jeg primært vil bruge hans arbejde på metodisk vis i tilgangen til analysen i dette speciale.

3.1.2 Quentin Skinner og Intellektuel Historie

Quentin Skinner (1941-), Barber Beaumont Professor of Humanities ved Queen Mary University of London, betragtes som hovedfiguren for den idéhistoriske gren kaldet lingvistisk historie, intellektuel historie eller Cambridge-skolen. Denne tilgang omtales ofte også som begrebshistorie, sammen med den tyske begrebshistorie. Skinners hovedværk er tobindsværket "Foundations of Modern Political Thought" (1978), hvor han fokuserer på en analyse af det moderne statsbegrebs udvikling. Han

har samtidig haft en ledende rolle inden for analysen af republikanismen og dennes indflydelse på udviklingen af det vestlige frihedsbegreb, gennem sit værk ”Liberty before Liberalism” (1998). I denne tilgang insisterer Skinner på vigtigheden af undersøgelsen af konteksten inden for hvilken ideer bliver produceret.

3.1.2.1 Inspiration

Skinner er altså del af den såkaldte Cambridge-skole. Et andet vigtigt medlem af denne skole er Peter Laslett (1915-2001), britisk historiker. Han udgav en tekstkritisk udgave af John Lockes ”Two Treatises of Government”. Her viste han at man tidligere har misforstået Lockes intentioner med teksten, ved at placere den i sin historiske kontekst. Denne model, hvor man spørger til forfatterens intention, blev sidenhen model for Cambridgeskolen.

Et andet vigtigt medlem af Cambridgeskolen er J. G. A. Pocock (1924-), som er politisk historiker. Hans hovedværk er ”The Machiavellian Movement” (1975), som har den republikanske teori som sit primære studieobjekt. Udgangspunktet for dette værk er at studere grundlaget for den moderne politiske tænkning, med fokus på republikanismens indflydelse. Denne tilgang er en central del af Cambridgeskolens tilgang, og har haft indflydelse på Skinner, hvilket titlen på hans hovedværk fra 1978: ”The Foundations of Modern Political Thought” (1978) også viser.

Skinner er derudover inspireret af moderne filosofi. Han er bl.a. inspireret af Ludwig Wittgenstein, som har fokus på logik, sprog og filosofiens status, og hvis arbejde befinder sig inden for sprogfilosofiens tradition. Wittgenstein ser filosofiens hovedproblem i forholdet mellem sprog og virkelighed. John Searle og John Austin har også haft indflydelse på Skinners arbejde i forhold til deres arbejde med sprog- og talehandlinger. (Den Store Danske, Quentin Skinner)

3.1.2.2 Kort om Skinners tilgang

Skinners tilgang til historie kan kaldes for en slags brugshistorie, da han har fokus på, hvordan sprog i form af begreber, termer, metaforer osv. bliver brugt i værker, som samtidig opfattes som skabt med politiske intentioner bag. Man kan ifølge Skinner altså ikke forstå værker uden at forstå intentionerne med hvilke de blev produceret, og den debat og kamp de tager del i. Denne tilgang kan kaste lys på forholdet mellem politik og historie og den politiske praksis i nutiden, hvilket er Skinners interesse med sit arbejde. Det er relevant i forhold til dette speciale, da målet er at få en forståelse

for det nationalkonservative felts politiske praksis i nutiden. Her kan et indblik i forholdet mellem historiebrugen og feltets popularitet være essentiel.

Frank Beck Lassen og Mikkel Thorup, redaktørerne af tekstsamlingen: Quentin Skinner – Politik og Historie (2009), opdeler Skinners arbejde i to områder: en historisk del med fokus på den moderne politiske tænkings opkomst i 15-1600-tallet med fokus på bl.a. Machiavelli og Hobbes og begreber såsom frihed, stat, opposition osv., og en filosofisk-teoretisk del, der er optaget af, hvordan det at tale og skrive også er en politisk handling. (Lassen, Introduktion til Quentin Skinner og Intellektuel Historie, s. 12, 28-30, 38) I dette speciale er det primært den filosofisk-teoretiske del som vil blive brugt i samarbejde med Kosellecks teoretiske arbejde i forhold til historiebrug, i tilgangen til analysen af det nationalkonservative felt.

3.1.2.3 Skinners intentioner med sit arbejde

Skinners tilgang til historie og sprog brød med den traditionelle politisk-intellektuelle historieskrivning, der kun fokuserede på teksten selv, og krævede at det skulle kontekstualiseres. Skinner kritiserer bl.a. gennemgående Arthur Oncken Lovejoys (1873-1962) tilgang til historie. Lovejoy var en amerikansk intellektuel historiker og filosof, som anses for at være grundlæggeren af idéhistorie. Han mente, at der fandtes en essentiel mening i begreber, som ikke forandrede sig gennem tiden. Dette tager Skinner stor afstand fra, da han opfatter det som en ahistorisk og anakronistisk opfattelse, da man dermed vurderer fortiden med nutidens begreber og forforståelser, uden hensyn til den historiske kontekst begrebet er formet af.

Skinner gør altså oprør med den klassiske idéhistorie, fordi han ikke ser en sådan mulig, men i stedet kun ser historier om brugen af idéer som mulige. Han omtaler yderligere idéhistorie som mytologisk, da han mener, at det umuligt at forklare forekomsten af en given doktrin hos en forfatter ved at undersøge indflydelsen fra en anden. En historie om idéerne er udelukkende om aktørers brug af idéer inden for deres egen kontekst. Til trods for, at Skinner var nytænkende på visse områder, beskriver Lassen og Thorup ham dog som traditionel i sit fokus på de store tænkere og dermed på

.. store, døde, hvide, europæiske mænd. (Lassen, Introduktion til Quentin Skinner og Intellektuel Historie, s. 21)

3.1.3 Fælles aspekter

Koselleck og Skinner har begge grundlagt deres teoretiske tilgange ud fra et behov for at gøre op med bestemte tilgange i idéhistorien. Dette opgør er især med to tilgange: den kontekstualistiske, marxistiske tilgang, som reducerer enhver tekst til dens kontekst, hvilket ifølge Skinner hindrer en forståelse af aktørens intentioner. Og den tekstualistiske tilgang, som afviser andre forhold end teksten selv, og dermed opfatter teksten som et uafhængigt kredsløb. (Skinner, *Mening og forståelse i idéhistorien*, s. 74) De har også måden hvorpå de skriver politisk teori, med fokus på historiske case studies som linker begrebslige problemer til udøvelsen af politiske kampe, tilfælles. De forstår yderligere begge det at føre politik og politisering som væsentlige aspekter af det at forstå begrebslig forandring.

Jeg vil i det følgende gå nærmere ind på de dyberegående fælles aspekter i Skinner og Kosellecks tilgange til bl.a. sprog og historie samt opfattelsen af politiske aktører, som vil blive anvendt i analysen af det nationalkonservative felt.

3.1.3.1 Sprog og historie

Det første fælles aspekt er understregningen af vigtigheden i at forstå en tekst, et begreb eller lignende ud fra dets historiske kontekst og de historiske udviklingslinjer, som har indflydelse på det. Dette, da sproglige handlinger ikke er mulige uden at trække på historiske konventioner og konstruktioner, mens historie samtidig ikke eksisterer udenfor sproglige handlinger. Historie vedligeholdes, formes og ændres i stedet gennem sprog og formidling, og dermed gennem måden hvorpå historie og sprog bruges. Begreber er altså historiske hele vejen igennem, og der er forbindelse mellem begrebslig og social forandring hvormed teori og praksis ikke er opdelt. Skinner mener ligeledes, at historikere skal anerkende og sætte den begrebslige forandring som fokus i forskningen. Dette, fordi han ser den moralske og sociale verden som holdt sammen af måden, hvorpå man bruger de nedarvede vokabularier til at ændre og omskrive verden. (Koselleck, *Begrebshistorie og Socialhistorie*, s. 61-65), (Skinner, *Tilbageblik: Studiet af retorik og begrebslig forandring*, s. 120-122)

Det nationalkonservative felt vil derfor ikke blive betragtet som et isoleret fænomen, der har en essentiel og statisk mening og betydning, i dette speciale. Det vil derimod blive opfattet som et felt, der konstrueres, forandres og vedligeholdes gennem sprogbrug. Og det er derfor vigtigt at opnå en forståelse for brugen af historie

i de nationalkonservative aktørers sproglige handlinger for at få en forståelse af, hvordan den politiske og nationale bevidsthed konstrueres.

3.1.3.2 Mulig historie

I Koselleck og Skinners tilgange til historiebrug taler de også begge om mulig historie, som gøres mulig gennem visse historiske fortællinger, og åbner for udfyldning af visse historier ved brug af fortællinger og konstruktioner.

Denne mulige historie er, som Skinner viser, samtidig bestemt af grænsen for, hvad der er muligt at legitimere. For at kunne legitimere noget vil det afhænge af, hvilke handlemåder der med rimelighed vil kunne indordne sig under eksisterende normative principper, hvilket hæmmer omfanget inden for hvilket handlemåder kan legitimeres. Der vil derfor være grænser for, hvor meget man kan udvide anvendelsen af de gældende termer. Det er altså ikke muligt at lave ændringer i det politiske og historiske billede uden at placere det indenfor allerede eksisterende normative principper, og basere det på allerede eksisterende forståelser. Her understreger Koselleck f.eks., at hverken investiturstriden og dens politiske følger eller korstogene ville have været mulige uden den kristne kirkes frelseshistoriske, teologisk-klerikale verdenstydning. (Skinner, *Moralske principper og social forandring*, s. 112-113), (Skinner, *Frihedsbegrebet og historikeren*, s. 244), (Koselleck, *Erfaringsændringer og metodeskift*, s. 198)

Ud fra opfattelsen af mulig historie har det nationalkonservative felt altså skullet indordne sig eksisterende normative principper, og har dermed været begrænset af hvad der er muligt at legitimere og i hvilket omfang det har kunnet udvide anvendelsen af gældende termer. For dermed at kunne undersøge hvordan feltet er opbygget, og hvordan dette bruges til at legitimere og gøre feltet relevant i nutiden, er det vigtigt at undersøge hvilken historie der bruges til at gøre dette, og hvilke normative principper og forståelser der trækkes på, vedligeholdes og omskrives.

3.1.3.3 Politiske aktører

Skinner og Koselleck har også deres opfattelser af aktører, her primært tekstproducerende individer, som aktive og politisk handlende tilfælles. De opfattes som aktive, fordi de som individer tager aktiv del i kampen om definitionsmagten i det danske samfund. De opfattes yderligere som politisk handlende, da et argument i

f.eks. en tekst altid tager del i en strid med nogen, hvormed der argumenteres for eller imod en konklusion eller handlemåde. Tekster har altid et formål, hvilket kan være at understøtte eller kritisere bestemte handlinger, institutioner eller tilstande. (Skinner, Tilbageblik: Studiet af retorik og begrebslig forandring, s. 123, 147),(Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 85) For at forstå en tekst skal man altså ikke blot forstå, hvad folk siger, men også hvad de gør i og med, at de siger det:

Ethvert udsagn vil uundgåeligt være inkarnationen af en bestemt intention i en bestemt situation møntet på løsningen af et bestemt problem, hvorfor det altid vil være specifikt knyttet til sin kontekst på en måde, som det ikke vil kunne være andet end naivt at forsøge at overskride. (Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 93)

Som følge af denne opfattelse skal man altså forholde sig til hvad forfatterne, som skrev på et bestemt tidspunkt og med et bestemt publikum for øje, kunne have haft til hensigt at kommunikere ved at udtrykke sig ved brug af de givne udsagn. Sprog er dermed subjektivt i brug, fordi det kan bruges som værktøj i ideologiske kampe. Ved at forstå politiske aktørers hensigter med tekster, udsagn og begreber, kan man få en forståelse for, hvilken ideologisk kamp disse tager del i, og dermed hvilke konstruktioner der laves, og hvorfor de sættes op som de gør. (Skinner, Mening og forståelse i idéhistorien, s. 91) I forhold til undersøgelsen af, hvordan det national-konservative felt er konstrueret, er det dermed vigtigt at forstå, med hvilken hensigt teksterne konstrueres og feltet sammensættes. Yderligere skal aktørerne betragtes som havende bevidste intentioner med deres sprogbrug.

3.1.4 Brugen af Skinner og Koselleck

Skinner og Koselleck har, som netop demonstreret, en del fælles elementer. Dog er der også en del elementer i deres tilgange, som ikke spiller sammen. Dog argumenterer Kari Palonen¹⁸ for, at de to tilgange kan kombineres i praksis afhængigt af problematikken og de materialer, som skal analyseres. Altså er der visse uoverensstemmelser mellem Skinner og Kosellecks tilgange, men de er alligevel brugbare i supplement til hinanden i forhold til forskellige analyser. (Palonen,

¹⁸ Kari Palonen (1947-) er director ved The Finnish Centre of Excellence in Political Thought and Conceptual Change ved University of Jyväskylä i Finland. Han har brugt en del af sit akademiske arbejde på at arbejde med kombinationen af Skinner og Kosellecks arbejde, og har bl.a. skrevet ”The Politics of Limited Times - The Rhetoric of Temporal Judgment in Parliamentary Democracies”. (2008)

Rhetorical and Temporal Perspectives on Conceptual Change, s. 43, 57) I dette speciale vil de to tilgange blive brugt i kombination i den udstrækning, hvorpå de kan være brugbare til at besvare problemet i dette speciale. En kombination af tilgangene er i dette speciale brugbar da jeg primært vil bruge dem i en kombineret metodisk tilgang til analysen af feltet.

Jeg vil nu gå igennem kritikpunkterne der kan forekomme af Skinner og Kosellecks tilgange, i forhold til brugen i dette speciale.

3.2 Kritik af teoretikerne

Skinner er opmærksom på den sammenholdelse der forekommer af hans egen tilgang og Kosellecks, hvor de ofte samlet omtales som del af begrebshistorien. Dog mener han, ifølge Lassen og Thorup, at der er gennemgående forskelle, hvor Skinner bl.a. kritiserer at den tyske begrebshistorietradition fokuserer på at lave en ”begrebernes historie”. Dette kritiserer han, da han tvivler på om det overhovedet er muligt at skrive en begrebernes historie, uden at forfalde til en forestilling om enhedsidéer, som i den idehistoriske tradition. Skinner er yderligere kritisk overfor opfattelsen på tid som en faktor i begrebsliggørelsen af den politiske og sociale verden, da han mener at man med denne tilgang risikerer at det blot vil afsløre abstrakte idéer, hvor aktørernes rolle formindskes i de eviggyldige debatter. Skinner mener derimod at den eneste historie, der er at skrive om idéer eller begreber, er om den skriftende brug af dem: en slags brugshistorie. Altså insisterer han på, at man skal gribe den politiske historie an ud fra aktørernes perspektiv gennem en undersøgelse af intentionerne der ligger bag ytringerne, og hvordan begreberne er blevet brugt af forskellige aktører gennem tiden. (Lassen, Introduktion til Quentin Skinner og Intellectuel Historie, s. 37-38)

Skinner ser samtidig en kontrast mellem sit eget og Kosellecks arbejde, da Koselleck og hans kolleger er interesseret i hele den samlede begrebslige forandringsproces, hvorimod han selv er interesseret i en enkelt af de teknikker hvorigennem samme proces finder sted: selve den politiske brug af historie. Skinner mener dog ikke at de to forskningsprogrammer er uforenelige. (Skinner, Tilbageblik: Studiet af retorik og begrebslig forandring, s. 124-125, 134)

På trods af at begrebshistorie og intellektuel historie ofte bliver brugt som synonyme, er der altså også grundlæggende forskelle mellem disse. Begrebshistories fremgangsmåde går primært på at følge et begrebs historiske udvikling gennem tiden, mens intellektuel histories metode har fokus på historien bag brugen af begreber.

Intellektuel historie har dermed mere fokus på de historiske begivenheder og mindre på selve begrebets udvikling, hvilket er grundlagt i en forskel på synet på historisk tid.

Ifølge Lassen og Thorup positionerer både Skinner og Koselleck deres arbejde ud fra en kritik af den klassiske historiske praksis. Dog har de begge fokus på de store tænkere i den vestlige kultur, omend de begge laver oprør gennem kravene om kontekstualisering af historieskrivning, der ellers kun har interesseret sig for teksten. Deres historiske arbejde kan derfor forekomme gammeldags i dets fokus, og formet af den klassiske historie, omend det gør op med samme. (Lassen, Introduktion til Quentin Skinner og Intellektuel Historie, s. 21)

Både Skinner og Koselleck er derudover læst i danske oversættelser, og der skal derfor tages forbehold for, at noget af den oprindelige mening kan være gået tabt.

Yderligere er det nødvendigt at anerkende, at Skinner og Kosellecks arbejde ikke er fokuseret på en dansk kontekst, hvorfor deres fokus ligger mere generelt på den vestlige verden, og hvordan denne er fremkommet. Dog har de begge udviklet teorier om, hvordan brugen af sprog og historie grundlæggende foregår, og hvordan sprog bruges som et politisk værktøj. Det er her de tre gennemgåede relevante aspekter af tilgangene: i forhold til forholdet mellem sprog og historie, opfattelsen af den mulige historie samt opfattelsen af aktørerne som politiske handlende, som vil blive brugt i den metodiske tilgang til analysen af det nationalkonservative felt.

3.3 Metode

Tesen i dette speciale er, at det nationalkonservative felt opbygger en bestemt politisk bevidsthed gennem brugen af udvalgte historiske konventioner. For at undersøge hvad det er for en politisk bevidsthed der opbygges er det derfor vigtigt, hvordan disse udvalgte historiske konventioner bruges til at opbygge og legitimere den nationalkonservative bevidsthed. I det følgende vil jeg uddybe hvordan Skinner og Koselleck vil blive brugt i analysen af det nationalkonservative felt, med henblik på at kaste lys på historiebrugen og hvordan denne bruges politisk i feltet.

I brugen af Skinner og Koselleck vil det nationalkonservative felts sprogbrug, primært i blogindlæg og bøger, anses som havende en bestemt historisk kraft gennem måden den bliver organiseret og opbygget på. Denne brug af nedarvede vokabularier i feltet: historiebrug, ses yderligere som noget der kan bruges til at ændre og omskrive verden, og dermed give feltet indflydelse og skabe genkendelse. Herigennem kan aktørerne opnå magt, ved brug af de historiske konventioners kraft og legitimitet i

opbygningen af den nationalkonservative bevidsthed. (Koselleck, Begrebshistorie og Socialhistorie, s. 62)

Tekster, her primært blogindlæg, har altså et forhold til deres omgivelser, som til en vis grad også bestemmer dem og mulighederne for opbygningen af dem og kraften de kan opnå. Hvis blogindlæggene skal vække genkendelse og sympati fra læserne skal de altså tale ind i den historiske samtid med de problematikker der findes, og ud fra genkendelige positioner som drejes til de nationalkonservative aktørers fokus. Det politisk mulige, som f.eks. fremkomsten og populariteten af det nationalkonservative felt, skal derfor betragtes som begrænset i forhold til hvad det er muligt at legitimere og gøre overbevisende i en given historisk kontekst. For at kunne få indblik i opbygningen af det nationalkonservative felt, er det altså vigtigt at forstå hvordan historie (nedarvede konventioner) bruges i de sproglige handlinger i feltet, og hvordan dette bruges i konstruktionen af den politiske og nationale bevidsthed i feltet.

For at forstå det nationalkonservativ felt og dettes opbygning er det samtidig vigtigt at forholde sig til hvad intentionerne bag historiebrugen kan være. Man skal altså både være opmærksom på den historiske tid der skrives ind i, hvilke historiske konventioner der bruges og hvad de politisk handlende aktørers intentioner bag denne brug kan være, for at få en forståelse for feltets opbygning. Aktørerne betragtes som havende bevidste mål og hensigter med brugen af historiske konventioner, og deres sprogbrug opfattes som politiske handlinger, som altid tager del i begrebslige og politiske konflikter om at få magt og definere fremtiden. Brugen af historie gennem sprog er altså ikke kun ubevidst, men også noget der kan bruges til bevidst at legitimere visse politiske handlinger. Det er denne tilgang til sprog- og dermed historiebrug jeg vil have i analysen af det nationalkonservative felt.

I det nationalkonservative felt er det altså måden, hvorpå de ”nedarvede vokabularier” – historiske konventioner som er knyttet til sproget - bliver brugt til at genfortolke og omskrive verden, som er interessant. Dette kan give et indblik i måden hvorpå feltet er opbygget og hvordan det bruges til at legitimere feltet politisk, og dermed kaste lys over det nationalkonservative felts politiske praksis i nutiden. Skinner og Kosellecks tilgang kan altså give et perspektiv på forholdet mellem sproglige begreber og samfundsmæssige forandringer i feltet, samt inddrage aktørernes rolle i forhold til kampen om definitionsmagten. Samlet set vil Koselleck og Skinner dermed give et perspektiv på forholdet mellem sprog og historie, og hvordan historiske konventioner bruges i det nationalkonservative felt. Yderligere vil

deres tilgange bidrage med en opfattelse af de nationalkonservative aktører som historiebrugende, og samtidig historieskabende, individer. Det er altså en måde at gå til feltet på, hvor der ses på brugen af historie af aktive aktører, med henblik på hvordan feltets nationalkonservative bevidsthed dannes samt med hvilke intentioner dette gøres.

Jeg har nu redegjort for hvordan de to teoretikere vil blive brugt i analysen, og vil nu gå videre til hvordan analysen vil blive opbygget og hvorfor den bliver opbygget således.

4. Analyse af det nationalkonservative felt

Jeg har i det forudgående redegjort for problemfeltet, introduceret empirien som vil blive analyseret og redegjort for min teoretiske tilgang til undersøgelsen af det nationalkonservative felt. Jeg vil nu redegøre for det analytiske greb, dvs. den konkrete analysemetode, som jeg vil bruge i undersøgelsen af empirien.

4.1 Det analytiske greb

I analysen vil jeg undersøge hvordan det nationalkonservative felt er opbygget. Tesen er at der opbygges en bestemt politisk bevidsthed, og det vil blive undersøgt hvordan dette gøres ved brug af bestemte historiske konventioner og med hvilket formål.

For at forstå hvordan det nationalkonservative felt og dets bevidsthed er opbygget, og hvordan dette gøres, vil jeg tage fat på de emner og problematikker, som de nationalkonservative aktører primært behandler. I forbindelse med dette vil måden, hvorpå historie bruges, blive klarlagt. Det vil give et indblik i hvordan feltet bruger fortiden til at legitimere holdninger og sproglige handlinger i nutiden, og dermed styrker feltets deltagelse i kampen om definitionsmagten.

4.1.1 De tre analysedele

I min undersøgelse af det nationalkonservative felt er det fremkommet, at feltet kan betragtes som opbygget i tre dele: hhv. et nationalkonservativt ”jeg” som positionerer sig på en bestemt måde i forhold til Danmark, et genstandsfelt som omhandler problemerne i og truslerne mod det danske samfund, og ”den anden” som feltet identificerer sig i modsætning til - oppositionen - som er skyld i problemerne i det danske samfund. Disse tre dele udgør samlet det nationalkonservative felt, og denne opdeling af feltet vil udgøre min analytiske konstruktion i dette speciale. De tre dele vil hver især udgøre et selvstændigt afsnit i den følgende analyse, for dermed at belyse hvordan feltet er opbygget.

Der kunne være mange andre måder at dele empirien op på, og min opdeling afspejler ikke nødvendigvis, hvordan feltet er tænkt og opfattet af de involverede deltagende parter. Dog er dette den analytiske konstruktion, som er valgt, dels i et forsøg på at overskueliggøre og strukturere empirien, og dels for at tydeliggøre hvordan feltet fremstår som opbygget, og hvordan historie bruges på forskellig vis i de forskellige dele af feltet.

I analyse del 1 vil jeg belyse hvad det er for et ”jeg” der bliver opbygget i feltet, og hvordan dette gøres ved brug af historie. Dette vil jeg gøre ved at se på hvad det er for en opfattelse de nationalkonservative aktører har af Danmark, og hvordan de positionerer sig selv i forhold til dette. I analyse del 2 vil jeg undersøge det nationalkonservative felts genstandsfelt, og hvad det er for en forståelse der opbygges omkring dette gennem historiebrug. Fokus vil her være på hvilke værdier det nationalkonservative felt ser i Danmark, og hvad det er for nogle trusler der ses mod bevarelsen af værdier, i forhold til hvordan dette tager del i den nationalkonservative bevidsthed. I analyse del 3 vil jeg fokusere på hvordan det nationalkonservative felts opposition forstås og opbygges, samt hvordan denne forståelse opbygges gennem historiebrug. Fokus vil her være på hvem der opfattes som modstanderen mod det nationalkonservative felt, og hvordan denne opposition opbygges historisk. I forhold til min opdeling af analysen i tre dele vil jeg dog understrege at de forskellige emner, der vil blive behandlet, spiller sammen og krydser hinanden i feltet, på trods af at de behandles opdelt.

I analysen af de tre dele af feltet vil der altså være fokus på hvordan historie bruges, hvad det er for en historisk kontekst der tales ind i, og hvordan den nationalkonservative bevidsthed opbygges gennem problematikkerne der behandles. I løbet af analysen vil der yderligere være en vekselvirkning mellem en redegørelse for, hvad det nationalkonservative felt omhandler og hvad de gør, samt hvad det er for en forståelse de opbygger af bestemte emner ved brug af bestemte historiske konventioner. Derudover vil der være en diskussion af, hvordan dette kan forstås og tolkes samt en vurdering af, hvad det betyder i forhold til problemstillingen.

Opbygningen af analysen går altså på denne grundlæggende model:

(Egen model)

Her er afsenderen, jeget, det nationalkonservative felts definition af selvet og opfattelse af, hvad det tager del i. Genstandsfeltet er hvordan Danmark opfattes i

forhold til de problemer, som ses i det danske samfund og udgør en trussel mod Danmark. Dette genstandsfelt bruges samtidig til at kritisere spejlbilledet: oppositionen som holdes til ansvar for problemerne i genstandsfeltet.

Jeg vil nu gå videre til analyse del 1, som omhandler hvordan feltet positionerer sig i forhold til Danmark.

4.2 Analyse del 1: Feltets positionering i forhold til Danmark

I dette afsnit vil jeg undersøge det nationalkonservative felts ”jeg”. Jeg vil gøre dette, ud fra en opfattelse af at de nationalkonservative aktører forholder sig til Danmark på en bestemt måde, hvilket siger en del om hvordan de positionerer og betragter sig selv. Min undersøgelse af feltet viser at det centrale fokus er den danske nation og den tilhørende nationale identitet, hvilket jeg vil behandle i dette afsnit. Målet hermed er at få en dybere forståelse for, hvad denne nationale identitet indebærer for feltets aktører, hvordan den konstrueres ved brug af historiske konventioner og hvordan de nationalkonservative aktører dermed positionerer sig selv.

Jeg har på baggrund af dette, valgt at bygge første del af analysen op omkring følgende arbejdsspørgsmål:

1. Hvordan positionerer de nationalkonservative aktører sig i forhold til Danmark?
2. Hvordan bruges historie i denne positionering?
3. Hvilken betydning har denne positionering for feltets bevidsthed?

4.2.1 Opfattelsen af Danmark

Min undersøgelse af det nationalkonservative felt viser, at aktørerne, lægger vægt på bestemte kerneemner og –værdier i forbindelse med tilgangen til Danmark som nation. Jeg vil gå nærmere ind på de forskellige kerneværdier i analyse del 2 og blot kort gennemgå hvordan Danmark opfattes i det følgende, med henblik på at vise hvordan de nationalkonservative aktører positionerer sig i forhold til den danske nationalstat og nationale kultur.

4.2.1.1 Danmark som nationalstat

En grundopfattelse i det nationalkonservative felt er, at Danmark er en nationalstat, med bestemte tilhørende egenskaber. Kasper Støvring beskriver f.eks. Danmark som en nation med en positiv og udbredt nationalfølelse, hvor der hersker fred og tryghed. Yderligere beskrives Danmark som et land med en høj grad af tillid, velstand og frihed, hvor staten er præget af en lav grad af korruption og danskerne er meget tilfredse med livet. Hertil kommer at Danmark, ifølge Støvring, er i verdensklasse i forhold til at have en demokratisk og kompetent statsledelse, social retfærdighed, borgerlige frihedsrettigheder, uddannelse, livsforventning, indkomst og konkurrence-dygtighed. (F1, s. 9, 12, 39, 65) Dette hører sammen med landets form som nationalstat, med bestemte kulturelle entiteter og værdier, som de mener man skal

forholde sig til på bestemte måder. Yderligere opfattes Danmark som unik, da nationen og staten er sammenfaldende, og der dermed findes en unik national kultur.

4.2.1.2 Danmark som et gammelt fællesskab

I forbindelse med at Danmark betragtes som en nationalstat med bestemte kulturelle entiteter og værdier, betragtes det yderligere som et land, hvor de demokratiske institutioner og borgerlige rettigheder er forankret i et tæt folkeligt fællesskab af ”før-politiske normer” og værdier. Dette udgør tilsammen en opfattelse af Danmark som havende en essentiel antik national kultur.

Jensen beskriver f.eks., at han betragter det Danmark, som han voksede op i, som en ”enhedskultur” med et ”homogent folk”, hvor han føler at han deler et skæbnefællesskab med menneskene omkring sig. Det er det Danmark han ønsker at bevare. (F2, s. 126) Støvring betragter også Danmark som en nation med et af de mest homogene folk i verden, som har en århundrede lang fælles historie med at leve i den samme kultur. Den danske kultur har altså været længe undervejs, hvormed der er opbygget bestemte kulturer, normer og traditioner og et specielt nationalt fællesskab. Som følge af dette opfattes mennesket som bundet til visse loyaliteter, der følger med at blive født ind i denne antikke kultur:

Vi fødes ind i en kulturel sammenhæng, som forpligter os. En nation er både før-politisk og før-kontraktlig af væsen, og er som sådan formet af en art usynlig hånd, der virker bag om ryggen på de handlende individer. (F1, s. 87)

Som følge af denne opfattelse, opfattes kultur som en unik, relativt statisk og langsomt udviklende entitet. Det betragtes yderligere som noget centralt i Danmark, hvortil bl.a. den danske kulturarv er vigtig. Dette ses især i Støvrings blog, hvor han omtaler den danske salmeskat, og bl.a. Grundtvig og Ingemann værdsættes sammen med Steen Steensen Blichers litteratur. (B2)

4.2.1.3 Bevarelsen af Danmark

Danmark betragtes altså både som en nationalstat med et særligt nationalt fællesskab og en bestemt antik kultur i det nationalkonservative felt, hvormed der trækkes på en både konservativ og en national bevidsthed. I denne forbindelse tales der gennemgående om en ”sammenhængskraft” i den danske nationalstat, som i stor grad afhænger af det folkelige fællesskab og bevarelsen af den essentielle, antikke nationale kultur. Nationen betragtes altså som det, der binder samfundets individer og

grupper sammen i et socialt fællesskab, samt skaber det samlede værdigrundlag for moderne demokrati. Det er derfor essentielt, at denne nation og dens politiske orden bevares. Jeg vil komme nærmere ind på hvordan sammenhængskraft opfattes senere i dette afsnit.

Undersøgelsen af det nationalkonservative felts positionering i forhold til Danmark viser, at Danmark opfattes som et land med en bestemt udformning i form af en nationalstat, samt med et homogent folk som falder sammen med nationens grænser. I Danmark har dette folk yderligere en nationalt og kulturelt fællesskab, og dertil bestemte kerneværdier der ønskes bevaret. Dette nationale fællesskab opfattes yderligere som en ældgammel entitet ud fra et konservativt organisk samfundssyn. Samfundet og kulturen opfattes derfor som en arv fra forfædrene og som noget, der skal bevares, behandles med respekt og gives videre til efterkommere.

Denne opfattelse af Danmark som en unik nationalstat, med en lang udviklingshistorie trækker også på en klassisk nationalistisk opfattelse, som beskrevet af Anderson. Anderson viste at opfattelsen af en nation som gammel og antik sammen med opfattelsen af et unikt nationalt fællesskab, er klassiske træk i den nationale bevidsthed.

4.2.1.4 Statens svigt

Ud fra et konservativt synspunkt opfattes samfundet, staten og fællesskabet som familiens og det tætte samfunds naturlige forlængelse. I denne forbindelse opfattes statsmagten som havende visse konstante grundlæggende pligter: at sikre samfundet mod ydre fjender og opretholde ro og orden, samt at sikre alle borgere forsvarlige livsvilkår. De nationalkonservative aktører mener dog ikke, at staten opfylder disse pligter i dagens Danmark. Det er i forhold til dette at de nationalkonservative aktører positionerer sig rollen som forkæmpere for det danske mod ydre fjender, for dermed at sikre bevarelsen af den danske nationalstat og de værdier og entiteter som medfølger.

Jeg vil antage at denne opfattelse af den danske nationalstat, og svigtet fra staten som ligger til grund for positioneringen som nationens beskyttere og forkæmpere, er grundlæggende for det nationalkonservative felt. Dog er det primært Kasper Støvring og Morten Uhrskov Jensen som eksplicit udtrykker deres opfattelse af Danmark, og forklarer hvordan deres syn på truslerne mod Danmark hænger sammen med den potentielle ødelæggelse af den danske nation og kultur. Jeg vil dog

argumentere for at selvom denne opfattelse af Danmark ikke er beskrevet eksplicit i Snaphanen, Uriasposten og Hodjanernes Blog, så er det stadig den der ligger til grund for deres opfattelse af Danmark. Dette kan ses i måden hvorpå bloggerne positionerer sig i forhold til Danmark, som beskyttere af landet mod den truende udvikling, hvilket jeg vil redegøre for i det følgende.

4.2.2 Danmark som truet

Den danske nation opfattes som en organisk entitet, der har været på vej i lang tid i det nationalkonservative felt. Som følge af dette opfattes Danmark som havende en unik kultur med unikke og antikke entiteter, som er uerstattelige hvis de bliver ødelagt. I denne forbindelse tilhører der en grundlæggende opfattelse af, at det danske samfund bliver truet. Danmark har altså kulturelle entiteter, som kan destrueres og ikke umiddelbart genopbygges, og derfor er vigtige at beskytte mod diverse trusler. Denne opfattelse ses bl.a. i Jensens gamle blog, "Nomosbloggen"¹⁹. Han beskriver sit formål med denne blog som værende at kæmpe for kulturens, nationens og det folkelige fællesskabs overlevelse. Her forbinder han navnet "Nomos" (græsk for lov/normer), med spørgsmålet om, hvorvidt:

... mennesket, hvis det ikke mødes med autoritet, civilisation og nogenlunde ensartet kulturel dannelse ikke forfalder til naturtilstandens alles krig mod alle.
(G1)

Jensen opfatter dermed at en ensartet kulturel dannelse er vigtig for kulturens, nationens og det folkelige fællesskabs overlevelse, hvor den kulturelle nomos er samfundets sammenbindende kraft. Han udviser yderligere tvivl om, hvorvidt:

... samfundspagten og retstilstanden i noget samfund opretholdes, hvis den folkelige homogenitet og det kulturelle og værdimæssige orden og fællesskab nedbrydes. (G1)

Jensen opfatter hermed det danske samfunds kulturelle overlevelse som essentielt for at undgå en alles krig mod alle. For at det danske samfunds kultur skal overleve skal den folkelige homogenitet, den kulturelle og værdimæssige orden, og fællesskabet altså bevares. Dette mener Støvring også. Han taler dog om sammenhængskraft i stedet for nomos, hvilket han også opfatter som truet i det danske samfund. Problematikken er her at sammenhængskraft opfattes som noget, der tager lang tid om

¹⁹ Nomosbloggen (2000-2011) var forfattet af Morten Uhrskov Jensen. Der blev i 2003-2010 udgivet et tidsskrift: Tidsskriftet NOMOS sideløbende med bloggen.

at vokse frem, men som til gengæld kan ødelægges på meget kort tid. Den kan dog vanskeligt opstå mellem forskellige etniske og religiøse grupper. Denne problematik rejses i forbindelse med Muhammedkrisen, og den efterfølgende dybe mistillid mellem danskerne og de muslimske grupper. Krisen ledte til konflikter mellem danskerne og de muslimske grupper, i det han omtaler som en ”kulturkamp”. Denne kamp mellem kulturerne udfordrer sammenhængskraften i dag, og truer med at udrydde den danske kulturarv og de danske værdier. (F1, s. 10, 25) Den danske kultur opfattes yderligere som på nedgang, hvortil Jensen beskriver at fællesskabet, enhedskulturen og det homogene folk er langt mindre givet i Danmark i dag end i 1970’erne. (F2, s. 126)

Både Jensen og Støvring mener altså at det danske homogene samfund skal bevares, hvilket skal ske gennem bevarelsen af det danske fællesskab, den danske kulturarv og de danske værdier. Det sættes samtidig i forbindelse med truslerne mod bevarelsen af det danske nationale fællesskab. Jeg vil komme nærmere ind på hvad disse trusler består af i genstandsfeltet, og her blot konstatere at en grundlæggende motivation for det nationalkonservative felt ligger i truslerne mod det danske samfund og de danske værdier, som søges bevaret.

I forbindelse med denne opfattelse af Danmark som et organisk samfund med et homogent folk og en unik kultur som bør beskyttes, positionerer de nationalkonservative aktører sig på en helt bestemt måde. Jeg vil undersøge dette i det følgende.

4.2.3 Beskyttelse af den danske kultur

Som følge af det centrale fokus på den danske kultur og nation og dennes bevarelse, samt truslerne mod samme, findes der en gennemgående motivation for at bevare den danske kultur og nation i feltet. Denne motivation går også på at bevare den fælles nationale kultur og integrere borgerne i samme kultur, med henblik på at bevare sociale og liberale goder såsom personlig frihed, demokratiske rettigheder og materiel velstand. (F1, s. 26-27) Bloggerne i det nationalkonservative felt bruger i denne forbindelse specielle historiske positioner til at underbygge beskyttelsen af det danske samfund. Jeg vil komme nærmere ind på disse i det følgende.

4.2.3.1 Hodjanere

En af de beskyttende positioner kan ses i Hodjanernes Blog, i brugen af begrebet ”Hodja”. Begrebet stammer fra arabisk og betyder pilgrim, og bliver oprindeligt brugt om folk der har været på pilgrimstogt til Mekka. (The Free Dictionary By Farlex, Hajji) Dette begreb bliver både brugt i bloggens titel, som dæknavn for hovedbloggeren og i den samlede omtale af bloggerne og tilhængere som hodjanere.

I denne brug sammenholdes aktørerne med en slags valfartende pilgrimme, som gennemfører en farefuld færd mod et helligt mål, når målet og vender tilbage med en højere status. De har altså samtidig været succesfulde i deres færd, og nået en højere forståelse. Dette giver en position hvor de kan prædike om og udbrede deres viden fra denne metaforiske rejse, i målet om at beskytte den danske nation. (Den Store Danske, Pilgrimsfærd)

I denne positionering sammenholdes aktørerne altså med en religiøs positionering, omend det er et arabisk begreb. Denne brug af et arabisk begreb kan dog ses som en drejning af betydningen og positionen til egen fordel. Forståelsen af begrebet kan ligge i, at hodjanerne har set sandheden bag islam og muslimernes tilstedeværelse i vesten, og dermed har et ansvar i at udbrede deres viden. De har altså metaforisk været på en pilgrimstur til Mekka, og set den større sandhed.

Hodjanernes Blog positionerer sig altså ved brug af en religiøs metafor, hvormed de agerer som en slags pilgrimme der arbejder mod et fælles, helligt mål: bevarelsen af den danske nation og kultur. Denne religiøse positionering kan relateres til ønsket om at bevare de danske kerneværdier. Yderligere kan det ses som en cementering af oppositionen mod den store trussel fra den muslimske verden, som aktørerne kan se sandheden i.

4.2.3.2 Det nationalkonservative felt som modstandsbevægelse

Positioneringen som kulturel forkæmper er gennemgående i det nationalkonservative felt, hvor positioneringen som modstandsbevægelse er gennemgående. Her antages der krigsmetaforiske positioner, hvormed de nationalkonservative aktører udgør metaforiske krigere, som kæmper for deres sag.

En af de populære identifikationer i denne forbindelse ligger i at sammenholde det nationalkonservative arbejde med modstandsbevægelsernes, hhv. bondebevægelsen i Sverige under den Skånske Krig, og den danske modstandsbevægelse under Anden Verdenskrig.

4.2.3.2.1 Snaphanen og det danske bondeværn under den Skånske Krig

Identifikationen med den danske bondebevægelse under den Skånske Krig kan især ses i Snaphanen i bloggens navn: ”Snaphanen”. Dette begreb kan have flere forskellige betydninger, og omhandler oprindeligt en bøsse, hvis hane har en hurtig (snap) bevægelse. Personerne, der har brugt denne slags bøsser, er efterfølgende blevet kaldt ”snaphaner”. Yderligere menes det at begrebet kan have en tysk oprindelse, hvor ordet betyder at snappe bort og røve (schnappen). Det blev her også brugt i omtalen af landevejsrøvere og friskytter, der holdt til i skovene, som en nedladende fællesbetegnelse. Begrebet kom formentlig til Sverige i forbindelse med krigene i Tyskland, Polen og det tyskdominerede Baltikum. (Foreningen Skånsk Fremtid, Friskytter og snaphaner) Det vandt, ifølge Kirkegaard, især ind på sprogbrugen i forbindelse med kampen om Skåne i 1675-79. Danskerne blev her modtaget som befriere af skåningerne, som blev opfordret til militær modstand mod svenskerne. Dette blev omtalt som snaphaneri af svenskerne, og begrebet blev brugt om det danske bondeværn i grænselandet i Skåne i et forsøg på at fratage dem deres legitimitet. (Kirkegaard, Snaphaner - friskytter i Skånelandene)

Det er formentlig med en intention om at skabe en relation til det danske bondeværn i Skåne under den Skånske Krig, at begrebet bruges som titel på bloggen. Denne position kan også ses som en i opposition til en dominerende magthaver: her Sverige.

Ud fra en forståelse af at sproglige handlinger er politiske handlinger, kan hensigten med brugen af et begreb, som blev brugt i omtalen af bondebevægelsen under den Skånske Krig, være at sætte den nutidige situation i Danmark i forbindelse med skåningene i den Skånske Krig. Ud fra dette ligestilles de danske skåninges kamp om deres land imod svenskerne, med de nutidige danskeres kamp om Danmark mod de invaderende muslimske styrker²⁰. En intention bag denne sammenholdelse kan samtidig være at vise, at de nationalkonservative aktører forsøger at gøre oprør mod den dominerende danske ideologi, som i flere omgange sammenholdes med den svenske multikulturalisme²¹. Denne ideologi og den tilhørende elite holdes bl.a. ansvarlig for at give det danske land væk til muslimerne. Dette sidestilles altså med svenskerne, som tog Skåne og Blekinge fra danskerne i den Skånske Krig. Denne brug af historie kan yderligere legitimere og genkendeliggøre Snaphanens tilgang til

²⁰ Jeg vil komme nærmere ind på den muslimske trussel i analyse del 2.

²¹ Jeg vil komme nærmere ind på dette i analyse del 3.

den politiske situation i Danmark: som oprører overfor de dominerende styrker i kampen om frihed og bevarelse af den danske nation og kultur.

Brugen af begrebet ”snaphane” fungerer altså både til at positionere Snaphanen som del af en modstandsbevægelse mod den dominerende ideologi, til at kritisere det danske og det svenske samfund og som en måde hvorpå der kæmpes for at bevare det danske samfund.

4.2.3.2.2 Hodjanerne som mytiske figurer fra den nordiske mytologi

I Hodjanernes Blog findes der også en beskyttende positionering. Her bliver bloggerne og bloggernes tilhængere omtalt ved brug af mytiske figurer såsom ”underskønne valkyrier” om kvinderne, og ”galdespyende bersærkere” om mændene:

På redaktionens vegne vil jeg byde hjerteligt velkommen til vor ny jernhest! –

Vi er sikre på, at han vil falde til i vore kasematter i selskab med underskønne valkyrier og galdespyende bersærker. (C1)

Disse figurer stammer fra den nordiske mytologi hvor de hhv. fremstilles som frygtindgydende kvindelige guder til hest med hjelm og spyd, som på Odins befaling bestemmer kampens udfald, samt som uovervindelige mandlige krigere, der bliver grebet af vildt raseri, en art ekstase, der afløstes af stærk udmattelse, er asociale, meget stærke og farlige. (C2),(Den Store Danske, Valkyrier),(Den Store Danske, Bersærk)

Denne relation til den nordiske mytologi kan igen ses ud fra en intention om at appellere til allerede genkendelige danske kulturelle positioner. Bloggerne og tilhængerne er altså krigerne som kæmper for Danmark, den danske nation og den danske kultur ud fra en dansk kulturel positionering. Samlet set afspejler betegnelserne og identifikationerne på Hodjanernes blog altså en samling krigere, som kæmper for en fælles sag: for udbredelsen af sandheden ved brug af både religiøse og kulturelle identifikationer og forsvare den danske nation og kultur. I denne forbindelse bruges der også krigsjargon i omtalen om bloggerne som soldater, der skal føre krig:

I dagens anledning vil vi foretage en mønstring af tropperne og inspicere lagerbeholdningerne af øl, whisky, flæskesider, cigarer, ammunition og spydigheder. Af samme årsag vil morgendagen nok byde på et reduceret output af hån, spot og latterliggørelse. (C1)

Dette kan tolkes som en kamp for sagen på samme vis som i krig. Dette, sammen med de mytiske figurer, fremstiller et billede af krig og vold: nogen, der kæmper for deres sag med livet på spil. Positioneringen som valkyrier og bersærker sætter også aktørerne i en stærk position, hvor de er magtfulde og har noget at sige om resultaterne af krigen. Samtidig identificerer hodjanerne sig som danskere, der kæmper for at beskytte den danske nation og kultur. Dette kan også ses i at Hodjanerne har grise som deres muse:

Samt naturligvis redaktionens muser, grissebasserne. (C1)

Dette kan kobles til at grise ses som en national dansk spise f.eks. i forbindelse med jul og flæskesteg. Intentionen bag denne brug kan ses i forhold til oppositionen mod den muslimske tro, hvor man ikke må spise gris da det er et urent dyr. Det bruges samtidig til at positionere hodjanerne som nationalt orienterede, og til at sætte den danske kultur i modsætning til den muslimske kultur.

4.2.3.2.3 Uriasposten som religiøs forkæmper

Identifikationen som modstandskæmpere, krigere og oprørere er altså gennemgående i det nationalkonservative felt. Dette afspejles også i måden hvorpå blogindehaveren Kim Møller positionerer sig i Uriasposten. Titlen på bloggen sætter bloggen i forbindelse med hetitten Urias fra den kristne bibel. Her beskrives historien om Urias, som at være om Urias der får til opgave at bevogte Rabba i Ammoniternes land fra en udsat post. Denne opgave fik han af Kong David som elskede Urias' kone og ville have hende for sig selv, det var derfor intentionelt livsfarligt for Urias. Opgaven endte med at koste Urias sit liv. I fortællingen af denne historie er et afsnit fremhævet:

Sæt Urias der, hvor Kampen er hårdest, og lad ham i Stikken, så han kan blive dræbt! (D1)

Ved at kalde sin blog "Uriasposten", må relationen derfor være, at en Urias post er en udsat post. I denne identificering med Urias kan Møller ønske at positionere sig som en martyr, samt som en rethandlende og retfærdig soldat, der bliver trynet af de dominerende ideologier og institutioner pga. egoisme og korruption. Møller ofrer sig altså for den danske sag, for kampen for nationen og kulturen, mod det korrupte dominerende ideologiske system i Danmark.

Denne brug af rollen som Urias kan også afspejle en kamp mod multikulturalisternes ofring af den danske kultur for kærligheden til multikulturalismen, hvor de nationalkonservative står som de eneste, der kan forsvare den

danske kultur. Yderligere er det vigtigt at lægge mærke til, at Møller bruger en kristen figur i sin positionering, hvilket relaterer til den danske kulturarv.

Samlet kan positioneringen i Uriasposten ses som en måde, hvorpå Møller positionerer sig som en kristen dansk martyr, der ofrer sig for den danske sag. Samtidig bruges den til at positionere ham som den retfærdige i opposition med det korrupte system. Positioneringerne som forkæmpere kan samtidig ses som en måde hvorpå de nationalkonservative aktører ofrer sig for den danske kultur, samtidig med at der findes en modstilling af den danske kristen kultur og den muslimske tro.

4.2.3.2.4 Identifikation med modstandsbevægelsen under Anden Verdenskrig

Der foregår også en gennemgående sammenholdelse af den nuværende situation i Danmark med tyskernes besættelse af Danmark under Anden Verdenskrig, i feltet. Dette kan bl.a. ses i Hodjanernes blog:

Så vidt er det – endnu – ikke kommet, at vi har 1943-tilstande. Men vi befinder os vel et sted omkring 1937-39. Eftergivenheds- og samarbejdspolitikken er i højsædet og et nyt, totalitært Europa er lige om hjørnet. (C3)

Her kritiseres eliten altså for sin samarbejdspolitik, som opfattes som eftergivende og som noget der åbner op for udviklingen af Europa til et totalitært styre. I Snaphanen ses politikerne også som værende skyld i manglen på oprør og bekæmpelse af problemet med islam og muslimerne i Danmark. Yderligere sympatiserer feltet gennemgående med jøderne og Israel i modsætning til den muslimske verden, med relation til den indflydelse der ses af nazismen på islam:

I 2009 udtalte Det muslimske brorskapets mektige åndelige leder Yusufal-Qaradawi at nazistenes folkemord på jøder var guddommelig straff. Han prisete Adolf Hitler for å ha straffet jødene og sa at med Allahs hjælp vil det neste folkemordet på jøder komme fra muslimenes hender. (E1)

Her repræsenterer jøderne altså Vesten, i opposition med islam og nazisme. Dette bliver yderligere uddybet af Brix et al., hvor ligheden mellem nazisme og islam beskrives således:

Særligt efter Hitlers magtovertagelse i Tyskland i 1933 opstod der intensive politiske og ideologiske kontakter mellem tyske nazistiske myndigheder og talsmænd for islamistiske genrejsningsbevægelser, der blev inspireret af

Egyptens Muslimske Broderskab. Den politiske islams moderne ideologiske udformninger blev stærkt påvirket af fascismen og nazismen ... (F3, s. 198)

Der argumenteres altså for at nazismen og ”talsmænd for islamiske genrejsningsbevægelser” skabte ideologiske kontakter under Anden Verdenskrig. Nazismen havde altså indflydelse på den politiske islam, som havde et fælles had til jøderne og efterfølgende Israel. Denne sammenholdelse af islam og nazismen understreger yderligere hvorfor de nationalkonservative aktører er modstandere af islam, og dets tilstedeværelse i Danmark, og bygger samtidig på genkendelige historiske positioner i forhold til fremmedgørelsen af muslimer.

Jeg vil komme nærmere ind på opfattelsen af islam og muslimer i analyse del 2, men her blot understrege at de nationalkonservative aktører altså gennemgående identificerer sig i opposition med muslimerne i Danmark i dag, samt at den danske stat beskyldes for at være ignorant og svag, da den samarbejder med muslimerne, ligesom staten gjorde med nazisterne under Anden Verdenskrig. Gennem denne historiebrug legitimerer og underbygger aktørerne dermed deres handlinger, hvormed der ingen tvivl skal være om ondskaben i den muslimske tro og den muslimske bosættelse i Vesten. Relationen til situationen under Anden Verdenskrig bruges dermed som motivation og legitimation af modstanden til den muslimske ideologi.

4.2.3.2.5 Støvring og kulturkamp

Denne kobling mellem nutiden og Anden Verdenskrig kan også ses i Støvrings blognavn: ”Kulturkamp”. Intentionen bag denne titel kan være at relatere til den danske kulturradikale forening ”Frisindet Kulturkamp” (1935-39), som samlede intellektuelle til kamp for demokratiets idealer og mod fascisme under Anden Verdenskrig. Frisindet Kulturkamp vendte sig især mod tendenser i det danske kulturliv, der blev betragtet som begyndelsen på en fascistisk udvikling. Dog var det først og fremmest nazismen som blev bekæmpet, og man fandt at denne sneg sig ind overalt i det danske samfund. Her stod Frisindet Kulturkamp i forgrunden. Dog var initiativet til foreningen kommunistisk. Der blev samtidig taget stærk afstand fra foreningen og dens tidsskrift fra både borgerlig og socialdemokratisk side under Anden Verdenskrig, mens mange beundrede hhv. Sovjetunionen og nazismens orden og plan. (Den store danske, Frisindet Kulturkamp),(Den store danske, Kulturkampen)

Altså blev begrebet ”kulturkamp” brugt i Danmark under Anden Verdenskrig i forbindelse med kulturradikalismens kamp mod nazismen. Brugen af begrebet

”kulturkamp” kan dermed i forbindelse med Støvrings ønske om at positionere sig som den, der kan se sandheden på trods af den gennemgående ideologiske manipulation fra eliten. Altså, ligesom foreningen ”Frisindet Kulturkamp” kunne under Anden Verdenskrig, før andre også indså at nazismen og Sovjetunionen havde sine bagsider. Selvom foreningen ”Frisindet Kulturkamp” var venstreorienteret, symboliserer den altså stadig en position som repræsentant for dem, der så det som alle senere ville anerkende som sandheden: faren i nazismen og fascismen. Denne position er brugbar og samtidig legitimerende for de nationalkonservative aktører, i forhold til måden hvorpå de forholder sig til det danske samfund. De mener i denne forbindelse at de kan se sandheden i, at muslimerne er lige så slemme som nazisterne var under Anden Verdenskrig, men at omverdenen bare ikke har indset dette endnu. Altså handler den nutidige kulturkamp om kampen mellem islam og Vesten:

... Fortællingen handler om kulturkamp som en eksistenskamp. Det har kulturkampen, kampen mellem islam og Vesten, mellem totalitarisme og liberalt demokrati, dybest set jo altid været af den enkle grund, at man ikke bare kan skifte identitet *over night*, som man kan skifte ideologisk tilhørsforhold. (B3)

Støvrings blog har altså til mål at gøre opmærksom på problemerne med de dominerende ideologier, her både oppositionens og den islamiske ideologi.

Ved brug af begrebet ”kulturkamp” kan intentionen være at relatere til denne forening fra Anden Verdenskrig, da den kæmpede imod nazismen. Dette kan forbindes med at de nationalkonservative aktører også kæmper mod en politisk ideologi, som trænger ind i det danske samfund i nutiden: islam. Hensigten med at bruge begrebet ”kulturkamp” kan dermed være at forbinde nutidens situation med ikke-vestlige indvandrere i Vesten, med kampen mod nazismen under Anden Verdenskrig og den samtidige kritik af, at staten samarbejdede med nazisterne.

Dog er brugen af begrebet formentlig ikke udelukkende en reference til foreningen ”Frisindet Kulturkamp” under Anden Verdenskrig, men kan også ses som en reference til Anders Fogh Rasmussens²² brug af begrebet i bl.a. bogen ”Fra socialstat til minimalstat” fra 1993 og efterfølgende i forbindelse med sit politiske arbejde:

²²Anders Fogh Rasmussen (26.1.1953-) var dansk statsminister i 2001-09 for Venstre. Han har været generalsekretær for NATO siden 2009.

Ja, jeg tvivler på, at vi overhovedet kan stoppe socialstatens vokseværk uden en fundamental holdningsændring i hele samfundet. Egentlig er der brug for kulturkamp. ... jeg bruger ordet kulturkamp for at understrege den altomfattende karakter af den holdningsændring, der er brug for. (G3, s. 151-152)

Denne ”kulturkamp” var et af de vigtigste projekter under Anders Fogh Rasmussens regeringer, hvor især værdipolitiske kampe var vigtige, og formålet var at komme med et alternativ til det kulturradikale og venstreorienterede projekt. Ved brug af begrebet ”kulturkamp”, og den oplagte relation til Rasmussens brug af begrebet, kan Støvring altså understrege at han tager over i kampen for en holdningsændring i det danske samfund, da Rasmussen og højrefløjen ikke længere sidder i den danske regering. Samtidig læner han sig gennem denne brug op af Rasmussens populære opgør med ”eksperterne” og den venstreorienterede politiske holdning i samfundet. Dette kan også relatere til læsere, der ikke mener at kulturkampen blev vundet eller gennemført i første omgang, hvormed det nationalkonservative felt spiller på at det tager over.

Samlet set kan der altså være flere forskellige historiske relationer i brugen af begrebet ”kulturkamp”. Den første er endnu en relation til Anden Verdenskrig og bekæmpelsen af nazismen, som kan ses som relaterende til den nutidige situation med kulturkampen mellem islam og Vesten. Den anden er en relation til Rasmussens sprogbrug under sine regeringer, som opfattedes som et systemskifte i feltet og bruges i forbindelse med at Støvring vil føre denne kulturkamp videre. Støvring spiller altså på flere forskellige historiebrug gennem sin brug af begrebet ”kulturkamp”, hvormed han sætter sig selv i en gunstig og genkendelig position for læserne, og samtidig legitimerer sin holdning ved at relatere til Anden Verdenskrig, som det også gøres i bl.a. Hodjanernes Blog og Snaphanen.

4.2.4 Opsamling på analyse del 1

Dette første afsnit af analysen indledtes med tre arbejdsspørgsmål, som jeg nu vil svare på.

Det første går på hvordan de nationalkonservative aktører positionerer sig i forhold til Danmark. Som redegjort for, har aktørerne en bestemt opfattelse af Danmark som nationalstat og kulturelt fællesskab, som bygger på både en konservativ og national opfattelse. Den konservative tilgang ses bl.a. i opfattelsen af Danmark

som en organisk entitet, med visse særlige antikke kulturelle træk såsom nationalfølelse, tillid, frihed, demokrati. Yderligere opfattes kultur som noget der er længe om at udvikle sig, men også hurtigt kan ødelægges og ikke umiddelbart opbygges på ny. Samtidig ses den konservative opfattelse i, at man er forpligtet til den kulturelle sammenhæng som man fødes i, samt at den danske kultur betragtes som en langsomt udviklende entitet. Den konservative opfattelse er også tydelig i den kritiske opfattelse af ideologier, hvormed der tages en forsvarsposition sammen med opfattelsen af sammenhængskraft som det, der holder den danske nation og kultur sammen.

Yderligere ses den nationale opfattelse bl.a. i at Danmark betragtes som en enhedskultur med et homogent folk, som har et skæbnefællesskab og defineres i forhold til den ”anden” – her Mellemøsten i modsætning til Danmark, som del af Vesten. Grænserne er tydeligt trukket i den nationalkonservative opfattelse, og der er ingen tvivl om at Danmark er en tydeligt afgrænset nation i modsætning til den ”anden”: de anderledes kulturer. Samtidig ses den nationalistiske tilgang i kampen for at bevare de danske grænser, og den danske nations selvstændighed imod f.eks. EU.

Danmark opfattes altså som en unik og antik nationalstat med bestemte kulturelle entiteter, som sammenholdes af sammenhængskraften i samfundet. Denne kan dog hurtigt blive ødelagt, og opfattelsen af Danmark har altså en indbygget bekymring for udefrakommende farer. I denne forbindelse tager aktørerne en beskytteropgave på sig, da staten ikke opfylder sin opgave som er at beskytte og bevare Danmark.

Der kan altså ses en gennemgående beskyttende positionering ved brug af forskellige historiske positioner såsom krigere fra den nordiske mytologi, den danske bondebevægelse under den Skånske Krig og som modstandsbevægelse under Anden Verdenskrig. I forhold til dette positionerer de nationalkonservative aktører sig som forsvarere og forkæmpere, ved at trække på forskellige historiske konstruktioner:

- De danske skåninge som gjorde oprør mod den dominerende svenske magt og tog side med den danske bondebevægelse under den Skånske Krig.
- De magtfulde krigere fra den nordiske mytologi.
- Den udsatte soldat Urias fra den kristne bibel.
- Den danske modstandsbevægelse under Anden Verdenskrig.

Altså trækkes der overordnet på positioner som krigere og oprørere, og på visse historiske begivenheder som har med den danske nationale identitet at gøre. Det er Danmark mod Sverige, den nordiske mytologi og kristendommen som er del af den danske kulturarv og kampen om dansk selvstændighed mod nazisterne og den ”svage” kulturradikale danske regering under Anden Verdenskrig. Disse positioner stammer alle fra den danske nationale historie og kultur, hvormed aktørerne appellerer til danskere som identificerer sig gennemgående med den danske nation og kultur, og ønsker at bevare denne.

Ved at trække på disse historiske positioner forsøges der legitimere og begrunde bestemte politiske holdninger og værdier, ved at trække på genkendelige positioner inden for den danske historie. Ved at ligestille islam med nazisme, og den nuværende dominerende ideologi med den ”svage” regering, som ikke forsvarede Danmark mod tyskerne, forsøges kritikken af islam underbygget.

I positioneringen af de nationalkonservative aktører bruges der altså gennemgående krigsmetaforer, og det nationalkonservative felt beskrives som en slags modstandsbevægelse i en retorisk krig om definitionsretten, som det ses i sammenholdelsen med krigerne fra den nordiske mytologi. I modsætning til disse voldelige modstandsbevægelser er den nationalkonservative modstandsbevægelse dog i stedet en form for retoriske kæmpere, som kæmper om magten til at definere det danske samfunds morale og politiske bevidsthed. Samtidig udgør identifikationen en positionering som undertrykt og kobles til en krigsrelateret identitet, som en slags modstandsbevægelse.

For at bevare den danske nations sammenhængskraft skal det danske fællesskab, og dermed den danske kulturarv og de danske værdier bevares ved at integrere borgerne i samme kultur og skabe kulturel homogenitet. Dette skal bevares, med henblik på at bevare de sociale og liberale goder såsom personlig frihed, demokratiske rettigheder og materiel velstand i den danske nationalstat.

Jeg har nu gennemgået hvordan de nationalkonservative aktører positionerer sig i forhold til Danmark, samt hvilke historiske positioner de bruger til dette. Som det kan ses positionerer de sig gennemgående som beskyttere og forsvarere af Danmark og den danske nationalkultur. Dog er en væsentlig del af denne positionering som beskyttere af visse kulturelle danske værdier, mod bestemte trusler. Det er disse jeg vil komme ind på i det følgende afsnit.

4.3 Analyse del 2: Genstandsfeltet

Jeg vil undersøge genstandsfeltet i det nationalkonservative felt, og hvad det er for en forståelse der opbygges omkring dette i feltet, i analyse del 2. Fokus vil her være på hvilke værdier det nationalkonservative felt forbinder med Danmark, og hvilke trusler der ses mod bevarelsen af disse, i forhold til hvordan det tager del i den samlede nationalkonservative bevidsthed.

Jeg vil starte ud med en redegørelse for hvad de nationalkonservative aktører ser som truet og vil beskytte, i Danmark og redegøre for det samlede blik på det danske samfund i det nationalkonservative felt. Jeg vil derefter se nærmere på hvilke trusler, der ses mod Danmark, og hvordan denne forståelse opbygges gennem historiebrug. Til slut vil jeg overveje hvordan denne opbygning af genstandsfeltet spiller sammen med hvordan de nationalkonservative aktører positionerer sig selv, som gennemgået i afsnit 1. Denne analysedel vil dermed omhandle følgende arbejdsspørgsmål:

1. Hvad vil de nationalkonservative aktører beskytte i Danmark, og hvilke trusler ses der mod landet?
2. Hvilken betydning har denne positionering for feltets bevidsthed?
3. Hvordan bruges historie i denne positionering?

4.3.1 Kerneværdierne

Min undersøgelse af det nationalkonservative felt har vist, at der er bestemte grundlæggende værdier og elementer, som aktørerne værdsætter i det danske samfund og søger at beskytte. Jeg vil nu gå nærmere ind på, hvad disse værdier indebærer og hvad det er for en samlet opfattelse der opbygges af Danmark, samt hvad det er for en historiebrug der forekommer i omtalen af disse kerneværdier.

4.3.1.1 Demokrati

Demokrati er en af de grundlæggende værdier i den danske nation, ifølge de nationalkonservative aktører. Dette har en stor betydning for de nationalkonservative aktørers opfattelse af Danmark, da det bliver set som det, der ligger til grund for at Danmark som nationalstat har en retfærdig statsledelse, social retfærdighed, frihedsrettigheder, en lav grad af korruption og tilfredse borgere. Dette bundes alt sammen i det demokratiske folkestyre, som udover at blive betragtet som en dansk

kerneværdi, også betragtes som noget specielt for Vesten og adskiller det fra resten af verden.

I denne forbindelse opfattes demokrati gennemgående som noget, der er forbeholdt Vesten pga. den vestlige kultur, og dermed ikke umiddelbart kan implementeres i f.eks. Mellemøsten. Demokrati forudsætter yderligere, ifølge Støvring, en bestemt national kultur for at kunne realiseres. Islam ses f.eks. som demokratifremmed, og Støvring mener ikke at de muslimske lande er gearret til demokrati. Dette ligger dermed til grund for problemerne med integration af indvandrere fra:

... demokratifremmede kulturer. Og derfor tager man fejl, hvis man betoner den offentlige politiske kultur med dens demokratiske principper som nøglen til en vellykket integration. (F1, s. 97)

Udover at ”kulturerne” ikke er rustet til demokrati mener Støvring altså ikke, at man kan konstruere en kultur som den danske oppefra, men at det er noget der udvikler sig gennem en lang historisk proces. (F1, s. 30) Kultur er samtidig afgørende for individets selvforståelse ifølge Støvring, fordi det definerer individets identitet og fungerer:

... som en usynlig baggrund for dets valg- og handlemuligheder. (F1, s. 37-38)
”Kultur” forhindrer altså ikke-vestlige indvandrere i at blive integreret på vellykket vis, i at antage de samme værdier som i det danske samfund samt de muslimske lande i at blive demokratiske. Der findes altså en essentiel opfattelse af kultur, som fra et konservativt synspunkt bliver betragtet som noget der hverken kan ændre sig hurtigt eller være noget man kan tage til sig på drastisk vis. Samtidig opfattes kultur som noget der hurtigt kan ødelægges ved at f.eks. muslimske indvandrere kommer til Danmark, og udfordrer det danske demokrati og den danske sammenhængskraft.

4.3.1.2 Ytringsfrihed

En anden vigtig dansk kerneværdi i den nationalkonservative opfattelse er ytringsfrihed, som sættes i forbindelse med det vestlige demokrati. Ytringsfrihed kobles yderligere til det overordnede begreb om frihed, som også opfattes som en vestlig værdi.

Man kan bl.a. se betydningen af ytringsfrihed for det nationalkonservative felt i den gennemgående støtte til Trykkefrihedsselskabet, som der findes utallige blogindlæg om. Generelt set har Trykkefrihedsselskabet også nationalkonservative

elementer i bl.a. sit fokus på truslen mod ytringsfriheden fra ikke-vestlige indvandrere i Danmark, samt den gennemgående islamkritik. Foreningen sætter altså også gennemgående den muslimske indvandring op, som en trussel mod bevarelsen af den danske nation og kultur, som det kan ses i formuleringen af mål og intentioner bag foreningens grundlæggelse:

Vi opfatter ytringsfriheden som den væsentligste frihedsrettighed, for uden diskussion, refleksion, debat og fri meningsbrydning intet frit samfund. Theo van Gogh, Ayaan Hirsi Ali, Kurt Westergaard, Robert Redeker, Geert Wilders og Ehsan Jami, har alle på forskellig vis mærket den nye islamiske trusselskultur i Europa på egen krop og minder os om, at ytringsfriheden i dag er under stigende pres og kræver et aktivt forsvar. Trykkefrihedsselskabets formål er at levere dette aktive forsvar i Danmark. (G6)

Feltets støtte af Trykkefrihedsselskabet indebærer altså også en sammenkobling af behovet for beskyttelse af trykkefriheden, med en trussel fra den ”islamiske trusselskultur”. Denne kobling ses også i den ubetingede støtte til foreningens formand Lars Hedegaard, og hans kamp for oplysning omkring den muslimske trussel mod bl.a. ytringsfriheden, som Jensen udtrykker det i sin blog:

Lars Hedegaard fylder 70 år i dag. ... Hvis man vil vide, hvad det vil sige at blive lagt for had af alt, hvad der kan krybe og gå inden for de eliter, der styrer biksen, så skal man undersøge fænomenet Lars Hedegaard. (A3)

Intentionen med støtten og sammenkoblingen af feltet og dets vægtning af ytringsfrihed med Trykkefrihedsselskabet, kan bl.a. være at trække på en succesfuld forening, som får en del opmærksomhed og taletid i medierne. Ytringsfrihed er samtidig et aktuelt emne der ofte kobles med de udfordringer, der ses i islam og muslimernes indtog i Danmark. Her især Muhammedkrisen²³ i 2005.

Som følge af Muhammedtegningerne blev der rejst en debat i Danmark om ytringsfrihed og krænkelse af muslimerne i Danmark ved afbildningen af profeten Muhammed, som er forbudt i forhold til den muslimske tro. Deltagerne i debatten deltes i to fløje: en fløj, som ikke mente at det er i orden at krænke troende muslimer,

²³ Muhammedtegningerne blev bragt i Jyllandsposten i 2005 i forbindelse med en artikel om selvcensur og ytringsfrihed. Den såkaldte ”Muhammedkrise” fulgte, som skabte en del problemer for det danske samfund. Muslimer følte sig krænket da man, ifølge den islamiske tro, ikke må illustrere profeten Muhammed. Som følge af dette kom der et boykot af danske varer til mellemøstlige lande, store protester og angreb på danske ambassader. Her blev især bladtegneren Kurt Westergaard fremhævet pga. hans tegning af en muslimsk mand med en bombe i turbanen, som overvejende er blevet tolket som værende en illustration af profeten Muhammed.

og en fløj som mente at ytringsfriheden ikke må krænkes. Trykkefrihedsselskabet og det nationalkonservative felt befinder sig på fløjen mod krænkelse af ytringsfriheden. Dette kan bl.a. ses i solidaritetserklæringerne med Kurt Westergaard, som en gruppe tunesere i 2008 planlagde at myrde, hvilket mislykkedes. Han blev yderligere udsat for et attentatforsøg i 2010. Denne solidaritetserklæring med Westergaard vises specifikt i Hodjanernes Blog:

Her på det sidste har vi i solidaritet med Kurt Westergaard taget navneforandring. Jo flere Kurt Westergaard'er der findes, jo mere må trykket kunne tages af 'the one and only'. (C2)

Ytringsfrihed kobles gennemgående med retten til at kritisere bl.a. udlændingepolitik, staten, den dominerende ideologi og ikke mindst islam. Dette ses bl.a. i Morten Uhrskov Jensens ros af den tyske økonom og forfatter Thilo Sarrazin:

Lørdag den 7. april modtog den tyske økonom og forfatter Thilo Sarrazin Trykkefrihedsselskabets ytringsfrihedspris for sit mod ved at tale højt om den katastrofe, som også Tyskland sejler henimod med sin uansvarlige udlændingepolitik. (A4)

At vægte ytringsfriheden som en vigtig værdi i det danske samfund, kan altså være endnu en måde hvorpå feltet legitimerer den trussel der ses i islam og den muslimske indvandring til Danmark. Samtidig understøtter det den grundlæggende kritik af oppositionen, som kritiseres for bl.a. at udøve selv censur i behandlingen af især muslimer.

Kampen for ytringsfrihed i det nationalkonservative felt spiller altså sammen med støtten til Trykkefrihedsselskabet og bl.a. Kurt Westergaard. Yderligere underbygger brugen af islam og muslimer som trussel mod ytringsfriheden, generelt de nationalkonservative aktørers positionering.

Samtidig kan det også ses som en måde at skabe sympati med den nationalkonservative sag på, i den forstand at hvis man er enig med det nationalkonservative synspunkt, støtter man også et arbejde imod at folk overfaldes og forsøges myrdet på grund af den blotte brug af ytringsfriheden. Hvis man derimod er uenig i deres påstande kan man blive betragtet som en, der ser en god begrundelse for at man må overfalde og myrde folk, der krænker en.

4.3.1.3 Kristendom

De to gennemgåede kerneværdier: demokrati og ytringsfrihed, kan begge betragtes som statslige eller retslige elementer i det danske samfund. Dog opfattes de nærmere som kulturelt bestemte statslige elementer i Danmark, i det nationalkonservative felt. I denne forbindelse kritiseres venstrefløjens opfattelse af disse som universelle. Aktørerne mener, som før nævnt, at disse elementer kun kan findes og trives i samfund med de rette kulturelle grundværdier og normer, og dermed ikke kan være universelle.

Dette syn på kultur er ud fra et gennemgående konservativt synspunkt, som hænger sammen med opfattelsen af den danske kultur som antikt og langsomt fremkommet. Aktørerne mener altså, at et samfund kun kan være demokratisk og give befolkningen ytringsfrihed, hvis det har de rette kulturelle grundværdier og normer. Denne langsomt fremkommende kultur forbindes bl.a. med den kristne kulturelle baggrund i det danske samfund, i det nationalkonservative felt. Her opfattes kristendommen som det, der har muliggjort at det danske samfund kan have demokrati, ytringsfrihed og den nationale loyalitet og det nationale fællesskab som det har. Dette synspunkt gælder også for Vesten som sådan.

Kristendommen, den danske statsreligion, er derfor vigtig for det nationalkonservative felt da den har muliggjort det eksisterende danske samfund, og de tilhørende værdier og normer, som det har. I denne forbindelse opfatter Støvring religion som et af de væsentligste bindemidler i en nationalstats sammenhængskraft. (F1, s.105) Kristendommen har ifølge Støvring, yderligere introduceret:

... at dyder som ærlighed og gensidighed for første gang i vidt omfang blev praktiseret uden for familien. Den protestantiske etik fremmede desuden hårdt arbejde og sparsommelighed med udsagn som ”du skal tjene dit brød i dit ansigts sved.” (F1, s. 32-33)

Han opfatter derudover den protestantiske religion som det, der har bragt en positiv indstilling overfor bl.a. oplysning, erhvervsliv, kvinders ligestilling samt god behandling af seksuelle og religiøse minoriteter i det danske samfund. Religion opfattes altså som en kulturel faktor og en vigtig normbærer i Danmark, og er dermed medvirkende til at skabe sammenhængskraft, og vedligeholde en social orden baseret på tillid og økonomisk velstand i Danmark. (F1, s. 31, 110)

Religionens betydning kobles bl.a. også til demokratiets trivsel, som det er afgørende for. Jensen giver et eksempel med Sydkorea, hvor demokratiets succes begrundes i at kristendommen gennem den 25% store katolske befolkningsgruppe, må have haft indflydelse på overgangen. Dette sættes i modsætning til det arabiske forår, hvor demokratiet ikke har en chance, fordi det er uforeneligt med den muslimske religion og kultur. Dette er samtidig del af begrundelsen for at muslimske indvandrere opfattes som en trussel for den danske sammenhængskraft, da deres religion og kultur altså er uforenelig med et demokratisk samfund. (F2, s. 37) Den kristne indflydelse på det danske samfund har altså derfor betydning for både muligheden for at det danske samfund er demokratisk, men også for vedligeholdelsen af det danske nationale fællesskab. Dette ligger samtidig til grund for at aktørerne plæderer for, at ikke-vestlige indvandrere skal assimileres og ikke blot integreres i det danske samfund, hvis de danske værdier og normer, og altså sammenhængskraften i samfundet, skal bevares.

Som følge af den store betydning det opfattes at kristendommen har for det danske samfund, mener Støvring at den danske folkekirke skal nyde en særstilling, hvilket er en anerkendelse af den nationale kernekultur. Yderligere opfattes en neutral stat som en multikulturel stat, og en sådan ville ødelægge sammenhængskraften i det danske samfund. I forbindelse med denne argumentation, argumenterer Støvring også for at man skal fortsætte med at betone dansk historie, sprog og kristendom i skolerne, at kulturpolitikken skal have som mål at bevare den danske kulturarv, sprog og medier, at monarkiet skal bevares, at kernefamilien skal have forrang samt at indvandrere skal assimileres i det danske samfund. Som han selv formulerer det, er han fortalende for diskrimination i den forstand at han mener at det ”særligt danske” skal nyde forrang i Danmark. Her, f.eks. også at den kristne religion skal have forrang som statsreligion da der er religionsfrihed men ikke religionslighed i Danmark, samtidig med at der heller ikke er etnisk ligestilling. (F1, s. 42-43) Omtalen af kristendommen sættes altså i en kulturel og samtidig mindre religiøs forbindelse, sammen med andre kulturelle værdier og normer. Den fremstår altså som kulturel fremfor som en religiøs artefakt, hvilket også ses i Snaphanen:

Dette sagt af mig, et storbymenneske opvokset i en sækuler tid i en ikke-religiøs familie, som ikke engang er konfirmeret da det var aktuelt i 1965. Jeg fastholder mit medlemskab af Folkekirken ikke desto mindre. En gammel ven

af mig stiftede klubben "Ikke-rygere for rygning." Det er omtrent sådan, jeg ser på mit medlemskab af kirken. (E2)

Det nationalkonservative felt behandler altså det kristne element i det danske samfund som et kulturelt element, og bruger det til at legitimere og positionere feltet i forhold til omverdenen. Denne positionering kan f.eks. ses i Hodjanernes og Uriaspostens positionering, ved brug af hhv. begrebet "Hodja" som relaterer til det arabiske begreb om pilgrimme, og Urias som er en kristen martyr den kristne bibel.

Vigtigheden af kristendommen som grundlæggende element i det danske samfund, kan også ses i den gennemgående brug af og støtte til Tidehverv. Støtten af Tidehvervs arbejde ses primært i den konsistente henvisning og brug af Søren Krarup²⁴, hvilket kan ses i de utallige blogindlæg, som f.eks. gengivelsen i Uriasposten af et af Krarups indlæg i Jyllandsposten (D2), og i de mange indlæg i forbindelse med Krarups 75 års fødselsdag sidste år, bl.a.:

Hvis man skal skelne - og det skal man ofte - er Søren Krarup den vigtigste person i den nyere danmarkshistorie. Ikke mere og ikke mindre end det. (A5)

Der er dermed ingen tvivl om agtelsen for Krarup og den betydning, der lægges i hans arbejde for bevarelsen af det danske samfund som nationalt fællesskab. I brugen af Krarup og dermed også Tidehverv, underbygges bl.a. koblingen af religion og politik, hvormed kristendommen ikke kan adskilles fra det danske samfund. Som Krarup formulerer det:

Og dette udtrykker i al enkelthed, at kristendommen fra vores historiske begyndelse har været danskernes åndelige grundlag, som igen har lært danskerne at tage vare på det nære og nærmeste, deres land og folk. (G4, s. 13)

Krarup mener dermed også at kristendommen har haft en afgørende betydning for det åndelige grundlag i det danske samfund. Derudover bygger Tidehverv og Krarup også på en opfattelse af islam som en ny fjende mod det danske samfund.

Gennem støtten af Tidehverv og Søren Krarup bygger det nationalkonservative felt på en opfattelse af vigtigheden af religion for det danske samfund, men også en bestemt opfattelse af indvandrbølgerne siden 1989 og disses trussel mod det danske folk. Yderligere har Tidehverv reageret mod humanismen, som gives ansvaret for de åbne grænser overfor indvandring, samt

²⁴ Søren Krarup (1937-) er dansk forfatter, præst og tidligere medlem af Folketinget for Dansk Folkeparti i 2001-2011. Han blev redaktør for Tidehverv i 1984, og har, udover et stort antal indlæg i den offentlige debat, udgivet mere end 20 bøger siden 1960.

kritiseres for at være ideologisk. Søren Krarup opfattes som en hovedperson inden for denne udvikling i forbindelse med hans politiske opgør med indvandringspolitikken. Som følge af denne drejning, førte Krarup og hans fætter Jesper Langballe den politiske kamp i Tidehverv, og kom bl.a. i Folketinget for Dansk Folkeparti i 2001. (Bramming, Tidehverv - oprørets teologi)

Tidehverv og Krarup kan altså opfattes som en inspirationskilde for det nationalkonservative felt. Derudover kan intentionerne bag referencerne til Krarup og Tidehverv samtidig være at læne sig op af et allerede succesfuldt ”brand”, og bygge videre på udgangspunktet. I denne forbindelse er Søren Krarup en meget kendt figur i det danske samfund, og han har stadig stor indflydelse i den politiske debat, hvilket også gør ræsonnementet og argumenterne bag de nationalkonservative holdninger mere legitime og genkendelige. Samtidig kan det, med Andersens nationalisme-analyse i tankerne, også være en måde at relatere til den religiøse referenceramme som stadig har indflydelse på nutidens Danmark, især som kerneværdi og grundlæggende normbærer.

4.3.1.4 Det nationale fællesskab

Gennem min undersøgelse af det nationalkonservative felt, er det yderligere fremkommet at det nationale fællesskab betragtes som et grundlæggende element i Danmark. Dette er ikke som sådan en kerneværdi, men i stedet et element, der opfattes som centralt i forhold til bevarelsen af det danske samfund og den kulturelle homogenitet i Danmark. Samtidig betragter Støvring det unikke danske fællesskab som en central del af landets kulturelle homogenitet, hvor danskerne ligner hinanden og i høj grad deler de samme værdier og normer. Dette hænger også sammen med den positive nationalfølelse i Danmark, som Støvring beskriver det:

Danskerne er stolte af at være danskere; de har en meget høj grad af tillid til deres landsmænd, og de er loyale over for hinanden og deres nationalstat. (B4)

Der findes er altså en unik national loyalitet samt et unikt nationalt fællesskab i Danmark, som hænger sammen med homogeniteten i det danske samfund. I tillæg til dette vægter Støvring det frivillige organiserede samarbejde, andelsbevægelsen og idrætsbevægelsen højt, da det ligger til grund for hans syn på Danmark som et foregangsland. Dette er vigtigt da det ifølge Støvring, vidner om et stærkt civilsamfund i Danmark. Dette er samtidig en af grundene til at Støvring mener at den danske nationale loyalitet skal bevares, da den ikke er:

... totalitær, abstrakt og politisk dikteret, som f.eks. den tidlige tyske nationalisme og den franske. ... De gensidige bånd mellem danskerne har derimod været civile i deres form, og det har skabt fundamentet for et frit fællesskabsliv, der i høj grad har karakter af at være uformelt og ikke-selvhævdende. I Danmark er dette civile engagement historisk kommet til udtryk i et velorganiseret og selvbevidst folkeligt fællesskab. Det har bl.a. bygget på en lang række civile bevægelser. Her kan man nævne sådan noget som andels-, idræts-, husmands-, bonde- og arbejderbevægelserne, det grundtvigske højskoleliv samt frikirke- og friskolelivet. (B5)

De civile bånd i Danmark er dermed skabt gennem et frit fællesskabsliv, hvilket kan ses i opfattelsen af det folkelige fællesskab som unikt for det danske samfund. Som følge af dette anses de politiske og retslige institutioner som forankret i den nationale kultur, hvormed det danske samfund har en særlig national mentalitet, implicitte normer og uskrevne regler. Institutionerne er dermed udtryk for borgerne selv og deres værdier, og borgerne er derfor villige til at adlyde love og acceptere beslutninger, selvom de ikke er i deres egen eller deres nærmestes interesse. Betydningen af nationalfølelsen, som følge af dette folkelige nationale fællesskab, kan ses i det følgende:

Men nationalfølelsen er stadig enorm vigtig for at skabe åbenhed, identitet og loyalitet. ... Den stærke danske folkelighed giver kort sagt frihed i fællesskab. (B5)

Nationalfølelsen og det nationale fællesskab er altså vigtigt for den danske nation, bl.a. i forhold til at skabe fred, bevare den nationale mentalitet og normer, lydighed i forhold til love og beslutninger fra politisk hold, åbenhed, national identitet og loyalitet. Denne opfattelse spiller sammen med opfattelsen af den vestlige kultur som grundlæggende baseret på den kristne tro, som er afgørende for at der findes demokrati, ytringsfrihed og et nationalt fællesskab i den danske nationalstat og den vestlige verden.

4.3.1.5 Sammenhængskraft

I det forudgående har jeg gennemgået de grundlæggende kerneværdier, som det nationalkonservative felt lægger vægt på i positioneringen i forhold til Danmark. Det er i denne undersøgelse fremkommet, at aktørerne primært lægger vægt på demokrati, ytringsfrihed, kristendom og det nationale fællesskab som danske kerneværdier. Disse

opfattes alle som sammenholdt og bevaret gennem den såkaldte ”sammenhængskraft”, som også er blevet nævnt tidligere. I dette afsnit vil jeg komme nærmere ind på, hvad begrebet ”sammenhængskraft” betyder for de nationalkonservative aktører.

Begrebet ”sammenhængskraft” er ikke et begreb, der udelukkende bliver brugt på højrefløjen. Det bliver også brugt gennemgående i medierne, og af de forskellige politiske partier og debattører, hvormed der naturligvis lægges forskellige betydninger i brugen af det. (Torpe, Sammenhængskraft kommer af lighed) Det nationalkonservative felts brug af begrebet skal her ses i forbindelse med opfattelsen af den danske nationalstat som en stat, der bygger på en stærk tillidskultur gennem tætte sociale relationer, hvor folk arbejder sammen om et fælles mål. Hertil hører uformelle normer for gensidighed, ærlighed og pålidelighed, som ifølge Støvring gør danskerne til et af verdens mest tilfredse og velstående folk. I denne forbindelse er sammenhængskraft defineret som:

... gensidighed baseret på fælles normer og tillid, den er en social lim på godt og ondt. (F1, s. 19)

Sammenhængskraft sættes altså hverken i forbindelse med noget politisk, retsligt eller økonomisk i det nationalkonservative felt, som det gøres af andre politiske debattører. Det betragtes i stedet som noget der er kulturelt betinget, og afhængigt af et stærkt nationalt sammenhold og kulturel homogenitet, hvormed de fælles normer og tillid vedligeholdes. (F1, s. 11)

Støvring argumenterer yderligere for at moralske værdier og et netværksbaseret fællesskab gennem uformelle, kulturelle normer fremmer sammenhængskraften. Dette inkluderer ærlighed, pålidelighed og gensidighed. Samtidig er der en opfattelse af at disse normer og fællesskaber har taget lang tid om at vokse frem, og derfor er unikke for det danske samfund. (F1, s. 21) Altså, kan bl.a. kulturelle verdensopfattelser, værdier og sociale adfærdsmønstre, som Støvring beskriver det:

... ikke stemples op af jorden. De er derimod, for at udvide metaforen, vokset naturligt frem gennem en lang historisk udvikling. Den danske kultur er med andre ord en frugtbar muld, hvori demokratiet har kunnet slå rod og sammenhængskraften gro. (F1, s. 30)

Ud fra dette klassiske konservative synspunkt opfattes den nationale kultur dermed som noget, der har gået i arv fra generation til generation og har udviklet sig

langsomt. (F1, s. 37) Dette ligger som grundlag for en stærk sammenhængskraft i det danske samfund, som Støvring formulerer det:

For, som jeg har vist, lever danskerne i et overordentligt godt samfund med en stærk sammenhængskraft, frihed og velstand, og dette samfund er blevet til, fordi vi her i landet har en lang række værdier, normer og adfærdsmønstre, der er særlige for vores kultur. (F1, s. 158)

Yderligere opfatter han den stærke sammenhængskraft i Danmark som et enestående fænomen, samtidig med at det er en afgørende betingelse for, at man kan leve et godt og meningsfuldt liv i Danmark og den vestlige kulturkreds. (F1, s. 9) I forbindelse med denne opfattelse af sammenhængskraften i Danmark, som holder kulturen og nationen sammen, ses der samtidig en trussel mod samme i de etnisk blandede områder og muslimske indvandrere:

Sammenhængskraften svækkes også af andre skel i befolkningen. (G5, s. 24)

Denne opfattelse af betydningen af sammenhængskraften i det danske samfund, og behovet for at beskytte denne mod f.eks. multikulturalismen og indvandring fra ikke-vestlige lande, kobles sammen med behovet for at beskytte Danmark. Dette ses også i måden hvorpå Danmark positioneres som del af Vesten overfor resten af verden, hvilket jeg vil komme ind på i det følgende.

4.3.1.6 Danmark som del af Vesten – mod resten af verden

Som netop vist orienterer det nationalkonservative felt sig på et nationalt plan, og lægger gennemgående vægt på danske kerneværdier. Hertil ses f.eks. den danske sammenhængskraft og det nationale fællesskab som noget unikt for landet, samtidig med at demokrati og ytringsfrihed opfattes som noget unikt for Vesten, alt sammen baseret på et kristent kulturelt grundlag. Feltet positionerer sig gennemgående som dansk og samtidig som del af Vesten. Vesten lever her også generelt op til idealerne om demokrati og ytringsfrihed, samt udformningen af nationalstater med hver sine unikke nationale fællesskaber. Denne positionering foregår samtidig i en modstilling af Danmark som del af Vesten mod Mellemøsten.

Positioneringen foregår bl.a. i omtalen af Danmark som del af ”den vestlige kulturkreds”. Dette er en betegnelse, der oprindeligt blev brugt af antropologer og arkæologer i de ældre sammenlignende kulturstudier, hvormed en såkaldt kulturkreds blev fastlagt gennem undersøgelser af oprindelse, historisk udbredelse og sammenblanding af kulturkredse. En kulturkreds udgør samtidig det fælles historiske

grundlag for en række kulturkomplekser og kulturelementer, og dette deles af et større antal folk i en eller flere verdensdele. (Den Store Danske, kulturkreds)

I det nationalkonservative felts forståelse omhandler den vestlige kulturkreds den kristne, Vestlige verden, med de tilhørende vestlige værdier som bl.a. er ytringsfrihed og demokrati. Jensen bruger bl.a. begrebet ”kulturkreds” i forbindelse med krigen i Afghanistan, hvormed han argumenterer for at man skal holde sig fra konflikter udenfor sin egen kulturkreds. Grunden til dette er at han ikke mener at det er muligt at introducere f.eks. demokrati i Mellemøsten, da det, som tidligere nævnt, ikke er foreneligt med den vestlige kultur. Denne opfattelse af kulturkredse kan yderligere ses i hans fremhævelse af gruppen ”hispanics”, som det store problem i USA, tilsvarende det muslimske problem i Danmark. Denne befolkningsgruppe mener Jensen er ansvarlig for at have vendt op og ned på den sociale struktur i store dele af de sydlige stater, med konsekvensen at: (F2, s.104)

USA er blevet markant mindre europæisk tænkende og i højere grad retter sig imod latinamerikansk kultur, sprogligt som etnisk. (F2, s. 106)

Dette vil resultere i at USA bliver bragt i knæ økonomisk og vil ende med at gå fra at være verdens stærkeste stat til at være et ”halvt tredjeverdensland”, med en stor underklasse, stadigt mindre middelklasse og en lille overklasse som lever i ”gated communities”. (F2, s. 106) Jensen kobler altså gennemgående problemerne i Vesten sammen med: hhv. latinamerikanere og muslimer, hvortil det er underklassen, der kommer til at mærke konsekvenserne af indvandringen, mens overklassen blot afskærmer sig fra problemet. De danske og vestlige kulturelle værdier sættes altså i modsætning til andre kulturkredse, som ligeledes har inkompatible kulturer der ikke passer sammen med den vestlige. Kulturkredsene og de tilhørende værdierne er altså adskilte, hvilket bruges til at argumentere for at kulturkredsene skal holdes adskilt og at de vestlige værdier ikke er universelle. (F2, s. 36),(E4)

4.3.1.5 Opsamling af opfattelsen af Danmark

Min undersøgelse af feltet viser at der er grundlæggende et konservativt og nationalt synspunkt i det nationalkonservative felt, som er baseret på opfattelsen af visse kerneværdier i det danske samfund. Disse kerneværdier er del af kulturarven i det danske samfund, som skal bevares for at holde det danske samfund sammen og bevare det danske nationale fællesskab. I denne forbindelse tales der om en hovedsageligt kulturel sammenhængskraft, der holdes sammen af det folkelige

fællesskab og dets tilhørende ”før-politiske” normer og værdier. Kerneværdierne i det danske samfund betragtes yderligere som hovedsageligt værende: demokrati, ytringsfrihed, kristendommen og det nationale fællesskab. Den danske kultur betragtes dertil som en essentiel og langsomt udviklet enhed, som kan blive ødelagt gennem for hurtige forandringer. Yderligere opfattes staten som havende visse grundlæggende pligter, dvs. at sikre samfundet mod ydre fjender, og sikre ro og orden og forsvarlige livsvilkår for borgerne. Dog mener de nationalkonservative aktører ikke, at staten opfylder disse pligter og positionerer sig dermed gennemgående som forsvarere og beskyttere af den danske nation, de danske kerneværdier og den danske kultur.

Et grundlæggende element i nationen er samtidig at den blev grundlagt i bevidstheden om en ”anden”, på den anden side af den nationale grænse. I denne forbindelse har min gennemgang af feltets opfattelse af Danmark vist at det sættes op imod de ydre trusler mod det danske samfund: især islam og ikke-vestlige indvandrere. Den nationale tankegang opstiller dermed gennemgående os, danskerne og Vesten, i modsætning til dem: islam og muslimske indvandrere.

I forbindelse med denne opstilling af ”os” og ”dem” placeres Danmark som del af en vestlige kulturkreds, i modsætning til den østlige kulturkreds. Denne definition sker i mødet med ”den anden”, som skaber et behov for at definere ”os”. Dette ses f.eks. i at kerneværdierne i det danske samfund betragtes som særlige for vestlige lande, og dermed ikke som kompatible med den østlige kulturkreds.

I forbindelse med opfattelsen af at Danmark har særlige kerneværdier, som kan blive truet af ”den anden”, ses der altså et behov for beskyttelse af den danske kultur. Grundlæggende for denne opfattelse ligger også en betragtning af, at faren i destruktions af den danske kultur og den danske sammenhængskraft er at det ikke umiddelbart kan genopbygges, da den har været lang tid undervejs. Dette understreger betydningen af beskyttelsen af det danske samfund, og samtidig hvorfor man skal være på vagt overfor truslerne. Det danske samfund skal samtidig bevares gennem en bevarelse af det danske fællesskab, den danske kulturarv og de danske værdier. Jeg vil nu komme nærmere ind på hvad truslerne mod Danmark består i.

4.3.2 Truslerne mod Danmark

Da Danmark gennemgående opfattes som et kulturelt land med et kristent kulturelt grundlag, sættes dette naturligt i opposition med islam. Dog ses der flere forskellige

trusler fra islam og muslimerne i Danmark mod det danske samfund. Dette er bl.a. mod bevarelsen af den danske sammenhængskraft, og de kerneværdier, som jeg netop har redegjort for: demokrati, det nationale fællesskab, ytringsfrihed, og kristendommen. Jeg vil komme nærmere ind på hvordan de trusler der ses mod det danske samfund, og hvordan disse truer Danmark, i det følgende.

4.3.2.1 Demokrati og ytringsfrihed vs. lovreligion

Som jeg netop har redegjort for lægges der stor vægt på demokrati og ytringsfrihed som kerneværdier i det danske samfund, som modsættes den muslimske kultur. I modsætning til dette, positioneres islam og muslimer på forskellig vis. En måde hvorpå dette føres er i opstillingen af som lovreligion, der ophæver friheden for folket i modsætning til kerneværdierne i vesten: demokrati og ytringsfrihed. Denne positionering forekommer bl.a. i Hodjanernes Blog:

Når islam som lovreligion medfører et socialt, psykologisk og etisk deficit i forhold til de demokratiske værdier. (C4)

Islam betragtes altså som en lovreligion, der ikke er kompatibel med demokratiske værdier. Dette kobles også til det arabiske forår hvor der bl.a. argumenteres for at det er naivt at tro på, at der kæmpes for frihedsrettigheder og demokrati i Egypten. Dette, da flertallet, ifølge de nationalkonservative aktører, er islamister i Egypten og at der findes en tilnærmelse mellem hæren og islamiske grupper i den arabiske verden. (D3),(F2, s.120) Yderligere beskrives f.eks. Iran som verdens mægtigste støtte af terror, islamisme og diktatur og som kilden til problemerne i Mellemøsten. (B7) Altså er det islam som dominerende lovreligion, der forhindrer demokrati og ytringsfrihed i den arabiske verden.

Denne konservative opfattelse af kultur som statisk er, som før nævnt, måden hvorpå de nationalkonservative betragter kultur. Denne opfattelse kan bl.a. ses i, at den arabiske verden ofte bliver betragtet som en homogen enhed, hvilket kan ses i følgende citat:

Konstant søger og får mennesker fra især den arabiske verden – mennesker der hader Danmark og vestlig frihedskultur og som ifølge efterretningstjenesten udgør en trussel mod statens sikkerhed – den fornemste gave, vi kan give dem: statsborgerskab. (B8)

Intentionerne bag denne modstilling af den danske og den vestlige kultur med demokrati og ytringsfrihed, og den muslimske kultur som domineret af en lovreligion

og blottet for frihed, kan være for yderligere at fremmedgøre opfattelsen af muslimer i forhold til det danske samfund. Dette, da de opfattes som fastlåst af den muslimske kultur, som opfattes som en langsomt udviklende enhed. Som følge af dette udgør den muslimske befolkningsgruppe en trussel mod både demokrati og ytringsfrihed i det danske samfund. Dette bidrager yderligere til den negative opfattelse af ikke-vestlige indvandrere i det danske samfund, som opfattes som en trussel mod alt hvad de nationalkonservative aktører ønsker at bevare.

4.3.2.2 Islam som lovreligion og ideologi vs. kristendom som religion og kultur

I det nationalkonservative felt findes der også en opstilling af islam som lovreligion og ideologi, i opposition med kristendommen som religion og kulturarv. Islam og kristendommen betragtes altså ikke som religioner i samme forstand. Den kristne religion betragtes som en religion, der primært agerer som kulturelt fundament for den danske kultur, mens islam derimod anskues som en ideologisk lovreligion, der fremmer fundamentalisme og:

... hæmmer rationalitet og materiel stræben, og så er den utopisk af væsen.
(F1, s. 164)

Som følge af denne opfattelse udgør de muslimske indvandrere i Danmark fundamentalistiske individer med manglende rationalitet, da den muslimske tro er utopisk. Dette relateres til den muslimske sharia som, ifølge Støvring, opererer med religiøst begrundede absolutte sandheder, som er nedfældet i Koranen og udgør lovens fundament. Dette udgør dermed en lovreligion, som ikke tager hensyn til juridiske rettigheder for ikke-muslimer, og derfor ikke kan fungere sammen med en sekulær liberaldemokratisk retsstat som den danske. (F1, s. 67) Yderligere ses denne utopiske natur som skabende en kløft mellem folks adfærd, de etiske værdier og det moralske kodeks, hvorfor der findes en mistillid i den muslimske kultur bl.a. på grund af manglen af et levende foreningsliv, som medfører at: (F1, s. 164)

Man har svært ved at stole på andre, graden af samarbejde og social kapital er i det hele taget meget lav. (F1, s. 166)

Ud fra denne opfattelse har muslimer en religiøs tro og kultur som resulterer i en iboende mistillid i den muslimske kultur, og dermed lav social kapital. Dette kan ses i kontrast med det danske nationale fællesskab og den stærke danske sammenhængskraft, som opfattes som noget grundlæggende i det danske samfund.

Muslimerne og islam opfattes også som noget unikt i forhold til de problemer de medfører i f.eks. Danmark på grund af den store kløft, der findes mellem den muslimske og den vestlige kultur. Denne kløft understreges yderligere da muslimerne også opfattes som tilhørende en anden kulturkreds, hvilket gør det problematisk at assimilere dem:

Den muslimske kultur er den sværeste at assimilere, og derfor bør indvandring herfra være stærkt begrænset. (F1, s. 173)

Som følge af opfattelsen af islam som en lovreligion beskrives muslimerne som et vandrende folkeslag, som regeres af love der falder sammen med den religiøse bekendelse. Dette begreb om fastboende og vandrende folkeslag, er et begreb som bl.a. Støvring bruger i reference til Roger Scruton. I denne forbindelse modstilles muslimerne igen med danskerne som et fastboende folkeslag, der hører hjemme på et bestemt territorium. Igen understreges det, at der ses fundamentale forskelle mellem Vesten og de indvandrende muslimer.

Islam bliver betragtet som en lovreligion men også en politisk ideologi, da islamisterne kræver at kvinder har tørklæder på. Islam betragtes derfor nærmere som et politisk system, end en egentlig religion. (D5),(D6) Dette udgør en trussel mod det danske samfund, da de muslimske indvandrere er svære at assimilere, og da de pga. af deres lovreligion og medhørende mistillid udgør en trussel mod det danske nationale fællesskab og den danske sammenhængskraft.

4.3.2.3 Nationalt fællesskab vs. Tværnational loyalitet

I forbindelse med opfattelsen af islam som en politisk ideologi og en lovreligion, beskrives muslimerne som et folk, der positionerer sig i forhold til hhv. parallelsamfund og et kollektivt islamisk fællesskab kaldet Ummaen. Dette står igen i kontrast med det danske samfund, som grundlæggende omhandler et nationalt fællesskab.

Dette er problematisk ifølge Støvring som beskriver, at muslimer der udvandrer til andre lande, ikke knytter deres loyalitet til værtslandet. De knytter det i stedet til etniske parallelsamfund. Som følge af denne struktur bliver der lagt vægt på kollektivet i den muslimske kultur, hvormed der findes en mistillid til folk udenfor klanerne:

Den arabiske kultur er på næsten alle områder baseret på en klanstruktur, og mistilliden til folk uden for slægten eller stammen er et alvorligt handicap på

slagmarken. Klanloyaliteten betyder også, at arabiske regeringer ikke kan stole på hæren, og ikke har nogen tilskyndelse til at øge dens effektivitet. (F3, s. 89) Som følge af denne klanloyalitet føler muslimerne altså ikke nogle forpligtelser eller noget ansvar, og ikke mindst loyalitet overfor f.eks. regeringen, hæren og resten af befolkningen.

Samtidig knytter muslimer sig overordnet til det såkaldte tværnationale religiøse fællesskab, Ummaen og til hjemlandet pga. deres tættere kulturelle bånd dertil. Dette strider mod udviklingen af en dansk national loyalitet indenfor disse grupper, og udgør dermed en trussel mod det danske demokrati. Det ses bl.a. da muslimer, som følge af klanstrukturen, har et negativt syn på staten pga. nepotisme, korruption og svindel i deres hjemlande, og dermed ikke vil tage del i det nationale fællesskab. Samtidig beskrives muslimske indvandrere som stammer fra lande, der fremmer en kultur domineret af konspirationsteorier, hvormed muslimerne opfatter dem selv som ofre for andres undertrykkelse. De opfatter derfor næsten aldrig fejl i deres egen kultur og farer i stedet aggressivt frem mod det ”undertrykkende Vesten”. (F1, s. 34, 69, 168, 178)

Det konkrete problem med at muslimske indvandrere ikke vil tage del i det nationale fællesskab, ses i form af ghettodannelsen. Disse ghettoer beskrives bl.a. som havende deres egne love og orden, hvormed danskerne bliver truet. (D7) Disse muslimer beskrives her som mennesker, der ikke identificerer sig med den nationale kultur, men i stedet føler samhørighed med det etniske parallelsamfund. (F1, s. 69) Samtidig opfatter disse ikke-vestlige indvandrere, ifølge Støvring, den danske stat som et tag selv bord og vil derfor misbruge staten. Her sættes danskerne op som modsætningen, da de er:

... forankret i en tillidskultur, hvor borgerne gerne vil yde noget for hinanden.
(F1, s. 100)

Islam og det muslimske fællesskab opstilles altså som den diametrale modsætning af det nationale fællesskab i Danmark. De opstilles yderligere som en trussel mod den danske sammenhængskraft, da de ikke vil tage del i det nationale fællesskab og i stedet bekender sig til Ummaen. Samtidig understreger dette problemerne, i forhold til modtagelsen af muslimske indvandrere i det danske samfund. Muslimerne vil ikke deltage i det nationale fællesskab, og underminerer den danske sammenhængskraft og dermed også den danske kulturarv og de danske værdier. Disse muslimer udgør derfor en trussel mod det Danmark, de nationalkonservative aktører kender og forsøger at

forsvare. Samtidig er det en understregning af den store, grundlæggende forskel der ses mellem danskerne og Vesten og de ikke-vestlige, muslimske indvandrere.

4.3.2.4 Skræmmebilleder

Min undersøgelse af det nationalkonservative felts opfattelse af islam og muslimer sættes altså i forbindelse med islam som lovreligion og politisk ideologi, samt den muslimske kulturs klanstruktur og tværnationale Umma. Dette kan gennemgående ses som en oppositionering med de værdier, som feltet lægger vægt på i det danske samfund. Der forekommer en opstilling af demokrati vs. lovreligion, Ummaen mod det nationale fællesskab, gruppeidentitet vs. individ osv. Disse modsætninger vil jeg argumentere for, bruges intentionelt til at distancere den vestlige fra den mellemøstlige kulturkreds. Dette understreges yderligere i de gennemgående skræmmebilleder, der opstilles om muslimske indvandrere og forudsigelserne af, hvordan fremtiden vil se ud hvis udviklingen af ikke-vestlig indvandring får lov til at fortsætte.

4.3.2.4.1 Islamisk verdensdominans

Et af disse skræmmebilleder går på at islam, som politisk ideologi og lovreligion, har et mål om at fremme islams dominans, hvormed ikke-muslimske områder skal gøres til islamisk territorium. Dette mål beskrives således i Uriasposten:

Det handler om dominans, og har aldrig handlet om andet. At gøre områder under ikke-muslimsk herredømme (*Dar al-Harb*, 'Krigens hus') til et islamisk territorium (*Dar al-Islam*, 'Islams hus'). (D8)

I forbindelse med dette beskriver Brix et al., at en betingelse for denne overtagelse ligger i, at muslimer skal oprette parallelsamfund i de vestlige lande og at integration ikke må finde sted:

Betingelsen for, at der kan oprettes muslimske parallelsamfund i de vestlige land, er som tidligere nævnt, at integration ikke finder sted. Som den islamiske sheik, dvs. en respekteret religiøs leder, Abd al-Aziz al Siffiqqi har forklaret i en fatwa (juridisk udtalelse), er udvandringen til Europa og Amerika, der efter islamisk opfattelse er *bilad al-kufr* (vantroens land), ikke bare tilladt men obligatorisk. (F3, s. 97)

Det er dermed intentionelt af muslimske indvandrere ikke lader sig integrere, og samtidig bestræber sig på at skabe parallelsamfund, i Vesten. Dette forbindes med en

opfattelse blandt islamiske tænkere og beslutningstagere af, at man kan opnå mere gennem ændringer i de vestlige landes befolkningssammensætning end gennem åben krig. Det kan gøres ved at udføre en ny form for djihad, gennem udvandring og opbygning af uintegrerede muslimske parallelsamfund i Vesten. (F3, s. 93)

Denne opfattelse forbindes yderligere med brugen af begrebet ”tilvandrere” om muslimerne, ud fra en forståelse af at de ikke ønsker at opgive deres egne kultur, forestillingsverden og institutioner og derfor ikke vil integreres i det danske samfund. (F3, s. 93) Dette kan bl.a. ses i overskriften til et blogindlæg i Snaphanen: ”Englands tilvandrede børnemisbrugere”, og i dette blogindlæg i Uriasposten: ”Kun ganske kort tid endnu i Sverige”. (E5),(A7)

Gennem denne opfattelse betragtes den muslimske indvandrere altså som havende bestemte, amoralske intentioner bag vandring til Vesten, hvormed de ønsker at infiltrere Vesten indefra, og omvende det vestlige samfund til at være del af den muslimske Umma. Samtidig er dette en positionering af muslimerne som aktive handlende aktører som ikke er ofre for krig, undertrykkelse eller lignende, men tværtimod kommer til Vesten for at tage over både kulturelt, politisk og religiøst. Muslimerne er som følge af denne opfattelse, dermed en fjende af samfundet. Intentionen bag denne positionering kan bl.a. findes i at vise, at muslimer ikke bringer noget godt med sig som indvandrere til Vesten.

4.3.2.4.2 Ikke-vestlig Indvandring som økonomisk trussel

Udover at true den danske sammenhængskraft gennem manglende vilje til assimilation, og opbygning af muslimske parallelsamfund, opfattes der også en økonomisk trussel fra den ikke-vestlige, muslimske indvandring.

Denne trussel ligger bl.a. i et dårligt uddannelsesniveau og en dårlig beskæftigelsesgrad. Skylden for dette lægges i integrationsproblemerne med de ikke-vestlige indvandrere, da mange har dårligere uddannelse og en anden tilgang til samfundet end danskere. Dette sammen med at de ikke ønsker at blive integreret. (A8) Jensen går videre til at sige, at ikke-vestlige indvandrere er en ”økonomisk møllesten om Vestens hals”, og har udgjort det siden 1973. Dette gives politikerne dog skylden for, da de skulle have set at ikke-vestlig indvandring er:

... forkert indvandring, hvis man ønsker varig velstand. (F2, s. 54)

Altså er det ikke indvandrernes fejl, men håndteringen af lovgivningen omkring gruppen der har fejlet. Dette forbindes med argumentationen for assimilation fremfor integration.

Den økonomiske byrde på grund af ikke-vestlige indvandrere bliver samtidig kun værre for Vesten. Jensen mener, at indvandrerbefolkningen vil vokse væsentligt hurtigere end den oprindelige danske befolkning, fordi der findes flere i den fødedygtige alder i denne befolkningsgruppe. Den ikke-vestlige indvandring vil derfor kun gøre de vestlige lande fattigere. (F2, s. 13, 73, 93) Dette bundes samtidig i en opfattelse af, at ligegyldig hvilken generation indvandrer man er, har man ifølge denne opfattelse stadig den samme kultur og giver de samme udfordringer for samfundet. At et barn er født i Danmark og har dansk statsborgerskab, men f.eks. afghanske forældre betyder altså ikke at de tæller som danskere:

Og så har jeg ikke medregnet den del af de ikke-vestlige indvandrere, der falder uden for statistikken, fordi de er født i Danmark, efter at mindst én af forældrene ved fødslen havde opnået dansk statsborgerskab. De tæller statistisk som danskere. (F2, s. 13)

Der ligger her en implicit forestilling om at børn af ikke-vestlige indvandrere, som bliver født i Danmark, altså stadig er ikke-vestlige og essentielt indvandrere på grund af den kulturelle og etniske herkomst. Dette er et syn på indvandrere og deres efterkommere som så kulturelt anderledes, at de ikke kan blive egentlige danskere på trods af deres etniske og kulturelle baggrunde. Altså fordi de ikke er del af den vestlige kulturkreds.

De ikke-vestlige indvandrere forbliver altså et problem i Danmark hvilket ikke ændres, da de altid vil f.eks. være del af den muslimske kultur og derfor ikke blive integreret. Ud fra denne tilgang, ses der ikke nogen grund til at håbe på at de ikke-vestlige indvandrere vil integrere sig i det danske samfund, eller at der vil komme en øget beskæftigelses- og uddannelsesgrad i de følgende generationer. Derfor er de muslimske, ikke-vestlige indvandrere af natur og kultur ikke gode for Vesten og det danske samfund.

4.3.2.4.3 Muslimsk indvandring som kulturel trussel

Udover at udgøre en økonomisk trussel udgør den ikke-vestlige indvandring, primært muslimer, samtidig en fjende for den kulturelle udvikling i Danmark. (F4, s. 71) Som Støvring beskriver det, er der en fare i dyrkelsen af den muslimske kultur i et vestligt

land, hvor det kan føre til en fremmedgørelse af landets kultur og normer og resultere i kriminalitet og radikale bevægelser:

Dyrker man en fremmed kultur som f.eks. den muslimske i et vestligt land som Danmark, står man i fare for at blive fremmedgjort i forhold til dette lands kultur og bærende normer. Det kan give sig udslag i almindelig utilpassethed, mistillid og endda had til det omgivende samfund; konsekvenser kan blive sociale patologier som tyveri, røveri, hærværk, overfald, bilafbrændinger eller, i skærpet form som hos de radikale bevægelser, en total forkastelse af demokratiet. ... Kulturen er den fælles forklaring på deres adfærd. (F1, s. 160)

Der er altså en fare i at muslimer dyrker sin kultur i et vestligt land. Denne betragtning ligger også til grund for at bl.a. Støvring mener at, indvandrere bør blive assimileret og ikke blot integreret i det danske samfund. Ellers vil der komme stigende kriminalitet i det danske samfund, og der vil være voksende anti-demokratiske grupper. (F1, s. 170) Dog mener han at indvandrere kan blive del af den danske nationale kultur, hvis de altså lader sig assimilere:

Indvandrere kan naturligvis blive en del af denne nationale kultur, hvis de vel at mærke tilpasser sig den. (F1, s. 171)

Denne argumentation for assimilation ses også i Støvrings brug af Samuel Huntingtons metafor med salatskålen og tomatsuppen. Her sammenlignes multikulturalismen med salatskålen, hvor salatstykkerne eksisterer side om side. Mens assimilation er tomatsuppen, hvor tomatpureen er den nationale kernekultur som er den faste ingrediens, og salaten, crutonerne og krydderierne er de forskellige minoriteter der indgår i tomatsuppen, men ikke forandrer den i substansen. De tager i stedet farve, duft og smag fra kerneingrediensen. (F1, s. 134-135) Denne argumentation for assimilering af indvandrere i Danmark er samtidig en argumentation imod parallelsamfund, som betragtes som et resultat af integrationslovgivningen. (F1, s. 130)

Særbehandlingen og støtten til indvandrernes bevarelse af egen kultur, forhindrer altså integrationen i det danske samfund. I forbindelse med argumentationen for assimilation af indvandrere, bruges parallelsamfundene som eksempel på konsekvenserne af den nuværende integrationspolitik og som et skræmmebillede. En sådan bruges bl.a. i Hodjanernes Blog:

Politiet forbereder seg på store utfordringer hvis parallelle samfund får utvikle seg i Oslo..... En slik utvikling vil ifølge rapporten undergrave folks tillit til fellesskapet og gi grobunn for korrupsjon og undergraving av rettsstaten. (C5)

Altså er de parallelle samfund, ghettoerne, en stor trussel mod det demokratiske samfund, hvormed de kan undergrave folkets tillid til fællesskabet og resultere i korrupsion og undergravning af retsstaten. Dette kan resultere i, at danskerne bliver fremmedgjort i deres eget land. Denne fremstilling af muslimer spiller sammen med den grundlæggende fremstilling af denne gruppe i det nationalkonservative felt. Gennemgående viser brugen af skræmmebilleder og måden hvorpå islam positioneres i forhold til det danske samfund, at denne gruppe ikke er kompatibel med et dansk samfund samt intet godt bringer, men i stedet truer den danske økonomi og den danske sammenhængskraft. Samtidig bruges denne kritik også til at kritisere oppositionen, som er ansvarlig for integrationspolitikken.

4.3.2.5 Generaliseringer om den muslimske kultur

I opstillingen af den muslimske kultur og religion foregår der, udover en understregning af forskelligheden mellem den vestlige, kristne religion og islam samt opbygning af visse skræmmebilleder, en opbygning af visse stereotyper og generaliseringer. Et eksempel på dette kan ses i følgende citat fra Uriasposten, hvor der opbygges et negativt billede af arabernes sindelag:

Muhammads islam fik således succes i kraft af den ringe fokus på moral, hvilket ifølge Østrup var som skabt til arabernes sindelag. (F4, s. 53)

Ifølge dette er der altså en indbygget dårlig moral i den muslimske kultur. Dette forbindes gennemgående med kriminalitet, som ses som et stort problem i forbindelse med den voksende muslimske kultur i Danmark. Dette ses f.eks. i Snaphanen, hvor der linkes til en artikel som beskriver at nogle muslimske grupper ikke ser visse love gælde for dem. Samtidig beskrives der, at omkring halvdelen af muslimerne er villige til at begå civil ulydighed på et religiøst grundlag. (G2) Og yderligere, at mere end 70% af partnerdrab begås af udlændinge i Norge samt at der er en overrepræsentation af personer med udenlandsk oprindelse i familievoldssager. (C6) Dette kan også forbindes med opfattelsen af den manglende forbindelse mellem de utopiske muslimske ideer, og hvordan muslimer i virkeligheden opfører sig.

Denne mangel på moral og tendens mod hustruvold- og drab, kobles gennemgående til en opfattelse af gruppen som kriminel. Dette ses bl.a. i

henvisningen til nyhedshistorier om kriminalitet, hvor forbrydernes etnicitet ikke nævnes og derfor automatisk antages som relateret til muslimer. Kritikken går derfor på, at medierne søger at skåne de ikke-vestlige indvandrere for diskrimination. I forhold til dette beskrives det også, at det er så almindeligt at f.eks. asylansøgere begår kriminalitet, som i forbindelse med et blogindlæg om en smadret minibus:

Nogle dage gammel – da den slags ikke er nyheder længere – Asyl drenge smadrede minibus. (C8)

Det er altså ikke længere en nyhed, at ikke-vestlige indvandrere er kriminelle. Dette er dog ikke kun indvandrernes skyld men, som de positionerer det i bl.a. Hodjanernes Blog, er også den dominerende ideologi: multikulturalismens idealer skyld i kriminaliteten, på grund af de flerkulturelle miljøer den har tilladt eksistensen af:

Multikultur medfører flere mord... Norge og på Romerike er det etter hvert mange flerkulturelle miljøer, og vi ser elementer i disse miljøene som preger drapsstatistikken. Det gjelder særlig gangsterdrap og familiedrap. Jeg tror vi bare må innse at dette er en del av utviklingen, sier Abrahamsen. (C9)

Udover en opfattelse af ikke-vestlige indvandrere som kriminelle og amoralske, opfattes den muslimske befolkningsgruppe også som en gruppe der reproducerer sig med stor hast. Dette begrundes i at piger ned til 12 år bliver gift væk, da det ikke udgør et problem i forhold til sharialoven, og forbindes med islams udformning som lovreligion. (A9) Som følge af dette beskrives muslimer som en befolkningsgruppe, der vokser ti gange hurtigere end andre, da en 15-årig har 30 potentielle fertile år foran sig. Samtidig forbindes dette med polygami, hvormed en mand med fire koner kan reproducere sig hurtigt. (E6) I forbindelse med denne opfattelse mener bl.a. Hodja, hovedforfatteren af Hodjanernes Blog, at muslimer primært har sex og vold i hovedet. (C7)

Udover den store reproduktionsgrad medfører islams form som lovreligion også kvindeundertrykkelse på grund af det påtvungne tørklæde. Dette giver i følge Uriasposten, muslimske mænd kontrol over kvinderne, hvilket ses som et omdrejningspunkt for alle islamiske bevægelser. (D9) Det muslimske tørklæde beskrives også i Snaphanen som noget, der er højt prioriteret i islamismen, og fungerer som en tvungen uniformering af kvinder. (E7)

Min undersøgelse af det nationalkonservative felt viser altså, at der opbygges forskellige stereotyper omkring den muslimske befolkningsgruppe. Denne omtales som: amoralsk, hastigt reproducerende med brude så unge som 12 år, kriminel og

kvindeundertrykkende. Samtidig argumenteres der for, at det er grundlagt i islam og dens funktion som lovreligion og ideologi. Disse generaliseringer har yderligere til funktion at fremmedgøre de muslimske indvandrere, og få dem til at fremstå så negativt som muligt. Yderligere forbindes denne islamkritik også med kritik af den politiske elite og medierne.

4.3.3 Opsamling på analyse del 2

I tilgangen til denne analysedel satte jeg tre spørgsmål op. Det første gik på hvad de nationalkonservative aktører søger at beskytte i det danske samfund, samt hvilke trusler der ses mod Danmark. I min undersøgelse af det nationalkonservative felt, er det fremkommet at aktørerne søger at beskytte og bevare visse danske kerneværdier samt den danske sammenhængskraft. Denne beskytterrolle sættes i forhold til et truet dansk samfund, som bliver truet af især muslimske indvandrere. Der findes samtidig en fuldstændig oppositionering af de danske og muslimske værdier og elementer sted i denne opstilling.

Der findes bl.a. en modstilling af det danske nationale fællesskab og den muslimske Umma, det vestlige demokrati og ytringsfrihed i forhold til frihedsberøvelse i den muslimske lovreligion, samt islam som lovreligion og politisk ideologi mod kristendommen som kulturelt grundlag for det danske og vestlige samfund. Yderligere opbygges der bestemte stereotypiske forestillinger om de ikke-vestlige indvandrere, som på grund af deres kultur har tendens til at være mere kriminelle end danskerne, være seksuelle og voldelige, have en kultur hvor kvinder bliver undertrykt og tvunget til at bære tørklæde, samt mangel på tiltro til autoriteter og som havende til mål at opbygge parallelsamfund og udfordre den danske sammenhængskraft. Yderligere har de nationalkonservative aktører en essentialiserende opfattelse af kultur, hvormed de muslimske indvandrere er fastlåst på grund af deres ikke-vestlige kultur, og dermed ikke kan ændre sig og blive en positiv faktor i det danske samfund.

Et af spørgsmålene gik samtidig på hvilken betydning feltets positionering i forhold til Danmark og truslerne mod landet, har på feltets bevidsthed. I forhold til dette viser denne analysedel at den vestlige kulturkreds modstilles den mellemøstlige. Intentionen bag disse sproglige handlinger kan være at få de, primært muslimske, indvandrere til at fremstå så negativt som muligt. Hvis dette lykkes, vil det være en grundlæggende støtte til den nationalkonservative opfattelse af at muslimske

indvandrere kun er negative for det danske og det vestlige samfund. Ved brug af disse sproglige værktøjer underbygges påstanden om at ikke-vestlige indvandrere vil ødelægge det danske samfund hvis indvandringen får lov til at fortsætte, samt at et velfungerende multikulturelt samfund er en utopi og vil bidrage til ødelæggelsen af det danske nationale fællesskab og den danske sammenhængskraft. Yderligere opbygges og fastsættes den danske kulturarv samtidig i modstillingen af den muslimske kultur som grundlæggende anderledes og inkompatibel med den vestlige kulturkreds.

Det sidste spørgsmål gik på hvordan historie bruges i forhold til denne opstilling. Opbygningen af et "os" og "dem" er grundlæggende for identifikationsprocesser især for f.eks. nationalstater. Denne måde at identificere sig på, i forhold til det fremmede, er en grundlæggende del af den nationalistiske bevidsthed. Denne identifikation ses op gennem historien, hvor der bl.a. har været en modstilling af øst og vest under den kolde krig. Sovjetunionens fald i 1991 efterlod dog et tomrum, hvorfor den stigende ikke-vestlige indvandring fra Mellemøsten, samt terrorangrebet på USA i 2001 og Muhammedkrisen, gjorde Mellemøsten og muslimerne til oplagte kandidater som den nye "anden" for Vesten. Denne måde at opstille Vesten og "den anden" ved brug af muslimer, ses gennemgående i det nationalkonservative felt. Intentionen bag denne brug kan derfor være, at trække på den dominerende "anden": det dominerende skræmmebillede i nutiden i forbindelse med positioneringen af feltet.

4.4 Analyse del 3: Oppositionen

Jeg har nu gennemgået hvordan Danmark betragtes som land, og hvordan de nationalkonservative aktører positionerer sig i forhold til Danmark som nationalt fællesskab. Dernæst har jeg gennemgået, hvad aktørerne mener skal beskyttes i Danmark, samt hvilke trusler de ser mod den danske nationale kultur og sammenhængskraft.

Det er gennem denne undersøgelse fremkommet, at de nationalkonservative aktører positionerer sig selv som del af og beskyttere af, den danske kultur. Hovedproblematikken i aktørernes genstandsfelt: det, der kan ødelægge det danske samfund ved at undergrave sammenhængskraften er yderligere de ikke-vestlige indvandrere. Det er især den muslimske gruppe, som er problematisk på grund af islams form som lovreligion og politisk ideologi. Problemet ligger i, at denne lovreligion har indflydelse på den muslimske kultur, hvilket gør muslimerne amoralske, kvindeundertrykkende, frihedsberøvende, kriminelle og har en høj rate af reproduktion. Effekten af dette gør at de muslimske indvandrere truer sammenhængskraften i det danske samfund, og dermed det nationale fællesskab samt de nationale normer og værdier. Yderligere betragtes de muslimske indvandrere som en gruppe, der intentionelt vandrer til Vesten med et mål om at overtage magten indefra, og derfor ikke integrerer sig men i stedet dyrker egne kulturer og skaber parallelsamfund. Det nationalkonservative felt kan altså opdeles i opfattelsen af dem selv som del af den danske kultur, og positioneringen mod islam som opstilles som en kulturel og økonomisk trussel mod bevarelsen af det danske samfund.

Jeg har altså gennemgået hvordan aktørerne positionerer sig selv, hvad de positionerer sig selv som beskyttere for samt hvilken trussel der opfattes mod Danmark. Dog er det ikke truslen - muslimerne og islam - som kritiseres i feltet, men i stedet den egentlige opposition, hvilket jeg vil gennemgå i den følgende analysedel. Oppositionen udgør her den ideologiske elite i det danske samfund, som aktørerne holder til ansvar for at lade truslerne, den muslimske indvandring, få frit løb i Danmark bl.a. pga. de åbne grænser og integrationspolitikken. I forbindelse med dette udgør den muslimske trussel blot et værktøj til at kritisere oppositionen, samt betragtes som en konsekvens af oppositionens ideologiske styre. Der opfattes altså ikke noget håb om at ændre på den muslimske kultur, og aktørerne forsøger i stedet

håndtere truslen mod det danske samfund ved at ændre på politikken og den offentlige danske bevidsthed.

Jeg vil nu gå videre til at undersøge det nationalkonservative felts opposition, og hvad aktørerne mener der er af problemer med denne. Det er derfor hvordan denne opposition beskrives og opfattes, og hvordan feltet positionerer sig i forhold til denne, som jeg vil undersøge i det følgende. Jeg vil først redegøre for hvad oppositionen indeholder, hvorefter jeg vil se nærmere på hvordan positioneringen af denne opposition foregår i feltet, og hvordan historie bruges i denne positionering. Det er dermed følgende arbejdsspørgsmål, som det følgende analyseafsnit vil omhandle:

1. Hvordan opbygger det nationalkonservative felt sin opposition?
2. Hvilken betydning har denne positionering for feltets bevidsthed?
3. Hvordan bruges historie i denne positionering i forhold til oppositionen?

4.4.1 Det nationalkonservative felts opposition

Der findes flere forskellige grupper som tilsammen udgør det nationalkonservative felts opposition. Jeg vil gennemgå disse i det følgende, og kort redegøre for hvordan de kritiseres af de nationalkonservative aktører.

4.4.1.1 Universiteterne

I kritikken af Overdanmark får universiteterne en helt særlig plads. Et af kritikpunkterne går på at uddannelsessystemet er blevet politiseret, og at eksperterne gennemgående har venstreorienterede og kulturradikale holdninger:

Vi befinder os i en tid, hvor uddannelsessystemet er blevet stærkt politiseret. Eksperters rapporter og udtalelser i medierne oser af venstreorienterede og kulturradikale holdninger. Hvor går grænsen mellem videnskabelig forskning og politiske holdninger? (E8)

Politiseringen af uddannelsessystemet begrundes altså i en ideologisk fordrejning af området, hvortil kulturradikalismen bliver nævnt. Som resultat producerer universiteterne og uddannelsesinstitutionerne politiserede kulturradikale akademikere.

Også Møller kritiserer universiteterne for at være politiserede i sit speciale: ”Vejen til Damaskus” (2008). De kritiseres her for ikke at udføre egentlig historisk arbejde pga. deres antropologiske kulturbegreb. Som følge af dette har akademikerne ikke forbindelse til den virkelige verden, og varetager ikke samfundets interesser. (E8) Den akademiske elite beskrives yderligere som havende foragt for kulturen, og

for at leve i en verden af abstraktioner. Støvring siger bl.a., at de studerende på universiteterne mener at alt er en konstruktion, uden at have overvejet konsekvenserne af en sådan tankegang. Akademikernes indflydelse kan derfor ødelægge danskernes loyaliteter og evne til at indgå i bindende medlemskaber, som f.eks. nation, folk og folkestyre. (F1, s. 110, 142-143) Altså udgør den ideologiske politisering af universiteterne en trussel mod den danske sammenhængskraft.

Jensen understreger størrelsen af problemet med den kulturradikale og kulturelrelativistiske akademiske elite, ved at fremhæve at mindst 80% af intellektuelle – især universitetsfolk, mediemennesker og kunstnere – ligger radikalt til venstre for den generelle befolkning, i spørgsmål om kultur. De venstreorienterede intellektuelle er ifølge Jensen, ligeglade med almindelige mennesker, som blot udgør studieobjekter. De almindelige menneskers verdensopfattelse skal ifølge dem forandres til multikulturelle, hvilket ifølge Jensen er et fata morgana. (A10) Denne forestilling vil forårsage store ødelæggelser af den danske samfundsorden, som størstedelen af danskerne ønsker at bevare:

... som langt hovedparten af befolkningerne i de vestlige lande hylder; en samfundsorden bygget på et vestligt kultursyn, et bestemt syn på verden og ikke på en ophævelse af denne specifikke verden. (A10)

Altså er den akademiske elite overordnet fordrejet af ideologi, hvormed de promoverer et utopisk multikulturelt samfund. Samtidig arbejder de venstreorienterede intellektuelle imod befolkningens ønsker om bevarelsen af den danske sammenhængskraft. Som følge af denne opfattelse af akademikere er der en gennemgående negativ opfattelse af samme, som det f.eks. ses i Hodjanernes Blog hvor ordet akademiker nu betyder:

... en indbildsk, selvhøjtidelig, metrosexuel, latte-drikkende, ignoramus med hang til radigalskab... (C10)

Kritikken af universiteterne for deres nedgang i intellektuelle værdier, som de har til opgave at opretholde, ses også i brugen af den amerikanske idéhistoriker Allan Bloom i feltet.

4.4.1.2 Medierne

I det nationalkonservative felt betragtes medierne også, som før nævnt, som under stor indflydelse af de dominerende ideologier. De beskyldes bl.a. gennemgående for at prioritere historier til fordel for multikulturalisterne, og nedprioritere historier som

sympatiserer med f.eks. den nationalkonservative opfattelse. DR Online beskyldes f.eks. for at udgive propagandaartikler og for at være politisk korrekte af Uriasposten, da de ofte undlader at nævne den etniske baggrund på kriminelle i deres nyhedshistorier. (D12),(D6) DR Online kritiseres også for ikke at føre historien om den planlagte terroraktion mod English Defence League²⁵, som feltet gennemgående forsvarer og støtter:

England: Seks islamister fik 120 år fængsel for mislykket terroraktion mod EDL – Intet på DR Online. (D11)

Altså mener de nationalkonservative at medierne bliver brugt som et propagandaværktøj af venstrefløjen, med henblik på at fremme dens politiske budskaber. I forbindelse med denne kritik og i protest mod venstrefløjens politiske korrekthed, har Hodjanernes Blog påtaget sig undertitlen: ”En politisk korrekt samling af tekster af kritisk tilsnit”. Yderligere tager bloggene generelt ansvaret om at formidle de historier som medierne ikke formidler, på sig. (C11)

Medierne er altså, ifølge aktørerne, gennemgående farvet af venstrefløjens ideologi, prioriterer historier til fordel for samme og udgiver propagandaartikler til fordel for venstrefløjen. Som følge af dette kritiserer Støvring medierne for at have bedøvet danskerne og deres nationale selvbevidsthed. (F1, s. 118)

4.4.1.3 Politikerne

Udover kritik af akademikerne kritiseres også politikerne i feltet, hvilket jeg vil redegøre for i det følgende.

4.4.1.3.1 Venstrefløjen

Især den politiske venstrefløj kritiseres i det nationalkonservative felt. Kritikken går primært på, at venstrefløjen overordnet advokerer for integration af indvandrere samt en mere åben indvandringslovgivning. Politikerne på venstrefløjen holdes samtidig ansvarlig for den ideologiske drejning i politikken, som primært er kulturradikal og kulturrelativ samt promoverer multikulturalisme i det danske samfund. Der skelnes ikke overordnet mellem partierne, da Jensen mener at det er lige meget hvor på den politiske venstrefløj man stemmer, da positionerne har det tilfælles at de ønsker at forandre den danske og vestlige kultur helt grundlæggende. (F2)

²⁵ English Defence League er en højreorienteret bevægelse, som er kritisk overfor spredningen af islam, sharia lovgivning og islamisk ekstremisme i Storbritannien. Bevægelsen har som mål at demonstrere fredeligt i britiske byer, men konflikter med oppositionen har ledt til gadevold, voldelige sammenstød og arrestationer.

4.4.1.3.2 Liberalisme

Det er ikke kun venstrefløjen, der kritiseres af de nationalkonservative aktører. Liberalisterne kritiseres også af bl.a. Støvring:

... den reducerer friheden til blot at handle om det individuelle valg; friheden har med den enkelte at gøre, ikke med samfundet som helhed. Liberalismen fordrer ikke en identifikation med samfundet, dens ideal er ikke sædeligt, men et retsligt integreret samfund. (F1, s. 155)

Liberalisterne bliver kritiseret for at ville formindske staten og give mere plads til markeds kræfterne for dermed at sikre individets personlige frihed, hvormed der også ses bort fra sammenhængskraftens kulturelle grundlag. (F1, s. 155) Altså kritiseres de for ikke at lægge vægt på det nationale fællesskab, samt at der er mangel på forbindelse mellem samfundet og idealerne, hvor også liberalismen ses som for ideologisk.

4.4.1.3.3 Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti som repræsentanter?

Dog er det ikke alle politikere som bliver kritiseret i det nationalkonservative felt. Et eksempel herpå findes i Søren Krarup samt hans fætter Jesper Langballe, som har vundet stor popularitet i det nationalkonservative felt. Dette har de bl.a. fået gennem deres tid i Folketinget for DF. (E9)

Dog er disse populære politiske aktører kun fåtallige for det nationalkonservative felt, da størstedelen af de politiske repræsentanter i Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, ikke betragtes som tilstrækkelige i feltet. Dette kan bl.a. ses i Møllers beskrivelse af sin politiske position:

Politisk er jeg nationalkonservativ, hvad jeg lidt provokerende plejer at betegne som 'mere konservativ end De Konservative, mindre socialdemokratisk end Dansk Folkeparti'. (D13)

Begrundelsen for denne kritiske tilgang til de mest nationalkonservative partier i Folketinget ligger altså i, at det konservative folkeparti betragtes som for liberalt, som det også bliver beskrevet i Quintons beskrivelse af konservatismen:

Helt rimeligt har partiet gennem årene blødt til Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, i den givne situation naturligvis også til Venstre. Det kunne ikke være anderledes, når partiet De Konservative insisterede på at være anstændige, ikke-nationale og fordummelsesliberalister på én gang. (A11)

Mens Dansk Folkeparti kritiseres for at være for socialdemokratisk da partiet vil bevare velfærdsstaten, som betragtes som et socialistisk eksperiment:

I interviewet siger han, at konservatismen er et forsvar for det bestående imod store eksperimenter, som velfærdsstaten, som DF synes at ville bevare. (B9)

Som følge af denne kritik af venstrefløjen, liberalisterne, det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti er det nationalkonservative felt altså ikke repræsenteret politisk i Folketinget. Denne manglende politiske repræsentation vil jeg argumentere for, er en motivationsfaktor for de nationalkonservative aktører, da de derfor ikke mener at den danske nation og kultur bliver forsvaret på ordentlig vis.

4.4.1.4 Den statslige trussel

Denne opfattelse af politikere som ideologiske og uden forbindelse med folket, kan forbindes med feltets kritiske tilgang til staten. Støvring mener bl.a. at staten kan hæmme sammenhængskraften i modsætning til civilsamfundet, som danner og vedligeholder denne. Hvis staten bliver for indgribende overfor civilsamfundet, f.eks. i forhold til at lukke indvandrere ind og hæmme borgernes frihed og ejerrettigheder, vil det have store konsekvenser for samfundet. Som før nævnt har staten også visse pligter og svigter altså disse ved at tillade masseindvandring til Danmark, som truer med at opløse den fælles kultur. (F1, s. 45, 69)

Staten har pligt til at bevare den danske kultur og kæmpe for det danske samfunds interesser, men kan ikke skabe en fællesfølelse fra oven. Grunden til dette ligger i en konservativ opfattelse, hvor et levedygtigt fællesskab ideelt set er båret af en lang tradition og baseret på ”håndgribelige og nære ting” som modersmål og tilknytningen til et fædreland:

Principper alene holder ikke sammen på staten og folket. Et demokrati svæver ikke i luften, men må være forankret i en kultur med fælles normer. (F1, s. 47)

Statens rolle er derfor hverken at skabe fællesskabsfølelser og sammenhængskraft, men i stedet at bevare den nationale sammenhængskraft på neutral vis og give opbakning til det nationale kulturelle fællesskab. (F1, s. 60) Hvis staten ikke gør dette, kan den nationale kultur risikere at blive ødelagt af staten gennem f.eks. multikulturelle initiativer eller:

... hovedløs indvandringspolitik, der ødelægger den møjsommeligt oparbejdede tillidskultur. For det er altid let at tilsidesætte den usynlige verden til stor skade for stabiliteten, sammenhængskraften, i samfundet. (F1, s. 143)

Der er altså en fare forbundet med statens magt, blandt andet fordi der er risiko for korrupsion i form af manglende loyalitet mod bevarelsen af nationalstaten og ideologisk fordrejning af politikerne. Staten betragtes hertil som at være fordrejet ideologi, og som havende ansvar for åbningen overfor den største trussel mod det danske samfund: ikke-vestlig indvandring.

Altså udgør staten en fare for bevarelsen af det danske samfund og dets sammenhængskraft, da den lovgiver oppefra. Dette gøres samtidig ud fra venstreorienterede begreber om kultur og liberalismens vægtning af individuel frihed, som er ideologiske og uden forbindelse med den egentlige befolkning. Denne opfattelse af staten og politikerne resulterer altså i, at disse ses som fjender for det danske samfund, da de er til fare for sammenhængskraften.

4.4.1.5 Den overstatslige trussel

I det nationalkonservative felts opposition er det altså bl.a. politikerne, universiteterne og medierne, der kritiseres. Dog gives også ikke-danske institutioner ansvar for problemerne i Danmark og resten af Europa. EU betragtes bl.a. som en af Europas tungeste eliter af Jensen. Problemet med denne elite er at den har et stort had til egen kultur, hvilket ligger til grund for promoveringen af indvandring fra ikke-vestlige lande. Altså udgør EU også en trussel mod det danske samfunds sammenhængskraft, da dets formål er at forene de europæiske befolkninger og opdrage dem moralsk til at være gode demokrater. (A12)

EU kritiseres især for, at dets initiativer skal ske oppefra. Støvring mener ikke at en kollektiv følelsesmæssig tilslutning kan skabes oppefra og eksistere uden en lang historisk baggrund. Samtidig hviler EU på en langt svagere vi-følelse end nationalstaten, og får ikke folkelig opbakning hvormed folket mister sin selvbestemmelse:

EU-projektet har ingen folkelig opbakning, og EU-eliten står ikke til ansvar for befolkningen; den fordømmer tværtimod med stigende arrogance de folkevalgte politikere, der ønsker at stramme udlændingeloven og indføre grænsekontrol. I EU har folket kort sagt mistet selvbestemmelse. (B4)

Problemerne med EU er dermed, at den vil destabilisere nationerne i Europa pga. politikken om at hente ikke-vestlige indvandring ind, samt at den vil forsøge at skabe et fællesskab oppefra og underminere nationalstaternes selvstændighed. (F2, s. 16, 99),(A13) Dog mener de nationalkonservative aktører at nationalstaten, i modsætning

til EU, er den sikreste måde at sikre sammenhængskraft samt tillid og solidaritet i befolkningen på, hvilket EU-systemet vil underminere. Hvis EU-systemet lykkes i sit formål forudsiger Støvring at det vil blive til en superstat, hvor nationalstaterne bliver reduceret til regioner eller provinser, og stater som Danmark og Tjekkiet ikke længere vil have nogen egentlig betydning. (B10) Altså truer EU med at ødelægge det, som de nationalkonservative aktører kæmper for, nemlig bevarelsen af den danske kultur og nation.

4.4.1.6 Samlet

De grupper, som de nationalkonservative identificerer sig i modsætning, er overordnet eliten bestående af akademikere, politikere, staten, EU og mediefolk. Det er altså dem der har en stor indflydelse på lovgivningen, medierne og forskningen, som udgør feltets opposition. Oppositionen omtales samtidig gennemgående som ”eliten”, og aktørerne mener at den samlet har kontrol over medierne, som derfor propaganderer til fordel for kulturradikalisterne og kulturrelativisterne. Samtidig sidder eliten på magten i samfundet gennem universiteterne og politikken, og styrer dermed bl.a. lovgivningen i det danske samfund. Feltet er som følge af dette i en udsat position, da den hverken er repræsenteret politisk og i lille grad repræsenteret akademisk.

4.4.2 Feltets positionering i forhold til oppositionen

Jeg har nu gennemgået de grupper som tilsammen udgør oppositionen til det nationalkonservative felt. Samlet, har jeg beskrevet at den betragtes som en elite, som har indflydelse på det danske samfund politisk, akademisk og i medierne. Jeg vil nu gå videre til at se på hvordan aktørerne positionerer sig i forhold til denne opposition.

I analyse del 1 viste jeg at de nationalkonservative aktører positionerer sig som forkæmpere for det danske samfund og folk, i opgør med det danske samfunds herskende ideologi og den tilhørende elite. Folket bliver, ifølge aktørerne, ikke repræsenteret ordentligt i det danske samfund, og dets ønsker bliver ikke hørt og varetaget. De nationalkonservative aktører kæmper derfor for den danske befolkning, mod den ideologiske elite i Danmark. I forhold til denne positionering som forkæmper for folket bruger Jensen bl.a. begreberne ”Underdanmark” om folket, og ”Overdanmark” om eliten:

Er Overdanmark nogensinde blevet klar over, at også de dårligst stillede danskere så langt foretrækker at være en del af et lokalområde, hvor de kan

føle sig hjemme, etnisk og kulturelt? Hvis ikke eliteerne er klar over dette, hvorfor er de så selv liljehvide og foretrækker at omgås andre hvide mennesker, helt bogstaveligt? (A14)

Denne positionering af aktørerne som beskyttere af og forkæmpere for Underdanmark overfor Overdanmark er gennemgående i feltet. Jensen forbinder bl.a. denne elite med det, som han kalder den liljehvide elite efter det amerikanske begreb ”lily-white”, som oprindeligt blev brugt om den bedrestillede middelklasse i USA. Brugen af begrebet bruges om eliten, som bor isoleret fra indvandrerne og sammen med andre liljehvide mennesker. I den danske kontekst, beskriver Jensen de liljehvide eliter som kendetegnet ved at være fortalere for multikulturalismen og boende fjernt fra underklassen i velhaverområder. Det er altså eliten, som tager de politiske beslutninger frem mod et multikulturelt samfund, mens det er underklassen som primært bliver udsat for ”elitens multikulti-eksperiment”. (F1, s.158),(F2, s.19) Samtidig mener Jensen ikke, at det multikulturelle samfund holder i praksis, da det er idealistisk. Som følge af at eliten er liljehvid og ikke oplever resultaterne af sin lovgivning, er der en generel opfattelse i feltet af denne gruppe som hyklerisk og blind overfor konsekvenserne af sine handlinger. (F2, s. 80)

Gennem aktørernes positioneringer som fortalere for Underdanmark og forkæmpere for den danske nation mod Overdanmark bruges der forskellige historiske positioner, både af aktørerne men i forbindelse med opbygningen af oppositionen. Det er disse positioneringer af oppositionen som jeg vil komme ind på i det følgende, for dermed at få yderligere indblik i hvordan de nationalkonservative aktører opbygger deres felt.

4.4.3 Kritikken af oppositionen

Et generelt kritikpunkt af oppositionen går på et konservativt synspunkt, hvor aktørerne mener at politikken, debatten og holdningerne i Danmark tager en ideologisk form. Dette er problematisk, da oppositionen derfor går for rationalistisk og fornuftigt til håndteringen af den danske kultur og nation. En fare i dette ser Støvring i, at oppositionen kan have en opfattelse af, at det kun er den universelle fornuft der har autoritet. Hvis de, som følge af dette, griber ind i den ”værdifulde nationale kultur”, og ændrer på den ud fra en rationalistisk anskuelse, vil de abstrahere fra det kulturelle grundlag for sammenhængskraften i landet. Oppositionen forsøger altså ikke at vedligeholde smidige tillidskulturer, og er dermed en direkte

trussel mod den danske nation og kultur, da denne tilgang vil ødelægge sammenhængskraften i samfundet. (F1, s. 81-82, 123-124, 139)

Altså kritiseres oppositionen for, som følge af dens ideologiske tilgang at være for fornuftig og politisk korrekt. Det forudsiges følgelig at de resulterende anstændighedskrav angående dialog og tolerance vil resultere i selvcensur, og dermed forhindre kritik af undertrykte dogmer. (D14) Altså plæderes der i oppositionen for respekt for andre kulturer, hvilket aktørerne mener er baseret på frygt og gør dem til hyklere, da det kun er islam der skal:

... skånes for hån, spot og latterliggørelse. For islamister truer som bekendt med vold, hvis man krænker deres dogmer. (D14)

Som følge af anstændighedskravene bliver befolkningen forhindret i at diskriminere, da eliten kritiserer enhver fordømmelse af folk på grundlag af f.eks. klasse, race, seksualitet religion, køn eller hudfarve. Aktørerne mener at denne forhindring i diskrimination resulterer i en fordømmelse af danskerne selv, fremfor at inkludere ”den anden”. (F1, s. 112) Ideologi og teori har altså fordrejet eliten, hvilket har resulteret i at den fordømmer og endda ikke bryder sig om folket, og dermed er illoyal overfor folket. Den arbejder i stedet frem mod multikulturalisme og en tættere integration i Europas Forenede Stater.

Elitens forsømmelse overfor det danske samfund udgør derfor en stor trussel mod sammenhængskraften, da det ses som politisk ukorrekt at lægge vægt på fælles værdier og samhørighed i den danske befolkning. Resultatet af dette ses bl.a. i udlændingepolitikken og EU-politikken. (G5, s. 15) Altså kritiseres oppositionen for at undergrave det danske samfund og den danske sammenhængskraft som følge af deres ideologiske tilgang, samt at den beskyldes for at være for politisk korrekt.

Jeg har nu kort redegjort for hvordan aktørerne overordnet positionerer sig imod eliten og hvad de kritiserer den for. Jeg vil nu komme nærmere ind på de ideologier som eliten kritiseres for at promovere, samt hvordan dette kobles til historiske positioner.

4.4.3.1 Systemet Politiken og kulturradikalisme

Gennem min undersøgelse af det nationalkonservative felt bliver oppositionen gennemgående kritiseret for at promovere og udøve forskellige ideologier i dens politiske og akademiske arbejde. Der laves, i kritikken af disse ideologier også

koblinger til historiske positioner, som relaterer direkte til aktørernes positioneringer. En af disse ideologier er kulturradikalismen.

4.4.3.1.1 Kulturradikalismens historiske baggrund

Kulturradikalismen er en politisk strømning, der betragtes som en ideologi i det nationalkonservative felt. Kulturradikalismens oprindelige mål i slutningen af 1800-tallet var at ændre bevidstheden i Danmark til en moderne bevidsthed. Ideerne i denne strømning samlede sig om en kulturkamp mod kirkens og statens autoritet, og handlede især om retten til individuel udfoldelse, fordomsfrihed og tolerance samt kritik af den dominerende borgerlige kultur.

Georg Brandes²⁶ betragtes som faderen til kulturradikalismen, som blev sat igang gennem hans indledning til kulturrevolutionen: ”det Moderne Gennembrud”. Kulturradikalismen har rod i 1870’erne, og uddøde omkring århundredeskiftet. Dog blev den genoplivet i mellemkrigstiden gennem især Tidsskriftet Kritisk Revy (1926-28), og var nu i højere grad tilknyttet venstre-intellektuelle, som i varierende grad var draget af socialisme og kommunisme. I 1930’erne var den knyttet til det førnævnte tidsskrift Kulturkampen (1935-39). Efter Anden Verdenskrig forsvandt kulturradikalismen som kulturpolitisk bevægelse. Selve synspunkterne levede dog videre og havde indflydelse på samfundet og den generelle samfundsdebat i 1950-1970’erne. I forbindelse med regeringsskiftet i Danmark i 2001 og terrorangrebet i New York d. 11. september, fik de kulturradikale synspunkter ny næring og modstand, hvormed den borgerlige regering startede en værdi- og kulturkamp i opposition mod det ”kulturradikale meningsstyranni”. (Aarhus Universitet, Kulturradikalisme)

4.4.3.1.2 Kulturradikalismen og Systemet Politiken

Kulturradikalismen kobles især til ”Systemet Politiken” i feltet. Dette begreb bruges af Søren Krarup om den dominerende ideologi i Danmark. Aktørerne trækker gennemgående på Krarups holdninger og synspunkter og jeg vil derfor argumentere for, at de også trækker på Krarups brug af begrebet ”Systemet Politiken”.

²⁶ Georg Morris Cohen Brandes (4.2.1842-19.2.1927) var dansk samfundsdebuttør, forfatter og litteraturforsker. Hans tanker om frisind og kritiske holdning til samfundets etablerede værdier fik stor indflydelse på samtidens ånds- og kulturliv, og han opfattes som en forkæmper for det ”moderne gennembrud”. Han dannede grobund for den senere kulturradikale åndsretning med sine holdninger, og hans nytænkning udmøntede sig politisk i Det Radikale Venstre. Som talerør stod han sammen med sin politisk engagerede bror Edvard Brandes (1847-1931) bag oprettelsen af dagbladet ”Politiken”. (Aarhus Universitet, Georg Brandes 1842-1927)

Krarup genintroducerede begrebet om Systemet Politiken i et forsøg på at rehabilitere Harald Nielsen gennem udgivelsen af bogen ”Harald Nielsen og hans tid” (1960), da han var enig med Nielsens blik på kulturradikalismen. Denne støtte ses bl.a. i Krarups indlæg i Tidehvervs blad ”Systemet Politiken” fra 2006. (G7) I Krarups videreførelse af begrebet sammenkobler han kulturradikalismen og Dagbladet Politiken, som han omtaler som et system. I sin brug af begrebet understreger Krarup kulturradikalismens store indflydelse på Danmark fra slut 1800-tallet, hvortil Danmark beskrives som støbt i kulturradikalisme indtil 2001, som Krarup omtaler som et systemskifte.

Koblingen af kulturradikalismen til Dagbladet Politiken findes i at Edvard Brandes²⁷, Georg Brandes lillebror, grundlagde dagbladet sammen med Viggo Hørup²⁸ og Hermann Meyer Bing²⁹ i 1884. Krarup beskriver, at formålet med dette var at gøre opgør med datidens ”umoderne” tendenser, og at ”opdrage det tilbagestående Danmark”. Det var i stedet moderne at foragte den danske tradition og sammenhæng, som var knyttet til kristendommen. I denne forbindelse mener Krarup at avisen overtog den offentlige mening, især i København hvormed kristendom og danskhed blev lagt for had:

... og så stiftede Hørup og han Politiken, som med aggressiv og talentfuld journalistisk gjorde sig til herre over den offentlige mening, især i København.

Det betød, at kristendom og danskhed blev lagt for had. (G4, s. 15)

Krarup beskriver altså ”Systemet Politiken” som et dominerende system gennem 1900-tallet, hvormed eliten opfattede sig som ophøjet over folket. I denne forbindelse bliver Politiken og den socialdemokratiske regering beskrevet som diktatorisk, samt at den medfølgende åbning overfor indvandring fra 1983 fremstilles som den største katastrofe i Danmarkshistorien. Katastrofen består i at indvanderne, som bliver

²⁷ Carl Edvard Cohen Brandes (21.10.1847-20.12.1931) var minister, kritiker, politiker, forfatter og journalist. Han var under stor påvirkning fra sin storebror, Georg Brandes, under sin opvækst. Hans professionelle arbejde som bl.a. teaterkritiker, forfatter af skuespil og romaner, og journalist, og hans deltagelse i grundlæggelsen af Dagbladet Politiken, var del af hans kamp for en ny naturalistisk og samfundskritisk kunst- og livsforståelse, som skulle bane vej for frisindet og fortrænge borgernes konservatisme. Han var bl.a. i Folketinget for Venstre, chefredaktør for Politiken i en overgang og i Landstinget for Det Radikale Venstre 1906-27. (Den Store Danske, Edvard Brandes)

²⁸ Viggo Hørup (22.5.1841-15.2.1902) var dansk politiker og redaktør. Han var redaktør af Dagbladet Politiken i 1884-1901. Det Radikale Venstre dannedes i 1905 på arven af Hørup, hvis antimilitarisme rakte langt ind i 1900-tallets politik. (Den store danske, Viggo Hørup)

²⁹ Hermann Meyer Bing (23.1.1845-25.1.1896) var politiker og i Folketinget, samt med til at grundlægge Dagbladet Politiken. (Den store danske, Hermann Bing)

lukket ind ikke er assimilerbare på grund af deres uforenelige kultur og religion. (G4, s. 12)

4.4.3.1.3 "Systemet Politiken"

De nationalkonservative aktører trækker altså på både Harald Nielsen og især Krarups kritik af kulturradikalismen, i deres brug af begrebet "Systemet Politiken". Brugen af begrebet bruges til at positionere den nutidige dominerende elite i forhold til kulturradikalismen, som betragtes som et system der har været dominerende siden slutningen af 1800-tallet. Dette knyttes samtidig til Dagbladet Politiken, hvilket kan ses i f.eks. Uriaspostens omtale af oppositionen som:

... frisindets organ Politiken ... (D15)

Samt i Hodjanernes Blog, hvor dagbladet Politiken omtales som:

Das-bladet Samarbejds-Politiken forkynder. (C12)

Dagbladet Politiken har også en kategori for sig selv på Hodjanernes Blog: "Politiken", hvorunder der per d. 31. oktober 2013 var 88 blogindlæg. I bloggen bliver dagbladet gennemgående omtalt som "Pøletiken" samt "Systemet Politiken". (C13),(C14),(C15) Sammenknytningen af kulturradikalismen og f.eks. Politikens chefredaktør kan også findes i Jensens blog:

Politikens chefredaktør er et eksempel på den kulturradikale elite par excellence. Den er kendetegnet ved helt bogstaveligt ikke at hverken tænke eller tale om de dårligst stillede danskere, som for længst er skrevet ud af ligningen. Maksimal indvandring er målet. Særligt muslimer gøre til ofre, så størst mulig muslimsk indvandring nyder derfor især fremme hos denne gruppe. (A15)

I feltet forekommer der også en generel kritik af kulturradikalismen som ideologi, som i Kulturkamp:

For i det kulturradikale Danmark – som jeg for nylig skrev om i avisen – løber man en reel risiko for at blive skandaliseret og stigmatiseret som et ondt menneske, hvis man udtrykker sympatier til højre for Det Radikale Venstre. (B11)

Der findes altså gennemgående en kritisk tilgang til dagbladet Politiken og kulturradikalismen i feltet. Dette ses også i den ironiske brug af begrebet "kulturberigelse" i kritikken af eliten, især i Hodjanernes blog, hvor der findes 1926 indlæg under kategorien per d. 7. November 2013. (C16) Begrebet blev oprindeligt

brugt i en positiv omtale af den ikke-vestlige indvandring i forbindelse med indvandringspolitikken i 1980'erne, men bruges i dag primært af højreorienterede debattører. Det er altså et begreb som bruges til at understrege, at aktørerne bestemt ikke opfatter indvandringen som kulturberigende, men tværtimod som dybt problematisk. Her understreges især de resulterende multikulturelle parallelsamfund og medhørende kriminalitet.

Dette begreb og samhørende kritik af kulturradikalismen og Dagbladet Politiken har de nationalkonservative aktører altså taget til sig, og de bygger dermed på en kritik af kulturradikalismens indflydelse på Danmark. I brugen af Systemet Politiken i forbindelse med beskrivelsen og kritikken af den ”dominerende ideologi” i det danske samfund, opstilles oppositionen som et diktatorisk system, der skal væltes. Denne kritik af kulturradikalismen kobles samtidig til feltets positionering ved brug af Anden Verdenskrig. Som før nævnt, positionerer aktørerne sig som modstandsbevægelsen under krigen, mens islam forbindes med nazister og hertil hvor den kulturradikale regering dermed forbindes til den nutidige politiske elite.

Den dominerende bevidsthed som siden slutningen af 1800-tallet har haft magten i det danske samfund skal dermed væltes, og folket og politikerne skal reagere på den muslimske fare som eksisterer i samfundet. Gennem denne historiebrug lænes der altså op ad Krarups og Nielsens allerede eksisterende kritik af kulturradikalismen, samt positioneringen i forhold til Anden Verdenskrig. Det kan derfor ses som en intentionel måde at bruge Krarups indflydelse og ry, til at underbygge kritikken af oppositionen, samt kritikken af den daværende regerings samarbejde med nazismen under Anden Verdenskrig.

4.4.3.2 Kulturrelativisme

Udover at eliten kritiseres for at være kulturradikal, kritiseres den også for at være kulturrelativistisk. Kulturrelativismen beskrives således af Tim Pallis³⁰:

Det, der præger tiden, er en relativisme på alle planer. ... Det, jeg tænker på, er kulturrelativismen, hvor man ikke må opfatte den ene kultur som bedre end den anden. ... Man må altså ikke kritisere en anden kultur. Der tales også om religionsrelativismen, hvor den ene religion ikke er rigtigere eller bedre end den anden. (E8)

³⁰ Tim Pallis er, ifølge Snaphanen, selvuddannet inden for den japanske zen. Han har skrevet om zen buddhisme, og har været ansat på det Kongelige Bibliotek samt er medstifter af Zen Buddhistisk Forening. Han har derudover skrevet indlæg til både Snaphanen og Uriasposten.

Det er altså en kulturopfattelse og ideologi, hvor alle kulturer anses for ligeværdige. Kritikken af denne ideologi går bl.a. på at kulturrelativisterne har glemt, at kulturens selvopretholdelse forudsætter faste grænser og gensidige forpligtelser mellem mennesker. Dette, da nationalstaten er en forudsætning for bl.a. demokrati og kulturrelativisterne arbejder imod dennes opretholdelse. (F1, s. 114) Yderligere kritiseres kulturrelativismen i Snaphanen for at svigte kernen i den vestlige kulturs arv:

Det er vestlig kultur, som har svigtet kernen i den arv, der gjorde Europa til hjemsted for den rationelle eftertænkning, som var kimen til det videnskabelige gennembrud. For ægte videnskab er universel, ikke kulturrelativistisk. Kvantemekanikken kan ikke forstås kulturrelativistisk. (E10)

Den kulturrelativistiske tilgang arbejder altså imod fremkomsten af ægte universel videnskab. Udover modarbejdelsen af nationalstatens opretholdelse, og undergravningen af ægte videnskab bruges begrebet ”apologist” også om kulturrelativisterne. Dette går på at kulturrelativisterne undskylder på vegne af hele Vesten, for at landene har været kolonimagter og behandlet andre dårligt. Kulturrelativisterne bliver derfor kaldt for apologeter, da de pga. skyldfølelse og kulturelt selvhad, er overbærende og frisindede overfor indvandrere, som en måde at undskylde for tidligere dominans på. (D15) Begrebet ”apologi” bliver også brugt i formen ”islamapologi”, hvor kulturrelativisterne bliver betragtet som nogen, der undskylder på islams og muslimernes vegne for deres kultur og de problemer denne medfører:

De undskylder, forsvarer og bortforklarer hele tiden de voldelige træk ved sharia-islam. (E8)

En kritik går også på at man ikke må bedømme andres kulturelle eller religiøse værdier og normer, men kun sin egen. Samt at man helst skal dyrke selvhadet, da den vestlige verden har meget at undskylde for. Altså må man ifølge Pallis ikke kritisere kulturerne eller religionerne, men kun de undertrykkende handlinger der forårsages af dem. På grund af denne holdning mener han at kulturrelativisterne er:

... islams nyttige idioter. (E8)

Altså forhindrer kulturrelativismen danskerne i at kritisere f.eks. islam som religion og kultur, hvilket bl.a. bunder i Vestens skyldkompleks og selvhad. Som resultat af denne kritik af kulturrelativismen bruges begrebet som skældsord i bl.a. Hodjanernes

Blog. (C17),(C18),(C19) Denne kritik af kulturrelativismen kan samtidig sættes i forbindelse med opfattelsen af oppositionens ideologiske og utopiske natur, som opfattes kritisk ud fra et konservativt synspunkt. Dette fordrejer eliten og deres opfattelse af den muslimske trussel, og udgør derfor en fare for det danske samfund.

4.4.3.3 Multikulturalisme

Jeg har nu redegjort for hvordan oppositionen forbindes med kulturradikalismen og kulturrelativismen, som begge opfattes som kulturelle ideologier. Disse kobles ofte sammen med multikulturalismen, som betragtes som en ideologi og en samfundsform. Udgangspunktet for kritikken af denne ideologi er, at et multikulturelt samfund ikke er realistisk og kun vil bringe dårligdom til Danmark. Altså er de multikulturelle idealer urealistiske og utopiske, hvilket blandt andet bruges til at argumentere for at ”eksperterne” er farvet af deres idealer, og på sin vis korrupte til fordel for multikulturalismen i deres tankegang. (C20) Teori opfattes i denne forbindelse som roden til alt ondt:

Love of theory is the root of all evil! (C21)

Oppositionen er dermed blevet fordrejet hvormed den ikke længere vil arbejde for samfundet og folket, men i stedet føler had for det. Samtidig har multikulturalisternes frygt for at diskriminere og mål om, at alle skal behandles lige resulterer i selvcensur. Denne måde at tænke på, mener Støvring viser en manglende kulturel stolthed som kan hæmme integrationen, da han mener, at når man ikke selv er stolt af sin kultur vil andre ikke have respekt for den. Denne selvcensur som også ses i kulturrelativismen arbejder samtidig imod ytringsfriheden i det danske samfund.

Der argumenteres for, at det derfor i stedet er hjemlandet og folket, som er ofre for diskrimination og ikke indvandrere. Dette, da multikulturalisterne i stedet for at beskytte danskerne og den danske kultur og sammenhængskraft, hader danskerne og i stedet beskytter de destruktive indvandrere. Yderligere holdes multikulturalismen også ansvarlig for problemerne med kriminelle indvandrere, som har begået overfald, brændt huse ned og voldtaget gymnasieelever. Vold og kriminalitet kobles dermed til den utopiske multikulturalisme, som gives skylden for problemerne i samfundet. (D16)

4.4.3.3.1 Multikulturalismen og parallelsamfund

Multikulturalismen er altså en af de største udfordringer for den danske nationalstat og dennes sammenhængskraft, da ideologien medfører polarisering og konflikter og dermed et fald i den mellem menneskelige tillid. (F1, s. 13) Samtidig opfattes multikulturalismen som et symptom på et samfund i opløsning, hvor det næste skridt er ghettoisering og dannelse af parallelsamfund med sine egne antidemokratiske særlove:

Den sidste trussel ligger i multikulturalismen, der medfører opsplitning i parallelsamfund, hvor mistillid, konflikter og polarisering vokser frem. (B4)

Ghettoerne er altså et resultat af multikulturalismen, og opfattes som roden til vold og kriminalitet blandt indvandrere. (D16) Grunden til dette er at multikulturalisterne mener at indvandrerne skal integreres i det danske samfund, og få lov til at bevare sin kultur. Politikernes ideologiske tilgang ligger altså til grund for denne udvikling, som resulterer i vold, konflikter og polarisering hvormed kriminalitet, bedrageri og hvortil had vil vokse frem. (B12)

I denne kobling af multikulturalismen og parallelsamfund kan intentionen være at vise, at ideologien er problematisk fordi den er utopisk og resulterer i trusler mod det danske samfund. Dette resulterer i en pulverisering af den sociale enhed, hvormed samfundet opdeles i minoritetsgrupper og dermed parallelsamfund. Multikulturalisme er altså gift for et tillidssamfund og vil, hvis den spredes for meget betyde døden for de vestlige samfund som tolerante højtillidskulturer. (F1, s. 145-146, 151)

4.4.3.3.2 Det multikulturelle Sverige

For yderligere at understrege hvor problematisk multikulturalismen er som samfundsform og ideologi, bruges Sverige som et skræmmebillede. Sverige beskrives på ironisk vis som et asylparadis, hvor det understreges at landet modtager flere asylansøgende i forhold til befolkningsantallet end noget andet land, kun slået af Malta. (E11)

Sverige kritiseres gennemgående for at have en for multikulturel og politisk korrekt kultur, samt for at være for åben overfor indvandring i feltet. Sverige bruges samtidig som skræmmebillede for hvordan Danmark kan blive, hvis den multikulturelle udvikling ikke bliver vendt. I de svenske indlæg på bloggen ses der samtidig et ønske om at Sverige bliver mere som Danmark, hvor de danske tiltag mod

indvandring og den strammere tone politisk beundres. I denne forbindelse ses især identifikationen med det danske bondeværn under den Skånske Krig, som motiverende for og et værktøj i kritikken af Sverige som multikulturelt samfund.

Det er også politikerne der gives skylden for tilstanden i Sverige, da de ifølge Snaphanen har ændret befolkningen for altid, og er ved at opløse den svenske nation. De svenske politikere har bl.a. gjort det politiske til moral, hvormed afvigerne fra multikulturalismen betragtes som antidemokrater, fordi de ikke tror på menneskers ligeværd. Det resulterer samtidig i en offentlig debat, hvor det er eliten der taler til eliten. (F2, s.96) Politikerne opløser samtidig Sverige ved at åbne op overfor store mængder af indvandrere, hvilket har resulteret i parallelsamfund som undergraver nationen, som ikke længere er et sandt demokrati. (E12)

I aktørernes brug af Sverige som skræmmebillede kan intentionen være at fremvise Sverige som et slags multikulturelt samfundseksperiment, der er gået galt. Sverige bruges som et eksempel på hvad der kan ske med det danske samfund, hvis udviklingen fortsætter:

Og så er der den sædvanlige afstumpede vold. Dog er der endnu ikke indtrådt svenske tilstande. I Sverige blev der forleden anmeldt 21 voldtægter på tre døgn. Det er tragisk. (B13)

Folket mærker altså konsekvenserne af den svenske multikulturalisme, f.eks. i form af øget vold og kriminalitet. Dette forbindes med en opfattelse af at politikerne har ladet ”helvede bryde løs over deres eget folk”, samt at eliten ønsker at afskaffe Sverige til fordel for EU. (A16),(E13),(E14)

Samlet set plæderer de nationalkonservative aktører for, at man skal afvise multikulturalismen og dets utopiske idé om kulturel sameksistens indenrigspolitisk. Dette begrundes i, at multikulturalismen vil resultere i en dekonstruktion af den historisk fremvoksede kernekultur, som bærer de vestlige nationer. Et eksempel på denne dekonstruktion gives yderligere ved brugen af Sverige som eksempel.

Kritikken af multikulturalismen bunder altså i en kritik af multikulturalismen som ideologi, og endda som antivistlig og antidemokratisk, da den vil resultere i en dekonstruktion af den danske kernekultur, og en ødelæggelse af den danske sammenhængskraft. (F1, s.106) Denne opfattelse er ud fra et traditionelt konservativt synspunkt, hvor argumentationen går på at ideologier ikke har forbindelse til virkeligheden. Den bruges i stedet ideologisk og politisk af eliten, som ikke bekymrer sig om hvad der er bedst for den danske befolkning.

4.4.3.4 Kommunisme/marxisme/fascisme

I omtalen af oppositionen bruges også begreberne: ”kommunisme”, ”marxisme” og ”fascisme”, hvormed eliten sammenkobles med flere ideologier end dem jeg har gennemgået:

Også i den intellektuelle verden forsøger brede, indflydelsesrige kredse at genopvække en gammel ideologi, man for længst troede død og begravet. Nemlig kommunismen. (B14)

Den intellektuelle verden sammenkobles altså med kommunismen og dermed ideen om en herskende moral, der skal opretholde den bestående orden. Derudover tales der også i bl.a. Snaphanen om, at der forekommer en marxistisk historievirus på universiteterne, hvor det ikke længere er muligt at skelne mellem det fagligt og det politisk korrekte:

Multikulturalisme og kulturel relativisme er filtre, som forhindrer en klar virkeligheds beskrivelse. ... Tilhængerne af disse politisk korrekte synspunkter har givet afkald på deres egne kulturelle normer i en kvasi religiøs tro på Frankfurterskolens kulturmarxisme. (E8)

Yderligere argumenteres der også for, at venstrefløjens rødder historisk set ligger i fascismen. (D17) Man kan også se disse sammenkoblinger i Hodjanernes blog, hvor der bruges skældsord såsom: venstrefascisme (C22) og tales om kulturel marxisme (C23) og rødvinskommunisme. (C24)

Denne ordbrug, og relation af eliten med ideologier med dårlig forhistorie: kommunismens og marxismens forbindelse med Sovjetunionen samt Mussolinis fascistiske diktatur og nazismens fascistiske træk, kan ses som yderligere et forsøg på at miskreditere og mistænkeliggøre eliten samt at vise hvor fjern eliten er fra folket.

4.4.3.5 Opposition som *Dhimmier med oikofobi*

Som vist er der en gennemgående kritik af oppositionen for, at den hader sin egen kultur. Dette omtales som ”oikofobi” af bl.a. Støvring. Oikofobi er et begreb, der stammer fra Roger Scruton som sætter det i kontrast med xenofobi, der betyder frygt for det fremmede. Oikofoben hader altså sin egen kultur og opfatter tilmed den som særlig værdiløs og ønsker derfor at forkaste det, der er ”vores”. Som følge af at eliten har oikofobi er selve motivet bagved promoveringen af tolerance, og den kritiske tilgang til det nationale fællesskab et kulturelt selvhad. (F1, s. 108-109) Støvring opfatter oikofobi som en fremherskende tendens i de vesteuropæiske lande, som:

.. giver sig udslag i en forkastelse af arv og hjem, i en stillingtagen til fordel for ”dem” imod ”os”. Det vil sige i en afvisning af vores distinkte nationale kultur og institutioner. (F1, s. 107)

Yderligere forbindes oikofobiens opblomstring især med kulturelrelativismen og kulturradikalismen. Støvring beskriver dertil at det er oikofobernes oprør mod deres eget hjem: nationen, som har udviklet sig til et kulturelt selvhad. Formålet med oprøret er samtidig at tilintetgøre borgernes tilknytning til hjemlandet. (F1, s. 116) Dette kan samtidig fungere som endnu en distancering af eliten, samt en understregning af at eliten ikke har forbindelse, samt ikke ønsker forbindelse, til befolkningen.

Udover omtalen af eliten som havende oikofobi, beskrives oikofoberne også som ”dhimmier”. Dette er et arabisk begreb som omhandler monoteister, der har accepteret islamisk overherredømme. Forvandlingen af europæerne til dhimmier er samtidig målet for muslimerne, og det ses som problematisk at oppositionen lader sig narre og blive til dhimmier. (F3, s. 116) Disse dhimmier vil samtidig gå islams ærinde, og give muslimerne gode vilkår i Vesten. Aktørerne er kritiske overfor denne udvikling i samfundet:

Med multikulturalisme, kulturelrelativisme og religionsrelativisme er vejen til helvede brolagt med en dhimmifisering af samfundet, når demografien engang i fremtiden bestemmer et nyt religiøst og familiepolitisk livssyn. (E8)

Denne opfattelse af udviklingen i Danmark ses også i Hodjanernes Blog hvor der er to blogkategorier omhandlende emnet: Dhimmi med 1381 blogindlæg og Dhimmier med 915 indlæg (per 22. november 2013). Dette kan samtidig opfattes som en understregning af at eliten har taget muslimernes side og arbejder for deres sag, fremfor dens eget folks sag.

4.4.4 Løsninger på problemerne

I forbindelse med problemerne med de ikke-vestlige indvandrere og den ansvarlige dominerende elite i det danske samfund, er der også løsningsforslag i feltet. Et af disse er et stop i særbehandlingen af muslimerne:

Et stop for enhver positiv særbehandling af indvandrere er også nødvendig, fordi det er afgørende at Vesten genopdager, hvad Vesten er. (F2, s. 15)

Dertil mener Støvring at multikulturalismen skal afvises, da den kun skaber polarisering, had og fjendtlighed, grupperne imellem. Samtidig skal den nationale kernekultur bevares og ”fremmede” skal tilpasses og assimileres. (F1, s. 175-176)

Yderligere foreslås det også, at Vesten ikke længere skal tage ud i verden med hære, men i stedet beskytte sit eget kontinent og sin egen kulturkreds: (F2, s. 123)

Også her må jeg melde hus forbi. Hele min position bygger netop på, at vi skal bevare vores kernekultur herhjemme og samtidig være multikulturelle ude. Det betyder, at islam skal afvises, når den truer vores kultur. Punktum. Men så bør vi også være redelige nok til ikke at blande os i muslimernes kultur ude i verden (medmindre de truer os). (B15)

Yderligere mener Støvring at der skal gives mere plads til det civile samfund, for dermed at inddæmme de negative konsekvenser af integrationspolitikken. På den måde vil der blive oparbejdet en positiv social kapital. (F1, s. 132)

4.4.5 Opsamling på analyse del 3

I tilgangen til denne analysedel opstillede jeg tre spørgsmål jeg ønskede at svare på. Det første går på hvordan det nationalkonservative felts opposition er opbygget. I denne undersøgelse fremkommer det, at det gennemgående er den øvre middelklasse – eliten – som kritiseres og udgør oppositionen. Denne gruppe udgør overordnet medierne, politikerne, akademikerne og EU, og betragtes overordnet som elitær, ideologisk og uden forbindelse med det danske folks virkelighed.

Det andet spørgsmål gik på hvilken betydning dette har for det nationalkonservative felts bevidsthed. I denne forbindelse positioneres den dominerende ideologi gennemgående som i strid med befolkningens ønsker for det danske samfund. Eliten handler ikke på befolkningens vegne, men er derimod fordrejet af ideologiske opfattelser. Dette ligger til grund for aktørernes positionering som forkæmpere for det danske folk og bevarelsen af den danske nation og kultur, og mod oppositionen og dens ideologier. (F12, s. 111) De nationalkonservative aktører mener altså at vide, hvad befolkningen vil have, hvilket de forsøger at føre ud i livet gennem opgøret med den dominerende ideologi og den ideologiske elite.

Det tredje spørgsmål går på hvordan historie bruges i denne positionering i forhold til oppositionen. Her opstilles oppositionen som skyld i problemerne i Danmark, og for indvandringen der truer den danske nation, hvortil der bruges forskellige historiske opstillinger. Disse omhandler især ideologier som eliten

associeres med. Her tales der særligt om kulturradikalismen og kulturrelativismen, samt multikulturalismen. Gennem denne opbygning relateres eliten bl.a. til Systemet Politiken, som betragtes som dominerende i det danske samfund siden slutningen af 1800-tallet. Samtidig beskrives eliten som ideologisk og fordrejet, hvorpå den hader sin egen kultur og folket, og derfor forsøger at ødelægge denne gennem åbningen overfor indvandring og specialebehandlingen af muslimerne. Altså forsøger eliten, som sidder på universiteterne, politikken og medierne i Danmark, at ødelægge nationen og kulturen, stik imod folkets ønsker.

Opbygningen sætter yderligere de nationalkonservative aktører i en gunstig situation, da de gør oprør mod magthaverne og systemet i Danmark. Samtidig har de ikke ansvar for udviklingen i samfundet, og kan på gunstig vis kritisere magthaverne. De har yderligere, i modsætning til oppositionen, forbindelse med folket og dets ønsker og er ikke selv korrumpet af ideologi. De kan også se sandheden bag islam og dets forbindelse til nazismen, samt at muslimerne har et mål med at overtage Danmark og Vesten indefra gennem indvandring og opbygningen af parallelsamfund.

Denne positionering spiller sammen med positioneringen som beskyttere af Danmark, nationen og den danske kultur. Intentionen med denne kan være i et forsøg på at relatere til størstedelen af befolkningen, da de jo mener at de repræsenterer dens holdninger og ønsker for Danmark. De relaterer altså til folk som ikke føler sig hørt i det danske samfund, og mener at Danmark er på vej af sporet i sin udvikling og har brug for nogen der kan få den på rette kurs. De nationalkonservative aktører har altså taget en opgave på sig som fortalere og forsvarere af den danske befolkning, som ikke bliver hørt og set ellers. Man kan dermed sige at de, udover at udnytte en situation hvor en gruppe af mennesker ikke opfatter sig som repræsenteret politisk, også trækker på en gunstig positionering som bl.a. Søren Krarup og Dansk Folkeparti som også har haft succes med at bruge til at appellere til folket.

5. Diskussion

Tesen i dette speciale går på, at den historiske kontekst samt historiske forhold og begivenheder har åbnet op for en ledig niche. Dette har det nationalkonservative felt udfyldt, hvormed det forsøger at give mening i den historiske samtid. Ved at tage del i den historiske samtid, tager feltet del i den politiske definitionskamp om magten til at definere fremtiden: om opfattelsen i Danmark af islam og eliten. I udfyldelse af denne niche bruger feltet samtidig historie til at give mening i nutiden, gøre positionen genkendelig og legitimere feltet i dets deltagelse i den offentlige debat i Danmark. Gennem denne brug af historie forsøger feltet samtidig at appellere til læsere, og få fodfæste i den offentlige debat i Danmark.

En måde hvorpå feltet bruger historiske konventioner er gennem brugen af positioner såsom modstandsbevægelser, krigere fra den nordiske mytologi og religiøse figurer såsom Hodja og Urias. Yderligere ses det også i fordrejningen af historiske begreber såsom kulturberigelse og Hodja, som får ny betydning. Altså taler aktørerne ind i allerede eksisterende historiske konventioner, samtidig med at de fordrejer oppositionens begreber til negative betydninger.

Der bruges udvalgte dele af Danmarkshistorien og den danske kultur til at fremme feltet succesfulde skabelse af en nationalkonservativ bevidsthed. Samtidig trækkes der på allerede succesfulde tilgange, som f.eks. Søren Krarup, Tidehverv og Trykkefrihedsselskabet. Der opsættes også en modsætning mellem Danmark og Sverige, som trækker på de historiske krige og konflikter landene imellem samt at der forekommer en idealisering af modstandsbevægelsen under Anden Verdenskrig, som holdes op imod den kulturradikale regering og dens samarbejde med nazisterne. Disse positioner stammer alle fra den danske nationale historie og kultur, hvormed aktørerne appellerer til danskere som gennemgående identificerer sig i forhold til den danske nation, og ønsker at bevare dennes kultur.

Ved at trække på disse historiske positioner trækkes der samtidig på legitime positioner, som de fleste danskere kan identificere sig med. Det er en måde at forsøge at legitimere og begrunde bestemte politiske holdninger og værdier, ved at trække på gamle, anerkendte positioner inden for den danske historie. Dette ses f.eks. i ligestillingen af islam med nazisme, og forbindelse af den nuværende dominerende ideologi med den ”svage” kulturradikale regering, som ikke forsvarede Danmark mod

tyskerne. Gennem dette forsøges kritikken og opfattelsen af islam og muslimer underbygget og legitimeret.

5.1 Udfyldelse af en niche

I dette speciale opfattes det altså at det nationalkonservative felt bruger historie til at give feltet meningen i nutiden. Dette foregår gennem en opbygning af en bestemt politisk bevidsthed, som er samfundsrelevant og udfylder en ledig niche. Feltet opfylder herigennem et vist behov, hvilket ligger til grund for dets succes. Feltet er samtidig skabt i forhold til den historiske kontekst, og de historiske forhold har gjort det muligt for feltet at vinde fodfæste og tilsammen med at det har formet det.

Et af disse historiske forhold der har gjort feltets succes mulig er manglen på politisk repræsentation i det konservative felt, hvortil det danske Konservative Folkeparti ikke betragtes som konservativt nok. Det nationalkonservative felt repræsenterer hertil et politisk alternativ. Yderligere er den nationale og islamkritiske tankegang stærk i Danmark, hvilket også kan ses i Dansk Folkeparti samt Tidehverv og Trykkefrihedsselskabets politik. I feltet trækkes der altså både på en populær national tankegang samt på en sand konservativ tankegang, som de national-konservative aktører ser en mangel på. Hertil udgør det nationalkonservative felt altså et alternativ til Dansk Folkeparti, der beskrives som for socialdemokratisk. Feltet trækker altså på allerede populære felter, og udfylder samtidig en mangel på en sand konservativ tilgang til samfundet.

For at udfylde den ledige niche trækker feltet på allerede populære og magtfulde felter, og behandler samfundsrelevante emner og problematikker. Jeg vil argumentere for, at feltets succes dertil ligger i feltets udfyldelse af en niche ved brug af historie, samt behandlingen af samfundsrelevante problematikker. Dette betragtes yderligere som en bevidst og intentionel udnyttelse af samfundsproblematikker og historiske positioner og begreber, som er særligt relevante.

Disse samfundsrelevante emner og problematikker er især indvandringen af ikke-vestlige primært muslimske indvandrere, som forbindes med forskellig brug af skræmmebilleder af effekten på det danske samfund. Dette kan samtidig ses i opstillingen af en "anden" i forhold til Vesten. Denne opstilling og understregning af en "anden" gør feltet yderligere relevant i forbindelse med behovet for en ny "anden" efter Sovjetunionens kollaps. Denne erstatning kan også sættes i forbindelse med den stigende mellemøstlige indvandring til Europa, terrorangrebene mod World Trade

Center i 2001 og det efterfølgende vestlige militære engagement i Mellemøsten, samt Muhammedkrisen især i Danmark i 2005. I forbindelse med disse historiske begivenheder er muslimerne og islam blevet aktuelle som den nye ”anden”, som Vesten kan modstille sig og opfatte som en trussel. Feltet spiller altså på en grundlæggende frygt for det fremmede, her repræsenteret af muslimske indvandrere i bl.a. Danmark hvortil der plæderes for beskyttelse af det hjemlige: det kendte. For yderligere at underbygge denne fremmedhed bruger aktørerne gennemgående en slags ”negative campaigning” gennem skræmmebilleder, samtidig med at den muslimske kultur beskrives som radikalt anderledes fra den danske samt som en trussel mod den danske kultur.

I kritikken af islam og muslimerne, og opstillingen af disse som Vestens ”anden”, bruges islamkritikken til at kritisere oppositionen for sin tolerante og åbne tilgang til indvandringen. Oppositionen udgør her den danske elite tilsammen med EU, som overordnet betragtes som fordrejet af ideologi. Oppositionen beskyldes yderligere for at ønske at undergrave nationalstaten gennem at lukke ikke-vestlig indvandring, som vil overtage landet, ind. Samtidig opfattes denne elite som dominerende i det danske samfund, hvortil feltet er præget af en gennemgående oprørske natur som også DF har haft succes med. Denne er samtidig baseret på at aktørerne tager side med befolkningen som de mener, de repræsenterer.

5.2 Feltets succes

Det nationalkonservative felt har, som tidligere nævnt haft succes med at opnå fodfæste i det danske samfund. Det er dertil relevant at overveje, hvordan feltet er blevet succesfuldt og hvorfor det er det.

Som nævnt i indledningen kan feltets popularitet blandt andet ses i, at politikere og medier referer til bloggene og de holdninger og synspunkter der bliver udtrykt, hvortil de får medietid. Det er interessant at overveje hvorfor feltet får så stor mediebevågenhed, samt at det bliver taget så seriøst af politikerne og medierne, som det bliver.

En faktor i feltets succes kan ses i, at aktørerne opstiller en bevidsthed som en overset gruppe i den danske politik. Der er en dominerende elite, som repræsenterer en lille gruppe af den danske befolkning: den højere middelklasse og multikulturalisterne. Resten af befolkningen som deler det nationalkonservative synspunkt, er ikke repræsenteret. Ved brug af denne positionering appellerer feltet til

folk som ikke føler at de bliver hørt i den danske debat og samtidig som del af en stor del af den danske befolkning som positioneres som havende et nationalkonservativt politisk udgangspunkt. Gennem brugen af blogs giver feltet samtidig alle der ønsker det, en stemme og mulighed for at debattere med ligesindede. Folket har altså fået en stemme udenom f.eks. medierne og politikerne. Feltet positionerer sig altså som en repræsentant for størstedelen af den danske befolkning, samt som en politisk outsider, hvilket appellerer til folk, der ikke føler at deres nationalistiske og konservative bekymringer bliver hørt.

Denne position som politisk outsider er samtidig populær i medierne, da feltet giver et alternativ synspunkt i forhold til den dominerende politiske diskurs samt at det kritiserer de politiske magthavere. Dette kan ligge til grund for at aktørerne og bloggene bliver brugt i medierne og politisk, da de repræsenterer en anden vinkel på samfundsdebatten.

5.3 Feltets tiltrækningskraft

I undersøgelsen af feltet fremkommer det også, at der spilles på forskellige historiske konstruktioner. Min undersøgelse har vist, at feltet lægger vægt på bevarelsen af det danske samfund, og dertil den danske sammenhængskraft, det nationale fællesskab samt kulturarven og kerneværdierne. Dette appellerer til folk som er bange for at miste Danmark som det ser ud og har set ud, samt til folk der kritiske overfor de muslimske trusler mod bevarelsen af Danmark som nationalstat. Det appellerer altså til folk som er bange for, at den danske nationalstat går i opløsning som følge af bl.a. den muslimske indvandring og elitens lovgivning. I denne forbindelse kan der også ses en vis mistænksomhed overfor EU og altså multikulturalismen.

Yderligere appellerer brugen af historiske og kulturelle positioner, såsom den kristne kriger Urias og modstandsbevægelsen under Anden Verdenskrig, til folk som værdsætter Danmarkshistorien og den danske kultur, samt ser kritisk på statens håndtering af f.eks. nazismen under Anden Verdenskrig. Det er altså samtidig folk som sætter høj pris på bl.a. den kristne kulturarv og de kulturelle kerneværdier i Danmark, som er en del af feltets målgruppe. Der bruges samtidig en konservativ opfattelse af, at staten kan ødelægge det danske nationale fællesskab oppefra, mens at det er folket og dets kultur der skal sættes højest. Intentionen bag de historiske positioner der trækkes på, kan altså være at appellere til personer med disse holdninger og opfattelser af samfundet.

6. Konklusion

Jeg har i dette speciale arbejdet ud fra følgende problemformulering:

Hvordan opbygger de danske nationalkonservative aktører deres felt, og hvordan bruger de historie til at give feltet politisk mening i nutiden?

Jeg vil i det følgende gennemgå resultaterne af min undersøgelse af det nationalkonservative felt.

Analyse del 1 viser, at de nationalkonservative aktører bruger forskellige historiske positioner i deres politiske positionering i feltet. Dette er positioner som hodjanere, krigere fra den nordiske mytologi, modstandsbevægelsen under Anden Verdenskrig, oprørere fra den danske bondebevægelse under den Skånske Krig samt som udsat soldat i Biblen: Urias. Disse positioner har det tilfælles at de består af oprørere og krigere, samt at de stammer fra den danske kulturhistorie, som søges bevaret.

Analyse del 2 viser, at det nationalkonservative felt søger at bevare de danske kerneværdier bestående af ytringsfrihed, demokrati, det nationale fællesskab og den religiøse kulturarv gennem bevarelsen af den danske sammenhængskraft. Feltet ønsker samtidig at beskytte disse kerneværdier mod truslen mod det danske samfund: islam og muslimer. Islam som lovreligion og politisk ideologi udgør altså en trussel mod det danske samfund, da muslimerne vil overtage Vesten og dermed også Danmark indefra, og opløse nationalstaten til fordel for det muslimske fællesskab Ummaen, samt det nationale fællesskab til fordel for parallelsamfund. Yderligere er den mellemøstlige kulturkreds radikalt anderledes fra den vestlige kulturkreds, og dermed inkompatibel med samme. Dette resulterer i, at de muslimske indvandrere ikke kan integreres i det danske samfund.

Analyse del 3 viser, at muslimerne og islam udgør en trussel, men at det er oppositionen: den ideologiske elite der udgør det egentlige problem. Denne elite promoverer kulturradikalisme, kulturel relativisme og multikulturalisme, og er ifølge aktørerne fordrejede af disse ideologier. Som følge af denne fordrejning åbner den magtfulde elite de danske grænser overfor ikke-vestlige, primært muslimske indvandrere, uden forståelse for, hvilke fatale konsekvenser dette har for samfundet. Samtidig hader eliten samfundet og ønsker at ødelægge det. Yderligere positioneres eliten i forhold til den, ifølge aktørerne, dominerende kulturradikalisme, som har haft magt i Danmark siden slutningen af 1800-tallet. Ud fra dette betragtes eliten som i

direkte forbindelse med staten, der arbejdede sammen med nazisterne under Anden Verdenskrig. Denne elite betragtes yderligere som havende domineret i det danske samfund i over hundrede år, samt gives skylden for problemerne i det danske samfund.

I besvarelsen af den første del af problemformuleringen, viser min undersøgelse altså at historie bruges til at give feltet mening og legitimation i den historiske samtid, som det tager del i. Samtidig udfylder feltet en ledig niche, hvormed feltet bruger historie til at give mening i nutiden, gøre positionen genkendelig og legitimere feltet.

Anden del af min problemformulering går på, hvordan feltet skaber mening i nutiden. Undersøgelsen viser at feltet gør dette ved brug af historie hvormed det taler ind i allerede eksisterende historiske konventioner, der stammer fra den danske nationale historie og kultur. Gennem denne brug forsøger aktørerne at appellere til danskere som identificerer sig som nationale og konservative, samt ønsker at bevare den danske nation og kultur. Yderligere bruges visse historiske konventioner fra bl.a. Danmarks historie, til at legitimere feltets position samt genkendeliggøre den. Disse positioner kan de fleste danskere identificere sig med, hvormed feltet får en del af sin succes samt fodfæste i den danske debat.

Feltet udnytter også en ledig niche, da aktørerne ikke mener at der findes en ordentlig politisk konservativ position i dansk politik. Ved at bygge på denne opfattelse, legitimerer feltet sin position som et nationalt alternativ til f.eks. Dansk Folkeparti, og et konservativt alternativ til det Konservative Folkeparti. Yderligere underbygges et skræmmebillede af den nye ”anden”: islam og muslimer, som gennemgående spiller på frygt og fatale forudsigelser for det danske samfund. Dette skal samtidig betragtes som en bevidst og intentionel udnyttelse af relevante samfundsproblematikker og oparbejdning af feltets position.

Undersøgelsen af det nationalkonservative felt viser samtidig at feltet er blevet succesfuldt, da det appellerer til en overset gruppe i det danske samfund som frygter for den danske nations samtid. Yderligere er det en gruppe der ikke føler sig repræsenteret andetsteds, og stoler på at de nationalkonservative aktører ikke er fordrejet af ideologi og alternative agendaer, men i stedet kæmper for det danske folks ønsker og vilje. Denne positionering af feltet som repræsentant for folkets holdninger og meninger, samt kritiker af den dominerende ideologiske elite, appellerer samtidig til medierne som et alternativ synspunkt, hvilket også kan begrunde feltets popularitet.

Yderligere tages det nationalkonservative felt alvorligt i den politiske verden, hvilket viser feltets indflydelse og magt som udenforstående politisk felt.

Det nationalkonservative felt opbygges altså gennem bestemt historie som understøtter feltets opbygning, og skaber mening i nutiden gennem brug af:

- En positionering som forkæmper for det overhørte folk, og dermed repræsentant for en forsømt befolkningsgruppe.
- Som politiske aktører, der kæmper for bevarelsen af det danske samfund og dets nationale kultur samt de tilhørende samfundsgoderne.
- En gruppe som ikke er fordrejet af ideologi, og kan se den sande trussel i islam og de muslimske indvandrere for det danske samfund.
- En gruppe, der gør oprør mod den dominerende og ødelæggende ideologiske elite.

Samtidig opbygger aktørerne den nationalkonservative bevidsthed på en måde, så den er til at forstå for de potentielle læsere og støtter, som ikke kan identificere sig med og forstå de multikulturalle, kulturelle radikale og kulturel relativistiske ideologier. Yderligere har feltet haft succes i, at skabe genkendelse i det danske samfund gennem sin alternative og aktuelle politiske bevidsthed, hvormed det er lykkedes at blive taget seriøst i medierne og politikken samt af læserne. Altså udfylder feltet en niche på en måde, hvorpå det udfylder et tomrum ved at spille på skræmmebilleder af den muslimske trussel. Det kritiserer også den dominerende elite for, ikke at ønske den danske befolknings bedste samt for at tro på en fatal utopisk samfundsmodel for den danske nation samt positionerer sig som forsvareren og forkæmperen for det undertrykte danske folk.

7. Perspektivering

Jeg har i dette speciale valgt at undersøge, hvordan det nationalkonservative felt bliver opbygget gennem brug af forskellige historiske konventioner, og hvordan denne opbygning giver mening i nutiden. Interessen bag dette, går på hvordan feltet opbygges gennem historie og hvordan dette bruges til at skabe mening i nutiden. Ligeledes fandt jeg det interessant at diskutere, hvordan dette bruges til at skabe genkendelighed og tale ind i den historiske samtid, hvortil feltet har vundet popularitet og politisk magt.

Gennem min analyse er jeg kommet frem til, at det nationalkonservative felt som politisk felt vinder genkendelighed i det danske samfund ved brug af historiske konventioner, som trækker på den danske kulturhistorie og nationale historie, samt ved at tale ind i forskellige samfundsrelevante problematikker og emner.

Der kan i denne sammenhæng stilles spørgsmålstejn ved, om feltet kun appellerer til en mindre niche i den danske politik, eller om det i virkeligheden har potentiale til at appellere til en bredere del af den danske befolkning. Vil det nationalkonservative felt få mere magt i fremtiden og vinde yderligere ind i den offentlige danske politik? Eller er det en bevidsthed som kun appellerer til en niche, og blot har fået sin popularitet i kraft af, at det primært er placeret i blogosfæren hvor folk kan deltage i en politisk debat? Det er i denne forbindelse interessant at overveje, hvad feltets succes i blogosfæren samt medierne og politikken betyder, og hvad dette siger om nutidens Danmark og dets udvikling. Vil det nationalkonservative felt kunne finde fodfæste udenfor blogosfæren, de forskellige institutioner og enkelte politiske debattører i det danske samfund? Det kan kun tiden vise. Jeg vil indtil da understrege, at det nationalkonservative felt har opnået magt gennem sin opbyggede bevidsthed og dennes dominering af den danske politiske blogosfære, og gennem den taletid feltet får i medierne samt måde hvorpå bloggene bruges i det danske politiske liv. Omend det er et politisk felt som er at finde i yderkanten af den danske politik, giver denne position samtidig feltet magt.

8. Litteraturliste

8.1 Indledning og problemfelt

8.1.1 Illustrationer

Konservative Studenter. (29. april 2009). *Critique foredrag: Er Dansk truet?* Hentet d. 1. september 2013 fra Konservative Studenter: Foreningen af borgerlige studerende i Aarhus: <http://www.konservativestudenter.dk/2009/critique-foredrag-er-dansk-truet/>

8.1.2 Videnskabelige fremstillinger

Anderson, B. (2006). *Imagined Communities - Reflections on the Origin and Spread of Nationalism* (3. udgave, første udgave udgivet i 1983). London, New York: Verso.

Koselleck, R. (2007). Begrebshistorie og Socialhistorie. I R. Koselleck, & J. N. Jens Busck (Red.), *Reinhart Koselleck - Begreber, tid og erfaring* (J. Busck, Ovs., s. 57-81). København: Hans Reitzels Forlag.

Koselleck, R. (2007). 'Erfaringsrum' og 'Forventningshorisont' - to historiske kategorier. I R. Koselleck, & J. N. Jens Busck (Red.), *Reinhart Koselleck - Begreber, tid og erfaring* (J. Busck, Ovs., s. 27-55). København: Hans Reitzels Forlag.

Quinton, A. (1995). 9. *Conservatism*. (R. E. Pettit, Red.) Hentet d. 12. november 2013 fra Blackwell Publishing Online:

http://www.blackwellreference.com/subscriber/tocnode.html?id=g9780631199519_chunk_g978063119951912

Skinner, Q. (2009). Frihedsbegrebet og historikeren. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 241-253). København: Hans Reitzels Forlag.

Skinner, Q. (2009). Mening og forståelse i idéhistorien. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 45-95). København : Hans Reitzels Forlag.

Warring, A. (2011). Erindring og historiebrug - Introduktion til et forskningsfelt. 2, 6-35.

8.1.3 Artikler

Aarhus Universitet - Institut for Kultur og Samfund. *Historiebrug*. Hentet d. 21. august 2013 fra danmarkshistorien.dk: <http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/historiebrug/>

CEZ. (19. marts 2013). *Deadline 17 marts 2013 – Vært Martin Krasnik*. Hentet d. 15. august 2013 fra DF-Nyt: <http://df-nyt.dk/deadline-17-marts-2013-vaert-martin-krasnik/>

Geist, P. E. (1. august 2011). *Indvandringskritiske blogs leverer skyts til samfundsdebatten*. Hentet d. 15. august 2013 fra Information.dk: <http://www.information.dk/274765>

Kjærsgaard, P. (14. marts 2013). *Pia Kjærsgaard: Så er jeg hjemme igen ...* Hentet d. 15. august 2013 fra DF-Nyt: <http://df-nyt.dk/pia-kjaersgaard-sa-er-jeg-hjemme-igen/>

8.1.4 Hjemmesider

Index, C. *Politik og offentlig*. Hentet d. 15. august 2013 fra Chart Index - et index over de mest besøgte websites i Danmark: http://www.chart.dk/index/default.asp?mode=category&cat_id=13&website_id=123283&page=1

Dansk Kommunikationsforening. (September 2007). *Uriasposten er Danmarks mest indflydelsesrige blog*. Hentet d. 30. august 2013 fra kommunikationsforening.dk: <http://www.kommunikationsforening.dk/Menu/Set+og+hørt/Korte+nyheder/Uriasposten+er+Danmarks+mest+indflydelsesrige+blog>

8.1.5 Leksikonopslag

Mandal, U. C. (2007). *Dictionary of Public Administration*. New Delhi: Sarup & Sons.

Den store danske. *Tidehvervsbevægelsen*. Hentet d. 17. maj 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Religion_og_mystik/Danske_folkekirke/Tidehvervsbevægelsen

Den store danske. *Winston S. Churchill*. Hentet d. 26. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Storbritannien_og_Irland/Storbritannien_1940-1945/Winston_Leonard_Spencer_Churchill

8.1.6 Opslag i ordbøger

Den danske ordbog. *Aktør*. Hentet d. 16. september 2013 fra Den danske ordbog - Moderne dansk sprog: <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=aktør>

8.2 Præsentation af empiri

8.2.1 Videnskabelige fremstillinger

Graves, L. (2007). The Affordances of Blogging: A Case Study in Culture and Technological Effects. *Journal of Communication Inquiry*, 31, 331-346.

Perlmutter, D. D. (2008). *Blogwars: The New Political Battleground*. Cary, NC, USA: Oxford University Press.

8.2.2 Hjemmesider

Chart Index. *Chart Index - et index over de mest besøgte websites i Danmark*. Hentet d. 1. september 2013 fra Chart.dk:

http://www.chart.dk/index/default.asp?mode=category&cat_id=13&website_id=123283&page=1

Dansk Kommunikationsforening. (september 2007). *Uriasposten er Danmarks mest indflydelsesrige blog*. Hentet d. 30. august 2013 fra kommunikationsforening.dk:

<http://www.kommunikationsforening.dk/Menu/Set+og+hørt/Korte+nyheder/Uriasposten+er+Danmarks+mest+indflydelsesrige+blog>

Støvring, K. *Kasper Støvrings CV*. Hentet d. 30. august 2013 fra kulturoglitteratur.dk: <http://kulturoglitteratur.dk/kasper-stovrings-cv/>

8.3 Teori

8.3.1 Videnskabelige fremstillinger

Koselleck, R. (2007). Begrebshistorie og Socialhistorie. I R. Koselleck, & J. N. Jens Busck (Red.), *Reinhart Koselleck - Begreber, tid og erfaring* (J. Busck, Ovs., s. 57-81). København: Hans Reitzels Forlag.

Koselleck, R. (2007). Erfaringsændringer og metodeskift. I R. Koselleck, & J. N. Jens Busck (Red.), *Reinhart Koselleck - Begreber, tid og erfaring* (J. Busck, Ovs., s. 193-247). København: Hans Reitzels Forlag.

Koselleck, R. (2007). 'Erfaringsrum' og 'Forventningshorisont' - to historiske kategorier. I R. Koselleck, & J. N. Jens Busck (Red.), *Reinhart Koselleck - Begreber, tid og erfaring* (J. Busck, Ovs., s. 27-55). København: Hans Reitzels Forlag.

Skinner, Q. (2009). Frihedsbegrebet og historikeren. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 241-253). København: Hans Reitzels Forlag.

Skinner, Q. (2009). Mening og forståelse i idéhistorien. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 45-95). København: Hans Reitzels Forlag.

Skinner, Q. (2009). Moralske principper og social forandring. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 97-115). København: Hans Reitzels Forlag.

Skinner, Q. (2009). Tilbageblik: Studiet af retorik og begrebslig forandring. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner: Politik og historie* (M. Visby, Ovs., s. 117-134). København: Hans Reitzels Forlag.

8.3.2 Supplerende til teori

Lassen, Frank Beck og Mikkel Thorup. (2009). Introduktion til Quentin Skinner og Intellectuel Historie. I Q. Skinner, & F. B. Thorup (Red.), *Quentin Skinner - Politik og historie - en tekstsamling* (M. Visby, Ovs., s. 7-45). København: Hans Reitzels Forlag.

Palonen, K. (1999). Rhetorical and Temporal Perspectives on Conceptual Change - Theses on Quentin Skinner and Reinhart Koselleck. *Finnish Yearbook of Political Thought* (3), 41-59.

8.3.3 Leksikonopslag

Den store danske. *Quentin Skinner*. Hentet d. 4. august 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/Statslære_og_politisk_videnskabsteori/Quentin_Skinner

Den store danske. *Hans-Georg Gadamer*. Hentet d. 9. november 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Filosofi_i_1800-_og_1900-t./Hans-Georg_Gadamer

Den store danske. *G.W.F. Hegel*. Hentet d. 9. november 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædo:

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Filosofi_i_1800-_og_1900-t./Filosoffer_1800-t._-_Tyskland_-_Østrig_-_Schweiz_-_biografier/Georg_Wilhelm_Friedrich_Hegel?highlight=hegel

8.4 Analyse

8.4.1 Artikler

Bramming, T. (26. juni 2002). *Tidehverv - oprørets teologi*. Hentet d. 8. juni 2013 fra religion.dk: <http://www.religion.dk/artikel/84792:Guide--Tidehverv----opgoerets-teologi>

Torpe, L. (29. maj 2010). *Sammenhængskraft kommer af lighed*. Hentet d. 12. oktober 2013 fra Politiken: <http://politiken.dk/debat/analyse/ECE982682/sammenhaengskraft-kommer-af-lighed/>

8.4.2 Hjemmesider

Aarhus Universitet. *Georg Brandes 1842-1927*. Hentet d. 21. November 2013 fra danmarkshistorien.dk:

<http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/georg-brandes/>

Aarhus Universitet. *Kulturradikalisme*. Hentet d. 21. november 2013 fra danmarkshistorien.dk:

<http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/kulturradikalisme/>

Foreningen Skånsk Fremtid. (20. januar 2007). *Friskytter og snaphaner*. Hentet d. 20. juni 2013 fra skaanskfremtid.dk:

<http://www.skaanskfremtid.dk/hist/skfri.html>

Kirkegaard, M. (1. januar 1997). *Snaphaner - friskytter i Skånelandene*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Dansk Militærhistorie:

http://www.milhist.dk/svenske_krigene/snaphane/snaphaner.htm

8.4.3 Leksikonopslag

Den store danske. *Bersærk*. Hentet d. 4. juni 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Skikkelser_og_begreber_i_nordisk_sagndigtning/bersærk

Den store danske. *Edvard Brandes*. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Danmarks_geografi_og_historie/Danmarks_historie/Danmark_1849-1945/Edvard_Brandes?highlight=edvard%20brandes

Den store danske. *Frisindet kulturkamp*. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Danmarks_geografi_og_historie/Danmarks_historie/Danmark_1849-1945/Frisindet_Kulturkamp?highlight=frisindet%20kulturkamp

Den store danske. *Hermann Bing*. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Dansk_Biografisk_Leksikon/Samfund,_jura_og_politik/Myndigheder_og_politisk_styre/Politiker/Herman_Bing

Den store danske. *Kulturkampen*. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Danmarkshistorien/Krise_og_krig/Magten_skifter/Teknikkens_triumfer/Kulturkampen?highlight=frisindet%20kulturkamp

Den store danske. *Kulturkreds*. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Folkeslag/Etnografiske_termer/kulturkreds?highlight=kulturkreds

Den store danske. *Valkyrier*. Hentet d. 4. juni 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Religion_og_mystik/Nordiske_guder/valkyrier

Den store danske. Viggo Hørup. Hentet d. 21. november 2013 fra Den store danske – Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Danmarks_geografi_og_historie/Danmarks_historie/Danmark_1849-1945/Viggo_Hørup

Den store danske. *Pilgrimsfærd*. Hentet d. 3. juni 2013 fra Den store danske - Gyldendals åbne encyklopædi:

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Religion_og_mystik/Primitiv_religion/pilgrimsfærd

The Free Dictionary By Farlex. *Hajji*. Hentet d. 2. juni 2013 fra The Free Dictionary by Farlex: <http://www.thefreedictionary.com/Hodja>

9. Bilag

Bilag 1: Blogs

A. Set fra højre

A1 Jensen, M. U. (14. marts 2009). *Hvorfor højreorienteret?* Hentet d. 13. December 2012 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2009/03/14/hvorfor-højreorienteret/>

A2 Jensen, M. U. (1. april 2013). *Klaus Wivel, den liberales ulidelige lethed.* Hentet d. 30. august 2013 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/04/01/klaus-wivel-den-liberales-ulidelige-lethed/>

A3 Jensen, M. U. (19. september 2012). *Et stort tillykke.* Hentet d. 4. oktober 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2012/09/19/et-stort-tillykke/>

A4 Jensen, M. U. (10. april 2013). *En mand af mod.* Hentet d. 4. oktober 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/04/10/en-mand-af-mod/>

A5 Jensen, M. U. (3. december 2012). *Søren Krarup fylder 75 år.* Hentet d. 12. oktober 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2012/12/03/søren-krarup-fylder-75-ar/>

A6 Jensen, M. U. (20. juni 2013). *Set fra højre.* Hentet d. 21. juni 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/>

A7 Jensen, M. U. (8. oktober 2012). *Kun ganske kort tid endnu i Sverige.* Hentet d. 27. oktober 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2012/10/08/kun-ganske-kort-tid-endnu-i-sverige/>

A8 Jensen, M. U. (4. juni 2013). *To sværvægttere.* Hentet d. 4. juni 2013 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/06/04/to-sværvægttere/>

A9 Jensen, M. U. (16. juni 2013). *Det var, hvad I fik.* Hentet d. 21. juni 2013 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/06/16/det-var-hvad-i-fik/>

A10 Jensen, M. U. (29. april 2009). *Hvorfor er intellektuelle venstreorienterede?* Hentet d. 5. november 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2009/04/29/hvorfor-er-intellektuelle-venstreorienterede/>

A11 Jensen, M. U. (8. Juni 2013). *Det usagte.* Hentet d. 21. November 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/06/08/det-usagte/>

A12 Jensen, M. U. (18. december 2010). *EU-kommissionens afkristningsprojekt*. Hentet d. 3. september 2013 fra Set fra Højre:

<http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2010/12/18/eu-kommissionens-afkristningsprojekt/>

A13 Jensen, M. U. (21. maj 2013). *Det vil blive meget værre*. Hentet d. 12. november 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/05/21/det-vil-blive-meget-værre/>

A14 Jensen, M. U. (20. juni 2013). *Den ubrugelige islamismekritik*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/06/20/den-ubrugelige-islamismekritik/>

A15 Jensen, M. U. (1. november 2010). *De afstumpedes psykologi*. Hentet d. 31. oktober 2013 fra Set fra højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2010/11/01/de-afstumpedes-psykologi/>

A16 Jensen, M. U. (28. maj 2013). *Malet op i et hjørne*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Set fra Højre: <http://blogs.jp.dk/setfrahoejre/2013/05/28/malet-op-i-et-hjørne/>

B. Kulturkamp

B1 Støvring, K. (22. maj 2012). *Liberal Alliances store svigt*. Hentet d. 30. august 2013 fra Kulturkamp: <http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2012/05/22/liberal-alliances-store-svigt/>

B2 Støvring, K. (20. juni 2013). *Adam Smith i en prægtig bogudgivelse*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Kulturkamp: <http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/06/20/adam-smith-i-en-praegtig-bogudgivelse/>

B3 Støvring, K. (13. august 2013). *Kulturkamp som eksistenskamp*. Hentet d. 3. september 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/08/13/kulturkamp-som-eksistenskamp/>

B4 Støvring, K. (7. juni 2011). *Om at komme til Danmark*. Hentet d. 4. september 2013 fra Kulturkamp: <http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2011/06/07/om-at-komme-til-danmark>

B5 Støvring, K. (15. juni 2011). *Lad den nationale glød flamme op!* Hentet d. 4. september 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2011/06/15/lad-den-nationale-glod-flamme-op/>

B6 Støvring, K. (28. juni 2012). *Universalisme, en problematisk linje i vestlig udenrigspolitik*. Hentet d. 12. oktober 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2012/06/28/universalisme/>

B7 Støvring, K. (7. maj 2013). *En revolutionær demokrat*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/05/07/en-revolutionaer-demokrat/>

B8 Støvring, K. (1. maj 2013). *I fornuftens rige*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Kulturkamp: <http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/05/01/i-fornuftens-rige/>

B9 Støvring, K. (11/4 2013). *Håb for fremtiden thi landets to bedste politikere er unge konservative*. Hentet d. 21. november 2013 på:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/04/11/hab-for-fremtiden-thi-landets-to-bedste-politikere-er-unge-konservative/>

B10 Støvring, K. (23. april 2013). *Den europæiske forfatningstraktat og Grundloven*. Hentet d. 12. november 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/04/23/den-europaeiske-forfatningstraktat-og-grundloven/> ulturkamp:

B11 Støvring, K. (14. november 2012). *Hetzen mod højre*. Hentet d. 31. oktober 2013 fra Kulturkamp: <http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2012/11/14/hetzen-mod-hojre/>

B12 Støvring, K. (6. marts 2013). *Når det nationale går ud, går barbariet ind*. Hentet d. 18. oktober 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2013/03/06/nar-det-nationale-gar-ud-gar-barbariet-ind/>

B13 Støvring, K. (25. juli 2013). *En uge i multikulti-land*. Hentet d. 3. september 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2012/07/25/en-uge-i-multikulti-land/>

B14 Støvring, K. (18. december 2012). *Venstreradikalisme*. Hentet d. 10. november 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2012/12/18/venstreradikalisme/>

B15 Støvring, K. (12. Juli 2011) Konservatisme og kristendom. Hentet d. 4. september 2013 fra Kulturkamp:

<http://kulturkamp.blogs.berlingske.dk/2011/07/12/konservatisme-og-kristendom/>

C. Hodjanernes Blog

C1 Jernhesten. (7. januar 2011). *Jernhesten - ny forfatter på Hodja-bloggen*. Hentet d. 3. juni 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2011/01/07/jernhesten-ny-forfatter-pa-hodja-bloggen/#comments>

- C2** Redaktionen. (2. september 2013). *Om Hodjanernes Blog*. Hentet d. 2. september 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/om/>
- C3** Skjoldungen. (3. september 2009). "*Naar Danmark atter er Frit*". Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2009/09/03/naar-danmark-atter-er-frit/>
- C4** Hodja. (6. januar 2009). *Når islam som lovreligion medfører et socialt, psykologisk og etisk deficit i forhold til de demokratiske værdier*. Hentet d. 29. august 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2009/01/06/nar-islam-som-lovreligion-medfører-et-socialt-psykologisk-og-etisk-deficit-i-forhold-til-de->
- C5** Hodja. (21. juni 2013). *Oslo 2022: Politiet advarer mod parallelsamfund*. Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/21/oslo-2022-politiet-advarer-mod-parallelsamfund/>
- C6** Hodja. (21. juni 2013). *Norge: Mere end 70% af partnerdrab begås af udlændinge*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/21/norge-mere-end-70-af-partnerdrab-begås-af-udlaendinge/>
- C7** Hodja. (20. juni 2013). *Pædofetens mindreårige kone Aisha var en horekvinde fordi djævelen stak en finger op i hendes vagina*. Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/20/paedofetens-mindreårige-kone-aisha-var-en-horekvinde-fordi-djaevelen-stak-en-finger-op-i-hendes-vagina/>
- C8** Hodja. (20. juni 2013). *Nogle dage gammel – da den slags ikke er nyheder længere*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/20/nogle-dage-gammel-da-den-slags-ikke-er-nyheder-laengere/>
- C9** Hodja. (20. juni 2013). *Norsk politi: Multikultur medfører flere mord (+ alt det andet artiklen ikke nævner)*. Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/20/norsk-politi-multikultur-medfører-flere-mord/>
- C10** Skjoldungen. (3. juni 2013). *Der var engang...* Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/03/der-var-engang/>
- C11** Hodja. (4. november 2013). *Hodjanernes Blog*. Hentet d. 4. november 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com>
- C12** Skjoldungen. (14. juni 2013). *Tyrkfejl...?* Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/06/14/tyrkfejl-2/>

C13 Hodja. (23. august 2013). *Radioaktivt grundvand fra Fukushima truer Stillehavet*. Hentet d. 31. oktober 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2013/08/23/radioaktivt-grundvand-fra-fukushima-truer-stillehavet/>

C14 Hodja. (18. marts 2013). *Artige 'afsløringer' om Pølliteten i Dagens Medicin*. Hentet d. 31. oktober 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2013/03/18/artige-afsloringer-om-polletiken-i-dagens-medicin/>

C15 Skjoldungen. (3. marts 2008). *"Systemet Politiken" – En uddøende sekt?* Hentet d. 7. november 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2008/03/03/systemet-politiken-en-uddoende-sekt/>

C16 Hodja. (1. november 2013). *Det kriminelle Norge*. Hentet d. 7. november 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2013/11/01/det-kriminelle-norge/>

C17 Hodja. (24. marts 2008). *Kulturrelativisme*. Hentet d. 1. november 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2008/03/24/kulturrelativisme/>

C18 Hodja. (12. september 2007). *'Kulturrelativisme giver mig kvalme'*. Hentet d. 1. november 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2007/09/12/kulturrelativisme-giver-mig-kvalme/>

C19 Hodja. (5. januar 2008). *Birthe Rønn Hornbech – en kulturrelativist*. Hentet d. 1. november 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2008/01/05/birthe-rønn-hornbech-en-kulturrelativist/>

C20 Trumfes. (21. juni 2013). *Stol ikke på "eksperterne"*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com>

C21 Trumfes. (22. juni 2013). *"Love of theory is the root to all evil" !* Hentet d. 22. juni 2013 fra Hodjanernes blog: <http://hodja.wordpress.com>

C22 Hodja. (24. april 2012). *Vis mig hvem dine venner er og jeg skal sige hvem du er – venstrefascismen hånd i hånd med nazislam*. Hentet d. 7. november 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2012/04/24/vis-mig-hvem-dine-venner-er-og-jeg-skal-sige-hvem-du-er-venstrefascismen-hand-i-hand-med-nazislam/>

C23 Hodja. (22. august 2010). *Politisk korrekthed - historisk marxisme*. Hentet d. 7. november 2013 fra Hodjanernes Blog:

<http://hodja.wordpress.com/2010/08/22/politisk-korrektthed-kulturel-marxisme/>

C24 Sogn, O. (4. januar 2013). *Rødvinskommunismen længe leve – millionærer i alle lande – forenjer*. Hentet d. 7. november 2013 fra Hodjanernes Blog: <http://hodja.wordpress.com/2012/01/04/rodvinskommunismen-laenge-leve-millionaerer-i-alle-lande-foren-ger/>

D. Uriasposten

D1 Uriasposten. (1. marts 2006). *Om Uriasposten*. Hentet d. 2. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/om-urias>

D2 Uriasposten. (29. oktober 2008). *Søren Krarup: Grundloven er ikke en lov in abstracto*. Hentet d. 12. oktober 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/6262>

D3 Uriasposten. (11. juni 2013). *Zenia Stampe: Mellemøsten kæmper for demokrati, egoistisk at sende islamist tilbage til Mellemøsten*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48828#comments>

D4 Uriasposten. (10. juni 2013). *Cherif Ahmad El Ayouty, forfatter til 'Nutidens Muslim' – lod sig i går døbe i Kastellet's Kirke*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48807>

D5 Uriasposten. (20. juni 2013). *Fr. Stjernfelt om "tendens til en automatisme... at hvis DF mener noget, så skal vi mene det modsatte"*. Hentet d. 29. august 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/49031>

D6 Uriasposten. (9. juni 2013). *Islamisterne vandt tørklædestrid, og venstrefløjen jublede – Hvorfor støtter de så ikke Erdogan?* Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48766>

D7 Uriasposten. (12. juni 2013). *TV2 truet med pistol fra en Fiat Punto: "Passageren.. sad med en lille pige på omkring 1 år på skødet."* Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48855>

D8 Uriasposten. (4. august 2013). *Svendborg: Offentlig bønnekald med mikrofon – Socialdemokratisk borgmester fejrede ramadanen*. Hentet d. 3. september 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/50138>

D9 Uriasposten. (21. juni 2013). *Oslo: "Norske jenter som... går lettkledd opplever tilsnakk om at de er løsslupne eller ligner på horer"*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/49062>

D10 Uriasposten. (18. juni 2013). *Aarhus Kommune opgiver 'ubemandet åbningstid' på ghetto-bibliotek på grund af 20 'forstads-bøller'*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48996>

D11 Uriasposten. (12. juni 2013). *England: Seks islamister fik 120 år fængsel for mislykket terroraktion mod EDL – Intet på DR Online*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48825>

D12 Uriasposten. (29. august 2006). *Hetitten Urias*. Hentet d. 6. november 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/hetitten>

D13 Uriasposten. (7. juni 2013). *Jens Martin Eriksen & Frederik Stjernfelt om elitens frygtbaserede selvcensur: 'Voldsmandens veto'*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48721>

D14 Uriasposten. (15. juni 2013). *"Bevidstheden om fortiden som kolonisator, undertrykker og morder lammer Vestens intellektuelle."*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48918>

D15 Uriasposten. (20. juni 2013). *Det handler om mennesker: "Da Desireé blev overfaldet, var hun en velfungerende og livsglad pige..."*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/49040>

D16 Uriasposten. (17. juni 2013). *Engelsk tidsskrift: København er verdens bedste by at leve i (... nu hvor 'danskerne' sparkede DF ud)*. Hentet d. 21. juni 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/48959>

D17 Uriasposten. (13. maj 2009). *Fascisme - socialismens højrefløj*. Hentet d. 7. november 2013 fra Uriasposten: <http://www.uriasposten.net/archives/6820>

E. Snaphanen

E1 Fjordman, P. J. (29. august 2013). *Islam og nazisme*. Hentet d. 31. august 2013 fra Snaphanen: <http://snaphanen.dk/2013/08/27/islam-og-nazisme/>

E2 Snaphanen. (22. juli 2012). *Dhimmi-præsidenten og den arabiske vinter*. Hentet d. 3. september 2013 fra Snaphanen: http://snaphanen.dk/2012/07/21/amerikas-dhimmi-praesident/#comment_start

E3 Nydahl, T. (3. december 2012). *Søren Krarup 75 år*. Hentet d. 12. oktober 2013 fra Snaphanen: <http://snaphanen.dk/2012/12/02/tillykke-krarup/>

E4 Snaphanen. (27. september 2013). *'Yttrandefrihet är bra så länge alla ytrar samma sak'*. Hentet d. 12. oktober 2013 fra Snaphanen: <http://snaphanen.dk/2013/09/26/lad-syrerne-blive-i-deres-egen-kulturkreds/>

E5 Snapphanen. (22. november 2012). *Englands tilvandrede børnemishandlere*. Hentet d. 27. oktober 2013 fra Snapphanen:

<http://snapphanen.dk/2012/11/22/englands-tilvandrede-borneisbrugere/>

E6 Snapphanen. (16. juni 2013). *B'ham moske angreb: Ingen hadforbrydelse*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/06/16/engelske-imamer-gifter-12-arige/>

E7 Hansen, Torben S. (16. juni 2013). *Farvel, Dansk Supermarked*. Hentet d. 12. november 2013 fra Snapphanen:

<http://snapphanen.dk/2013/06/15/stovring-statsborgerskab-er-ikke-en-rettighed/>

E8 Pallis, T. (30. oktober 2013). *Kulturrelativismens fornægtelse af normativ skelnen*. Hentet d. 4. november 2013 fra Snapphanen:

<http://snapphanen.dk/2013/10/30/kulturrelativismens-fornaegtelse-af-normativ-skelnen/>

E9 Snapphanen. (22. juli 2011). *Politikeren, der ikke ville være politiker*. Hentet d. 4. november 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2011/07/21/besatte-omrader/>

E10 Sørlander, Kai. (13. juli 2013). *Kritik af et forsvar for kulturrelativismen*. Hentet d. 12. november 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/07/13/kritik-af-et-forsvar-for-kulturrelativismen/>

E11 Vilks, L. (17. juni 2013). *BBC: Your questions to Tommy Robinson*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/06/16/sverige-asylparadiset/>

E12 Snapphanen. (13. juni 2013). *Danmark og Island verdens fredeligste lande*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/06/12/svenske-liberalisters-selvbedrag/>

E13 Snapphanen. (15. juni 2013). *»Ibland skäms jag lite över min arbetsgivare«*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/06/14/ibland-skams-jag-lite-over-min-arbetsgivare/>

E14 Snapphanen. (12. juni 2013). *'Multikulturen' og pressefriheden*. Hentet d. 20. juni 2013 fra Snapphanen: <http://snapphanen.dk/2013/06/12/multikulturen-bryder-sig-heller-ikke-om-pressefriheden/>

F. Nationalkonservative bøger

F1 Støvring, K. (2010). *Sammenhængskraft*. Gyldendal og Narayana Press.

F2 Jensen, M. U. (2012). *Indvandringens pris - På vej mod et fattigere Danmark*. København V: People's Press.

F3 Helle Merete Brix, T. H. (2003). *I krigens hus - Islams kolonisering af Vesten* . Beder: EJ Graphic.

F4 Møller, K. (2008). *Vejen til Damaskus - Dansk Islamforskning 1885-2005*. Odense: Trykkefrihedsselskabets Bibliotek.

G. Referenceramme

Blogs

G1 Nomos. (2013). *Nomos – Menneske, nation, verden*. Hentet d. 12. november 2013 fra <http://www.nomos-dk.dk/index.htm>

G2 Kinander, M. (11. juni 2013). *Muslimere og Retsstaten*. Hentet d. 20. juni 2013 fra yr.no: <http://m.yr.no/ytring/1.11068475>

Bøger

G3 Rasmussen, A. F. (1993). *Fra socialstat til minimalstat - En liberal strategi*. Viborg: Olesen Offset.

G4 Krarup, S. (2006). *Systemskiftet*. Gylling: Gyldendal og Narayana Press.

G5 Pittelkow, K. J. (2005). *De lykkelige danskere - En bog om sammenhængskraft*. Gylling: Naryana Press.

Hjemmesider

G6 Trykkefrihedsselskabet. (4. oktober 2013). *Om Trykkefrihedsselskabet*. Hentet d. 4. oktober 2013 fra Trykkefrihedsselskabet: <http://www.trykkefrihed.dk/trykkefrihedsselskabet.htm>

Tidsskrifter

G7 Krarup, S. (maj 2006). Systemet Politiken. *Tidehverv* , 69-71.

Bilag 2: Skærbilleder af blogs

Alle skærbillederne er taget d. 15. september 2013, omkring kl. 17. Det er dette layout og de blogindlæg man kan se, når man går ind på hjemmesiderne, som her illustreres. Klippene er lavet, så man kan få et indblik i opbygningen af bloggene med links i siderne, illustrationer osv. og hvordan indlæggen er sat op.

2.1 Skærbilleder af Set fra Højre

The screenshot shows the Jyllands-Posten Blogs website. At the top, there's a navigation bar with categories like 'Deadline', 'Analyser', 'Kommentarer', 'Temaer', 'Anmeldelser', and 'Mere'. Below this is a sub-navigation bar with 'Forside', 'Indland', 'Politik', 'International', 'Erhverv', 'Sport', 'Kultur', 'Debat', 'Aarhus', and 'Mere'. The main content area features a blog post titled 'Set fra højre' by Morten Uhrskov Jensen, dated 12. september, 2013. The post is about the Rockwool Foundation and its research on the integration of immigrants. To the right of the post, there's a section for 'Seneste kommentarer' (Latest comments) with comments from Kurt Rosenstrøm, Kurt Dejgaard, Dennis Jensen, and Niels B. Larsen. Below the main post, there's a section for 'Et flop fra Rockwool Fonden?' with a date of 11. september, 2013. To the left of the main post, there's a sidebar with a profile picture and a list of other articles, including 'Marseille som helvedes forgård' and 'Mens Obama ser mod Syrien...'. At the bottom, there's a section for 'SENESTE BLOGS' (Latest blogs) and 'ARKIV' (Archive) with dates from September 2013 back to December 2012.

PREMIUM Deadline ▾ Analyser ▾ Kommentarer ▾ Temaer ▾ Anmeldelser ▾ Mere ▾

SØNDAG 15. SEPTEMBER 2013

Jyllands-Posten Blogs

Forside Indland Politik International Erhverv Sport Kultur Debat Aarhus Mere ▾ Søg i online arkiv 🔍

▀ Blogs Samfund ▾ Erhverv ▾ Kultur ▾ Puls ▾ Politik ▾

Set fra højre

SKREVET AF MORTEN UHRSKOV JENSEN

Profil

Fra sit ståsted som dansker og vesterlænder skriver Morten Uhrskov Jensen om emner, der berører den vestlige kulturkreds og dens muligheder for fortsat at hævde sig som en selvstændig civilisation.

Baggrund:

Morten Uhrskov Jensen er cand.mag. i historie og samfundsfag og redaktør af det nu nedlagte magasin *Nomos*.

Andet:

Forfatter til bøgerne "Indvandringens pris - På vej mod et fattigere Danmark (2012, People's Press) og "Et delt folk" (2008, forlaget Lysias)

Sted:

Sorø

Website:

Besøg

Emneord:

borgerkrigsligende bosættelse Camague and Culture civilisation Daniel Poohl Essen EU Expressen folkekirken Frankrig gruppetænkning Gutmenschen højreorienteret Hamborg Holland irakere islam Joseph de Maistre klima kolonister kongehuset kulturberigelse menneskerettigheder nationalkonservativ Rotterdam endou støjstatik

Et flop fra Rockwool Fonden?

Dato: 12. september, 2013
Emner:

Så er endnu en myte født. Den skal manes i jorden øjeblikkeligt. Rockwool Fondens Forskningsenhed skal tage sig gevaldigt sammen oven på denne fadæse, hvis Rockwool vil bevare sin troværdighed som en hæderlig forskningsinstitution.

I dag står i JP at læse, at

"Indvandrere ligner deres danske nabo. Integration: Det er gået hurtigere og bedre med at integrere indvandrere end forventet, lyder konklusionen fra Rockwool Fonden."

Nede i artiklen udtaler forskningschef fra Rockwool Fonden, Torben Tranæs, sig således:

"Men der er ingen tvivl om, at ...

[Læs mere](#)

Marseille som helvedes forgård

Dato: 11. september, 2013
Emner:

En sølle artikel, fra JP, har jeg kunnet finde i danske mainstreammedier fra de sidste to år om det ragnarok, der præger Frankrigs næststørste by Marseille. Ca. en tredjedel af Marseilles befolkning er muslimer, og det er blevet anslået, at Marseille vil blive den første by i Vesteuropa til at få muslimsk flertal.

For to år siden kom det frem, at et hyppigt brugt våben i Marseilles underverden er AK-47 angrebsrifler, populært kaldet kalasjnikovs efter russeren, der under den anden verdenskrig ...

[Læs mere](#)

Mens Obama ser mod Syrien...

Dato: 7. september, 2013
Emner:

Man forstår til fulde, at præsident Obama ikke ønsker at involvere sig mere i Syrien end højst nødvendigt, når man ser USA indefra. Det forstemmende billede af et land i frit uddannelsesmæssigt fald ser ud til at fortsætte. At faldet sker, skyldes først og fremmest de demografiske forandringer, der finder sted. Andelen af personer med rødder i Latinamerika bare vokser og vokser, mens den relative andel af hvide amerikanere falder for hvert år, der går.

I 2043, lyder det seneste bud, ...

[Læs mere](#)

Søg i denne blog 🔍 Søg

Seneste kommentarer

Kurt Rosenstrøm skriver
15.09.13 12:27
Undskyld jeg spørger llskov men kan du se mit indlæg "Ved integration og tilpasning til Læs mere

Kurt Dejgaard skriver
14.09.13 21:54
Kaj Hansen Det er fuldstændig korrekt, og igen: Man skulle kunne få øje på en markant bias, når man på tværs af generationer udelukkende Læs mere

Dennis Jensen skriver
14.09.13 16:54
Man kunne måske diskret henlede opmærksomheden på at det valgte undersøgelsesdesign samkræver dele af undersøgelsen med data indhentet fra DS Læs mere

Niels B. Larsen skriver
14.09.13 17:45

Bjarne Jakobsen Til gengæld kan man jo bevisligt være fuld af lægn - og slippe afsted med det... Læs mere

Niels B. Larsen skriver
14.09.13 17:45
Tjah, HI-J. Det burde jo være almen viden, at de nævnte efterkommere end ikke var forvandlet i Læs mere

SENESTE BLOGS

13.09 Et flop fra Rockwool Fonden?
11.09 Marseille som helvedes forgård
07.09 Mens Obama ser mod Syrien...
04.09 Så gør vi, som vi plejer
31.08 Så blev det min tur

ARKIV

september 2013 (4)
august 2013 (9)
juli 2013 (6)
juni 2013 (7)
maj 2013 (10)
april 2013 (8)
marts 2013 (7)
februar 2013 (8)
januar 2013 (9)
december 2012 (10)

Ruslands genrejste storhed

Amerikansk professor forsvare relativismen

Som i tilfældet med retssagen mod punkgruppen Pussy Riot sidste år er mange i Vesten i dag forførdede over udviklingen i Rusland. Nu harnes man over de aktuelle homolove , der forbyder homoseksuelle aktiviteter og "propaganda". Og ligesom Madonna dengang offentligt erklærede sin støtte til Pussy Riot, har et andet ...

Skrevet 20.08.13 11:56 under Ikke kategoriseret

53 kommentarer

Kulturkamp som eksistenskamp

Fortællingen om Ahmed Akkari "omvendelse" bringer hver dag nyt frem. Nu har han sagt undskyld til Naser Khader, som dog stadig er skeptisk. Kan man stole på Akkari? Flere andre – som Bertel Haarder – deler denne skepsis. Mit perspektiv er imidlertid et andet: Fortællingen handler om kulturkamp som en eksistenskamp. ...

Skrevet 13.08.13 11:19 under Ikke kategoriseret

49 kommentarer

Anerkendelse OG afvisning af islam

I sommerheden skrev jeg en avisklumme om sondringen mellem (moderate) muslimer og (radikale) islamister, som jeg opfatter som problematisk al den stund, at grænsen er svær at trække (såmænd!). Undersøgelser viser, at flertallet af muslimer i Vesten og Danmark deler følgende træk: De bor i de samme områder, og stort set ...

Skrevet 29.07.13 14:19 under Ikke kategoriseret

717 kommentarer

Amerikansk professor forsvare relativismen

At verden er blevet mindre, betyder at der er en større verden at forholde sig til. Globaliseringen har medført et større kendskab til andre livsformer og dermed også til flere dilemmaer. Vi belastes dagligt med samvittighedsspørgsmål: Bør vi tolerere udemokratiske regimer, omskæring, blasfemilove, æresdrab, kastesystemer osv.? Kulturrelativismen har dårlig presse i ...

Skrevet 04.07.13 15:19 under Ikke kategoriseret

56 kommentarer

Tanker om Aftenlandet. Interview med den 92-årige historiker Walter Laqueur

Der hænger tunge, mørke skyer over et Europa, der er gået ind i sit efterår. Man hører så ofte om "Europas krise", at man skulle tro, at det gamle kontinent var døende eller i hvert fald i forfald. Forfaldstanke ville nogle nok også kalde den tysk-amerikanske historiker Walter Laqueur, der ...

Skrevet 27.06.13 15:43 under Ikke kategoriseret

68 kommentarer

Adam Smith i en prægtig begyndelse

RETNINGSLINJER

Berlingske ønsker at sikre, at debatten på b.dk føres i en ordentlig tone, som gør det inspirerende og udfordrende for alle at bidrage og deltage. Vi efterlyser gerne klare, skarpe, holdningsmæssige stærke indlæg med stor bredde og mangfoldighed og kritisk blik på sagen. Men vi accepterer ikke indlæg, som er åbenlyst injuriende, racistiske, personligt nedgørende. Sådanne indlæg vil fremover blive slettet. Det samme gælder indlæg, der ikke er forsynet med fuldt og korrekt navn på afsenderen, men som indeholder forkortede navne, opdigtede eller falske navne. Vi opfordrer samtidig alle debattører til at gøre redaktionen opmærksom på indlæg, som ikke overholder disse retningslinjer. Redaktionen.

Søg

Seneste indlæg

- » Fortællingen om EU som fredens projekt
- » Ruslandseksperter Dmitri Trenin om Ruslands genrejste storhed
- » Kulturkamp som eksistenskamp
- » Anerkendelse OG afvisning af islam
- » Amerikansk professor forsvare relativismen

Seneste kommentarer

- » Niels B. til Fortællingen om EU som fredens projekt
- » John til Fortællingen om EU som fredens projekt
- » John til Fortællingen om EU som fredens projekt
- » John til Fortællingen om EU som fredens projekt

Kategorier

- » Arabien (1)
- » assimilation (1)
- » borgerlighed (1)
- » Breivik (1)
- » Danmark (2)
- » dansk kultur (1)
- » debat (3)
- » demokrati (8)
- » Dennis Nørmark (1)
- » Det Konservative Folkeparti (3)
- » domstole (1)
- » Edmund Burke (1)

Arkiver

- » september 2013
- » august 2013
- » juli 2013
- » juni 2013
- » maj 2013
- » april 2013
- » marts 2013
- » februar 2013
- » januar 2013
- » december 2012
- » november 2012
- » oktober 2012

RSS feed

2.3 Skærbilleder af Uriasposten

"I fight for my corner, and I leave when the pub closes"
Winston Churchill

Medier

- Danmark
- 180 Grader
- 24timer
- Århus Stiftstidende
- Børsen
- Berlingske Tidende
- BT
- Dagbladet Information
- Dagens.dk
- DR
- Ekstra Bladet
- Jyllandsposten
- Jyske Vestkysten
- Kristeligt Dagblad
- Metroxpress
- Netavisen Infoqaq
- Politiken
- Søndagsavisen
- TV2
- Ugebrevet A4
- Ugebladet Mandag Morgen
- Urban
- Weekendavisen

14. september 2013

Forskellen på danske og svenske medier med udgangspunkt i indvandrere-ofre (Ruds Vedby & Malmø)

Tidligere i dag blev en mand skudt på et pizzeria i Ruds Vedby, og selvom det i [mediene](#) fremgår at offeret er en 'etnisk' mand, så vil ikke engang radikale kernevalgere insinuere at det kunne være et racistisk motiveret drab. Det kunne man gøre i 1990'erne, men det er mange mord siden, og når herboende udlændinge myrdes, går alle sådan set ud fra at det er et internt opgør. Mediernes er i journalistisk henseende 'scared straight'.

I Sverige er det helt anderledes. Et godt eksempel kunne man se i mandags, hvor flere medier fortalte at en 32-årig mand (i følgeskab af sin et-årige søn) var blevet overfaldet af ti personer på en bro i Malmø, og forsøgt smidt ud over kanten. De fortæller ganske vist, at manden er mørklødet og at der foreligger et racistisk motiv, men undlader behændigt at fortælle at gerningsmændene ikke er svenskere.

Fra Avpixlat – [Media försökte skylla kurdiskt hatbrott på svenskar och SD.](#)

"Vänsterliberal gammelmmedia slog härom dagen stort upp en misshandel av en man i Malmö. Angriparna har först misshandlat mannens ettåriga son, och sedan har ett större antal personer 'från samma familj' också försökt kasta ned mannen från en gångbro på gatan 5 meter nedanför. Att brottsoffret är mörkhyad berättar man, liksom att han ska ha fått ta emot rasistiska gläpord vilket gör att brottet rubriceras som ett hatbrott. Vad media däremot 'glömmer' att rapportera är att det 10-tal personer som utförde misshandeln tillhör ett gäng med icke-västliga kurdiska invandrarrötter.

Brottsoffret som enligt uppgift är afrikansk invandrare till Danmark men gift eller sambo med en svenska..."

(Aftenbladet TV, 9. september 2013: [Far och son utsatta för misshandel i Malmö](#))

Oplødet Kl. 21:28 af Kim Møller — [Direkte link](#) — 14 kommentarer
Arkiveret under: [Aftenbladet](#) [Associationstrick](#) [Racisme](#) [Sverige](#) [Vold](#)

Helsingør: Muslimske kvinder bader med tøj på til kommunale 'kvindearrangementer' i svømmehal

Kristian Stokholm, der er daglig leder af svømmehallen forklarer at kvinderne "har svært ved at forstå danske regler og normer", men det handler ikke om 'forståelse'. Det handler om manglende accept, og det er noget helt andet, noget man ikke kan kommunikere sig ud af. Fra Helsingør Dagblad – [Bader med tøj på i svømmehal](#).

"I Helsingør Svømmehal insisterer flere muslimske kvinder på at gå i svømmebassinerne med tøj på til trods for, at det strider mod hallens gældende hygiejne-regulativ.

Gentagne påtaler fra hallens personale og livreddere har ikke kunnet overbevise kvinderne om, at de som andre gæster skal iføre sig badedragt, før de springer i vandet. Også i baderummene, hvor man skal vaske sig uden badedragt på før og efter et besøg i bassinerne, overtræder kvinderne reglerne, fordi de ikke vil tage deres tøj af.

Det får nu formanden for Helsingør Kommunes idræts- og sundhedsudvalg, Jørgen E. Hansen, A, til at stikke klare retningslinjer ud:

- Det her har jeg en helt klar holdning til. Der er i svømmehallen nogle helt elementære regler, der skal følges. Medarbejderne vil gerne, at deres arbejde lykkes på flest mulige områder og renlighed og hygiejne skal de ikke se gennem fingre med. Vi har lavet forsøget med disse kvindearrangementer for

Om Uriasposten

Hettiten Urias

I mediernes

Kommentar-moderation

Linksamling

Arkiver

Off Topic

Dispatch International

Tweets

 Kim Møller @uriasposten 17h
"Problemet er, at Allende faktisk er et rædsomt forbillede for venstreorienterede." [Information.dk/471964](#)

 Kim Møller @uriasposten 19h
Forskellen på danske og svenske medier med udgangspunkt i indvandrere-ofre (Ruds Vedby & Malmø): Tidligere i da... [bit.ly/1giHTLJ](#)

 Kim Møller @uriasposten 21h
Helsingør: Muslimske kvinder bader med tøj på til kommunale 'kvindearrangementer' i svømmehal: Kristian Stokholm... [bit.ly/1bi110M](#)
Expand

 Kim Møller @uriasposten 22h
Multikulturelle Askerød: Stenkast mod vagtfolk fra sikkerhedsfirmaet G4S, stenkast

Danske tidsskrifter

Daniel Pipp

Minut Net

Nomos

Ræson

SAPHO

Tidheverv

Norge

Aftenposten

Vendens Gang

Sverige

Aftenbladet

Dagens Nyheter

Göteborgsposten

Svenska Dagbladet

Sydsvenskan Dagbladet

at få mere gang i de etniske kvinder...

Konflikten er opstået i forbindelse med et nyt og særligt tilbud søndag aften i Helsingør

Klik for at lukke denne fane; Alternativ-klik i

hvor der kun er adgang for kvinder og hvor der kun er kvindelige livreddere

for at lukke alle faner undtagen denne fane

Jddet, som Helsingør Kommune står bag..."

Oploadet Kl. 18:25 af Kim Møller — Direkte link — 43 kommentarer

Arkiveret under: Integration Islam

Multikulturelle Askerød: Stenkast mod vagtfolk fra sikkerhedsfirmaet G4S, stenkast mod patruljevogn

Fyns Politi har efterhånden accepteret at loven ikke kan opretholdes i Vollsmose, og andre steder i landet forsøger private vagtværn at skabe ordnede forhold. Vagtselskabet G4S er bedst kendt for sit sikkerhedsarbejde for jødiske bosættere, men fungerer nu som en forsøgsordning også som kontrollører i århusianske bybusser. Fra Politiken – Stenkastere angriber vagtfolk ved Askerød.

"Politiet blev i første omgang alarmeret ved 1-tiden, hvor vagtfolk fra sikkerhedsfirmaet G4S fik smadret ruder i deres biler på en Shell-tank i nærheden, da en gruppe unge mennesker kastede med sten. ...

»Da politiet kom frem, kastede de også lidt med sten efter en patruljevogn«, fortæller vagtchef Allan Kronvold fra Midt- og Vestsjællands Politi. ...

Politiet har ikke anholdt nogen..."

Oploadet Kl. 17:16 af Kim Møller — Direkte link — 7 kommentarer

Arkiveret under: Kriminalitet Multi-kultur

"Når min datter skulle på toilettet, råbte de til hende, om hun, ja, om de skulle kneppe hende i røven."

Anders Glahn, leder af 'Klubberne i Gellerup', oplyser til Ekstra Bladet, at der har været 35 13-16 årige afsted, hvad har givet kommunen en udgift på 105.000 kroner. Klubhuset på Dortesvej i Brabrand brændte i øvrigt sidste år, og blev genindviet i marts måned. Fra gårsdagens udgave af Ekstra Bladet – Gæster følte sig: Belastede unge på skattebetalt charterferie (ikke online; kræver login).

"Takket være en flok unge fra Gellerup, der var sendt på skattebetalt charterferie, fik en række danske familie omdannet deres afslapningsferie til et mareridt i den populære tyrkiske turistmagnet Alanya denne sommer. ...

Ekstra Bladet har været i kontakt med såvel en guide som gæster på hotellet, som samstemmende beretter, hvordan unge, der har en anden etnisk baggrund end dansk, chikanerede og truede gæsterne i en grad, så reiseselskabet blev nødt til at give de medreisende pådagoner advarsler. Blandt de

forurettede var Anne Rasmussen, der var taget på rejse med Tyrkiet Eksperten sammen med sin 13-årige datter. ...

- Når min datter skulle på toilettet, råbte de til hende, om hun, ja, om de skulle kneppe hende i røven. Og de ville da i øvrigt godt tage hendes mor med, når de var i gang, siger Anne Rasmussen. ...

Søren Frederiksen havde sammen med sin gravide forlovede ligeledes bestilt 14 dages ferie...

- En dag vi skal ud og spise, går vi ud foran lobbyen.

Der får vi tilråb fra en knægt på 12-13 år, som meget truende spørger, om jeg har et problem. Min forlovede er gravid, men når de er så mange, kan man jo intet stille op, siger Søren Frederiksen, som vælger at vende ryggen til. ...

Til sidst turde Søren Frederiksen og hans gravide forlovede ikke at være på hotellet længere. Derfor tog de hjem fire dage før tid."

Oploadet Kl. 16:30 af Kim Møller — Direkte link — 38 kommentarer

Arkiveret under: Århus Multi-kultur Tyrkiet

13. september 2013

AFA/Redox-tiltalte i Københavns Byret, dag 1 – Intimiderende venstreradikale og ikke en eneste betjent

Klokken 9.30 her til formiddag var retten sat ved Københavns Byret (retsal 41 ved Rådhuspladsen), og når nu det juridiske system samlede toppen af Antifascistisk Aktion og Researchgruppen Redox navngivne og umaskeret, tog jeg turen til København for at se girafferne. Personkredsen har tidligere antastet mig på gaden (2009), slået mig ned med flasker (2010), og selvom jeg ikke er indkaldt som vidne i sagen, så var jeg en af mange, der havde en mappe i Redox' database.

Episoden ved Holbæk Byret i foråret, gjorde selvfølgelig at jeg tog mine forhåndsregler. En ven tilbød at tage med, og det gik næsten lige som forventet. Foran hovedindgangen (ved 7-eleven) stod to neutralt udseende autonome demonstrativt og ventede bag et reklameskilt, og den ene fik et mindre chok da jeg kom fra den anden side. Han skulle til at gå med mig ind, men den anden holdt ham tilbage.

Vi kom ind i en næsten tom retsal på 3. sal. Jeg placerede mig på tilskuerpladserne, min ven optog pladsen ved siden af med sin taske, hvorefter han gik på toilettet. Tre minutter senere, før han kom tilbage, var samtlige pladser optaget af 20-30 venstreradikale, der placerede sig strategisk omkring undertegnede. En autonomt udseende pige ville have min vens plads, og vi udvekslede nogle ord og lidt skubben, før hun opgav sit forehavende.

mod omtrentlignende: Fyns Poli...

Tweet to @Uriasposten

Blogs

Danmark

Angantyrns hjørne

Anna Lyttiger

Borgerlig Bums

Budstikken

Dansk Kultur Debat

En bombe i en turban

Elcha

Freedom Loving Amigos

Gudernes Ragnarok

Henrik Gade Jensen

Hodjas blog

Islamificering af Danmark

Jarl Cordua

Junikredsen

Katrine Winkel Holm

Kimporatoriet

Konflikten.dk

Konservativ Krabask

Konservativ Reaktion

Kulturkløften

Kulturkløften (JP blogs)

Mikael Jalving

Monokultur

Morten Uhrskov

Nikolaj Bægh

Nomos blog

Observant

Omnial

Punditokraterne

ReligioNyt

WERENOTAFRAID

Sajdet

Sapphos løbende

Søren Pind

Snaphanen

Synopsis

Ulla Nørtoft Thomsen

Verden fra min altan

Zonka på dansk

Meta

RSS 2.0

Comments RSS 2.0

Valid XHTML

WP

Hosting provided by

HostingMatters

CHART.DK

Media Creeper

143

2.4 Skærbilleder af Snapphanen

AdBlock

14 Sep

Söndagskrönika: Ondska förklädd till godhet

🕒 SENESTE OPDATERING: 15/9-13 KL. 1038 💬 33 KOMMENTARER

Av **Julia Caesar**:

Copyright Julia Caesar, Snapphanen och HRS. Citera gärna delar av texten men iaktta gott bloggskick och länka till Snapphanen!

Om Snapphanen.dk

Donationer til driften af Snapphanen.dk
Donationerne kan indbetales via ens egen PayPal-bruger eller direkte med Dankort/VISA til PayPal. Alle indbetalinger holdes hemmelige. Størrelsen af donationerne bestemmer doner selv og gives i danske kroner.
Alle donationer modtages med stort tak!

Mail adresse: [snappost\(snabel a\) yahoo \(punktum \) dk](mailto:snappost(snabel a) yahoo (punktum) dk)
Regarding use of my copyrighted photos on the blog, please contact the mail above.

Nyhedsfeed til siden [RSS](#)
[Snapphanen.dk på Twitter](#)

[SUBSCRIBE ON YouTube](#)

Søg

ondska är den som efter andra världskrigets slut har fått epidemisk spridning i Sverige, mer än i något annat land: ondska förklädd till godhet.

Historien kryllar av exempel på avsiktlig ondska. Adolf Hitler hade för avsikt att utrota judarna, och hans hantlangare lydde avsiktligt hans order. Josef Stalin, Mao Zedong och Pol Pot var fullt upptagna med att – helt i enlighet med sina avsikter – avrätta miljoner "folkfiender", det vill säga människor som inte insåg kommunismens storhet.

"När kommer de och tar mig, och för vad?"

“Man började genomföra tjijski, utrensningar i partiorganisationerna på arbetsplatserna, redan 1933. De som ansågs ovärdiga att kallas partimedlemmar skulle gallras ut. (...) Dag efter dag berättades det i radio om hur man hade avslöjat och dömt ännu någon grupp kontrarevolutionära vandaler, sabotörer och landsförrädare. De absurda anklagelserna vid skådeprocesserna drabbade hela tiden nya samhällsgrupper. Ingen kunde veta vem de skulle ge sig på närmast, vem som skulle falla i onåd och varför. Tusentals människor hölls vakna på nätterna av frågan: "När kommer de och tar mig, och för vad?" (...) De kom natten till den 30 augusti 1937. Husrannsakan varade i timmar."

Det är Julian Better, sedan många år boende i Sverige, som berättar i boken ["Jag var barn i Gulag"](#).

Uppvuxen på olika barnhem i Gulag

På etniska grunder greps 140 000 polacker som bodde i Sovjetunionen. Av dem avrättades 111 000. Julian Betters far, polsk kommunistledare som av partiet tvingades flytta till Sovjetunionen 1929, skjuts med ett nackskott den 19 december 1937. Fyra dagar tidigare har hans son fötts i det ökända Butyrkifängelset, sedan modern i maj 1938 dömts till

Bö

Fle
oör
Af
Vä
må
Af
Ma
Af
Exi
Af
Fri
Isle
Af
Ro
Af

Tw

Tw

ondska, iscensatt av ett grymt totalitärt kommunistiskt statsstyre.

I Iran finns inga homosexuella. De hängs på löpande band.

Avsiktlig ondska, iscensatt av ett grymt totalitärt islamistiskt statsstyre.

Oavsiktlighet förminskar inte resultatet

Den avsiktliga ondskan går att känna igen. Vi behöver inte tvivla när vi ser den. Den omedvetna och oavsiktliga ondskan har vi ett mer ouppklarat förhållande till. Den kan vara svår att identifiera ens när man har den framför ögonen. Ursäkringarna kommer snabbt och ofta oreflekterat: "Han eller hon menade inget illa." Men bristen på avsikt minskar knappast katastrofen eller lidandet för mottagaren.

Inom rättsväsendet väger uppsåt tungt för bedömningen av påföljd. Moral är en helt annan diskussion än den juridiska. Det handlar inte om att döma, utan om att reflektera och diskutera: när passerar brist på personligt ansvar gränsen till ondska? Några exempel:

- Någon kör bil berusad. Han har antagligen inte för avsikt att köra ihjäl någon. Det bara råkar bli så att han kör över i motsatt körbana och i hög fart frontalkolliderar med ett annat fordon. Tre personer dör. Det var inte avsikten, men det var likafullt resultatet.
- En pappa glömmor sitt barn kvar i bilen när han åker till jobbet. [Barnet dör i den heta bilen](#). Det var naturligtvis inte pappans avsikt att döda sitt barn. Det var resultatet av att han under åtta timmar fullständigt lyckades utplåna barnets existens ur sitt medvetande.
- En äldre vårdbehövande person glöms bort av hemtjänsten, [dör och ligger död i flera veckor](#). Grunden är institutionaliserad vårdslöshet, brist på omsorg och ett pulvriserat personligt ansvar. Men är det ondska? När ett system utplånar utrymmet för mänskliga relationer och personligt ansvar är det inte förvånande om objektet/mottagaren eller efterlämnade anhöriga upplever effekten som ondska.

Sverige – en "humanitär stormakt"

Den politiska ondskan finner ständigt nya uttryck. Efter andra världskrigets slut har en särskild sorts ondska slagit djupare rot i Sverige än i något annat land: ondska förklädd till godhet. Det är den ondska som är svårast att avstöja, eftersom dess syfte är att manipulera och manipulationen ofta lyckas.

Utrikesminister Carl Bildt (m) har i år på regeringens vägnar utropat Sverige till "humanitär stormakt". Smaka på de orden! Bara politiker som är höga på moraliskt storhetsvansinne kan komma på tanken att formulera något så vanvettigt.

Det är storhetsvansinne på bekostnad av det egna folket. Det är ondska förklädd till godhet. Sveriges regerings och riksdags tolkning av godhet är att skänka bort vårt land, vår välfärd och våra barns framtid till hundratusentals utlänningar som okontrollerat väljer in i landet från jordens mest dysfunktionella länder. Människor som till 95 procent vägrar visa giltiga ID-handlingar på vilka de är – deras identitet är alltså okänd. Den demokratiskt beslutade reglerade invandringen är upphävd av den borgerliga alliansregeringen under ledning av Fredrik Reinfeldt (m), i maskopi med det invandringsextremistiska miljöpartiet. Sedan 2006 står svängdörrarna till Sverige vidöppna, [med ständigt höjda inflödesrekord som resultat](#).

Vrakspillorna krasar under deras fötter

Om jag inte visste att detta är vad som pågår varje dag skulle jag tro, eller hoppas, att vi lever i en ond saga där allting ändå ordnar sig på slutet. Men den onda sagan om Sverige har inget lyckligt slut. Det är en saga som kommer att ta en ände med förskräckelse. Vi befinner oss ombord på ett skepp som håller kurs rakt mot isberget. Besättningen är antingen aspackad eller fångad i en masspsykos. Förvirrade raglar de omkring på däck och hallucinerar om "humanitet", "solidaritet", "ta vårt ansvar" och "rädda pensionerna" medan vrakspillorna av en havererad skola, sjukvård, socialtjänst, äldreomsorg och bostadsmarknad krasar under deras fötter.

Det som kallas godhet är ren ondska

Politik är att göra ständiga avvägningar mellan olika grupper och behovsområden. Sådana avvägningar måste vila på en etisk klangbotten. Fördelningen av gemensamma resurser får inte ensidigt gynna eller missgynna någon grupp, för då bygger man konflikter. Politikens främsta ansvar är landets egen befolkning. Det svenska politiker och hela PK-etablissemanget kallar godhet och högtstående moral handlar sedan 40 år och i hastigt växande omfattning om att skänka bort den av svenskarna ihoparbetade välfärden till utlänningar. Konsekvensen blir rättvis, riktad mot dem som betalar storhetsvansinnets pris:

Retweeted by Snaphanen
Expand

Snaphanen
@Snaphanen
4h
RLM - Intervjuar Roger Sahlström
[youtube.com/watch?v=U3h-xm...](https://www.youtube.com/watch?v=U3h-xm...)
Show Media

Snaphanen
@Snaphanen
4h
Turkey's young people politicized by fears of Islamist influence
[worldnews.nbcnews.com/_news/2013/09/](https://www.worldnews.nbcnews.com/_news/2013/09/)
Show Summary

Pat Condell
@patcondell
5h
I don't recognise the word "Islamophobia". I refuse to shake hands with it. I think it should keep its face covered and its mouth shut.
Retweeted by Snaphanen
Tweet to @Snaphanen

Seneste indlæg

Söndagskrönika: Ondska förklädd till godhet
Dr. Michael Ledeen: Iran er problemet
Tommy Robinson: Loven mod politikken
Invadning sunnis set up sharia courts in Aleppo
»Inse att ni är i inbördeskrig«
12 september
Fjordman: 9/11, Twelve Years On
Lars Vilks i SR

Seneste kommentarer

Naymlap: Tack för din sanningsenliga betraktelse. Det har jag ganska länge...
Berti: "Det finns någon bakom som sätter agendan. Någon som lockar dem..."
HH: En fantastisk genomgång av Julia – någonting som helt enkelt inte...
Argus: Som vanligt en briljant krönika av Julia som med en oljeborra...
Bjovull: What is the world coming to? De radigale multikulti-tosser, for...

Arkiv

September 2013	August 2013
July 2013	June 2013
May 2013	April 2013
March 2013	February 2013
January 2013	December 2012
November 2012	October 2012
September 2012	August 2012
July 2012	June 2012
May 2012	April 2012
March 2012	February 2012
January 2012	December 2011
November 2011	October 2011
September 2011	August 2011
July 2011	June 2011
May 2011	April 2011
March 2011	February 2011
January 2011	December 2010
November 2010	October 2010
September 2010	August 2010

missgynnar sin egen befolkning och ger illegala invandrare – personer som inte har laglig rätt att vistas i landet – förmåner som landets medborgare inte har spelat den ingen roll om de klär sina beslut i godhetsfloskler eller vill vara en "humanitär stormakt". Det är ondska, ingenting annat än ondska.

Ondskans Imperium går mot en katastrof

Ondskans imperium Sverige ligger på andra sidan Öresund, från Danmark räknat. Här bäddar en explosiv cocktail av extrem politisk korrekthet, massiv invandring och effektivt åsiktsförtryck för en kommande katastrof, menar den danska filosofen Eva Agnete Selsing.

"Sverige är Ondskans Imperium, för här ser vi 2000-talets nya totalitarism utvecklad. Denna -ism skiljer sig från det förra århundradets totalitära system genom att varken vara militant, våldsam eller populistisk. Men det gör den inte mindre farlig: kombinationen av akademikerburna

ideologier som mångkulturalism och feminism och verklighetsförakt i en politiskt korrekt åsiktsregim är fatal för ett samhälle" skriver hon i [Berlingske Tidene](#).

Hon fortsätter:

“Härmed konstitueras ett åsiktsfängelse för de medborgare som ska leva med konsekvenserna av maktelitens beslut. Medan Översverige mässar "inkludering", "tolerans" och "mångfald" från sina privilegierade trädgårdsidyller plågas allt fler svenskar av en vardag som är långtifrån "tolerant", men där otrygghet, våld och politisk demonisering av oliktankande ökar mer och mer. Hur hycklarna i den svenska överklassen kan se sig själva i spegeln dag efter dag är en gåta för anständiga människor.”

De upplever ondskan på sin egen kropp

Sveriges äldsta invånare har vuxit upp och levt i ett annorlunda land,

March 2010	February 2010
January 2010	December 2009
November 2009	October 2009
September 2009	August 2009
July 2009	June 2009
May 2009	April 2009
March 2009	February 2009
January 2009	December 2008
November 2008	October 2008
September 2008	August 2008
July 2008	June 2008
May 2008	April 2008
March 2008	February 2008
January 2008	December 2007
November 2007	October 2007
September 2007	August 2007
July 2007	June 2007
May 2007	October 2005
August 2005	July 2005
June 2005	May 2005
April 2005	March 2005
February 2005	January 2005
December 2004	November 2004
October 2004	September 2004
August 2004	July 2004
June 2004	February 2004
October 2003	September 2003
March 2003	October 2002
September 2002	June 2002
May 2002	November 2001
September 2001	February 2001
April 2000	

Links

[Act for America](#)

där tilliten till varandra var självklar. Man behöver inte låsa ytterdörren. Man litar på att andra är lika ärliga som man själv. Man gör rätt för sig. Man utgår ifrån att andra gör rätt för sig. De människor som har byggt upp vårt land och nu är gamla är den grupp som är enklast att utsätta för brott, just på grund av deras stora tillit. Hur ska de någonsin kunna förstå att de inte kan lita på någon, inte ens om denna någon ler vackert eller säger sig komma från hemtjänsten,

elfirman eller hyresvärden?

De gamla är samhällets svagaste grupp. Till skillnad från fysiskt och psykiskt funktionshindrade omfattas de inte av en långtgående rättighetslagstiftning. När den här utsatta gruppen får sina halsband avslitna och slås ned och rånas på sina magra pensionspengar är det inte bara resultatet av en fullkomligt ansvarslös invandringspolitik. De upplever på sin egen kropp essensen av denna politik: ondska.

De tiger och tänker att folk får väl vänja sig

Politikerna i samtliga sju gamla riksdagspartier har beslutat att den grupp gamla människor som hela vårt samhälles uppbyggnad vilar på ska offras för utlänningars "rättigheter". Vilka utlänningars som helst rättigheter, inklusive den hyllade fria rörligheten inom EU. De gör ingenting för att förhindra att utlänningar från jordens mest våldsamma och kvinnoförtryckande länder släpps in oselektat. Förutom äldre människors utsatthet för brott är ett av resultaten att svenska kvinnor har fråntagits sin rätt att röra sig fritt utomhus utan risk för att bli våldtagna. Sverige toppar EU:s våldtäktsstatistik och hade förra året [6 320 anmälda våldtäkter](#).

Hur kan någon politiker försvara den prioriteringen? Det kan de inte. Så de tiger. Och tänker att folk får väl vänja sig. Lite svinn får man räkna med. Politikerna kan dessutom lita på sina lojala bundsförvanter i media. För att våldtäkter ska väcka medias intresse bör de begås så långt från Sverige som möjligt, till [exempel i Indien](#). När tusentals svenska kvinnor våldtas årligen sker det i total medietystnad.

PUT till alla syrier och deras anhöriga

[Läs mera »](#)

[Adriana Bolchini](#)
[Affes Statistik-blogg](#)
[Agantys Hjerne](#)
[Aliaa Magda Elmahdy](#)
[Alliansfritt Sverige](#)
[Altinget.dk](#)
[Amsterdam Post](#)
[Analysator](#)
[Answering Muslims](#)
[Atlantic In Focus Galleries](#)
[Atlas Shrugs](#)
[Avpixlat](#)
[Axess](#)
[Bad News from the Netherlands](#)
[Bivouac-ID](#)
[Blågule Frågor](#)
[Blazing Cat Fur](#)
[BRÅ SE](#)
[Bruce Bawer](#)
[Brussels Journal](#)
[Bürgerbewegung Pax Europa](#)
[Cavatus' Blog](#)
[Center for Social Cohesion](#)
[Cepos](#)
[Cheriffen](#)
[Churchmill](#)
[City Journal](#)
[Civil Liberties Alliance](#)
[Conservative Swede](#)
[Contra](#)
[Creeping Sharia](#)
[Critique](#)
[Dan Ritto](#)
[Daniel Pipes](#)
[Danish Affairs](#)
[Dansk Kultur](#)

14
Sep

Dr. Michael Ledeen: Iran er problemet

🕒 SENESTE OPDATERING: 14/9-13 KL. 2337 🗨️ 29 KOMMENTARER

Dansk Kultur, blog
Dansk Polit
Danske Politblogs
David Gress
Defend Geert Wilders
Demografi.net
Den fri
Den korte avis
Det anede lys
Det levede liv
Det Logiske Snit
Det Nordiske Lys, I og II
Det Nordiske Lys, III
Det Nordiske Lys, IIV, II
Det Nordiske Lys, IV
Det Nordiske Lys, V
Det nordiske lys, VI
Det nordiske lys, VII
Det sorte leksikon
Diana West
Dick Erixon
Die Achse des Guten
Dispatch International
Document.no
DSM Tidsskrift
E.J.Bron
El Inglés: Our Muslim Troubles: Lessons from Northern Ireland, pdf
Elder of Zion
Elisabeth Sabaditsch-Wolff
En verden uden islam ville være temmelig fredelig
Europe News
Every Kinda People
Falt divers France
Blue Feet of Bury

En farlig framlingsfiendtlig vind blæser over Sverige

Ny mediekampagne af Aftonbladet og Expressen, politiske kampagner er lige deres stil. Næsten alle floskler i en artikel. Man skulle tro, en god sag kunne producere et mere originalt sprog. Også på SvD er der uro: [Norska valet väcker oro även för Sverige.](#) og foraninger [Myten om ett muslimskt övertagande.](#)

**Ta debatten för ett Sverige där mångfald
är en styrka.**

**3993 personer har skrivit under uppropet för
ett Sverige för oss alla**

→ Gör det du med!

“ Det blåser en farlig främlingsfiendtlig vind över Sverige. Den tränger sig in i våra vardagssamtal. Den är högljudd i den offentliga debatten. Men tystnad är inget svar. Idag börjar vårt upprop för det Sverige vi vill leva i.

“ Vi hör de fördomsfulla diskriminerande orden i det offentliga samtalet och vi hör dem i vardagslivet. Den där vinden sveper in över fikarum på jobbet, lunchrestaurangen eller fredagsfesten. Den märks på internet och hörs hela vägen till debatten i kommuner och riksdag. Vi känner starkt obehag inför dessa myter, som kategoriserar och skuldbelägger människor. Vi vet vad som händer när det blir vi och de. Historiens spår förskräcker. [Sverige räcker till för oss alla. Hundratals kända svenskar: Främlingsfiendlighet ska inte längre bemötas med tystnad, Sverige räcker till för oss alla!](#)

Fora.TV
Framtidens Sverige
Francis Desouche
Fri Debat
Frontpage Magazine
Fælleskomiteen for Israel
Gallia Watch
Gates of Vienna
Gatestone Institute
Gegenstimme
Goldberg
Gregorius Nekschot
gudmundson blog
Gudomlig Komedi
Helle Merete Brix
Hodja
Honest Reporting
Honest Thinking
Hotet Inifrån III
Human Rights Service
I mitt Sverige
ICLA Proceedings – Brussels 2012
Ingrid Carlquist
Integrationsbloggen
Islam in Europe
Islam versus Europe
Islamkritisk Netværk i Folkekirken
Islamskrav til Sverige, valget 2006
Jihad i Malmö
Jihad Watch
Julia Caesars kronikker, 2010-2011-2012-2013
Kasper Støvring
Katrine Winkel Holm
Korporatoriet
Kritiken.TV

13
Sep

Tommy Robinson: Loven mod politikken

🕒 SENESTE OPDATERING: 13/9-13 KL. 2028 🗨️ 5 KOMMENTARER

Det er ikke kønt. Man spørger sig, om det er David Cameron der sidder og trækker juristerne i jakkeskøderne. Og Tommy Robinson ligner en fisk i vandet, der stadig bedre spiller på systemet, som på et klaver. Nu er han ikke intellektuel, men i særlige øjeblikke aner man de tidlige konturer af en Václav Havel, forudsat han lever længe nok.

Da jeg filmede ham for et år siden, sagde han beskedent til en forsamling af scholars: "I'm far from my

Kitman.TV
Kleinverzet
Kulturkløften.dk
Kurt Lundgren
Lars Vilks
Lars Vilks komiteen
Lene Katstrup
Liberty GB
Lone Nørgaard
Long War Journal
Lænekehunden
l'Observatoire de la christianophobie
Magnus orerar
Maj Grandmo
Malma, Sverige och världen
Mark Steyn
Mark Steyn in Copenhagen
Melanie Phillips
MEMRI.org
Merit Wager
Michael Coren
Michael Mannheimer Blog
MigilLeaks
Migrationwatch. UK
Misslyckad integration – gigantiska belopp
Monokultur
Mons Krabbe
Morgen, Småland
Morgen, Småland, II
Mosaic Magazine
Motvråmet – svenske politblogs
mranderesson
Muhameriter
Muslimska Friskolan
MXP blog
Myter om invandringen

Da jeg filmede ham for et år siden, sagde han beskedent til en forsamling af scholars: "I'm far from my comfort-zone. I'm used to standing on the street corners and speaking to my fellow countrymen". Ja, ja, fem ti år til og der skal måske mindre fantasi til, og han er ikke engang afhængig af Obamas uundværlige telepromter (der synes at svigte ham noget pt.) – [EDL Leader Tommy Robinson's Oxford Union Appearance Cancelled](#), [EDL Leader Tommy Robinson Charged Over March](#).

Falsk reklame

Migrationsverket glemte at fortælle den arabiske gade, at de skulle skaffe 100.000 og en flygtningesmugler først. Det er der dog rigeligt, som har gjort. Bare vent til Cecilia Malmström får sin vilje, at man kan søge asyl fra Cairo eller Amman "på en retssikker måde". Så blir' der trængsel på Øresundsbroen. Generaldirektør Anders Danielsson hepper på korpsånden. Måske er de første nervesammenbrud indløbet og trænger til *coaching*. Så synger Anders for i en fællessang.

Myter om invandringen
New English Review
Newsmill
No Pasarán
Nomos
Nomos blog
Occidental Soapbox
Opiniator
Ord mot ord
Pajamas Media
Pat Condell
Petterson gör skillnad
Polemiken
Politically Incorrect (de)
Politisk Inkorrekt eng. version
Politiskt Inkorrekt (se)
Respublica.dk
Right Side News
Riposte Laique
Robsten
Rosengade.dk
Sappho – Udkigsposten
Sappho Tidsskrift
SD-Kuriren
Sharia.dk
Sigurd N. Skirbekk
Skattegranskarna
Sort Sonofon
Spectator
Statsskuld.com
Sultan Knish
Sveket mot Sverige
Svensk Tidskrift
Sveriges Domstolar
Swedish Wire
The International Free Press Society

Det blir nog aldrig så att allt blir sagt och gjort. Vi kommer ständigt att stå inför nya utmaningar. Det tycker jag är spännande!

Ni gör ett jättebra jobb, glöm inte det!

Veckans blogglåt får därför bli "When All Is Said And Done" med ABBA från 1981.

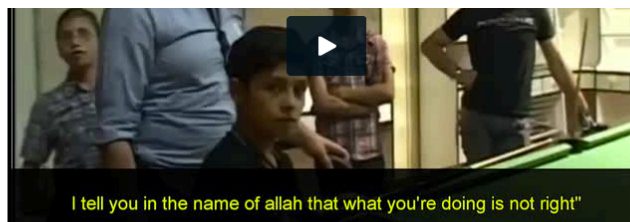
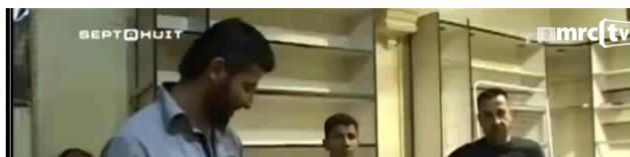
“ Varje dag kommer hundratals syrisk flyktingar till de svenska ambassaderna i Amman, Ankara och Kairo. Många har missuppfattat Migrationsverkets regeländring och tror att alla får komma hit. Trycket gör att ambassaden i Ankara nu begär förstärkning. –Människor kommer till grändarna vid ambassaderna i tron att alla syrier får komma till Sverige, säger UD:s kommunikationschef Charlotta Ozaki Macias.

“ I flera medier sades det att Sverige hade öppnat en legal väg för syrisk flyktingar. Men fortfarande är det så att den flykting som söker asyl måste ta sig hit illegalt med hjälp av flyktingsmugglare för att lämna in sin ansökan här i Sverige. [Flyktingar kör till svenska ambassader](#)

13
Sep

Invading sunnis set up sharia courts in Aleppo

🕒 SENESTE OPDATERING: 13/9-13 KL. 20:48 💬 10 KOMMENTARER

“ Invading sunni muslims set up illegal sharia courts in Aleppo Syria- I would have to say this video is in the top 4 of all counter-jihad videos I have done since I started this project. I cannot think of a more clear example of how Islam operates. An area is taken over by any means possible, and Islam, a barbaric and primitive system of living beyond the comprehension and imaginations of civilized people, becomes the law, enforced by chimps and brutally and perhaps worse, arbitrarily.

“ This video has been a three day project by a lot of people and I would like to thank all of them. First of all, M for finding it and sending it, S. Victoria who spent some time with it, and C.B. Sashenka who stayed up all night writing it out and then working with me all day to time it. I sincerely hope you all feel it was worth the effort.

“ Lastly and mostly, the people who went and made this thing deserve a Pulitzer. I cannot imagine having the courage to be in a room with these jihadis and when told to stop filming managed to just keep on going knowing what would happen to them if they were caught. I hope they are not upset with our translation and republication. Clip originally found at [F Desouche](#). ([Vlad Tepes](#)) – “I saw a scene of utter cruelty”: [Eyewitness account of Syrian jihadists beheading a foe Paris Match: MONTRER L'INSOUTENABLE, Samedi 31 août, des djihadistes décapitent en public des miliciens pro-régime.](#)

The International Free Press Society
The Lambeth Walk
The Religion of Peace
Thomas Nydahl
Thoralf Alfsson
Tideherv
Timbro

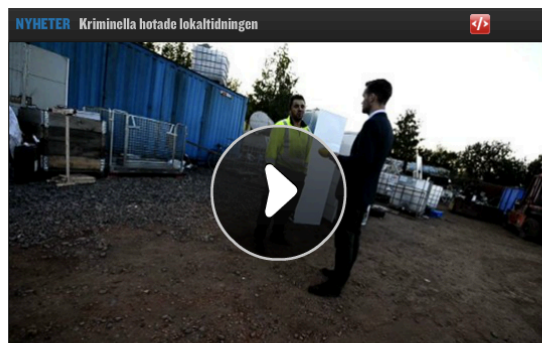
Tryckfrihetssällskapet i Sverige
Tryckfrihetsselskabet
Tryckfrihetsselskabets Bibliotek
Tundra Tabloids
Ulf Nilson: Sverige Slutet Anstalt
Ulla Lauridsen Levned og Meninger
Ulla Nerloff Thomsen
UP Pompeii
Uriasposten
Varjager's blog
Veritas Universalis
Verkligheten
Video: Douglas Murray in Copenhagen, 2011, II
Video: Amir Taheri in Copenhagen, I
Video: Amir Taheri in Copenhagen, II
Video: Bawer-Broder, I
Video: Bawer-Broder, II
Video: Bent Jensen og Lars Hedegaard, 2011
Video: Bruce Bawer interviewer Geert Wilders
Video: Daniel Pipes in Copenhagen
Video: David Gress
Video: Diana West in Copenhagen
Video: Douglas Murray in Copenhagen, 2011, I
Video: Dr. Norman Berdichevsky in Copenhagen, 2012

Copenhagen , 2012
Video: Ehsan Jami in Copenhagen
Video: Elisabeth Sabaditsch-Wolff in Copenhagen
Video: Erik Meier Carlsen, Trykkekrihedsselskabet 2011
Video: Geert Wilders in Berlin, 2010
Video: Geert Wilders in Copenhagen, 2008
Video: Geert Wilders in Copenhagen, 2009
Video: Gregorius Nekschot in Copenhagen
Video: Gunnar Sandelin i Malmø, 2012
Video: Hamed Abdel-Samad in Copenhagen
Video: Hans Rustad in Copenhagen, 2011
Video: Hedegaard, Sveriges Radio
Video: Henrik Jensen og Lars Hedegaard
Video: Ibn Warraq in Copenhagen
Video: Ingrid Carlqvist i København, 2011
Video: Jimmie Åkesson in Copenhagen, 2010
Video: Kai Sørfander i Helsingør
Video: Kasper Støvring
Video: Kasper Støvring, 2012
Video: Kim Møller i Trykkekrihedsselskabet
Video: Kurt Westergaard
Video: Lars Hedegaard & Bjørn Larsen, 2010
Video: Lars Vilks i København, I
Video: Lars Vilks i København, II
Video: Melanie Phillips in Copenhagen
Video: Mikael Jalving
Video: Mikael Jalving i Malmø, 2012
Video: Mikael Jalving: Absolut Sverige, 2011
Video: Mogens Rukov
Video: Morten Uhrskov
Video: Pia Klærnsaard/Farshad Khoini

12
Sep

»Inse att ni är i inbördeskrig«

🕒 SENESTE OPDATERING: 13/9-13 KL. 1552 💬 14 KOMMENTARER

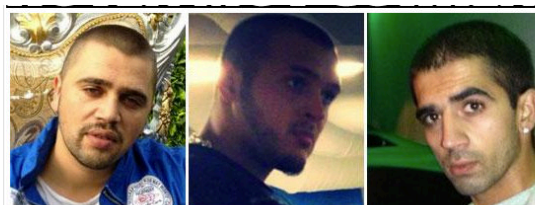

“ Här är männen som försöker tysta lokaltidningen Östgöta Correspondenten. Sunai Ramizi, 25, och Ramadan Ramizi, 26, dök upp i tidningens reception och krävde att en artikel om en knarkrazzia på ett skrotupplag skulle tas bort från sajten. Tidningen vägrade och påtryckningarna fortsatte – den gången i ett aggressivt mejl. Expressen har kartlagt och träffat "skrotmaffian". – Det verkar som om de är vana vid att folk faller undan för hot. Att en redaktion skulle göra det är otänkbart. Det är viktigt för oss att tala om att det aldrig kommer att funka, säger Östgöta Correspondentens publisher Charlotta Friberg. [Gänget försökte tysta lokaltidningen, Hoten i Linköping.](#)

interview

Video: Robert Redeker in Copenhagen
Video: Robert Spencer in Berlin
Video: Robert Spencer in Brussels
Video: Robert Spencer in Copenhagen
Video: Sabaditsch-Wolff in Copenhagen, 2010
Video: Siv Jensen in Copenhagen
Video: Søren Krarup – Tidehverv 2011
Video: Thilo Sarrazin in Copenhagen, 2013
Video: Tommy Robinson in Brussels, 2012
Video: Torben Hansen, The Noble Savage
Video: Wafa Sultan in Copenhagen
Video: Westergaard-Hedegaard
Video: Westergaard-Hedegaard, II
Video: Yriy Edelstsein in Copenhagen
Video: Dewinter & Vanhecke in Copenhagen
Viad Tepes
World Net Daily
Zonka

Diverse

Försökte tysta lokaltidningen

📺 **TV** **TEXT** Krävde att artikel togs bort från sajten Expressen har träffat skrotmaffian.

“ Våldet i Göteborgs förorter har inget med strukturell rasism eller brist på fritidsgårdar att göra. Det handlar om territoriell uppdelning av revir för utpressning, prostitution och knarkklängning. Politikerna måste strunta i dialoggrupper och andra charlataner – och inse att det är krig. Se till att polisen inför nolltolerans i Göteborgs ghetton. Som det är nu tittar Bloods och Crips i Los Angeles på oss med beundran, skriver Olle Fjordgren, säkerhetsrådgivare, inför [Debatt kl 22.00 i SVT1](#).

“ Lågintensivt asymmetriskt inbördeskrig. Smaka på orden. Det är vad ni befinner er i. Ett lågintensivt asymmetriskt inbördeskrig. Politikerna har helt tappat kontrollen över utvecklingen i Göteborgs alla ghetton. Ni hyr in alla möjliga charlataner som Megafoner, Trumpeter eller Piccolaflöjter. De skrattar bakom er rygg hela vägen till banken. Ja, Göteborg har ghetton. Ni har skapat dem. Från Stockholm och Malmö till lilla Lysekil och Bollnäs finns ghetton skapade av politiker. Ni borde veta hut.

Find Hotspots

OPEN Wi Fi.dk

2.5 Skærbilleder af Hodjanernes Blog

Hodjanernes Blog

15 september 2013

Iran direkte militært involveret på Assads side i Syrien
Arkiveret i: Danmark, EU, Frankrig, Iran, Islam, Islamiske hystader og mobs, Jihad, Muslim World, Politik, Syrien, TrumfEs, UK — trumfEs @ 16:11

Det har længe været kendt at Hizbollah, Irans forlængede arm i Libanon kæmper på Assads side

Nu er det også dokumenteret at regulære iranske styrker (omend ikke i iransk uniform) deltager i kampene i Syrien:

OM HODJAS BLOG
Om Hodjanernes Blog

BLOG STATISTIK
4.290.602 Træffere Siden Januar 2006

HODJAS BLOG

Media Creepers

Search
Follow

Så nu har vi på den ene side:

Assad, Hizbollah og Iran, støttet af Rusland

og på den anden side:

9 militære grupper, hvoraf de 7 har direkte forbindelse med Al-Qaida, støttet af USA, UK, Frankrig, Danmark(inkl. Villy og Helle) og EU...

Hvorfor støtter vi nogle af de to "parter"?

Fortjener oprørerne vores støtte, bare fordi de har lært at råbe "demokrati" samtidig med alahuachbar?

Taget [herfra](#),
hvor du kan læse mere

[Skriv en kommentar](#)

14 september 2013

Nu er det tilladt at kalde konspirationsteoretikeren Niels Harrit 'Tosse'
Arkiveret i: 9/11, Danmark, Evidens, Historie, Holocaust, Loonies, USA/Canada — Tags: konspirationsteori, Niels Harrit, Tosse — Hodja @ 21:20

Den pensionerede kemi-ektor Niels Harrit har i dag (13/9) ved Københavns Byret tabt en injuriersag, som han havde anlagt mod en journalist og en chefredaktør fra Weekendavisen.

Niels Harrit er kendt for at være skeptisk omkring de officielle forklaringer omkring sammenstyrtningen af World Trade Center i New York den 11. september 2001. En formulering i en artikel i Weekendavisen fra december 2012 var faldet Niels Harrit for brystet. Og på den baggrund anlagde han injuriersag mod avisen.

Weekendavisen skrev dengang i forbindelse med en omstridt udstilling på Den Sorte Diamant om folkemord på armenere:

»Skal vi have en planche med kreationistisk plattenslageri op at hænge på en af Danmarks fineste oplysningsinstitutioner? Hvorfor ikke bare invitere Niels Harrit og de andre tosser fra 9/11-skeptikermiljøet, nu vi er i gang? Hvad med holocaustbenægter-miljøet?»

[Mere på Pøletiken](#)

*Skeptisk? Manden er jo helt ude af en tangent.

KOMMENTARER

NIELSEN ON NU ER DET
TILLADT AT KALDE KON

LOANS ON OM AT
TOLERERE ISLAMISTISK.

HANS UND ON NU ER D
TILLADT AT KALDE KON

TRÆT ON NU ER DET
TILLADT AT KALDE KON

SANTOR ON NU ER DET
TILLADT AT KALDE KON

KORSRIDDEREN. ON
SOMALISKE AL-QAIDA H
LIGE SK...

SKJOLDUNGEN ON
THOMAS SOWELL OM
OBAMA OG...

FALKEØJE ON 12 ÅR
EFTER 9/11 SENDER
HUSSEI...

ROEHAKKER ON
SJEKLENT HAR JEG SE'
EN MERE ...

FUNNY STUFF ON
UNDERSKRIFTINDSAMLII
UDVIS V...

ROEHAKKER ON OG DIS:
"MODIGE"...

HOPING TO LOSE THOS
ON NY OG INTERESSAN
TV-SERIE OM...

SANTOR ON OG DISSE
"MODIGE"...

HALT THE
ON-ETHAN

Follow

151

[Kommentarer \(4\)](#)

Thomas Sowell om Obama og Syrien

Arkiveret i: [Barack Hussein Obama](#), [Clinton](#), [Danmark](#), [Danmarks Omdømme](#), [Folketinget](#), [HTS](#), [Politik](#), [SF](#), [Socialdemokratiet](#), [Syrien](#), [USA/Canada](#), [Våben](#), [Venstrefløjten](#) — Tags: [Assad](#), [G.W. Bush](#), [Hillary Clinton](#), [John Kerry](#), [Ronald Reagan](#) — Hodja @ 15:40

When he was in the Senate, Obama — along with Senators Joe Biden, Chuck Hagel and Hillary Clinton — was critical of the Bush administration for not being favorable to the Assad regime.

Hillary Clinton said that she and other lawmakers who visited Assad considered him a "reformer." Back in 2007, when Secretary of State Condoleezza Rice appeared before the Senate Foreign Relations Committee, both Senator Biden and Senator Hagel chided her for not being more ready to negotiate with Assad.

Senator John Kerry in 2009 said, "Syria is an essential player in bringing peace and stability to the region."

Some people said that having Joe Biden as Vice President meant that President Obama had someone with many years of foreign policy experience. What they ignored was that Biden had decades of experience being wrong on foreign policy issues, time and time again.

Biden opposed President Ronald Reagan's military buildup that countered the Soviet Union's buildup, and helped bring about both the end of the Cold War and the end of the Soviet Union. General David Petraeus' "surge" strategy that greatly reduced the terrorist attacks in Iraq was opposed in 2007 by Senator Biden, who said, "We need to stop the surge and start to get our troops out."

Senator Hillary Clinton not only opposed the surge from the outset, she was among those who refused to believe that it had succeeded, even after all the hard evidence had convinced most other people.

The grim reality is that key people in positions to shape our foreign policy during the Obama administration — the President, the Vice President, two Secretaries of State, and the current Secretary of Defense — all have a track record of grossly misconceiving the issues, our enemies and our national interest.

This is the administration that is now asking for a blank check from Congress to take unspecified military action to achieve unspecified goals.

"Military action" is a polite phrase for killing people. It would be nice to believe that this has some larger purpose than saving Barack Obama from political embarrassment, after having issued an ultimatum without having thought through what he would do if that ultimatum was ignored.

[Mere på Capitalism Magazine](#)

Så Socialkrobarerne og Waffens-SF vil have os til at gå med på en uigennemtænkt blanko-check til uspecifiserede militæraktioner med uspecifiserede mål.

[Kommentarer \(1\)](#)

Sjældent har jeg set en mere latterlig Barroso fra EU

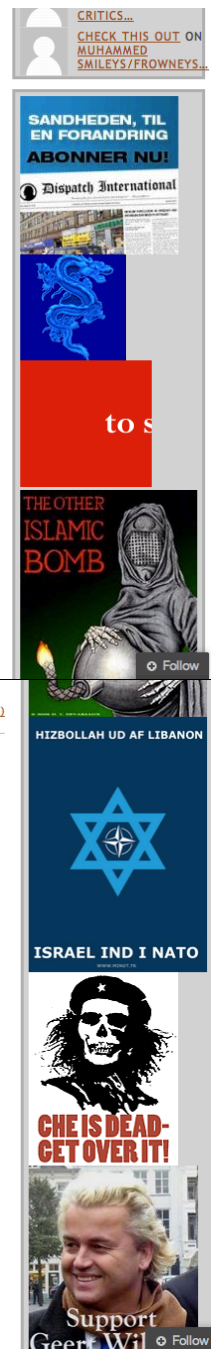
Arkiveret i: [EU](#), [Greenies](#), [TrumfEs](#), [Videnskab](#) — Tags: [barroso](#), [farange](#), [Nigel Farage](#) — trumfes @ 12:29

Her er en interessant video fra EU:

Først kritiserer Nigel Farage Barosso EUs underlige klimapolitik. Så ser vi en nærmest hysterisk Barroso svare.

Han påstår at 99 % af alle videnskabsmænd er "enige" om menneskeskabt global opvarmning.

Men det afgørende – og det undlod Farage underligt nok at nævne i sit modsvær – er IKKE hvor mange procent af videnskabsmænd, der mener det eller det andet. Det afgørende er om de har ret.

Tænk bare på situationen i 1905, da Einstein – ene mand – totalt ændrede vores opfattelse af tid og rum.

Hvis der havde været en "afstemning" blandt videnskabsfolk i 1905, havde den sikkert faldet ud til fordel for den newtonske opfattelse af tid og rum med 99,999999 % og kun 0,000001 for Einstein

Og alligevel havde Einstein 100 % ret.

EU trænger i den grad til en indsprøjtning af demokrati og sund fornuft.

EU trænger i den grad til en indsprøjtning af demokrati og sund fornuft. Og den kommer ikke fra (ex-?) maoisten Barroso.

Taget [herfra](#)

[Kommentarer \(1\)](#)

12 år efter 9/11 sender Hussein Obama våben til Al-Qaeda

Arkiveret i: [9/11](#), [Al-Qaeda](#), [Barack Hussein Obama](#), [Den kolde krig](#), [Islam](#), [Jihad](#), [Nyttig idiot](#), [Syrien](#), [Terrorisme](#), [USA/Canada](#), [Våben](#), [Venstrefløjen](#) — Hodja @ 11:35

12 years later, we are back to arming radical Muslims, having forgotten, with stunning speed, the lessons of the previous 30 years.

12 years later we have come full circle. We all understand that the enemy of my enemy is my friend. It served as the basis of our Cold War foreign policy stance towards revolutions and civil wars around the globe.

But when the enemy of my enemy, is also my enemy, it would seem as though choices for options range between "absolutely not" and "this is a terrible idea."

[Mere på Washington Times](#)

[Kommentarer \(1\)](#)

13 september 2013

Og disse "modige" "soldater" vil Villy og Hussein Obama støtte...

Arkiveret i: [Politik](#) — trumfes @ 15:00

Her er nogle grusomme billeder fra Al-Qaidi i Syrien

En ung syrisk soldat får skåret halsen over – Geneve-konventionen er ikke så kendt i det land

Witness to a Syrian Execution: "I Saw a Scene of Utter Cruelty"

◀ 6 of 7 ▶

Media [Creepers](#)

**IN ANY WAR
BETWEEN THE
CIVILIZED MAN
AND THE SAVAGE,
SUPPORT THE
CIVILIZED MAN.**

☆ **SUPPORT ISRAEL** ☆
DEFEAT JIHAD

PHOTO FROM BY THE AMERICAN FREEDOM MOVEMENT INITIATIVE

**ØGET INDVANDRING UDEN
EU FORBEHOLD**
"D. 6. NOV. 2007 PÅPEGEDE
SASS LARSEN IFØLGE RITZAU,
AT UDEN VORES EU-
FORBEHOLD VILLE DANMARK
SKAM VÆRE TVUNGET TIL AT
TILLADE ASYLSØGERE AT
ARBEJDE I LANDET EFTER 1
ÅR! STATSMINISTEREN TOG
DERFOR FEJL, NÅR HAN
PÅSTOD, AT ASYLSØGERE
HELLER IKKE UDEN VIDERE
KUNNE ARBEJDE I DE LANDE
DANMARK NORMALT
SAMMENLIGNES MED. NÆ,
SÅDAN HANG DET IKKE
SAMMEN, PÅPEGEDE SASS
LARSEN, FOR IFØLGE EU-
REGLERNE SKAL
ASYLSØGERE HAVE
MULIGHED FOR AT ARBEJDE
EFTER 12 MÅNEDER. DISSE
REGLER VAR DANMARK DOG
FRITAGET FOR P.G.
FORBEHOLD I SAMM

[Follow](#)

**FORBEHOLD I SAMARBEJDET
OM RETSLIGE OG INDRE
ANLIGGENDER, DER BL.A.
OMHANDLER FLYGTNINGE."**

NYESTE

Iran Direkte Militært Involveret På
Assads Side I Syrien

Nu Er Det Tilladt At Kalde
Konspirationsteoretikeren Niels
Harrit 'Tosse'

Thomas Sowell Om Obama
Og Syrien

Sjældent Har Jeg Set En Mere
Latterlig Barroso Fra EU

12 År Efter 9/11 Sender Hussein
Obama Våben Til Al-Qaeda

Og Disse "Modige" "Soldater" Vil
Villy Og Hussein Obama Støtte...

Somalske Al-Qaida Har Lige
Skudt To Vestlige Proselytter

Mærkværdig Nyhed

Fredens Og Tolerancens Religion
Skole Inviterer 'Special Guest'
På 9/11

Obama: Fra Helgen Til
Krigsforbryder Og
Århundredets Hylker

Hvordan Var Det Pæstileneserme
'Fejrede' 11 September 2001?

To Millioner Bikere Køer Ind I
Washington D.C. 9/11 I Protest
Mod Muslimernes 'Million
Muslim March'

'Million Muslim March' Til
Washington D.C. På 9/11

Udenlandske Medier Kobler Det
Norske Fremskridtsparti Sammen
Med Anders B. Breivik

C

9/11 (174)

Adolfindinnerjacket (16)

Advokater (55)

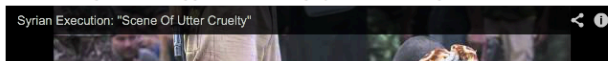
[Follow](#)

Agence LeJournal/SIPA via TIME
A young Syrian man is executed by ant-regime rebels in the town of Keferghan, near Aleppo, on August 31, 2013.

Den engelske billedtekst er ikke korrekt.
Det her er ikke en henrettelse, men regulært mord.

Det fremgår af denne video, af det er taget af en "uafhængig" (findes sådanne nogle) journalist fra Time Magazine:

Og mordere som disse støtter vi i Danmark – både moralsk og økonomisk!

Vi skal ikke støtte hverken mordere som disse eller Assad.

Taget [herfra](#)

[Kommentarer \(2\)](#)

Somaliske Al-Qaida har lige skudt to vestlige proselytter

Arkiveret i: [Islam](#), [Islamiske hystader og mobs](#), [Muslim World](#), [Oplysning om islam](#), [Politik](#), [Somalia](#), [Trumpfes](#) — truffes @ 14:50

USA har nu sparet en dusør på 5 millioner \$, for den udbetales næppe til Al-Qaida 😊

"Revolutionen æder sine egne" er et gammelt ordsprog, som er beregnet på kommunister og lignende.

AFA (12)
Afghanistan (285)
Afrika (504)
Akkari Pig Picture Contest (75)
Al Qaeda (47)
Albanien (9)
Algier (14)
Amnesty (13)
Antisemitisme (2047)
Apartheid (30)
Apostasi (21)
Argentina (6)
Arizona (21)
Aria (96)
Asien (321)
Associationstrick (99)
Asyl (777)
Australien (215)
Autonome (7)
Aviser Mm (246)
Aviser Mm Danske (710)
Aviser Mm Norske (171)
Aviser Mm Tyske (72)
Egypten (521)
Æresmord (28)
Økofascisme (62)
Økonomi (161)
Øst-Europa (202)
Balkan (55)
Barack Hussein Obama (314)
Bøger (430)
BBC (34)
Behandling Af Kvinder (19)
Berlin (174)
Besættelsen (44)
Billeder/Pictures (373)
Blasfemi (13)
[Blogger \(768\)](#)

[Follow](#)

Biogram (62)
Blogs Foreign English (360)
Blogs Foreign German (147)
Blogs Foreign Spain/Portugal (12)
Blogs France/Espanol/Portugues (9)
Blogs Scandinavian Etc (128)
Blogs Scandinavian In English (10)
Boycot (168)
Brasilien (3)
Bulgarien (13)
Burka (113)
Buy Danish/Daenisch Kaufen (180)
Carbecue (28)
Cartoons (219)
Censur (669)
Citater (1134)
Clinton (2)
Cuba (54)
Danmark (5211)
Danmarks Omdømme (221)
DDR (32)
Dearborn (30)
Demografi (3807)
Demokrati (529)
Den Kolde Krig (38)
DF (419)
Dhimmi (1376)
Dhimmi (912)
Diverse (205)
Dommere (164)
EAD (732)
Egtvedpigen (459)
Eire (5)
Enhedslisten (391)
Enkeltstående Tilfælde (233)
Erotica (124)
Ethiopien (6)

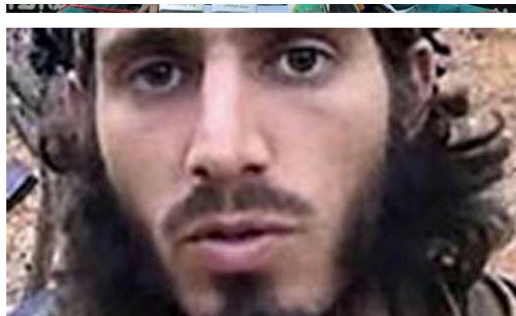
[Follow](#)

Men det passer også ganske godt på islamister og deres proselytter.

Osama al Britan, en engelsk muslim (fra Pakistan) og Al Amriki, en amerikaner fra Alamaba, som USA havde udlovet en dusør på er begge blevet skudt af al Shabab, SUDans version af Al-Qaida.

Her er de to, der næppe får de 72 jomfruer, da de jo ikke er døde pga Jihad !

Jeg kan ikke undsige mig fra en vis (læs STOR) portion skadefryd 😊

Taget [herfra](#)

[Kommentarer \(1\)](#)

Mærkværdig nyhed

Arkiveret i: [Censur](#), [Danmark](#), [Enhedslisten](#), [Folketinget](#), [HTS](#), [Jura](#), [Medier DR m.fl.](#), [Politik](#), [Radikale](#), [SF](#), [Socialdemokratiet](#), [Ytringsfrihed](#) — Tags: [Whistleblower](#) — Hodja @ 09:03

Nu presser Radikale Venstre på for at få en whistleblowerordning for offentligt ansatte i Danmark, skriver DDR.

Vi ønsker, at offentligt ansatte får mere ytringsfrihed. Vi vil sætte skub i arbejdet. For at vi kan sikre mere ytringsfrihed for offentligt ansatte, så vi kan få kritisable forhold frem i lyset og forbedre dem, siger Retsordfører for Radikale, Jeppe Mikkelsen.

Helt konkret foreslår de radikale, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe, der kan afklare behovet for en whistleblowerordning i den offentlige sektor.

Det mærkværdige består i, at De Radikale og Enhedslisten er for det, og Waffen-SF og Socialkammeraterne har haft det på parti-

[Eticha](#) (77)
[EU](#) (1635)
[EURABIA](#) (1493)
[Europa](#) (3646)
[EUSSR](#) (555)
[Evidens](#) (2336)
[Falklandsøerne](#) (6)
[Fascisme](#) (104)
[Fatah](#) (70)
[Feminisme](#) (948)
[Film](#) (378)
[Filosofi](#) (119)
[Finland](#) (43)
[FN](#) (506)
[Folkekirkenes Nædhjælp](#) (16)
[Folkeskolen](#) (39)
[Folketinget](#) (541)
[Forum](#) (3)
[Frankrig](#) (539)
[Gaza](#) (247)
[Ghetto](#) (136)
[Godmeneske](#) (180)
[Grant](#) (17)
[Greenies](#) (439)
[Grisobarium](#) (427)
[Guantanamo](#) (83)
[Gymnasiet](#) (13)
[Hadith](#) (256)
[HamaSS](#) (167)
[Hate-Crime](#) (66)
[Højrefløjnen](#) (62)
[Hellas](#) (46)
[HetZzollah](#) (43)
[Hijab](#) (111)
[Historie](#) (1464)
[Hodja](#) (5771)
[Holland-Belgien](#) (775)
[Holocaust](#) (356)

[Follow](#)

[Homoseksuelle](#) (97)
[HTS](#) (83)
[Humor](#) (716)
[Illegale](#) (31)
[Imamer](#) (2376)
[Immigration](#) (5498)
[Indavl](#) (43)
[Indien](#) (21)
[Indonesia](#) (27)
[Indvandring](#) (2226)
[Inklusion](#) (705)
[Internationalt](#) (1388)
[Irak](#) (497)
[Iran](#) (56)
[Islam](#) (10318)
[Islamisering](#) (1924)
[Islamiske Hystader Og Mobs](#) (117)
[Island](#) (16)
[Israel](#) (1863)
[IT](#) (98)
[Italien](#) (192)
[Jahiliyya](#) (17)
[Japan](#) (2)
[Jernhesten](#) (441)
[Jihad](#) (3960)
[Journalister](#) (2088)
[Jul](#) (24)
[Jura](#) (1942)
[Kendte](#) (493)
[Kina](#) (79)
[Kina](#) (14)
[Kirke](#) (113)
[Kitman](#) (16)
[Konservative](#) (149)
[Koran](#) (3129)
[Korstog](#) (33)
[Kosovo](#) (14)
[Kriminalitet](#) (3336)

[Follow](#)

programmerne i flere år, så hvorfor er det ikke indført for længe siden, og hvorfor skal det i en arbejdsgruppe?

Har det noget at gøre med en højt profileret skattesag?

[Der er fortsat total tavshed fra Socialdemokraterne, SF og Journalistisk Venstreparti om et af venstrefløjens lovforslag.](#)

[Fra Socialdemokratiets hjemmeside.](#)

[Skriv en kommentar](#)

12 september 2013

Fredens og tolerancens religion

Arkiveret i: [Afghanistan](#), [Behandling af kvinder](#), [Feminisme](#), [Imamer](#), [Islam](#), [Islamiske hystader og mobs](#), [Jura](#), [Labaner](#), [Mord](#), [Muslim World](#), [Shariah](#), [Taleban](#), [Vold](#) — [Tage Stenling](#) — Hodja @ 22:28

Kvinder har en særstilling i islam – de har retten til at blive stenet.

Kriminalitet (2220)
Kristne (1096)
Kroatien (3)
Kulturberigelse (1826)
Kunst (40)
Kunstnere (67)
Kurdistan (21)
KZ (10)
Labaner (3140)
Læger (395)
Lærere (291)
Liberal Alliance (7)
Libyen (103)
Limewoody (1695)
London (27)
Loonies (840)
Mangfoldighed (499)
ManinBurka (705)
Marokko (40)
Martyr (35)
Marxisme (161)
Medicin (445)
Medier DR, M.FI. (2896)
Mellemfolkeligt Samvirke (6)
Menneskerettigheder (92)
Meter (1)
Mexico (30)
Mord (223)
Moske, Minaret (2120)
Muhammed Cartoons (816)
Multi-Kulti (1204)
Musik (261)
Muslim (520)
Muslim World (4479)
Muslimske Broderskab (125)
Nazisam (580)
Nazisme (104)
Negotisme (12)

[Follow](#)

Se det kun, hvis du kan tåle det.

[Skriv en kommentar](#)

Skole inviterer 'special guest' på 9/11

Arkiveret i: [9/11](#), [Folkeskolen](#), [Islam](#), [Lærere](#), [Muslim](#), [USA/Canada](#) — Hodja @ 22:20

[Skriv en kommentar](#)

Obama: Fra helgen til krigsforbryder og århundredets hykler

Arkiveret i: [Barack Hussein Obama](#), [Eire](#), [Politik](#), [USA/Canada](#), [Venstrefløjten](#) — Hodja @ 16:23

No Dhimmi (557)
Nord Korea (5)
Norge (1143)
Ny Alliance (81)
Nyttig Idiot (475)
OIC (22)
Ondskabens Ikon (4)
Oplysning Om Islam (2655)
Opslag (23)
Ordbog (52)
Pakistan (295)
Palæstina – Libanon (1656)
Pampere (441)
Partier (134)
Pædofili (56)
Penge (794)
Polen (51)
Politi (215)
Politik (4188)
Politiken (86)
Politisk Korrekte (5075)
Polygami (19)
Populist (144)
Porno (165)
Præster (261)
Racisme (455)
Radikale (644)
Ramadan (86)
Røde Kors (76)
Røveri (42)
Red Barnet (12)
Redox (4)
RUC (8)
Rumænien (26)
Saudi (486)
Schengen (27)
Schweiz (137)
Serbien (14)

[Follow](#)

Den nye Venstre (left) er ikke nok til at se med hvidt ansigt.

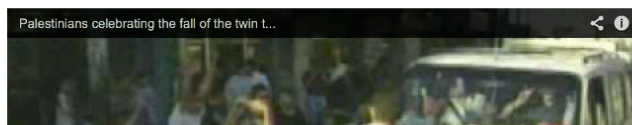

[Kommentarer \(1\)](#)

Hvordan var det pæstilenserne “fejrede” 11 september 2001?

Arkiveret i: 9/11, Fatah, Islamiske hystader og mobs, Muslim World, Oplysning om islam, Palæstina - Libanon, TrumfEs, USA/Canada, Vestbredden — trumfes @ 14:15

Hvorfor vises videoer som disse ikke i MSM

Kunne det tænkes at seerne kunne komme til at tro at pæstilensere nyder mordet på 3000 amerikanere?

Taget [herfra](#)

[Skriv en kommentar](#)

To millioner bikere kører ind i Washington D.C. 9/11 i protest mod muslimernes ‘Million muslim march’

Arkiveret i: 9/11, Grisobarium, Islam, Islamiske hystader og mobs, Muslim, USA/Canada — Tags:Bikers honor 9/11, Million muslim march — Hodja @ 13:31

Og der er selvfølgelig intet i GVM (Gamle Venstreorienterede Medier) – men HVIS muslimerne HAVDE samlet 1 million, såååå...

SF (544)
Shariah (1636)
Skjoldungen (305)
Skuespillere (30)
Slave (96)
Slovakiet (1)
Socialdemokratiet (790)
Somalia (30)
Sovjet/Rusland (257)
Spanien/Portugal (101)
Spil (22)
Spydpigen (58)
Stampisme (177)
Sudan (11)
Sverige (762)
SverigeDemokraterne (139)
Sydafrika (25)
Sydamerika (117)
Syrien (127)
Talebani (38)
Tankeforbrydelse (179)
Taqiyya (80)
Tørklæde (1139)
Teknologi (180)
Terrorism (2178)
Thailand (9)
Tonen (372)
Tortur (255)
Totalitære (738)
TrumfEs (851)
Trusler (155)
Tyrkiet (412)
Tyskland/Øst (944)
Udvisning (105)
UK (1553)
Ukraine (6)
Uncategorized (3)
[Indevisningssystemet](#) [Follow](#)

Ungarn (7)
Unge© (19)
Universitet (40)
Uran (386)
USA/Canada (2485)
Utøya (74)
Våben (546)
Venezuela (10)
Venstre (137)
Venstrefascister (35)
Venstrefløj (3094)
Verdensherredømme (28)
Vestbredden (143)
Videnskab (536)
Vold (694)
Voldtægt (202)
WWI (30)
WWII (362)
Ytringsfrihed (1989)

AVISER MM

Adnkronos
Dagbladet
Dagsavisen
Deutsche Welle
Drudge Report
Eniro Medieportal
Folkets Nyheter
Haaretz
Honest Reporting
Jerusalem Post
Kristeligt Dagblad
Le Canard Enchaîné
Magazinet
Muslim World Today
Netavisen
NewsMax [Follow](#)

2 Millions Bikers to DC

263.815 Synes godt om · tilkendegivelser · 137.691 taler om dette

VIDEO: 2 Million Bikers Roar Into D.C. To Honor...

0:00 / 1:30

Pravda
Reporters Without Borders
Süddeutsche Zeitung
Spiegel Online
The Sun
Trykkekfrhedselskabet
Verdens Gang

AVISER MM DANSKE

24timer
Avisen
Avisoversigt Mm
Århus Stiftstidende
BT
Copenhagen Post Online
Dagens Medicin Dansk
Den Korte Avis
Ejour
Ekstrabladet
JydskeVestkysten
Jyllands Posten
Sappho
TVnyt
Weekendavisen

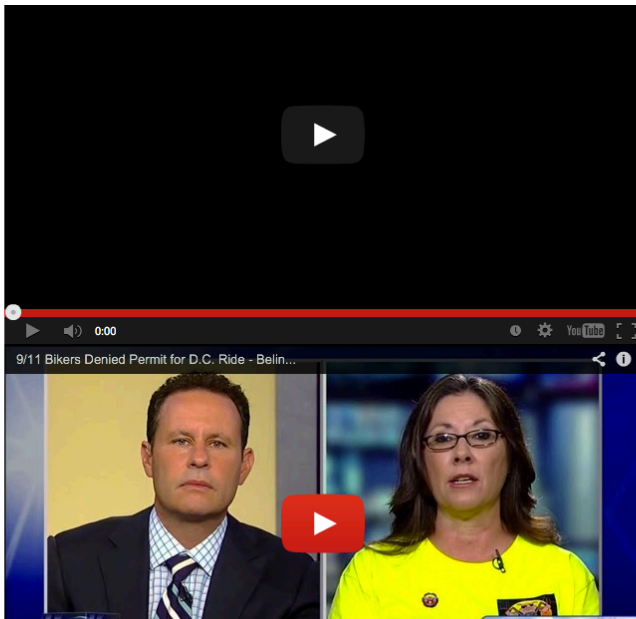
AVISER MM NORSKE

Human Rights Service
Norske Aviser

BERLIN

Architecture In Berlin
Berlin Links
Berlin Nightlife
Berlin Story Verlag
Berlin.Blog

Follow

9/11 Bikers Denied Permit for D.C. Ride - Berlin...

CAPITOL COLD SHOULDER
D.C. DENIES PERMIT TO 9/11 BIKER RALLY

12 YEARS LATER

Berliner Unterwelten
Exberliner
LOXX Miniatur Welten Berlin
The Near Distant Ago
Tip På Berlin Online
Zitty Online

BLOGGING

Anoniblog
Handbook For Bloggers And
Cyber-Dissidents

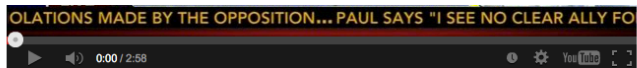
BLOGROLL

Blogbot Politik
WordPress.Org

BLOGS FOREIGN ENGLISH

AbbaGav
ACT For America - Golden Gate
Chapter
Agenda 21 For Dummies
Always On Watch
American Congress For Truth
Americans Against Hate
Ann Coulter
Answering Muslims
Anti-Mullah
Atlas Shrugs
Aussie News & Views
AWOL Civilization
Ayyan Hirsi Ali
Backspin
Bad News From The Netherlands
Bare Naked Islam
BeerSandwiches

Follow

[2 millioner bikere på Facebook](#)

[Skriv en kommentar](#)

‘Million muslim march’ til Washington D.C. på 9/11

Arkiveret i: [9/11](#), [Islam](#), [Islamiske hystader og mobs](#), [Muslim](#), [USA/Canada](#) — Tags: [Million muslim march](#) — Hodja @ 13:22

Et billede siger mere end 1 million ord 😊

Fra [Curmudgeonly&Skeptical](#)

[Kommentarer \(4\)](#)

Udenlandske medier kobler det norske Fremskrittsparti sammen med Anders B. Breivik

Arkiveret i: [Associationstrick](#), [Aviser m.m](#), [Norske](#), [Demografi](#), [Demokrati](#), [Europa](#), [Høtreføljen](#), [Immigration](#), [Islam](#), [Islamisering](#), [Marxisme](#), [Medier DR m.fl.](#), [Norge](#), [Ondskabens Ikon](#), [Politik](#), [Politisk korrekthet](#), [UK](#), [Universitet](#), [Utøya](#), [Venstrefascister](#), [Venstreføljen](#) — Tags: [Alf Gunvald Nilsen](#), [Anders Behring Breivik](#), [Sociolog](#), [The Guardian](#) — Hodja @ 08:57

Først var det det britiske The Independent, så italienske aviser og nu The Guardian, som får hjelp til det beskidte arbejde af en norsk [universitetssociolog](#).

Flere utenlandske aviser har koblet Fremskrittspartiet (Frp) med Anders Behring Breivik etter valget. En av dem er den britiske avisa The Guardian, der en norsk forsker skriver i en kronikk at [han er bekymret over utviklingen](#).

I kronikken trekker førstepersonen ved Universitetet i Bergen, [Alf Gunvald Nilsen](#), paralleller mellom Frp og innvandringsfiendtlige holdninger. Holdninger som ga grobunn for Anders Behring Breiviks ideologi.

«Det innvandringsfiendtlige partiets suksess i valget viser at Norge ikke har gjort nok med holdningene bak Anders Behring Breiviks terrorhandlinger» skriver han.

- Det er viktig å si at jeg ikke setter et likhetstegn mellom Breiviks ideologi og Frp. Men Frp sin retorikk og argumentasjon rundt innvandring har paralleller til de mest høyreekstreme gruppene, sier Nilsen.

[Mere på NRK](#)

[Venstreføljen](#) bruker alle midler for at svarte deres modstandere.

[Kommentarer \(3\)](#)

Anholdt for at ville tænde op i en grill

Arkiveret i: [Jura](#), [Koran](#), [Kristne](#), [USA/Canada](#) — Tags: [Terry Jones](#) — Hodja @ 08:43

Biased BBC
Bishop Hill
Black Five
BlazingCatFur
Blog Of Swine
Blog Them Out Of The Stone Age
Blogs For Borders
Buy Danish - End The Boycott
CAIR Watch
Che Guevara Lies
CiF Watch
Citizen Warrior
Civilus Defendus
Climate Depot
ClimateDepot
Colonel Robert Neville
CORAL REEF COMPENDIUM
Counterterrorism Blog
Creeping Sharia
Curmudgeonly & Skeptical
DavidWarrenOnline
Debbie Schlusell
DiploMad
Egyptian Sandmonkey
Ekspressum
English Defense League
EU Referendum
Exmuslim Debunks Islam
Ezra Levant
FranceWatcher
Frontpage Magazine
Gates Of Vienna
Greenie Watch
Halal Pig
Hide The Decline
HNN History News Network
IDF Spokesperson
[Follow](#)

Infidel Bloggers Alliance
Iraq The Model
Islam In Europe
Islam The Religion Of Peace
Islam Versus Europe
Islamic Evil
Islamophobia Watch
Islamophobic
IsraelitKan
Israellycool
James Delingpole
Jihadwatch
JoNova
Junk Science
Kafir Crusaders
Knuckledraggin My Life Away
LauraMansfield
Lee Jay Walker
Liberal Fascism
Liberal Logic 101
LindaSoG
Lionheart
LOOK UNDER THE BURKA OF ISLAM
Mapping Sharia
Mary Ellen Synon
Maverick News Media
Media Mythbusters Blog
Melanie Phillips
MEMRblog Turkey
Mere Rhetoric
Michelle Malkin
Middle East Political Expressions
Militant Islam Monitor
Mises.Org
National Review Online
Neander News
NeoNeon
[Follow](#)

Den omstridte amerikanske pastoren Terry Jones ble pågrepet onsdag, før han rakk å sette fyr på 2998 utgaver av Koranen.

Jones ble stanset av politiet i Mulberry utenfor Tampa. På tilhengeren hans fant politiet en stor grill som var fylt med koraner dynket med parafin. I bilen fant de flere ekstra parafinflasker.

På den omstridte pastorens nettside gikk det fram at han planla å sette fyr på 2998 utgaver av muslimenes hellige bok, som en hyllest til ofrene for terrorangrepene mot USA i 2001.

Mere på Dagbladet

Kommentarer (2)

Schengen i en nøddeskal

Hodja @ 08:36

Etter å ha blitt dømt for grovt tyveri ble den unge litaueren **varig utvist** fra Norge.

I går ble han siktet for å ha bortført en medborger i Indre Østfold.

Skriv en kommentar

Arbejdsom illegal indvandrer

Arkiveret i: [Afghanistan](#), [Demografi](#), [EURABIA](#), [Europa](#), [Illegale](#), [Immigration](#), [Kulturberigelse](#), [Norge](#) — Tags: [Ald](#) — Hodja @ 08:27

Ifølge opplysningene fra Aa-registeret, som er det sentrale grunndataregisteret for alle arbeidstakere og arbeidsgivere i Norge, har mannen jobbet 152 timer i uken i 14 job det siste året.

Da har han i så fall bare åtte timer søvn i løpet av en uke.

Han er både murer, kjøkkenhjelp, servitør, butikkarbeider og oppvaskhjelp, i frem forskjellige norske bedrifter.

I tillegg har han to jobber ved ulike gatekjøkken. Dessuten jobber han som ryddehjelp på tre ulike kafeer i Oslo. Samtidig er han ansatt i fire jobber i forskjellige bilpleieforretninger, hvor han renser og vasker biler.

Sannheten er at bak denne identiteten skjuler det seg mange forskjellige mennesker med ulovlig opphold i Norge.

[Mere på Aftenposten.](#)

Skriv en kommentar

11 september 2013

Official One World Trade Center Time-Lapse 2004-2013

Arkiveret i: 9/11, Al Qaeda, Historie, Jihad, USA/Canada — Hodja @ 22:40

Watch and share this commemorative time-lapse movie, highlighting progress at the World Trade Center site from October 2004 to September 2013.

Witness the rise of One World Trade Center, including the installation of the spire, bringing it to a staggering height of 1,776 feet. Hundreds of thousands of high definition images were captured over the past 9 years and hand-edited for this special time-lapse movie.

- News Busters
- No Oil For Pacifists
- No-Pasaran
- NoDimDimitte
- Northern Virginianian
- Norway, Israel And The Jews
- Not Evil Just Wrong
- Peter Hitchens
- Planck's Constant
- Political Correctness - The Awful Truth
- Political Correctness Watch
- Powerline
- Public Secrets
- Quotefulness
- Real Science
- Reconquista
- Resisting Defamation
- Roy Spencer, Klimatolog
- Saberpoint
- Samson Blinded
- ScienceBlogs
- SIOE Nederland
- SITA Aktion
- SITA Amnesty
- Sixth Column
- Slashdot
- SPPI Blog
- SteynOnline
- Stop The Islamisation Of Europe
- Stop Turkey
- Sultan Knish
- Terrorism Awareness Project
- The American Thinker
- The Anti-Jihad Pundit
- The Big Picture
- The Brussels Journal
- The Cassandra Page

The Elbonian
The Elder Of Zion
The Fallen List
The Free West
The Freedom Fighter's Journal
The Gathering Storm
The Hesperado
The Infidel
The Islamic Threat
The Last Crusade
The Memri Blog
The Northfield Patriot
The Patriot Room
The Peoples Cube
The Real Clear Politics Blog
The Religion Of Peace
The Religious Policeman
The Silent Majority No More
The Smallest Minority
The Spirit Level Delusion
The Terror Finance Blog
The Terrorism Update
The Transatlantic Conservative
Theodore's World
There Is No Fracking "Scientific Consensus" On Global Warming
TheStudyOfRevenge
Undhimmi
United American Committee
Official Blog
UP Pompeii
UP POMPEII: "Exposing Islamic Jihad In Britain And Europe"
Velvet Glove, Iron Fist
Villagers With Torches
Watching The Enablers Of
Islamisation
Watts Up With That?
We Are Government

definition images were captured over the past 9 years and hand-edited for this special time-lapse movie.

[Kommentarer \(1\)](#)

Somalier forsøger at blive verdensrekordindehaver i Oslo

Arkiveret i: [Afrika](#), [Behandling af kvinder](#), [Demografi](#), [EURABIA](#), [Europa](#), [Immigration](#), [Inklusion](#), [Islam](#), [Islamisering](#), [Jihad](#), [Jura](#), [Kriminalitet](#), [Kulturberigelse](#), [Mangfoldighed](#), [Multi-kulti](#), [Muslim](#), [Norge](#), [Politi](#), [Somalia](#), [Trusler](#), [Udvisning](#), [Vold](#), [Voldsbet](#) — Højde @ 11:32

Forsøgte å voldta to kvinder på 20 minutter

- ** Dømt for å ha overfaldt to kvinder i Oslo sentrum
- ** Allerede dømt for å tatt kvelertak på tre kvinder
- ** Angrep fem kvinder på 28 dager

Nå er mannen som kom fra Somalia til Norge i 2008 funnet skyldig i to voldtektsforsøk.

[Mere på VG](#)

Ingen tale om udvisning i artiklen! Og det bliver der heller ikke tale om med forfattere som [Karin Fossum](#).

[Skriv en kommentar](#)

[Ældre indlæg »](#)

[Customized Silver is the New Black Theme. Blog på WordPress.com.](#)

[Winds Of Jihad](#)
[Women Against Shariah](#)
[Worldthreats](#)
[Wuzzadem](#)
[Yorkshireminer](#)
[Zombietime](#)

BLOGS FOREIGN GERMAN

[ADF Berlin](#)
[Antibuerokratieteam](#)
[Berlin Blogs](#)
[BIA München](#)
[Blog List German](#)
[Blogplan Berlin](#)
[Davids Medienkritik](#)
[Dhimmiddeutsch](#)
[Dolomitengeist](#)
[Europenews](#)
[Fakten Fiktionen](#)
[Gegenstimme](#)
[Goethe Und Der "Prophet" Mohammed](#)
[Gudrun Eussner](#)
[Hitler Blog](#)
[Islam-Deutschland.Info](#)
[Jihad Watch Deutschland](#)
[Kopten Ohne Grenzen](#)
[Kopten Ohne Grenzen](#)
[Kybelines Weblog](#)
[Libertaria](#)
[Meinungsfreiheit In Deutschland](#)
[Nebeldeutsch](#)
[No-Go-Area In Europe](#)
[Politically Incorrect In Deutschland](#)
[Pro Köln](#)
[Pro NRW](#)
[Redefreiheit In Gefahr](#)

[Follow](#)

[Redefreiheit In Gefahr - Der Fall Elisabeth Sabaditsch-Wolff](#)
[Roncesvalles](#)
[Shockwellenreiter](#)
[SOS - Österreich](#)
[Steinhöfel](#)
[StudiVZ Beobachten](#)
[Tangsir 2569](#)
[Was Ist Unter Dem Schleier](#)
[Weckstube](#)

BLOGS FRANCE/ESPANOL/PORTUGUES

[ACTIONS SITA \(Sensibilisation À L'Islam Tous Azimuts\) KESAKO?](#)
[Alain Jean-Mairet](#)
[Bivouac-ID](#)
[Coranix](#)
[F. Desouche](#)
[Five Years Later](#)
[France Echos](#)
[Frogsmoke](#)
[Galliawatch](#)
[Generation Identitaire](#)
[INSTITUT POUR LA JUSTICE](#)
[La Yijad En Eurabia](#)
[Le Blog De La Résistance Sur Internet](#)
[Le Blog Drzz](#)
[Le Monde Watch](#)
[NUEVA EUROPA- Nueva Eurabia](#)
[Observatoire De L'Islamisation Occidentale](#)
[RESISTANCE REPUBLICAINE](#)
[Riposte Laïque](#)
[Ripostesita's Blog](#)
[SITAmnesty](#)
[Skandinaiv](#)
[World Challenges In 2011](#)

[Follow](#)

Bilag 3: Formidlingsovervejelser

På såvel historie- som kultur- og sprogødestudiefaget er det vigtigt, at det akademiske arbejde er egnet til at blive formidlet til et bredere publikum end blot den akademiske verden. Hertil er historiarbejde især rettet mod formidling gennem museer, historiebøger og undervisning. Begge fag har på grund af dette udbudt formidlingskurser med henblik på at ruste os til, at kunne omsætte det akademiske arbejde til et bredere publikum. Et akademisk studie indenfor Historie og Kultur- og Sprogødestudier bør altså være muligt at omsætte og formidle til et bredere publikum, hvilket gør at overvejelser omkring formidlingen af dette speciale er vigtige.

Måden, hvorpå det nationalkonservative felt opbygger sin bevidsthed gennem sprog- og historiebrug, kan være interessant for det nationalkonservative felt og dets læsere. Det kan også være interessant for personer som er interesserede i at få et indblik i måden, hvorpå dette felt er opbygget med henblik på den rolle, som det spiller i det danske samfund og medielandskab.

En måde hvorpå jeg kan formidle mit budskab til begge disse grupper, kan være ved at skrive hovedpointerne ud i en kortere tekst, f.eks. i kronikform, som kan tage plads i f.eks. Information, Berlingske Tidene, Jyllandsposten eller andre danske aviser. En sådan kronik vil både kunne oplyse og lægge op til debat om det nationalkonservative felt, og dets brug og magt i den danske offentlighed gennem dets historiebrug. Yderligere vil dette kunne belyse, hvordan det nationalkonservative felt er opbygget i forhold til den succes, det har fået og potentielt kan få, som større politisk felt i fremtiden.

En anden måde hvorpå dette speciale vil kunne blive formidlet og nå et bredere publikum, kan være i form af mindre blogindlæg, som søger at informere om og kritisere det nationalkonservative felt. Dette kan især nå de nationalkonservative bloggeres læserskare, samt sprede yderligere information om feltet og gøre opmærksom på måden, hvorpå det nationalkonservative felt opbygges, og ved brug af hvilke konstruktioner og midler dette gøres.

Yderligere vil en artikel, rettet mod akademiske tidsskrifter som f.eks. Historisk Tidsskrift og Tidsskriftet Antropologi, kunne vise mulighederne i arbejdet med historiebrug i det nationalkonservative felt og lignende politiske felter. En sådan artikel vil samtidig kunne vise mulighederne for at kombinere en kulturteoretisk og en

brugshistorisk tilgang, og lægge op til debat om disse felter. Yderligere ville dette være en både at lægge op til yderligere akademisk arbejde indenfor felter såsom det nationalkonservative felt i Danmark, og hvad man kan bruge et sådant indblik i de forskellige alternative strømninger til.

Bilag 4: Studieforsøgsbeskrivelse

vedr. 2. kandidatmodul

**(Kompetenceafklarende
samt ansøgning om evt. manglende vinkler)**

Navn: Stine Bøgelund Elbinger Kjærgaard

Fødselsdato: 15/4 1987

Semester (FS/ES, år): K2, 2013

Jeg søger i dette semester om godkendelse af dækning af følgende kultur- og sprogødestudievinkler: Vinkel 3 og 4.

Navn: Stine Bøgelund Elbinger Kjærgaard

Dette semester

Titel på speciale: Det Nationalkonservative Felt - En specialeafhandling om opbygningen af det danske nationalkonservative felt.

Modul: 9 på Kultur- og Sprogødestudier og 10 på Historie samt integreret speciale i begge fag.

Område: Danmark/Norden efter 1750

Forløb på K2:

Kultur- og Sprogødestudier: Forskningsseminar, temakursus i religion, formidlingskursus.

Historie: Temakursus i jødisk historie, breddekursus i EU/Verden efter 1750.

Bachelorfag: Historie og Kultur- og Sprogødestudier

Basisuddannelse: Det Internationale Humanistiske Basisstudium (HIB)

Tidligere gennemførte kurser

1. semester: Text and Sign og Philosophy and Science (efterår 2008)
2. semester: Subjectivity and Learning og History and Culture (forår 2009)
3. semester: Specialkurser i historie og kommunikation (efterår 2009)
4. semester: Specialkurser i kultur- og sprogødestudier og filosofi (forår 2010)
5. semester: Grundkursus i kultur- og sprogødestudier, metodekursus, temakursus i magt og kategorisering, workshop om Stuart Hall (efterår 2010, KoS)
6. semester: Breddekursus i Europa/Verden før 1750, historisk metode og kildekritik, informationssøgningskursus (forår 2011, Historie)
7. semester: Breddekursus i Danmark/Norden efter 1750, teori og historiografi, praktikophold på Immigrantmuseet (efterår 2011, Historie)
8. semester: Fremmedsproglæsekrede om Axel Honneth, temakursus i Theory of Science, temakursus i Globalisering, kandidat grundkursus (forår 2012, KoS)

Tidligere projekter

1. semester. "Sino-US Relations", fokus: forholdet mellem Kina og USA, med fokus på udenrigspolitik og konfucianisme.
Dækkede dimensioner: Videnskab og Filosofi samt Historie og Kultur.
2. semester: "Transnationalism and its Effect on Human Trafficking", fokus: menneskehandel af kvinder og piger fra den gamle Sovjetunion ud fra en transnational tilgang.

Dækkede dimensioner: Historie og Kultur samt Subjektivitet og Læring.

3. semester: "Christina – An Individual in the Middle Ages", fokus: analyse af helgenlegenden om Christina fra Markyate

Dækkede dimensioner: Tekst og Tegn samt Historie og Kultur

4. semester: "Academic Racism", fokus: case study af værket "Writing Women's Worlds – Bedouin Studies" af Lila Abu-Lughod, med henblik på at undersøge racisme i akademisk arbejde.

Dækkede dimensioner: Historie og Kultur samt Videnskab og Filosofi.

5. semester: "New Citizen in Denmark", fokus: diskursanalyse af folderen "Citizen in Denmark", i forhold til forestillinger og diskurser omkring integration og assimilation i det danske velfærdssystem.

Dækkede vinkler: 1. Kultur- og Sprog mødet, 3. Sociokulturelle parametre og 4. Kulturel og sproglig globalisering og lokalisering på KoS.

6. semester: "Kulturmøder under det Første Korstog", fokus: undersøgelse af kulturmødet mellem muslimer og kristne korsfarere under det første korstog, gennem en analyse af de to primære kilder: Gesta Francorum et Aliorum Hierosolimitanorum, som er skrevet af en anonym frankisk korsridder, og "al-Kamil fi'l Ta'rikh", som er skrevet af den muslimske middelalderhistoriker Ibn al-Tahir.

Område: Europa/Verden før 1750 på Historie.

7. semester: "I Immigranternes Fodspor". Fokus: praktikrapport over praktikophold på Immigrantmuseet under Furesø Museer, hvor jeg hjalp med færdiggørelsen, planlægningen og opbyggelsen af den nye permanente udstilling i forbindelse med Immigrantmuseets genåbning i Farum Kulturhus.

Område: Danmark/Norden efter 1750 på Historie.

8. Semester: "Aftryk – En repræsentationsanalyse af musikprojektet", fokus: repræsentationsanalyse af musikprojektet Aftryk for uledsagede mindreårige asylansøgere i Danmark ved brug af Stuart Hall og Homi Bhabha.

Dækkede vinkler: vinkel 1: Kultur- og Sprog mødet, vinkel 2: Kulturelle og sproglige udviklingsdynamikker og vinkel 5: Teori, empiri og metode på KoS.

Ansøgning om vinkler, KoS

I løbet af mit bachelormodul og K1 modul, har jeg dækket alle de fem faglige vinkler. Dog skal jeg i dette speciale dække mindst to vinkler, som jeg ikke allerede har

dækket på K1. Jeg har allerede dækket vinkel 1: Kultur- og Sprog mødet, vinkel 2: Kulturelle og sproglige udviklingsdynamikker og vinkel 5: Teori, empiri og metode. Jeg skal derfor dække vinkel 3: Sociokulturelle parametre, og vinkel 4: Sociokulturelle parametre i dette modul.

Vinkel 3

Om vinkel 3 står der i studieordningens §9 og §19, stk. 1:

Den studerende skal beskæftige sig med specifikke sociokulturelle parametre eller kategorier som f.eks. sprog, køn, religion, alder, generation, erhverv, uddannelse, ressourceadgang, livsstil, nationalitet eller etnicitet, med særligt henblik på deres betydning for sproglige og andre symbolske former for artikulation af kulturel og social praksis og identitet. Den studerende skal opnå kendskab til forskellige forskningsretninger, der arbejder med de pågældende parametre, og opnå forståelse af, hvordan man kan arbejde teoretisk og metodisk med dem.

Denne vinkel er grundlæggende i dette speciale, da fokus er på hvordan det nationalkonservative felt bruger sprog og historie, i forhold til at konstituere en bestemt national og konservativ identitet. Dermed inddrages det hvordan nationalisme og konservatisme har betydning for sproglige artikulationer af kulturel og social praksis, samt hvad det er for en samlet bevidsthed der opbygges herigennem. Til denne undersøgelse er Anthony Quinton og Benedict Anderson brugt i forhold til nationalisme og konservatisme. Yderligere er Quentin Skinner og Reinhart Koselleck er blevet brugt i forhold til, hvordan historie bliver brugt til sproglige handlinger i dette politiske felt. I denne brug har jeg også behandlet hvordan de forskellige teoretikere kan bruges teoretisk og metodisk, i forhold til undersøgelsen af historiebrugen i og opbygningen af det nationalkonservative felt.

Jeg har yderligere beskæftiget mig med religion i mit temakursus i religion på 9. semester, hvilket udgør et sociokulturelt parameter.

Jeg vil på baggrund af dette, argumentere for at vinkel 3 er dækket i dette speciale.

Vinkel 4

Om denne vinkel står der i studieordningens §9 og §19, stk. 1:

Den studerende skal beskæftige sig med kulturelle og sproglige globaliserings- og lokaliseringsprocesser og deres betydning for identitetsdannelsen.

Et aspekt af denne vinkel er spørgsmål omkring hvordan postkoloniale samfund håndterer deres historie, og hvordan det påvirker håndteringen og repræsentationen af migration og minoritetsforhold i dag. Vinklen peger mod forholdet mellem centrum og periferi samt sprogets instrumentelle og ideologiske rolle. Vinklen omfatter også lokale håndteringer af kulturel og sproglig kompleksitet samt håndteringen af det postkoloniale samfunds historie, og hvordan dette påvirker håndteringen og repræsentationer af migration og minoritetsforhold i dag.

Dette speciale omhandler hvordan historie bliver håndteret i det danske nationalkonservative felt, og hvordan dette påvirker feltets bevidsthed i forhold til opfattelsen af forskellige grupper i samfundet, her muslimske indvandrere og de dominerende kulturelle og politiske grupper. Der fokuseres samtidig på, hvordan sprog bruges som politisk værktøj i håndteringen og opbygningen af denne bevidsthed og dermed, hvordan dette bruges til at håndtere problematikkerne i det nutidige danske samfund. Ud fra denne undersøgelse overvejes der, hvordan denne håndtering af historie påvirker håndteringen af ikke-vestlige indvandring til Danmark i forhold til positioneringen i det danske samfund.

Jeg vil på baggrund af dette argumentere for, at jeg har behandlet den kulturelle og sproglig håndtering af indvandrere, samt hvordan dette påvirker opbygningen af det nationalkonservative felts bevidsthed.

Breddedækning, his

Jeg har tidligere dækket breddeområderne Europa/Verden før 1750 og Danmark/Norden efter 1750. I forhold til dette speciale var der dermed ikke noget krav om, hvilket breddeområde projektet blev placeret inden for. Dette speciale er placeret inden for Danmark/Norden efter 1750, gennem fokuset på det danske nationalkonservative felt i det nutidige Danmark.

9. og 10. semesters forløb

I mit arbejde med dette speciale, har jeg udfordret mig selv ved at lave et integreret speciale samt ved at arbejde med et felt og en teoretisk tilgang, som jeg ikke havde kendskab til før. Det har været en udfordrende proces at lave et integreret speciale, da de mine sideløbende kurser, på sin vis har fungeret som en hæmsko for min specialeproces. Yderligere har det været en udfordring at kombinere de to fag i et speciale, med henblik på at tilfredsstille begge traditioner og kombinere dem på produktiv vis. Det har været en lærerig proces, hvor jeg har lært meget om mig selv

og har udviklet mine akademiske fagligheder, dog har det også været hårdt at skulle skrive et speciale over en så lang periode og have sideløbende kurser. Jeg er stolt af mit integrerede speciale og af, at jeg tog udfordringen op og jeg føler, at jeg er kommet klogere og mere erfaren ud på den anden side.

Det samlede forløb

Gennem mit studie på RUC har jeg fundet et akademisk fokus i mødet mellem kulturer og de identitetsprocesser, der sker under dette møde. Mit fokus har især været på marginaliserede grupper i Danmark, og hvordan disse opfattes, håndteres og repræsenteres, samt hvilke konsekvenser dette har. Dette fokus har været relevant i kombinationen af mine fag: historie og kultur- og sprogødestudier, gennem hvilket kulturmøderne og identitetsprocesserne er blevet grebet an fra forskellige vinkler og i forskellige kontekster.

I løbet af min uddannelse har jeg gennemgået en læringsproces hvor jeg har lært, hvordan man kan gå til arbejdet med forskellig empiri, i forskellige historiske kontekster, samt hvordan historiske og kulturteoretiske teorier og metoder kan anvendes i forskellige sammenhæng. Jeg har brugt forskellige teorier og metoder, og jeg har især fundet hhv. mentalitetshistorie og begrebshistorie samt diskurs- og repræsentationsanalyse, som brugbare og inspirerende tilgange til mit arbejde.

I mit fremtidige arbejde vil jeg gerne arbejde videre på, at kombinere historie og kulturteori med baggrund i dette speciale. Jeg har gennemgået en proces, hvor jeg har lært, at de to traditioner supplerer hinanden på positiv vis. Det vil derfor være interessant at forske videre inden for det nationale felt i Vesten, omhandlende kulturmøder og nationale grupperinger.